Ecouri din strada Scoția

Samantha Young

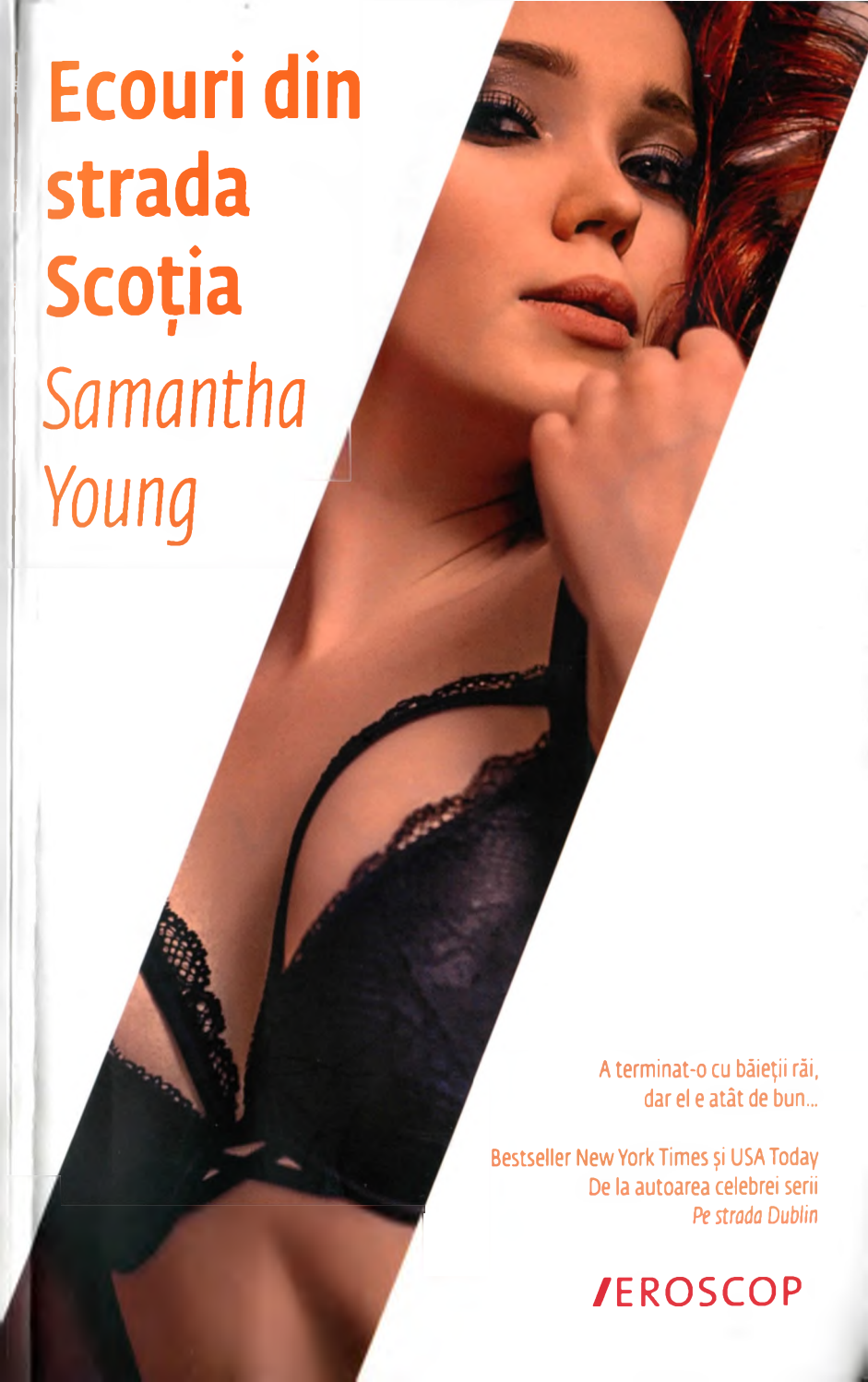

A terminat-o cu băieții răi,
dar el e atât de bun...

Bestseller New York Times și USA Today
De la autoarea celebrei serii
Pe strada Dublin

EROSCOP

Shannon MacLeod a ales întotdeauna genul greșit de bărbat. După ce a trecut dintr-o relație toxică în alta, și-a jurat să stea departe de bărbați – mai ales de cei din soiul „băiat rău".

Cole Walker este exact genul de tip pe care Shannon vrea să-l evite – superb, tatuat, fermecător și arogant. Dar exteriorul lui dur ascunde un om bun, care-și dorește să-și găsească aleasa. Cole este hotărât s-o scoată pe Shannon din singurătatea ei și să-i cucerească inima.

Când Shannon își deschide sufletul în fața lui Cole cel stabil și devotat, pasiunea dintre ei se aprinde fulgerător. Trecutul ei însă o bântuie necontenit, iar temerile pe care le are amenință să-i despartă pe vecie.

ISBN: 978-606-40-0263-1

9 786064 002631

/EROSCOP

www.edituratrei.ro/eroscop

Cred c-o plictisisem pe buni cu muzica mea şi cu trăncăneala mea neobosită despre Ewan. Tot închidea şi deschidea ochii şi mormăia „O, Doamne" din când în când. Iubitul meu, Ewan cel mai sus-menţionat, urma să ajungă curând în Edinburgh ca să mă ia, aşa că n-am văzut nimic rău în a-l aştepta afară, pe veranda bunicii, şi în a o lăsa să tragă un pui de somn.

Când am sărutat-o pe obrazul ei aspru şi mi-am luat la revedere, buni mi-a zâmbit cu căldură, deşi pleoapele i se închideau singure. Am ieşit din casa imensă şi am şovăit preţ de o clipă pe veranda spaţioasă. Casa ei nu părea atât de mare când bunicul era în viaţă, dar de acum trei ani, de când el se stinsese, devenise prin magie mai mare şi mai rece. De câte ori puteam, aşa cum făcusem şi seara trecută, veneam de acasă de la părinţii mei din orăşelul nostru ca să stau cu buni peste noapte, uneori chiar întregul weekend. Pentru că la buni mi se păruse întotdeauna mai acasă decât la părinţii mei, mă foloseam de orice ocazie să stau cu ea.

Totuşi, nu puteam sta tot weekendul, pentru că trupa lui Ewan cânta în seara aceea şi voia să fiu acolo. El era basistul. De-abia

aşteptam să-l aud cântând, deşi nu mă bucura deloc să le văd pe fetele alea care-ncercau să discute cu el după spectacol, aşa cum prietena mea Caro mă avertizase că se va-ntâmpla.

Am închis uşa bunicii, m-am întors şi am coborât cele câteva trepte până la baza verandei, pentru ca Ewan să mă vadă. El avea 17 ani, cu câţiva ani mai mulţi ca mine, şi de-abia îşi luase permisul de şofer. Îşi găsea orice scuză să-şi conducă Fiatul Punto mic şi rablagit, aşa că nu mă simţeam vinovată că-l târâsem până la Edinburgh să vină să mă ia.

Am scotocit prin geantă după telefon şi căşti, ca să-mi treacă timpul mai repede ascultând muzică, şi am auzit foşnetul unor paşi pe trotuar în spatele meu. M-am răsucit brusc, luată prin surprindere.

Ochii mi s-au proptit imediat în cei ai unui băiat.

Stătea pe veranda casei de alături, la câţiva paşi depărtare de mine, şi mă privea aproape şocat. M-am uitat la el şi ritmul inimii mele a-nceput s-o ia razna.

Părul lui blond-rozaliu era un pic cam prea lung şi dezordonat, dar era în regulă pentru că... Am inspirat, simţind dintr-odată fluturi în stomac. Băiatul era de-a dreptul superb. La mine la şcoală nu erau exemplare dintr-astea. Când a coborât încet de pe verandă, culoarea verde-deschis a ochilor lui a devenit şi mai limpede. Erau nişte ochi „oau", în care simţeam că mă pot pierde, şi mi-a trecut prin cap că poate exact asta o să fac. Ne-am desprins privirile doar pentru că el a devenit atent la părul meu.

Stânjenită, mi-am dat o şuviţă după ureche. Băiatul îmi urmărea orice mişcare. Oamenii făcuseră mişto de părul meu multă vreme când eram mică, dar pe măsură ce am crescut am început să primesc complimente pe seama lui. Asta însemna că eram foarte nesigură care va fi reacţia la vederea părului meu, dar nu voiam să fac nicio schimbare. Îl moştenisem de la mama. Era singurul lucru pe care-l aveam în comun.

Îmi ajungea până deasupra fundului, în bucle moi şi cârlionţi naturali. Nu era nici roşcat, nici blond-rozaliu. Era mai aproape de

castaniu, dar avea o nuanță accentuată de roșu. Când soarele sau lumina artificială îmi jucau în păr, buni spunea că parcă am o aură de foc în jurul capului.

Băiatul m-a privit din nou în ochi.

Trecuse ciudat de mult timp cât ne-am holbat unul la altul și simțeam cum mă frământ din cauza tensiunii uluitoare care se crease între acest străin și mine.

Încercând să scap, mi-am coborât privirea asupra tricoului său negru. Era un tricou cu The Airborne Toxic Event și am simțit cum zâmbesc mulțumită. TATE era una dintre trupele mele preferate.

— I-ai văzut cântând live? l-am întrebat oarecum invidioasă.

Băiatul și-a coborât privirea la tricou, de parcă uitase cu ce e îmbrăcat. Când s-a uitat din nou la mine, a surâs din colțul gurii.

— Aș vrea eu.

Am simțit o nuanță de entuziasm în glasul său și, fără să-mi dau seama, m-am apropiat și mai mult de gardul de fier forjat care despărțea cele două verande.

— Mi-ar plăcea la nebunie să-i văd live.

A venit mai aproape, iar eu mi-am dat capul pe spate. Era înalt. Eu aveam doar 1,61 m, iar băiatul era mai înalt decât mine cu aproape 30 de centimetri. Privirea mi-a luat-o razna, scăpată de sub control, admirându-i umerii largi, coborând peste brațele lui zvelte și musculoase până la palma mare, încolăcită în jurul uneia dintre țepușele din fier forjat care decorau gardul. Am simțit o zvâncire în stomac la gândul c-aș putea fi atinsă de mâinile lui. Erau masculine, dar grațioase și cu degete lungi.

M-am înroșit, gândindu-mă la ce-mi făcuse Ewan săptămâna trecută, doar că dintr-odată mi l-am imaginat pe băiatul ăsta în locul lui. Plină de vinovăție, mi-am mușcat buza de jos și mi-am ridicat din nou privirea spre el.

Nu părea să observe că gândurile mele alunecaseră pe o pantă indecentă.

— Ești fan TATE?

Am dat din cap, simţindu-mă brusc timidă în faţa acestui tip care-mi trezise o astfel de reacţie.

— E trupa mea preferată.

Mi-a zâmbit scurt şi imediat mi-am dorit să aflu cum arată când râde.

— Este şi printre favoritele mele.

— Da?

S-a înclinat, apropiindu-se şi mai mult, cercetându-mi chipul cu privirea, de parcă era cel mai interesant lucru pe care-l văzuse vreodată.

— Ce alte trupe îţi plac?

Faptul că-mi acorda atenţie mi-a învins timiditatea atipică şi am început să înşir toate trupele la care mă puteam gândi şi pe care le ascultasem în ultima vreme.

Când am terminat, m-a răsplătit cu un zâmbet, iar acel zâmbet mi-a tăiat răsuflarea. Era acolo o undă de flirt, dar în acelaşi timp ceva copilăresc, fermecător de copilăresc şi absolut adorabil. Era un surâs minunat. Un surâs cu adevărat minunat.

Am oftat în sinea mea şi m-am sprijinit şi mai mult de gard.

— Cum te cheamă? m-a întrebat el, cu un ton coborât, pentru că acum eram atât de aproape încât ne puteam auzi şi dacă şopteam.

Puteam să-i simt căldura trupului şi-mi dădeam seama că păream destul de intimi, iar asta mă făcea teribil de conştientă şi de propriul corp, şi de al lui. M-am emoţionat din nou, bucuroasă că nu sunt o roşcată obişnuită care se îmbujorează exagerat.

— Shannon, am răspuns, convinsă că între noi era ceva magie şi temându-mă să n-o stric dacă vorbesc prea tare. Pe tine?

— Cole, a spus el. Cole Walker.

Asta m-a făcut să zâmbesc. I se potrivea de minune.

— Parcă ai fi un erou.

Cole a rânjit.

— Erou?

— Mda. Dacă ar veni apocalipsa zombilor, pe eroul care-ncearcă să salveze lumea l-ar chema ceva gen Cole Walker.

Chicotitul lui mi-a încălzit inima, iar ochii i s-au luminat amuzați.

— Apocalipsa zombilor?

— S-ar putea întâmpla, am insistat eu, pentru că-mi plăcea să iau în calcul toate posibilitățile în viață.

— Nu pari atât de îngrijorată că s-ar putea întâmpla.

Asta pentru că nici nu eram. Am ridicat din umeri.

— N-am priceput niciodată de ce oamenilor le e teamă de zombi. Se mișcă extrem de lent și practic nu au creier.

Cole a pufnit.

— Ai dreptate de două ori.

Am zâmbit.

— Deci ești sau nu erou, Cole Walker?

Și-a scărpinat bărbia, privind aiurea.

— Ce e un erou, mai exact?

Luată prin surprindere de întrebarea profundă și aparent serioasă, am ridicat din umeri.

— Cred că e cineva care salvează oameni.

Privirea i s-a reîntors la mine.

— Da, cred ca asta înseamnă.

Am încercat să destind atmosfera și i-am zâmbit cu cochetărie.

— Deci, salvezi oameni?

Cole a izbucnit în râs.

— Am doar 15 ani. Dă-mi o șansă.

Eram de aceeași vârstă, deci. Am fost uimită. Îi puteai da cu ușurință 18.

— Ești foarte înalt pentru vârsta ta.

A rămas cu ochii ațintiți asupra mea, cu un mic surâs jucăuș pe buze.

— Probabil că mulți oameni ți se par ție înalți.

— Vrei să spui că sunt pitică?

— Vrei să spui că nu ești?

Am strâmbat din nas.

— Nu-mi fac iluzii. Doar că nu-i politicos să faci comentarii despre înălțimea unei fete. Poți să-ți închipui că sunt ofticată pe lume pentru că sunt dezavantajată pe verticală.

— Poate că și eu sunt ofticat pe lume pentru că sunt înalt.

L-am privit neîncrezătoare, iar el a izbucnit în râs.

— Bine, nu sunt ofticat că sunt înalt. Dar nici tu n-ar trebui să fii supărată pe înălțimea ta.

— Nu sunt, m-am grăbit să-l asigur. Voiam doar să te corectez.

— Deși nu greșisem.

Am chicotit, gândindu-mă la conversația noastră bizară.

— Mda.

Cole a surâs, iar eu am simțit cum mă cuprinde din nou fierbințeala din cauza felului în care se uita la mine.

— Mă-ndoiesc, oricum, că se uită cineva la înălțimea ta. Ai părul ăsta superb și ochii ăștia uimitori ca să distragă pe toată lumea.

Imediat după ce a spus asta, s-a înroșit și și-a trecut mâna prin păr, de parcă ar fi fost stânjenit că mi-a făcut atâtea complimente cu voce tare. Obrajii îmi ardeau de plăcere.

— Și tu ai niște ochi uimitori.

Timiditatea lui de moment a dispărut instantaneu în fața complimentului meu. Cole s-a aplecat peste gard.

— Te rog, spune-mi că locuiești aici.

Înainte să răspund, un claxon zgomotos a spart atmosfera aprinsă dintre noi și am ridicat capul brusc. Atunci l-am văzut pe Ewan apropiindu-se în vechiul său Punto. M-am trezit violent la realitate și, din nu știu ce motiv, am avut o senzație ciudată de pierdere când l-am privit din nou pe Cole.

— Locuiesc în Glasgow, i-am zis, cu părere de rău.

Am făcut un gest spre mașină.

— Iubitul meu a venit să mă ia.

Dezamăgirea a licărit în ochii lui Cole.

— Iubit?

Și-a îndreptat privirea spre mașină și am văzut cum îi cade fața. Inima mi s-a scufundat în piept.

— Îmi pare rău, am șoptit, deși nu știam exact pentru ce-mi cer scuze.

— Și mie, a murmurat.

Ewan a mai claxonat o dată și eu am pălit, coborând scările, cu ochii în continuare la Cole. Ne-am privit în ochi cât am mers până la mașină. Am urcat lent, reticent.

— Hei, iubito! a zis Ewan, făcându-mă în cele din urmă să pierd legătura cu Cole.

I-am zâmbit șovăielnic iubitului meu.

— Bună!

S-a aplecat și m-a sărutat înainte să se instaleze din nou în scaunul lui și să demareze. Panicată, m-am întors către geam ca să-l găsesc pe Cole, dar veranda pe care stătuse era acum pustie. Un sentiment apăsător m-a copleșit.

— Cine era? a-ntrebat Ewan.

— Cine?

— Tipul de pe scări.

— Nu știu.

Dar sper să aflu.

Ewan a-nceput să trăncănească despre trupă, fără să se deranjeze să mă-ntrebe cum îmi petrecusem seara sau cum se simțea buni, deși îi spusesem că-mi făceam griji pentru ea. Pe când mașinuța veche se-ndepărta de strada Scoția, în toiul pălăvrăgelii sale neîncetate, am simțit că soarta îmi oferise două cești, iar eu, ca o proastă, sorbeam din cea greșită.

Capitolul 1

Edinburgh

Nouă ani mai târziu

INKarnate[1].

M-am holbat la semnul de deasupra salonului de tatuaje de pe aleea Leith, vârându-mi limba printre dinți. Nu era nimic de capul lui. Am deschis ușile și am intrat.

Am expirat profund și am strâns buzele, bosumflată și nemulțumită. Firma INKarnate era pictată cu litere groase pe un panou lung de sticlă, deasupra ușii. Alte două panouri mari de sticlă plasate de fiecare parte a ușii negre și lucioase erau pline de fotografii cu membre tatuate, lucrări artistice și semne roșu cu violet pe care scria mare TATUAJE, PIERCINGURI, ÎNLĂTURARE DE TATUAJE ca să fie văzute de trecători. În mijlocul panoului cel mai îndepărtat de mine erau două anunțuri albe, care spuneau că locul respectiv este STUDIOUL NUMĂRUL 1 DE TATUAJE DIN SCOȚIA și MULTIPLU CÂȘTIGĂTOR DE PREMII.

Inclusiv eu, care nu aveam niciun tatuaj, auzisem de INKarnate.

1 Joc de cuvinte englezesc între *ink* (cerneală) și *incarnate* (a încarna). (*N. red.*)

Bine, e adevărat, ieşisem cu câţiva tipi tatuaţi, dar nu acesta era motivul pentru care auzisem de salonul de tatuaje al lui Stu Motherwell. Auzisem de el pentru că reclamele nu minţeau, iar tipul fusese chiar şi la televizor de câteva ori în ultimii ani. Stu era proprietar la INKarnate de vreo treizeci de ani. Era extrem de talentat şi ambiţios şi angaja numai artişti fantastici pentru a lucra alături de el.

Ai fi zis c-o să fiu superîncântată că am un interviu pentru postul de asistent de administrator/secretară de care aveau nevoie. Cu toate astea, INKarnate întruchipa exact lucrurile de care fugeam în acel moment. Tot ce era rău pentru mine.

Solicitasem acest job pentru că slujbele de administratori erau rare.

Ce ironie că fix ei îmi răspunseseră la cererea de angajare.

Ce puteam să fac, totuşi? Mi-am încrucişat braţele la piept, nedezlipindu-mi ochii de panoul pe care scria TATUAJE. Trebuia să fug din Glasgow şi nu aveam unde să mă duc — Edinburgh era singurul loc pe care-l cunoşteam suficient de bine ca să mă simt confortabil şi era scump ca naiba. Hotelul în care locuiam era mai degrabă un hostel şi nu-mi permiteam să mai rămân acolo multă vreme. Deşi aveam economii ca să plătesc chiria pe două luni într-un apartament sărăcăcios, nu-mi puteam găsi o casă până nu mă angajam.

Trebuia să mănânc şi să am un acoperiş deasupra capului.

Cum spunea buni, nu poţi fi sărac cu pretenţii.

Mi-am lăsat mâinile pe lângă corp (postura defensivă nu era deloc cel mai bun fel de a te prezenta la un interviu), am aşteptat ca o femeie cu un cărucior de copil să treacă pe lângă studio, apoi m-am îndreptat spre uşă şi am deschis-o. Un clopoţel de modă veche, potrivit cu restul decorului, a zăngănit deasupra uşii, când am intrat.

Bocancii mei au răsunat cu zgomot pe podeaua scumpă de gresie albă. Era presărată pe ici, pe colo cu bucăţi argintii de mozaic şi era mult mai elegantă decât m-aş fi aşteptat de la un salon de tatuaje.

Preţ de câteva clipe am cercetat restul încăperii. Era ca un salon obişnuit de tatuaje, dar mai puţin... mizerabil. Camera principală era

mare, încăpătoare. O tejghea mică și rotunjită, de marmură neagră, era în stânga mea și pe ea se afla un iMac lucios pentru care mi-aș fi scos un ochi. În spatele tejghelei era un dulap solid pe care nu puteam să-l ratez, pentru că avea ușa deschisă, dând la iveală o grămadă haotică de dosare pe rafturile dinăuntru. Vizavi de recepție, pe partea cealaltă a camerei, era o canapea enormă de piele uzată, în formă de L, care părea foarte confortabilă. O măsuță de cafea din sticlă era așezată în fața canapelei, cu câteva reviste pe ea și cu un bol de caramele învelite în hârtie lucioasă. Exact în fața mea era un fel de minigalerie. Pereții erau albi și aproape fiecare centimetru pătrat era acoperit de schițe de tatuaje. Singurii pereți care fuseseră lăsați liberi erau zidurile despărțitoare, amplasate ici și colo, prin tot spațiul. Pe acestea erau montate ecrane pe care rulau imagini din portofoliul artiștilor, iar pe fundal se auzea muzică indie și rock, cu sonorul dat încet.

Aici era vorba numai despre artă.

Dar unde erau artiștii?

M-am uitat în jurul meu la încăperea pustie, iar ochii mi s-au oprit, în cele din urmă, asupra unei uși apropiate de colțul stâng al camerei. Se auzea bâzâitul unui ac de tatuaj. Acolo trebuie să fie atelierele.

Oare să mă aventurez înăuntru?

Am șovăit până când m-am simțit dată la o parte de cineva care-ncerca să deschidă ușa de la intrare. M-am retras și i-am zâmbit tânărului în semn de scuze.

— Ești bine?

A dat din cap către mine, salutându-mă, apoi s-a repezit la recepție. A atins clopoțelul de modă veche de câteva ori.

Ah. OK.

Câteva clipe mai târziu, o siluetă și-a făcut apariția pe ușa din spate. Un tip mătăhălos, imens. M-am holbat la el cu gura căscată în timp ce se apropia de noi și, încet-încet, mi-am dat seama cine era.

Barba cenușie, părul lung și sârmos, rânjetul vesel și ridurile din jurul ochilor albaștri. Nu, nu Moș Crăciun.

Stu Motherwell.

S-a apropiat de tejghea cu paşi siguri, calculaţi, şi am observat că bocancii negri, de motociclist, văzuseră zile mai bune cu mult timp în urmă. Bâzâitul acului de tatuaj continua să se audă din camera din spate, aşa că am tras concluzia că mai era cel puţin un artist acolo.

— Salutare, fiule! s-a adresat el tânărului. Cum te pot ajuta?

— Am o programare pentru o scoatere de tatuaj în zece minute.

— Numele?

— Darren Drysdale.

Stu s-a aplecat să se uite pe ecranul computerului, apăsând pe mouse de câteva ori.

— Drysdale. Ia un locşor. Rae te va primi în câteva clipe. Ţi-aş oferi o cafea, dar ultima mea secretară a cumpărat drăcia asta blestemată şi niciunul dintre noi nu ştie s-o folosească.

Clientul a pufnit.

— Nicio problemă, frate.

Clientul a dat din cap şi s-a întors cu spatele, îndreptându-se spre canapea.

Atunci m-am simţit studiată de ochii de un albastru strălucitor ai lui Stu. A părut să mă măsoare din cap până-n picioare, preţ de o clipă, apoi mi-a zâmbit larg.

— Şi pe tine cum te pot ajuta, zânuţo?

Zânuţă? Asta era ceva nou. Dacă n-ar fi fost patronul, i-aş fi răspuns că „zânuţa" asta i-ar fi tras un picioruş drăguţ în cur dacă m-ar mai făcut vreodată „zânuţă".

E posibil să fi fost cam arţăgoasă zilele alea.

Dar eram şi disperată... aşa că...

— Sunt Shannon MacLeod.

Am făcut un pas în faţă şi i-am întins mâna.

— Am venit la interviul pentru slujba de administrator.

— Slavă Cerului, la naiba! a spus Stu jovial, dând ocol recepţiei şi luându-mi mâna în palma lui enormă, apoi zguduindu-mi tot trupul când mi-a strâns-o. Măcar arăţi normal. Ultima arăta de parcă n-ar fi văzut o fiinţă omenească de patruzeci de ani.

— Oh?

Cum trebuia să răspund unui astfel de comentariu?

— Mda. Nici măcar nu știa ce e un apadravya sau un ampallang.

Am tresărit doar gândindu-mă la acele piercinguri genitale. Un tip curajos, atât am spus, un tip curajos care a strâns din dinți și și-a făcut vreunul din alea.

— Faceți așa ceva aici?

— Simon e tipul care se ocupă de piercinguri. Face de toate.

Stu a rânjit.

— Înțeleg de pe mutrița ta că știi ce sunt alea.

Am dat din cap, un pic stânjenită că discut despre piercinguri în penis cu posibilul meu șef — deși probabil că, dacă primeam slujba aceasta, ar fi devenit o conversație normală între noi.

— Sigur, nu primiți prea multe cereri de genul ăsta, corect?

— Sunt convins că femeile din toată lumea ar prefera să facem mai multe.

Stu a chicotit la propria-i glumă și s-a îndreptat spre camera din spate, făcându-mi semn să-l urmez.

— Biroul meu e aici. Hai să vorbim.

Am trecut de ușa din spate, intrând pe un coridor lung și strâmt, unde pătrundea lumina de dincolo de cele trei praguri. Bâzâitul venea din încăperea din mijloc. Stu a făcut un semn către ele.

— Trei ateliere.

Apoi a arătat către cea mai apropiată de noi.

— Pe asta o împart cu managerul meu. Este principalul nostru artist, cel mai bun, deci el se ocupă de obicei de proiectele majore, asta în afară de momentele în care mă ocup eu personal. Vinerea e ziua lui liberă, așa că, din păcate, nu-l vei cunoaște azi. Camera din mijloc e a lui Rae. În această clipă termină un mic tatuaj. Tot ea se ocupă și de înlăturările de tatuaje. Ultima încăpere e a lui Simon. Face tatuaje, dar o să vezi că cele mai multe programări ale lui sunt pentru piercinguri.

Stu a arătat spre ușa închisă din capătul coridorului.

— Biroul meu.

Am trecut pe lângă ateliere și am tras cu ochiul în cel din mijloc. Am zărit spinarea unei femei slabe, cu părul violet, despre care am presupus că e Rae. Făcea un tatuaj care semăna cu un fluture pe șalele unei fete rotunjoare care stătea invers pe un scaun.

M-am uitat pe furiș și în ultima încăpere, unde am întâlnit privirea unui tip chel tatuat, care arăta foarte bine. Avea un client, dar mi-a făcut cu mâna în semn de salut când am trecut. I-am făcut și eu semn, gândindu-mă că avea ochi binevoitori.

— Hai înăuntru, zânuțo, a bubuit Stu cordial, deschizând ușa biroului său și invitându-mă să intru înaintea lui.

S-a încruntat când am trecut pe lângă el.

— Ce-am spus?

Mi-am dat seama că nu-mi ștersesem iritarea de pe față. În fine, mă prinsese, așa că mai bine eram sinceră.

— Zânuță? Nu prea știu cum să iau chestia asta.

— Păi, fetiță, nu e nimic rău în asta.

Stu a traversat încăperea, trecând pe lângă mine și s-a așezat pe fotoliul imens de piele din spatele biroului său dezordonat. A făcut un gest către scaunul din fața mea, așa că am luat repede loc.

— Dar cu părul ăsta și cu ochii ăștia și cu faptul că ești micuță, mi-ai adus aminte de o zână.

Am simțit că-mi vine să zâmbesc. Individul ăsta imens părea tulburat și îngrijorat pentru că mă supărase.

— E-n regulă. Sunt un pic emoționată din cauza interviului.

— Ah, nu fi emoționată.

A scuturat din cap.

— Hai să vedem ce experiență ai, apoi o să-ți fac cunoștință cu Rae și Simon. Dacă primești slujba, o să lucrezi în special cu ei, așa că trebuie să văd și ce părere au ei.

De-acolo am pălăvrăgit vreo cincisprezece minute sau cam așa ceva despre experiența mea anterioară în domeniul administrativ. Era interesat mai ales de slujba de secretară la un studio de tatuaje din Glasgow. Lucrasem acolo până când împlinisem 20 de ani. Eram

combinată atunci cu un motociclist din oraş, care era cu vreo zece ani mai mare decât mine (mda, familia mea era nebună după el), iar cel mai bun tovăraş al lui avea un salon. Slujba a durat cât relaţia, ceea ce a-nsemnat aproximativ un an şi jumătate. A fost de-a dreptul fermecător — m-a înşelat cu o târfuliţă motociclistă şi eu am fost aceea care a rămas fără serviciu. „Reduceri de personal", aşa mi-a spus şeful meu. Mda, mai degrabă tovarăşul lui găsea situaţia prea ciudată şi eu eram în plus pe-acolo după ce-l prinsesem trăgându-şi-o cu altă femeie.

Urma să descopăr că aceasta era numai una dintre numeroasele bucurii de a fi combinată cu un golan adevărat.

— Sună minunat.

Stu mi-a zâmbit larg şi încurajator şi asta m-a făcut şi pe mine să surâd. Chiar mă făcuse să mă simt relaxată în timpul interviului şi începusem să cred că a lucra la INKarnate n-o să fie, la urma urmelor, un lucru atât de rău.

— Hai să-i cunoşti pe Rae şi pe Simon.

Atelierul lui Simon era gol, dar l-am găsit în pragul camerei lui Rae, privind-o cum lucrează în timp ce discuta cu tânărul care era acolo pentru ce părea a fi prima şedinţă de înlăturare a unui tatuaj. Clientul a clipit panicat către uşă când am apărut împreună cu Stu.

Rae s-a încruntat din cauza schimbării lui bruşte de comportament şi i-a urmărit privirea. A zâmbit.

— Nu-ţi face griji. N-au venit să vadă spectacolul. Corect, Stu?

Părul negru cu violet al lui Rae era tuns scurt şi geometric, în jurul chipului ei prelung şi îngust. Avea un nas ascuţit şi o gură subţire. Un cercel mic îi strălucea pe nas şi un altul, argintiu, îi străpungea partea stângă a buzei de jos. Ochii imenşi şi închişi la culoare şi genele incredibil de lungi îi făceau faţa să nu pară atât de severă. Cu cât mă uitam mai mult la ceas, cu atât îmi dădeam seama că era uluitoare şi fără tunsoarea neconvenţională, şi fără piercinguri, şi fără tatuajele cu trandafiri negri care i se întindeau pe braţul drept. Un tricou strâmt, fără mâneci, cu Harley Davidson,

și o pereche de jeanși negri îi puneau în evidență silueta cu membre lungi.

— Cine e roșcata? a-ntrebat ea, arătând cu bărbia înspre mine.

— Ea e Shannon. Shannon, ei sunt artiștii mei, Rae și Simon.

Stu a făcut un gest spre bărbatul chel și înalt. Simon mi-a zâmbit și am simțit cum steagul de avertizare începe să fluture în aer. Avea gropițe în obraji, niște gropițe foarte, foarte fermecătoare, ochi sclipitori de culoarea alunei și niște mușchi frumos lucrați sub tricoul său gri, cu Biffy Clyro[2]. Tatuajele îi acopereau fiecare bucățică din ambele brațe. Cercei negri groși îi împodobeau ambele urechi.

Era o problemă.

Poate că un loc de muncă la INKarnate nu era deloc o idee bună, la urma urmelor.

— Ar trebui s-o angajezi, i-a spus Simon lui Stu, fără să-și desprindă ochii lui frumoși de mine. E sexy. O să atragă clienții.

Nu. Cu siguranță nu era o idee bună.

Rae a pufnit când mi-a observat mutra.

— Nu-ți face griji, roșcato. El preferă sculele. Știi tu, alea adevărate.

Am clipit surprinsă nu doar din cauza vulgarității ei, mai ales în fața unui client, dar și din cauza implicațiilor. Simon era gay? El mi-a zărit expresia uimită și a izbucnit în râs.

— Da, sunt gay.

Urăsc să recunosc, dar această dezvăluire m-a făcut instantaneu să mă relaxez, iar dezamăgirea pe care o simțisem cu câteva clipe în urmă dispăruse. I-am surâs lui Simon.

— Dacă ești singur, o să leșin.

A râs, arătându-se mulțumit.

— Nu sunt. Pe iubitul meu îl cheamă Tony. E italian.

— Ah, nu-l stârni cu Tony, a mormăit Rae, dându-și ochii peste cap. Îl ador pe tip, dar, dacă mai aud o singură poveste despre gura pricepută a lui Tony și despre inima lui generoasă, o să vomit.

---

2 Trupă rock scoțiană. (*N. trad.*)

Am privit-o șocată, iar Simon m-a bătut pe umăr.

— Nu-ți face griji. Așa e Rae. De fapt mă iubește.

Ea l-a contrazis și s-a întors în mod demonstrativ la clientul ei, care ne privea cu o oarece plictiseală pe chip.

— Angajeaz-o, Stu. Știi că-mi place să-i șochez pe oameni, iar roșcata pare că va face chestia asta și mai distractivă.

— Iau asta ca pe o provocare, am spus, oarecum jignită că m-ar fi considerat prea sensibilă. Am umblat prin lume și am auzit și lucruri mai rele, să fiți siguri.

Rae a zâmbit din colțul gurii.

— Iar eu iau *asta* ca pe o provocare.

— Chiar asta ai făcut.

Simon a oftat.

— Ești angajată, a anunțat Stu.

Am ridicat privirea la el, simțindu-mă copleșitor de ușurată.

— Pe bune?

A zâmbit.

— Da, îmi place de tine.

Chestia asta n-a sunat foarte profesionist.

— Mă angajezi fiindcă-ți place de mine?

— Oamenii nu au nici cea mai vagă idee cât de important e amănuntul ăsta pentru o afacere de succes. Dacă angajații se-nțeleg, dacă atmosfera e bună, oamenii ne recomandă mai departe.

— O, da, firea mea al naibii de simpatică, și *nu* imensul meu talent cu acul de tatuaj, așta ne aduce toate recomandările, a spus Rae, trăgând de cuvinte.

Stu a mormăit:

— Nici firea ta al naibii de simpatică, nici talentul tău cu acul nu ne aduc recomandările. Este...

— Cole, a terminat ea propoziția, aruncându-i un zâmbet larg. Dar nici eu nu sunt rea.

Stu nu și-a putut abține un zâmbet.

— Mda, nici tu nu ești rea.

— Corect.

Simon s-a răsucit către noi și ne-a făcut semn să ieșim.

— Lăsați-o pe Rae să lucreze.

Mi-a zâmbit când am ajuns pe coridor.

— Așadar, accepți?

M-am gândit la asta în timp ce l-am urmat pe Stu în încăperea principală. Un client aștepta la recepție și Simon s-a grăbit să-l salute în timp ce Stu mă privea, așteptând un răspuns.

Deci Rae era rea de gură și cred că nu prea avea filtre între respectiva gură și creier, dar sub purtarea aceea înțepată cred că era o afecțiune reală pentru șeful și pentru colegul ei. Stu era gălăgios și direct, dar plăcut și relaxat. Iar Simon părea la fel de plăcut și amabil.

Nu putea fi cel mai nasol loc de muncă.

Pe cine păcăleam? Puteau fi și oribili și tot aș fi acceptat slujba asta. Am întins mâna.

— Mulțumesc. Accept cu mare plăcere.

Stu a zâmbit, zgâlțâindu-mi mâna și, cu ea, tot trupul.

— Genial! Cum ți se pare să-ncepi de luni?

— Genial! am spus și eu, surâzând larg pentru prima oară în ultimele zile, poate chiar săptămâni.

Eram ușurată că, în cele din urmă, îmi pot vedea mai departe de viața mea. Stu s-a uitat peste umăr la Simon.

— A spus da!

Simon a izbucnit în râs.

— Ce veste bună! Cole o s-o iubească.

— O, da.

Stu s-a hlizit într-un fel care m-a făcut să mă simt brusc agitată.

Cine era Cole? Ochii lui Stu au licărit.

— De fapt, eu sunt pe jumătate la pensie. Nu prea stau mult pe-aici, așa că am lăsat locul ăsta pe mâna managerului meu, Cole. El o să-ți explice luni tot ce trebuie să știi.

Am zâmbit palid. Brusc m-a lovit o senzație rău prevestitoare în stomac.

Camera era rece și îngustă, dar măcar aveam un loc în care să mă odihnesc, deocamdată. Totuși, asta nu făcea împrejurimile mai puțin deprimante. Ca să nu mai spun că trebuia să împart baia comună cu alți cinci oaspeți care stăteau la „hotel."

Am terminat de completat formularul cu detaliile de angajare pe care mi-l dăduse Stu înainte de a pleca de la INKarnate. Pe de-o parte mă simțeam incredibil de norocoasă că-mi găsisem o slujbă atât de repede, iar pe de alta eram absolut îngrozită de întâlnirea cu noul meu manager. Trebuia să sper că semăna cu Stu sau chiar cu Simon. Că nu era un băiat rău.

Bombănind în sinea mea despre lipsa de comunicare care mă adusese în situația asta, am împins formularul la o parte și mi-am luat telefonul. Niciun mesaj. De parcă m-aș fi așteptat să fie vreunul — în Glasgow nu eram pe de-a-ntregul vizibilă pentru familia mea, dar măcar existam. Acum era ca și cum aș fi fost ștearsă din toate amintirile.

Am ignorat furia care-mi ardea pe dinăuntru, m-am ridicat și am străbătut cămăruța înspre colțul în care-mi îngrămădisem valizele și cinci cutii cu lucrurile mele. Aruncasem mare parte dintre obiecte înainte de a mă muta. Credeam că asta mă va ajuta să scap de acele amintiri și s-o pot lua de la capăt.

Scotocind prin cutii, am găsit-o pe cea pe care o căutam. Cutia pe care o păstram din liceu era cea cu blocurile mele de schițe și cu materialele de artă. Desenul m-a relaxat întotdeauna — mă făcea să uit de toate pentru un timp. În ultima vreme aveam nevoie de asta mult de tot.

Când îmi făcusem bagajele, nu avusesem suficient timp să mă uit prin vechile mele desene, dar în seara asta aveam vreme berechet și patru pereți siniștri. Aveam nevoie de ceva care să-mi ia gândul de la problemele mele de familie și nu aveam bani să-mi cumpăr nicio carte nouă.

Am târât cutia până la pat, am șters praful care se așezase peste blocurile de desen cu un tricou vechi și m-am ghemuit pe pat ca să le răsfoiesc. Unele dintre desenele mai vechi mi-au smuls un zâmbet. La început nu-mi venise ușor să desenez. Îmi plăcea s-o fac, dar nu puteam să insuflu viață desenelor mele. Până când un băiat din clasa a noua (de care eram foarte îndrăgostită) mi-a arătat cum să țin corect creionul de schițe și cum să mângâi ușor hârtia, nu s-o bruschez cu linii dure și imobile.

De acolo am învățat repede și am devenit dependentă.

Arta a durat. Prima dragoste nu.

O foaie de hârtie a căzut din cel de-al treilea bloc de desen pe care-l ridicasem și, dintr-odată, mi-am amintit de un alt băiat. Acum un an m-aș fi putut uita la acea schiță fără să simt altceva decât o înțepătură de durere — o amintire fantomatică mai degrabă decât ceva real.

Acum totuși, când mă uitam la portretul fostului meu iubit, Nick, simțeam cum amărăciunea mi se adună în suflet. Amărăciunea aceea devenise o parte familiară din mine și uram lucrul acesta. Doar că habar nu aveam cum să mă lupt cu ea.

Dar m-am sprijinit de pernă, mototolind cu degetele portretul superbului Nick Briar. Fusesem combinată cu Nick timp de nouă luni după ce primul meu iubit, Ewan, mă părăsise din senin. Pentru o vreme, Nick îmi consolase durerea pe care o lăsase Ewan în urma lui. În imaturitatea mea, am simțit ca și cum aș fi câștigat ceva în ochii lui Ewan când începusem să ies cu Nick. Avea 19 ani, arăta senzațional și era solistul unei trupe rock rivale.

Nick fusese primul din șirul de băieți răi...

Micul club era sordid și plin de fum și înăuntru era mult prea cald. Dar eu eram entuziasmată pentru că-l vedeam pe Nick cântând pe scenă cu trupa lui, Allied Criminals. Credeam că e un nume imbecil și nu eram un mare fan al muzicii lor, dar îmi plăceau la nebunie vocea și pasiunea lui Nick și felul în care lumea se bucura de ele. Mă mândream că eram

iubita lui, acolo, în mulțime, și mi-am jurat c-o să-l susțin întotdeauna, indiferent de circumstanțe.

Nick își luase aerul grav de scenă, dar în realitate era tare dulce. Cu o noapte înainte, când i-am spus că nu pot ajunge la concert din cauza unei chestii de familie, reacționase foarte bine. Era dezamăgit, dar n-a făcut din asta un capăt de țară, așa cum ar fi făcut Ewan. Și mă făcea să mă simt specială, așa cum Ewan n-o făcuse niciodată. Nick îmi spunea mereu cât de frumoasă sunt, cât de amuzantă, cât de interesantă. Până să-l întâlnesc pe el mă simțeam o fată obișnuită. Mă-ndrăgostisem rău de tot de el și probabil de aceea făcusem pentru prima oară sex; cu el, acum câteva săptămâni.

Prietenele mele se comportau imatur și erau geloase, ceea ce era de-a dreptul caraghios. Credeau că fusese o greșeală că-i cedasem și erau total dezaprobatoare și indiferente la toată povestea. Din fericire, îl aveam pe Nick în viața mea, așa că nu eram obligată se le suport tot timpul prostia și naivitatea.

Pentru că Nick fusese atât de înțelegător cu o seară înainte, șoptindu-mi nimicuri dulci la ureche în timp ce făcea dragoste cu mine, m-am decis să fug de la ziua mătușii mele și să vin ca să-l văd cântând. De-abia așteptam să-i văd mutra surprinsă.

Trupa a terminat de cântat și m-am grăbit spre ușa care dădea în culise. Un paznic a-ncercat să mă oprească, dar, după ce i-am explicat cine eram, a dispărut în culise și s-a întors cu „managerul" trupei. De fapt, era vărul mai mare al lui Nick, Justin, și nu eram exact sigură ce anume îl califica pentru poziția de manager. Nici nu-mi prea păsa atunci. Justin m-a recunoscut și m-a primit în culise, dar a dispărut înainte să apuc să-l întreb încotro s-o iau. Am pornit-o în direcția opusă și i-am găsit pe membrii trupei stând în jurul unei mese goale de biliard, așezate în mijlocul drumului. Beau bere și vorbeau zgomotos între ei, cu câțiva băieți și fete pe care nu i-am recunoscut.

Nick nu era pe nicăieri.

Alan, chitaristul, a ridicat privirea și a rămas încremenit când m-a văzut. S-a uitat cu ochi sclipitori dincolo de mine, înainte de a mă fixa din nou.

— Shannon.

S-a ridicat brusc în picioare și băieții s-au uitat la mine toți în același fel.

— Nu credeam că vii în seara asta.

I-am zâmbit, dar îmi tremurau buzele. Încordarea pe care o provocase apariția mea făcea ca-n cap să-mi sune tot felul de alarme.

— Voiam să-i fac o surpriză lui Nick. Unde e?

— Ăăă... habar n-am.

Digby, toboșarul, a ridicat din umeri, uitându-se la ceilalți cu o falsă nonșalanță, pe care și ei au imitat-o.

Dar nu și Alan. Și-a țuguiat buzele în timp ce ceilalți îl priveau și, când și-a îndreptat din nou privirea către mine, l-am privit în ochi cu încăpățânare. Onestitatea mea l-a făcut să se crispeze. Alan și cu mine ne-nțelegeam destul de bine. De fapt, uneori aveam senzația că mă place. Flirta cu mine tot timpul și se purta mereu frumos. Alungasem întotdeauna acest gând, pentru că eram nebună după Nick și nimeni nu mă putea face să simt ce simțeam pentru el.

— Unde e, Alan?

În ochii lui Alan a apărut o undă de regret.

— E în garderobă, Shannon.

A făcut semn cu capul în direcția din spatele meu, iar ceilalți s-au foit jenați.

Mi-am simțit inima bătând cu putere și m-am răsucit în bocancii mei fără tocuri. Am început să pășesc, mai încrezătoare decât mă simțeam pe dinăuntru, pe un coridor îngust și întunecat. M-am oprit în fața unei uși vopsite în negru, pe care scria cuvântul GARDEROBĂ, cu litere albe, care se cojeau.

Am auzit gemete și mormăieli dinăuntru și am știut ce voi găsi, dar trebuia pur și simplu să văd cu ochii mei.

Cu o mână tremurătoare, am apăsat pe clanță și am deschis ușa.

În cămăruța întunecată, care nu era mai mare decât o debara, l-am văzut pe Nick cu jeanșii în vine, trăgându-i-o unei blonde pe care o lipise de perete.

O greață și o durere pe care nu le mai simțisem niciodată mi s-au adunat pe dinăuntru când amândoi și-au smucit capetele, surprinși de invazie. Nick a căscat ochii când m-a zărit și brusc a uitat de blondă. A-nceput să-mi strige numele, îngrozit, și s-a desprins de ea. Fata a căzut pe podea când Nick s-a aplecat să-și ridice pantalonii.

Am fugit de acolo, ignorându-i pe Alan și pe Nick care strigau și fugeau după mine. I-am lăsat în urmă prin mulțimea din barul jegos și m-am grăbit până la stația de autobuz. Nu m-am dus acasă. În schimb, m-am trezit bătând la ușa prietenei mele, Caro. M-a primit înăuntru și am plâns în brațele ei, cerându-mi scuze pentru că presupusesem că e naivă, când, la urma urmelor, eu eram singura care se făcea vinovată de așa ceva...

Nick a fost o lecție importantă. Totuși, a mai trebuit să existe un bărbat care să mă-nșele, ca s-o învăț așa cum trebuie. În cele din urmă, m-am trezit la realitate. Cu toate astea, mai târziu am căzut în capcana întinsă de un alt tip de băiat rău: cel care nu înșela, dar tot găsise o cale de a-mi distruge viața.

Dar gata, până aici.

Am rupt portretul lui Nick într-o sută de bucățele.

Nu se va mai întâmpla niciodată.

Capitolul 2

Mi-a fost greu să dorm în noaptea dinaintea începerii noii slujbe. Fluturii mi s-au foit prin burtă ca niște turbați, pentru că-mi făceam griji pentru ziua următoare. Când am reușit să ațipesc, am făcut-o cu speranța că managerul va fi o versiune mult mai tânără a lui Stu.

Cu un Stu puteam să mă descurc. Așa că luni am ajuns la INKarnate mai emoționată decât în mod obișnuit într-o primă zi de muncă și probabil că de aceea aproape că m-am împiedicat în propriile picioare când am văzut ce mă aștepta.

Simon stătea în fața recepției de marmură, vorbind încet cu un tip foarte înalt, care era cu spatele la mine. Am tras repede cu ochiul la umerii lui puternici și largi și la picioarele lungi înainte ca el să se întoarcă și ca ochii mei să întâlnească ochii lui verzi și strălucitori.

Doamne...

Stomacul mi s-a prăbușit.

M-a umplut groaza.

Te rog, nu, nu, nu! Fii doar un client. Te rog, fii un client!

Acei ochi au făcut niște riduri atrăgătoare la colțuri când superbul lor proprietar mi-a aruncat un zâmbet prietenos și copilăresc care mi-a străpuns scutul împotriva băieților răi. Ochii și zâmbetul acela n-ar fi fost suficiente, dar din nefericire erau susținute de o barbă scurtă și sexy pe obrazul străinului și de părul blond-rozaliu, ciufulit și răvășit, care-i încadra fața atrăgătoare. Ca și cum astea nu erau suficiente pentru a impresiona o femeie, străinul înalt și arătos avea și un trup bine legat. Un trup foarte bine legat, după cum se arătau lucrurile. Tricoul lui militar îi punea în evidență trunchiul perfect în forma literei V și brațele zvelte și musculoase. Iar acele brațe erau pline de tatuaje elaborate, supertari.

— Shannon, m-a salutat Simon, făcându-mă să-mi smulg privirea de la splendidul dezastru din fața mea. Acesta e Cole, managerul nostru.

Era oare soarta atât de nemiloasă?

Cole mi-a zâmbit din nou, iar senzația de familiaritate m-a izbit în piept odată cu stupoarea, când el a făcut câțiva pași spre mine și mi-a întins mâna.

— Cole Walker. Mă bucur să te cunosc, Shannon!

Am înaintat și eu, precaută, și i-am strâns mâna. Am regretat imediat.

Mâna lui puternică, plină de bătături mici, cu inelul gros de argint de pe degetul mijlociu, mi-a dat o senzație plăcută. Mi-a luat mâna mea mică și am simțit cum o cuprinde.

La naiba!

Mi-am smuls mâna din strângerea lui, incapabilă să mă uit în ochii noului meu manager. Privirea mi-a căzut pe cizmele negre în care erau îndesați jeanșii închiși la culoare.

— Shannon?

Cole mi-a rostit numele ca pe o întrebare și am fost nevoită să-mi dezlipesc privirea de la picioarele lui și să mă uit la ochii lui.

Din apropiere, senzația de familiaritate pe care o avusesem cu câteva clipe-n urmă n-a făcut altceva decât să se întărească atunci când a îngustat ochii la mine. Mi-a privit părul preț de câteva secunde lungi.

Atunci mi-am dat seama că-l recunosc.

Nu.

Nici gând.

— *Deci, eşti sau nu erou, Cole Walker?*

— *Ce e un erou, mai exact?*

Luni, chiar ani întregi după întâlnirea noastră de lângă casa bunicii mele de acum atâta vreme, mă gândisem deseori la băiatul acela arătos cu care mă conectasem după numai câteva minute de conversaţie.

Cole Walker.

Nenorocitul de Cole Walker.

Care nu mai era copil.

Şi care era noul meu manager.

Eram terminată. Aş fi fost mai puţin terminată totuşi dacă nu şi-ar fi amintit de mine, şi eram destul de sigură că aşa se va-ntâmpla. Un tip ca el probabil flirta zilnic cu diverse femei. N-avea cum să-şi amintească o conversaţie întâmplătoare avută cu o roşcată scundă şi albă la faţă, acum nouă ani.

— Te cunosc.

Cole a făcut un pas în spate, înclinând capul şi studiindu-mă cu un mic zâmbet pe buze. Părea fermecat de mine, lucru care mi-a refăcut imediat scutul de apărare.

— Shannon.

În mod incredibil, faptul că m-a recunoscut i-a aprins superbii ochi.

— Ne cunoaştem.

I-a surâs lui Simon, care zâmbea şi el, înainte de a-şi reîndrepta atenţia spre mine. Avea privirea plină de o uimire plăcută.

— De pe strada Scoţia. Acum câţiva ani buni.

A aşteptat reacţia mea.

Puteam să-i spun că mi-l amintesc, dar n-aş fi făcut altceva decât să încurajez flirtul pe care i-l zărisem licărind în privire. Mi-am amintit că-i plăceau părul şi ochii mei. Cine putea spune că *încă* nu-i plăceau părul şi ochii mei şi, mai mult, cine putea spune că nu-şi doreşte să-mi vadă pletele împrăştiate pe perna lui în timp ce mi-o trage? Un futai urmat în scurt timp de o *părăsire*.

Mi-am păstrat mutra complet inexpresivă și am scuturat din cap.

— Îmi pare rău. Nu-mi amintesc.

Dezamăgirea i-a ofilit zâmbetul de pe buze.

— Pe bune? Am vorbit despre trupe și zombi și alte chestii. Apoi te-a luat iubitul tău. Ești din Glasgow.

Dumnezeule, are memorie fotografică sau ce? M-am oprit la timp ca să nu strâmb enervată din nas.

— Sunt din Glasgow, am răspuns calmă, nici prietenoasă, nici neprietenoasă. Și bunica mea locuia pe strada Scoția, dar nu-mi amintesc de tine. Îmi pare rău.

Simon a-ncercat să-și înăbușe un hohot de râs în spatele lui Cole. Acesta i-a aruncat o privire nemulțumită peste umăr și Simon s-a răsucit cu un fluierat nevinovat, apoi a plecat relaxat în spate. Noul meu manager s-a întors spre mine oftând și încruntat.

— Chiar nu-ți aduci aminte de mine?

— Îmi pare rău.

Am ridicat apatică din umeri, ceea ce l-a făcut să se încrunte și mai tare.

— A trecut prea mult timp de-atunci, presupun.

A continuat să mă studieze, iar eu am început să mă foiesc, jenată. Cu cât se holba mai mult la mine, cu atât mă holbam și eu la el și cu atât mai tare observam cât de delicios de lins părea.

Iar tatuajele îl făceau și mai și.

Am dat vina pe artista din mine pentru slăbiciunea pentru un bărbat cu tatuaje grozave. Printre ele, erau niște inițiale în stil tribal tatuate pe partea stângă a gâtului. Pe brațul stâng era un tatuaj întins și negru, care reprezenta un lup stând pe buza unei prăpăstii stâncoase. Îi urca până sus, pe biceps, și trunchiul unei femei din profil părea să se ivească din creștetul capului lupului. Avea fața întoarsă, părul îi flutura în vânt și dispărea sub materialul tricoului lui. Pe brațul drept era un vultur în zbor, desenat cu maro-roșcat și negru. Vârfurile aripilor dispăreau și ele sub tricou. În ghearele vulturului atârna un ceas de buzunar de modă veche, dar nu mi-am dat seama ce oră arăta.

— Îți place ce vezi?

Am clipit când am auzit apropoul din glasul lui Cole și mi-am ridicat privirea de la tatuaje la chipul lui. Avea pe buze acel surâs sexy care ar fi acționat asupra mea ca o vrajă acum câteva luni. Dar se-ntâmplaseră multe de-atunci. Am ridicat din sprânceană.

— Flirtezi cu toate noile angajate? am zis, neamuzată și prefăcându-mă a nu fi deloc impresionată.

Zâmbetul lui Cole s-a prefăcut într-un rânjet, iar ochii i s-au oprit la părul meu.

— N-am mai avut niciuna așa, a murmurat el.

— Eficientă, isteață, responsabilă, de-ncredere? am zis printre dinți.

Ochii păreau să-i râdă.

— Ei bine, sper să fii și toate lucrurile astea.

În mod evident mulțumit de el, a chicotit și s-a întors, îndreptându-se spre recepție.

— Frumos păr, apropo, mi-a aruncat el peste umăr.

Pentru prima oară în ani întregi, mi-am urât părul ăsta blestemat.

— Mă gândeam să-l vopsesc roz, am mințit, urmându-l în spatele biroului.

Cole a apăsat pe mouse și a mormăit:

— Iar eu sunt un artist care face tatuaje ziua și un nemuritor care călătorește în timp noaptea.

Înainte să apuc că-i răspund, mi-a aruncat un surâs sec și a făcut semn din cap spre computer.

— Pe desktop.

Mouse-ul s-a mișcat pe ecran, iar el mi-a arătat agenda digitală pentru programări, tabelul cu actualizarea stocului, o listă cu datele de contact ale furnizorilor și un folder cu informații despre clienții obișnuiți.

— Acum.

A oftat și și-a cerut scuze din priviri.

— Avem o problemă cu îndosarierea.

S-a răsucit, iar brațul i s-a atins de al meu când a făcut asta. Din păcate, nu mi-am putut opri trupul să reacționeze la această

atingere. Firele de păr de pe braţe mi s-au înfiorat, iar sângele mi-a urcat în obraji. Cole n-a părut să observe şi mi-a făcut un semn spre fişetul imens din faţa noastră — cel cu tonele de dosare în el.

— Ultima noastră secretară era total incapabilă...

— Şi o homofobă nenorocită, s-a auzit vocea lui Simon exact în urechea mea şi am sărit cât colo, descoperind speriată că era lângă umărul meu.

— De asta a fost concediată ultima noastră secretară, m-a informat Cole.

Când m-am uitat din nou la el, am descoperit că mă studia cu mare atenţie.

— Tu nu eşti homofobă, nu-i aşa, Shannon?

Cu greu am procesat întrebarea. Avea un accent adorabil — rafinat şi ritmat, şi făcea minuni cu numele meu. Mi-am dat seama că amândoi aşteptau acum cu încordare răspunsul, aşa că m-am grăbit să-l liniştesc pe Simon:

— Sigur că nu. Iubirea e iubire, nu-i aşa?

Simon s-a relaxat şi mi-a zâmbit.

— Iubirea e iubire, draga mea, m-a aprobat el.

I-am surâs şi eu, dar când mi-am mutat privirea la Cole, zâmbetul mi-a pierit. Se uita la mine cu o expresie dezarmantă în ochi, o privire blândă care m-a făcut să simt lucruri pe care n-aveam voie să le simt. La schimbarea mea bruscă de dispoziţie, Cole s-a încruntat, derutat clar de reacţia mea.

— Deci, dosarele...? am spus, iar Cole a clipit.

— Dosarele? A, da, dosarele.

Şi-a dres glasul şi a făcut din nou un gest spre fişet.

— Astea sunt dosarele lui Stu dinainte să ne modernizăm. N-avem nevoie de ele — datează de la deschiderea salonului —, dar Stu vrea să le păstreze. Şeful nostru poate fi un pic căpos uneori.

A spus-o cu atâta afecţiune, încât mi-am dat seama că încăpăţânarea lui Stu nu-l deranja cu nimic pe Cole.

— Dosarele au fost mutate când s-a spart o țeavă în biroul lui Stu, dar secretara care le-a mutat le-a transformat într-o grămadă dezorganizată. Dosarele de contabilitate s-au amestecat cu cele artistice și nu mai e niciunul în ordine cronologică. Mi-ar plăcea să te apuci să le reorganizezi când nu ai treabă la recepție.

Am făcut un pas spre harababura din fișet.

— Dar nu mai bine le trec pe calculator? Așa se va elibera spațiul de aici. Haosul ăsta nu face o impresie tocmai bună asupra clienților voștri.

Cole părea să se gândească la asta.

— O să-ți ia mai mult...

Am ridicat din umeri.

— Îmi place să fiu ocupată.

Privirea i s-a mutat peste creștetul capului meu, la Simon.

— E oare posibil? În sfârșit, am angajat o secretară care știe ce face și vrea să muncească?

— S-au întâmplat și minuni mai mari, a spus Simon, cu o voce amuzată.

M-am simțit imediat agitată și m-am întors spre recepție, ca să ascund asta.

— Unde-i imprimanta?

— E în biroul lui Stu. O iau și ți-o aduc aici.

Cole s-a dus în spate și a dispărut pe coridor. L-am urmărit cu privirea fără să vreau.

— Nu-ți face griji, a spus Simon.

— Pentru ce anume?

A pufnit în râs.

— Nu te necăji din cauza lui Cole. Are talentul ăsta să-i afecteze pe oameni. Crede-mă, e singurul om care mi-aș dori să se trezească gay într-o dimineață.

În ciuda faptului că eram ofticată pentru că Simon ghicise cumva atracția mea imediată față de șeful nostru, nu mi-am putut stăpâni chicoteala.

— Şi Tony?

Simon a făcut un gest cu mâna.

— Amândoi avem liste ideale cu oamenii pe care i-am fute dacă ar deveni gay. Channing Tatum e pe lista lui. Cole e pe a mea.

— Cole ştie că visezi la el?

— Mi-a văzut toată lista. Tony a printat-o ca dovadă a pactului nostru în cazul în care fanteziile noastre vor deveni vreodată realitate.

Eram încă blocată la faptul că Cole ştia că Simon îl plăcea şi totuşi părea perfect relaxat cu ideea asta.

— Pe Cole nu-l deranjează că-ţi place de el?

Simon a oftat.

— De ce să-l deranjeze?

— Unii bărbaţi, mai ales cei care seamănă cu Cole, pot fi ciudaţi când vine vorba de chestii de-astea. Idioţii cred că asta le ameninţă masculinitatea.

— Vorbeşti din experienţă?

M-am strâmbat gândindu-mă la fostul meu iubit.

— Am cunoscut odată un individ care l-a bătut măr pe un tip care s-a dat la el într-un bar. A fost unul dintre cele mai urâte lucruri pe care le-am văzut vreodată.

Am clipit ca să alung acele amintiri şi am descoperit că Simon mă privea şocat. Ca şi cum simţise că acela nu era singurul lucru urât pe care-l văzusem, şi voia să ştie de ce. Gândul că ar mai exista cineva în viaţa mea care ar şti prin ce am trecut ridica în mine un zid care să mă împiedice să vorbesc; impenetrabilitatea cred că mi s-a citit în mutra brusc inexpresivă. Simon a văzut schimbarea şi a dat înapoi.

— Cole nu e aşa. Nu e deloc aşa.

Nu conta ce fel de om era Cole Walker. N-aveam nicio intenţie să aflu.

Am auzit vocea tunătoare a lui Cole aproape de uşa principală care dădea în recepţie, în vreme ce-şi conducea clientul spre ieşire. M-am încordat instantaneu lângă imprimanta pe care o aşezase pe birou.

În ultimele câteva ore mă cufundasem în crearea unor foldere digitale cronologice ca să organizez toate materialele scanate. Dosarele conţineau chitanţe şi informaţii despre clienţi şi mulţi dintre ei aveau fotografii ale tatuajelor. Eram de acord cu Cole — chestiile astea datau de câţiva ani buni şi, cu excepţia actelor contabile, majoritatea nu mai trebuiau păstrate. Se pare că Stu era un maniac colecţionar. Totuşi, aşa cum îi spusesem lui Cole, mă bucuram să le îndosariez pe calculator, dacă asta însemna să am ceva de făcut şi mă ţinea departe de noul meu manager.

Stătuse toată dimineaţa cu un tip pe nume Ross Mead. Lucrau la un tatuaj mare, care acoperea tot spatele lui Ross. Ştiam că mai are trei programări în după-amiaza aceasta şi m-am întrebat dacă nu face niciodată crampe la mână. De fapt, după ce am răspuns la câteva telefoane în cursul dimineţii de la oameni care căutau să-şi facă programări pentru tatuaje, am descoperit că salonul era ocupat în weekenduri pentru următoarele şase săptămâni. Programările se puteau face în timpul săptămânii, ceea ce era cam greu pentru oamenii care lucrau de la nouă la cinci, dar era evident că unii dintre ei preferau să-şi ia liber de la serviciu decât să stea la coadă pentru a se aşeza pe scaunul lui Cole Walker.

— Ai grijă de el ca până acum, l-am auzit pe Cole spunând când Ross a ieşit din atelierul lui. Şi ne vedem din nou aici peste trei săptămâni.

Deşi voiam să mă prefac în continuare că nu-l bag în seamă pe Cole, slujba mea însemna să iau şi banii clientului, aşa că a trebuit să ridic privirea când s-au apropiat. Ross părea destul de tras la faţă când Cole l-a adus la mine.

— Te simţi bine? l-am întrebat.

Ross mi-a zâmbit şovăitor şi sec.

— Vreau tatuajul, dar nu mă prea omor după cum mă simt în timp ce mi se face şi după aia.

— Am ceva — m-am aplecat şi-am scotocit prin geantă — care te poate ajuta. Aha!

Am găsit o tabletă de ciocolată și am scos-o triumfătoare din geantă.

— Uite.

Am rupt câteva pătrățele și i le-am oferit.

— Zahăr.

A zâmbit recunoscător.

— Mulțumesc. Cât vă datorez?

Cât și-a mestecat ciocolata, ochii mi-au fugit pe lista de prețuri de pe birou. L-aș fi putut întreba pe Cole, dar asta ar fi însemnat să mă uit la el.

— Patru ore... asta înseamnă 240 de lire.

Am luat cardul de credit al lui Ross și l-am trecut prin cititorul de carduri. Îl așteptam pe Cole să se evapore în atelierul lui, dar el a rămas acolo, trăncănind cu Ross despre concertul trupei Lowlight la care fuseseră amândoi acum câteva luni, în Glasgow. În mod obișnuit, m-aș fi amestecat în conversație, dar preferam să evit interacțiunea cu șeful meu. În plus, trebuia să mă duc la concertul ăla. Nu voiam să mă gândesc la motivul pentru care nu am ajuns la el.

După ce Ross a plătit, a făcut un gest către ultima lui bucată de ciocolată în semn de mulțumire și a plecat din studio, lăsându-mă singură cu Cole. Simțeam cum mă arde cu privirea. După o vreme, mi-a devenit imposibil să-l susțin cu aceeași intensitate. L-am privit întrebător, fără să-i spun nimic. Din nefericire, îmi zâmbea în felul acela copilăresc care mă făcea să am gânduri necurate.

— Mi-ai cam trezit niște pofte...

Scandalizată, am inspirat profund.

— Poftim?

A surâs, amuzat la culme.

— De ciocolată, a clarificat el. Mai e o bucățică de ciocolată.

Stânjenită că am înțeles greșit, i-am aruncat ciocolata, ignorându-i chicoteala. Ca să-l evit, mi-am îndesat ultimul pătrățel în gură și m-am întors la scanarea dosarelor.

— Când vine următorul client?

— Peste o oră și jumătate, am zis, fără să-l privesc și fără să mă uit în agendă.

Învățasem deja pe de rost programul lui Cole pentru ziua respectivă.

O bancnotă de douăzeci de lire a alunecat către mine, pe birou.

— Poți să ieși să cumperi de mâncare pentru prânz? Să-i iei ceva și lui Rae. O să apară în curând și de obicei e leșinată de foame. Dac-o hrănești imediat, se mai înmoaie puțin. Dar numai puțin.

Am ridicat privirea și am luat banii, descoperind că-mi zâmbea.

— Ce ți-ai dori?

Zâmbetul lui Cole s-a transformat în rânjet.

— Dacă ți-aș răspunde sincer la asta, m-ai considera nespus de neprofesionist.

Am încremenit în fața acestui flirt, dar am încercat să rămân politicoasă.

— Atunci poate că nu trebuie să răspunzi sincer.

Cu un oftat exagerat și sâcâit, Cole și-a încrucișat brațele de cealaltă parte a biroului și s-a înclinat spre mine. Am gâfâit ușor când l-am văzut cât de intens se uită la mine.

— Mă mândresc cu faptul că sunt direct.

Îmi doream ca trupul să nu-mi mai reacționeze la prezența lui. M-am retras de la birou și mi-am luat haina din cuierul din spatele meu. În timp ce-o îmbrăcam, m-am uitat intenționat în ochii scânteietori ai lui Cole.

— Eu mă mândresc cu faptul că sunt profesionistă.

Ușa salonului s-a dat de perete, eclipsând orice reacție de-a lui Cole și abătându-ne atenția de la tensiunea electrică dintre noi. Rae a dat buzna înăuntru și a trântit ușa, mormăind. Limbajul corporal al lui Cole s-a schimbat când i-a văzut fața roșie și ochii fulgerători. S-a îndreptat de spate și și-a strâns pumnii pe lângă trup.

— Ce s-a întâmplat?

— Colega mea de cameră și-a luat tălpășița! M-am trezit și ea își împachetase fiecare lucrușor și a dispărut cu nemernicul ăla de malaysian pe care l-a cunoscut acum o lună! La naiba!

A bătut din picior, iar pieptul i se ridica și îi cobora în ritm rapid.

— Cum mama naibii o să plătesc chiria?

În ciuda faptului că vocea din capul meu urla că e o idee foarte, foarte proastă, m-am trezit spunând:

— Eu caut un apartament.

Rae a dat ochii peste cap.

— Nu cred.

Au.

— Păi de ce nu?

Mi-am încrucișat brațele la piept, enervată de respingerea imediată.

— Nu pot să trăiesc călcând pe coji de ouă în propria mea casă. Porcăriile îmi zboară din gură înainte să le pot opri și trebuie să fiu în preajma unor oameni care să poată aprecia dracului persoana senzațională care sunt.

L-am auzit pe Cole râzând, dar am refuzat să mă uit la el, spunând:

— N-am spus că vreau să mă mut cu tine. Am spus doar că-mi caut un apartament. Cum e casa ta? Cât e chiria?

Mi-a aruncat o privire și mi-a făcut pe plac.

— E pe strada King. Exact după colț.

Mi-a spus cât e chiria și ce taxe trebuie plătite în fiecare lună pentru jumătate din utilități. Era cam multicel.

— E un apartament drăguț, a spus ea, observându-mi expresia șovăitoare.

Era mai mult decât îmi propusesem să plătesc, dar chiar *era* după colț. Trebuia să cântăresc serios dacă asta era suficient cât să balanseze traiul cu Rae. În plus, ar mai fi trecut ceva timp până când vreun agent imobiliar mi-ar fi acordat un contract — trebuia să dovedesc că lucrez de trei luni. Gândul că aș mai sta în hotelul ăla nenorocit încă trei luni...

— Gătesc. Fac curat. Îmi văd de treaba mea.

Rae m-a privit preț de o secundă și apoi a ridicat brațele în aer, exasperată.

— La naiba, băga-mi-aş, n-am de ales! Bine! Camera e a ta.

Am clipit stânjenită de potopul de porcării care-i ieşiseră pe gură şi am spus:

— Aş vrea s-o văd mai întâi.

S-a înroşit din nou la faţă.

— E un apartament drăguţ, naiba să-l ia, cu o cameră dublă. N-ai încredere în mine?

Am simţit cum privirea lui Cole mă arde, m-am uitat urât la el, apoi mi-am reîndreptat atenţia spre Rae.

— N-am încredere în nimeni, am răspuns cu răceală.

Rae m-a privit fix câteva secunde înainte ca roşeala din obraji să-i dispară. Mi-a zâmbit, iar ochii i s-au luminat acum amuzaţi.

— Îmi place de tine, m-a anunţat ea de parcă era o regină care-mi făcea o mare onoare. Poţi să te muţi cu mine.

— Dar...

— Diseară. Nu mai comenta. Chiria se plăteşte la sfârşitul lunii. Ah.

M-a măsurat atent din priviri.

— Să nu vii cu catrafuse cu clovni.

Am rămas cu gura căscată.

— Ha?

— Clovnii sunt malefici.

S-a dus în camera din spate.

— Cineva să-mi aducă să mănânc ceva. Am avut o dimineaţă de tot rahatul.

M-am uitat în ochii lui Cole. Erau veseli. Ai mei nu erau.

— Ce s-a întâmplat aici?

El a rânjit.

— Cred că Rae tocmai te-a adoptat.

— Nu sunt sigură că-i un lucru bun.

— Nu e aşa de rău. E ca şi cum ai avea un rottweiler numai al tău.

M-am strâmbat.

— Doar că rottweilerii sunt prietenoşi.

Cole a pufnit.

— Ăsta nu e.

— Asta-i tot? a spus Rae, holbându-se la cutiile adunate la picioarele mele.

Stăteam la ușa ei, în clădirea de pe srada King. Până când mi-am strâns toate lucrurile și le-am pus într-un taxi pe care, de fapt, nu mi-l permiteam, se lăsase deja seara. Acum Rae era în prag, purtând pantaloni scurți de pijama și un tricou cu Nine Inch Nails care își cam trăise traiul.

— N-am nevoie de mai mult.

Am încercat să trag cu ochiul în apartament. Rezervele pe care le aveam în privința mutatului împreună cu femeia asta aparent nebună mi s-au risipit oarecum când am văzut parchetul din spatele ei. Rae mi-a contemplat bagajele preț de o clipă și m-am trezit brusc foarte stânjenită că aveam atât de puține lucruri. Până acum nu mă gândisem că s-ar putea întreba cineva de ce. Majoritatea oamenilor aveau tone de rahaturi.

— Bine, a zis Rae, care a ridicat din umeri și s-a aplecat să ia o cutie. Hai să băgăm astea înăuntru înainte să-mi degere sfârcurile.

Fermecător.

Am expirat printre buze și am urmat-o înăuntru. Noua mea colegă de muncă și de cameră nu mințise. Apartamentul era drăguț. Avea o bucătărie de dimensiuni decente, un salon mic, dar primitor, cu balcon, și două ditamai camere duble. Baia era la comun, dar era la fel de mare ca bucătăria, deci nu aveam de ce să mă plâng. După ce am dus cutiile în camera mea, Rae m-a lăsat să despachetez.

După ce mi-am aranjat puținele mele haine într-un dulap de la IKEA, am început să-mi despachetez blocurile de desen, creioanele și cărbunii. Pentru că nu voiam să-mi vadă nimeni desenele, adică Rae, le-am înghesuit pe toate sub pat. Stăteam acolo, în mână cu blocul de desen în care lucram acum, când ușa dormitorului meu s-a izbit de perete. Cu inima în gât, m-am lăsat în genunchi și am ascuns blocul sub pat, înainte ca Rae să-l vadă.

Am ridicat privirea și-am zărit-o pe Rae încremenită în prag, având o ceașcă din care ieșeau aburi. M-a văzut în genunchi și a rânjit.

— Nu te omorî să-ți ascunzi vibratoarele, Shannon. Probabil o să-l auzi pe-al meu prin perete. Am un Iepure[3]. E un clasic dintr-un motiv pe care îl știi.

Mi-a întins ceașca.

— Ceai. Am presupus că îl vrei cu lapte și cu două cuburi de zahăr.

Încă amețită și un pic uluită, m-am ridicat și m-am întins după ceaiul pe care-l făcuse exact așa cum îmi plăcea mie.

— Mulțumesc, am mormăit, simțindu-mă ca o idioată.

Rae a zâmbit cu subînțeles și a plecat din cameră, închizând ușa în urma ei. Umerii mi s-au prăbușit când m-am întors și m-am uitat la operele mele ascunse. Am simțit cum mă sufoc de emoție, mai ales de frustrare, pentru că ajunsesem să mă comport ca o idioată pentru a-mi ascunde arta de oameni. Înainte nu mă ascundeam. Nu mă purtam așa.

Până când...

— *De ce îți mai bați capul cu chestiile astea? Și-așa nu te pricepi deloc.*

— *Și ce știi tu, mă rog, despre artă?*

— *Destul cât să-mi dau seama că nu te pricepi, iubito.*

Amintirile m-au asaltat, sugându-mi energia, și m-am îndreptat poticnindu-mă spre pat. Am privit în gol peretele din fața mea și am încercat să le resping, iar mâna în care nu aveam ceașca fierbinte de ceai s-a strâns atât de tare în formă de pumn, încât unghiile mi-au intrat în piele.

După ce mi-am revenit, am terminat cu bagajele și am decis să mă împrietenesc cu noua mea colegă de apartament. Nu voiam ca Rae să creadă că sunt antisocială, deși probabil c-ar fi preferat să fiu. O să aflu în curând.

---

3 Model cunoscut de vibrator, care are atașat de falus un stimulator clitoridian, asemănător cu o ureche de iepure. (*N. red.*)

În locul lui Rae, l-am găsit pe Cole în salon. Aproape că m-am împiedicat când l-am zărit pe fotoliul de pe balcon, cu glezna dreaptă peste genunchiul stâng. Ochii mi s-au pierdut pe trupul lui longilin. Când am ridicat privirea, Cole mă fixa cu rânjetul lui atotştiutor şi încrezut pe buze.

Avea nişte buze foarte, foarte pupabile.

Frate, era de-a dreptul enervant!

— Credeam că vrei să ni te-alături la un pahar, ca să sărbătoreşti slujba şi apartamentul.

M-am gândit la cât de confortabil şi relaxat părea să fie Cole în apartamentul lui Rae, am mijit ochii şi am studiat încăperea. Privirea mi s-a oprit la o ramă digitală, mare şi neagră. La fiecare câteva secunde, imaginea se schimba şi, printre pozele lui Rae alături de oameni pe care nu-i cunoscusem, erau şi numeroase poze cu Rae, Cole, Simon şi un tip cu mutră de italian, despre care presupun că era Tony.

La naiba!

Rae şi Cole nu erau doar colegi; erau prieteni. Toţi erau *buni* prieteni. Asta însemna că nu trebuia să-l evit pe Cole doar la muncă, ci trebuia să-l evit şi în propria mea casă.

Chestia asta mă enerva *din cale-afară*.

— Sunt cam obosită, am spus, uitându-mă oriunde, dar nu la el.

— Pe naiba!

Asta a venit din partea lui Rae. M-am întors şi am văzut-o intrând în salon, îmbrăcată acum în jeanşi, un tricou cu Celine Dion, care părea că nu se potriveşte cu personalitatea ei, şi o jachetă neagră de piele.

— Încalţă-te, a zis ea. Vii cu noi, ce mama dracului.

— Nu cred că...

— Mă doare-n cot de ce-ai de gând să spui.

După tonul şi după aerul ei autoritar, mi-am dat seama repede că n-am cum să ies din asta. În loc să mă uit la Rae, i-am aruncat o privire urâtă lui Cole.

— Ştiai exact în ce intru şi n-ai făcut nimic să mă opreşti.

Am ieşit valvârtej din cameră, ignorând râsul delicios al lui Cole.

Am făcut cunoştinţă cu gemenii identici Grant şi Patrick şi cu iubita lui Grant, Karen. Erau prietenii lui Cole de la şcoala de artă, Rae îi adoptase şi pe ei. Grant şi Karen aveau o mică galerie şi un studio foto profesionist. Patrick muncea să devină expert în arhitectură. Erau cu toţii prietenoşi şi primitori, dar tensiunea pe care o simţeam când m-am alăturat lor în localul lui Rae, *The Walk*, nu s-a risipit. Nu puteam da vina decât pe Cole.

După ce ne-am aşezat, Cole a făcut pe dracu-n patru să stea lângă mine în separeul curbat în jurul mesei. Aproape imediat şi-a lipit coapsa de mine. Cu Rae storcită de mine în partea cealaltă, n-aveam unde să mă duc şi n-aveam cum să mă desprind din atingerea lui Cole. Simţeam căldura trupului prin jeanşi acolo unde ne atingeam şi am încercat — oh, cât am încercat — să-i ignor prezenţa şi să-i ascult prietenii vorbind despre munca lor şi despre lucrurile ciudate pe care oamenii le spuneau prin galeriile de artă.

— Ai cel mai mişto păr pe care l-am văzut vreodată, mi-a zis Karen din senin.

Toată lumea a râs la comentariul ei aiurea.

— Chiar are, a insistat ea. Mi-ar plăcea să te fotografiez.

— Pe mine?

Eram uluită de propunere.

— Da, pe tine, a spus Karen zâmbind. Ai fi un subiect grozav.

— Nu prea cred.

— Ah, să-mi bag picioarele, ştiam eu, a mârâit Rae.

M-am uitat la ea întrebător şi ea s-a încruntat.

— Eşti una din alea.

— Una din care?

— O fată drăguţă care nu ştie că e drăguţă. Mă scoate din minţi. Dacă aş fi fost genul care se îmbujorează, acum aş fi fost o tomată.

— Eu cred că e minunat, a spus Cole.

Fără să mă gândesc prea mult, mi-am răsucit capul spre el. El a zâmbit atât de blând și de copilăresc, și a întins mâna ca să mă mângâie pe cap.

— Nu e nimic mai sexy decât o femeie care nu știe că e superbă.

Am urât felul în care stomacul mi-a zvâcnit la auzul complimentelor sale. Primisem și în trecut complimente din acelea, iar reacția mea nu-mi adusese decât necazuri. M-am răsucit și m-am bucurat când Rae a rupt tensiunea spunând:

— Rahat! Nu e nimic mai sexy decât un bărbat sau o femeie care știu că sunt sexy ca naiba.

M-a privit, părând să aibă-n spate o lungă experiență, în ciuda faptului că avea doar 28 de ani, deci era doar cu un pic mai mare decât mine.

— Faptul că ești scundă te face drăguță și uluitoare în același timp. Obișnuiește-te cu ideea. Bucură-te de părul ăla afurisit și de ochii ăia nenorociți. Atunci o să fii sexy.

A zâmbit și s-a aranjat.

— Ca mine.

Patrick a dat din cap, zâmbind către Rae în semn de apreciere.

— Trebuie să recunosc că asta *a fost* sexy.

Ea i-a zâmbit cochet.

— Jos, băiete. Sunt deja promisă.

Surprinsă, eram gata s-o-ntreb pe Rae cu cine e combinată, când am simțit o atingere ușoară pe spate. M-am încordat. Cole mă atingea. M-am uitat urât la el.

Cu coapsa lipită de a mea, cu vârfurile degetelor pe spatele meu și cu privirea în ochii mei, am rămas fără cuvinte. Zgomotul din cârciumă părea înăbușit dintr-odată, ca un zid invizibil care ne înconjura, pe Cole și pe mine.

Degetele lui m-au apăsat mai tare și trupul meu a început să tremure. Zgomotul unei sticle sparte a rupt vraja dintre noi, iar eu m-am retras, lovindu-mă de Rae. O umbră de enervare i-a trecut peste chip lui Cole, iar eu m-am uitat în altă parte, mutându-mă

mai aproape de Rae, care era prea ocupată să facă mişto de Patrick (care-şi epilase sprâncenele) ca să observe încercarea mea de a mă sui la ea în poală pentru a scăpa de tensiunea sexuală dintre mine şi şeful nostru.

N-am fost atât de bucuroasă să scap de cineva în toată viaţa mea. Desigur, mi se mai întâmplase să rămân blocată în conversaţii cu oameni care mă plictiseau sau mă jigneau, şi nu fusese amuzant. Totuşi, a fi captivă în apropierea băiatului rău de vis, ale cărui haine voiai să le sfâşii în ciuda faptului că ştiai că nu e potrivit pentru tine, e mai rău. Mult mai rău.

De fapt, era de-a dreptul tulburător.

M-am ocărât tot drumul înapoi până la apartament, întrebându-mă ce mama naibii am de atrag în continuare bărbaţi precum Cole Walker, în ciuda tuturor lucrurilor prin care am trecut. După ce am intrat, mi-am aruncat cât colo pantofii, într-o criză de nervi, supărată pe mine însămi. Rae a pufnit, în timp ce-şi scotea jacheta.

— I-ai atras atenţia lui Walker.

Am tresărit. Era atât de evident? Încercând să-mi pun în privire tot dispreţul de care eram capabilă faţă de băieţii răi, am ridicat ochii către Rae şi am spus hotărâtă:

— Nu mă interesează.

Rae s-a dat înapoi la auzul tonului meu şi imediat uimirea ei s-a topit. Părea mai degrabă... impresionată?

— Chiar cred asta. O femeie care n-a căzut la picioarele lui Cole. O să înceteze vreodată miracolele? a zis ea, zâmbind larg. Ştiam eu că-mi place de tine.

Am surâs uşor, ostenită, şi i-am spus noapte bună lui Rae. Aproape că ajunsesem la mine-n dormitor când m-a strigat pe nume.

— Da?

A venit la uşa de lângă camera mea legănându-şi şoldurile zvelte.

— Iubitul meu, Mike, lucrează de noapte. E asistent medical. Vine de obicei târziu și ne place să ne-o tragem gălăgios. Ai o pereche de dopuri de urechi în sertarul dulapului de pe hol.

Câteva ore mai târziu, m-a trezit un chițăit. Nu mi-a luat mult să-mi dau seama că zgomotele, urmate de niște gemete ale unui bărbat, erau Rae și bărbatul ei făcând sex. Zgomotos. Exact așa cum promisese.

Oarecum înciudată pentru că n-o crezusem pe Rae pe cuvânt (și acum știam mult mai multe decât mi-aș fi dorit vreodată), m-am dus repede pe hol, am luat o pereche de dopuri pentru urechi și m-am întors în grabă în pat. Spre ușurarea mea, dopurile au anihilat zgomotul suficient cât să ațipesc din nou. Dar am adormit cu gândul că nu cunoscusem niciodată pe nimeni ca Rae. Și nu-mi dădeam seama exact dacă ăsta era un lucru bun sau un lucru rău.

Câinele — cred că era un terrier galez — era legat de stâlpul felinarului de vizavi. Trecuseră mai bine de trei ore de când stăpânul lui îl legase acolo și intrase în cârciumă. Mă durea pieptul de cât amărât părea, în vreme ce temperatura zilei de primăvară scădea sub soarele acoperit de nori. Tremura și l-am înjurat pe stăpân de toți Dumnezeii că l-a lăsat acolo atât de mult timp. Eram furioasă de vreo două ceasuri și nu părea să-mi treacă.

— Te simți bine?

M-am răsucit brusc la auzul vocii lui Cole. Era pe partea cealaltă a recepției, cu sprâncenele ridicate de îngrijorare. Am făcut un gest spre cățelul de dincolo de fereastră, care se vedea departe de forfota de pe stradă. Nu mi-am putut ascunde tristețea din glas când am zis:

— Unii oameni n-ar trebui să li se dea voie să aibă un cățel.

Cole părea derutat.

— Stă acolo de dimineață, am explicat.

Confuzia i-a dispărut de pe chip, fiind înlocuită de o expresie blândă, care era de o sută de ori mai rea decât privirea lui provocatoare.

— Îi dă clientului meu ciocolată ca să nu leşine, se descurcă mai bine decât majoritatea oamenilor cu Rae, îi e milă de câini ciudaţi, e superbă şi nu ştie şi are şi gusturi tari la muzică.

Şi-a coborât vocea, cu o nuanţă incredibil de sexy.

— Eşti perfectă, Shannon MacLeod?

Inima mi-a luat-o la goană. Ascunzându-mi privirea, m-am uitat în jos, la dosarul pe care tocmai îl scanam. Lucram la INKarnate de trei zile şi de-abia rezolvasem câteva dosare.

— Mi-aş dori din tot sufletul să nu mai flirtezi cu mine, i-am spus direct.

O mişcare zgomotoasă m-a făcut să-mi ridic capul şi am căscat larg ochii când l-am văzut pe Cole dând ocol biroului. M-am lăsat pe spate când el s-a băgat în mine intenţionat, cu mâinile sprijinite pe birou, de-o parte şi de alta a trupului meu. Am început să respir întretăiat, iar atmosfera a devenit greoaie. Valuri de căldură dansau dinspre trupul meu spre al lui şi, indiferent cât de mult mă străduiam, nu puteam opri fiorul pe care-l simţeam între picioare sau tensiunea din sâni când el mă privea cu intenţii sexuale evidente.

Şi-a coborât capul, iar eu m-am cuprins cu braţele. În loc să mă sărute totuşi, a murmurat lângă buzele mele:

— Asta ar putea fi o problemă pentru mine.

Uşa de la intrare s-a auzit deschizându-se, iar Cole s-a retras de lângă mine. Am inspirat profund. M-am simţit ca o mare idioată.

— Tamara! a spus Cole surprins.

I-am văzut zâmbetul mulţumit de pe chip şi m-am răsucit s-o văd şi eu pe Tamara asta. M-am încruntat. O brunetă înaltă şi apetisantă se-ndrepta spre Cole cu un zâmbet larg pe chipul ei drăgălaş. L-a îmbrăţişat strâns, atât de înaltă în cizmele ei cu tocuri, încât erau aproape de aceeaşi înălţime.

Se potriveau perfect împreună. Ceva ce nu aveam de gând să recunosc că era un val de gelozie mi-a străpuns pieptul la modul dureros.

— Ce cauţi aici? a-ntrebat Cole când s-au desprins din îmbrăţişare.

Tamara a ridicat din umeri, zâmbind cu entuziasm.

— Sunt pe-aici la vânătoare de talente și speram să-mi faci și mie loc în agenda ta. Știu că te-am anunțat târziu și că ești un băiat tare ocupat.

Să-i facă loc în agendă? Băiat ocupat?

Am simțit cum mi se clatină stomacul. Iată, în sfârșit, dovada că omul era un adevărat gigolo. N-aveam niciun drept să mă simt dezamăgită și păcălită. Niciunul. Deci nu m-am simțit.

Pe bune. Nu m-am simțit așa.

Nu, domnule, nu eu.

Am așteptat, curioasă, să văd dacă avea loc în programul lui de târfă masculină pentru ea, dar mi-am văzut mai departe de treabă, ca și cum nu mi-ar fi păsat.

— Shannon, sunt liber ora următoare, corect?

— Următoarele două ore, am spus, fără să ridic ochii, dacă pui la socoteală și pauza de prânz.

— E un tatuaj mic? Ajung două ore?

— Mai mult.

Mâinile mi-au încremenit pe butonul scannerului. Vorbeau despre tatuaje... nu despre o ședință de sex? Mi-am mușcat buza, detestând faptul că arsura de gelozie din piept deja dispărea. M-am uitat pe sub gene la ei și am văzut că Tamara mă privea cu atenție. Cole a observat asta.

— Tamara, ea e Shannon, noua noastră recepționeră și noua colegă de apartament a lui Rae. Shannon, ea e Tamara. E director artistic la Tower Records, în Glasgow. Am urmat împreună Colegiul de Arte din Edinburgh — Tamara e absolventa Școlii de Muzică Reid.

S-o ia naiba! Era superbă, împlinită, inteligentă și plină de succes. Căuta talente, în timp ce eu... scanam chestii.

— Bună! am zis.

Ce altceva să-i spun? Tamara a dat din cap către mine în semn de salut, zâmbind ușor și studiindu-mă. Apoi s-a întors către Cole.

— Nu te schimbi deloc.

Cole a-ncremenit. Ce mama naibii însemna asta?

Cole a privit-o urât pe prietena lui, iar ea a ridicat cu nonşalanţă din umeri. El a oftat şi a condus-o de-a lungul salonului. Din fericire i-am ignorat dispariţia pentru că a intrat un client. Era o tânără care dorea un piercing în ureche. L-am anunţat pe Simon, care era în pauza de prânz şi care a venit în încăperea principală. A vorbit calm cu fata şi i-a făcut semn să se ducă în camera din spate. S-a oprit la biroul meu înainte de a o urma.

— Ai cunoscut-o pe Tamara?

Am dat din cap precaută.

— Superbă fată, a spus Simon. Totuşi, nu e ea *aceea*.

Cu această replică enigmatică şi făcându-mi cu ochiul, a dispărut după clienta sa.

Am blestemat ciudatul umor al sorţii, care-mi oferise o slujbă bună în cel mai rău loc cu putinţă. Eram în raiul băieţilor răi. Sau în iad. Oricum ar fi fost, nu era locul potrivit pentru mine.

Cerşetorii nu pot avea pretenţii, spunea mereu buni.

Am oftat şi m-am uitat din nou pe fereastră. M-am enervat din nou când am văzut că stăpânul căţelului înfrigurat se apropie de el şi-l dezleagă. Câinele a sărit pe tip, dând umil din coadă. Stăpânul i-a ignorat toate manifestările de bucurie, respingându-l şi apoi îndepărtându-se împreună. La fel de bine, câinele de la capătul lesei ar fi putut fi invizibil. Inima mi s-a strâns. Voiam să traversez în fugă strada, să fur căţelul ăla singuratic şi să-l sufoc cu iubire.

Mi-a trecut prin cap, privindu-l pe individul ăla care se legăna pe picioarele lui micuţe, că unii oameni habar n-au să iubească. M-am întrebat apoi dacă măcar s-au străduit să înveţe cum să facă asta, chiar dacă n-au reuşit. Tentativele astea nu le-au făcut rău decât proştilor care au încercat să-i iubească, la rândul lor.

Capitolul 3

Încă nu te pot ierta. Vreau doar să știu că nu ești moartă.

Mă uit prelung la mesajul de la sora mea. Mă gândesc ce să fac. M-am tot holbat la chestia asta blestemată, cu pauze, în ultimele douăzeci și patru de ore. Și tot de douăzeci și patru ore nu reușesc să-mi scot vocea ei din minte.

— *Când o să încetezi să mai alegi toți ratații ca să te combini cu ei? Doamne, Shannon, asta spune multe și despre tine, nu-i așa?*

— *Încă unul părăsit? De data asta ce s-a întâmplat? Altă femeie? Droguri? S-a speriat că ești gravidă? Toate cele mai de sus?*

— *Acum chiar ai făcut-o. Inviți gunoaiele în viața ta și noi trebuie să suportăm consecințele. Ești atât de egoistă!*

Cred c-ar însemna că sunt egoistă dac-aș lăsa-o să aștepte.

Nu sunt moartă.

Mi-am îndesat telefonul în geanta imensă și șleampătă în care-mi căram blocul de desen și creioanele. Era vineri, ziua mea liberă. Pentru

că la salon cele mai aglomerate erau weekendurile, îmi luam joia și vinerea libere. Ziua de ieri mi-o petrecusem făcând curățenie în apartament și citind o carte pe care mi-o împrumutase Rae. Azi mă duceam la castel. Nu-mi puteam scoate din cap ideea de a încerca să pictez peisaje. Nu mai pictasem înainte, dar nu era prima oară când mă gândeam să-ncerc...

— Ce mama naibii e asta?

M-am holbat la cutia de vopsele acrilice înspre care arăta el.

— Vopsele.

— Tu nu pictezi, ce dracu'!

— Am de gând, totuși.

— Nu. Nu ai. O să dai înapoi vopselele astea scumpe ca naiba pe care nu le poți folosi.

De-acum nesigură pe mine, m-am holbat iar la cutie. Observându-mi tristețea, el m-a prins cu mâna de gât, obligându-mă să-l privesc în ochi. Erau blânzi, îngrijorați.

— Iubito, îmi pare rău. Vreau doar să renunți la chestia asta cu arta ca să ne vedem de viață. Nu vreau să-ți fac niciun rău, dar asta nu e cine știe ce carieră pentru mulți oameni și trebuie să fii megatalentat ca să ai succes. N-are niciun sens să-ți arunci timpul și banii pe fereastră pentru ceva la care nu te pricepi.

Această conversație și multe altele dinaintea ei mi se tot repetau în minte în timp ce mă-ndreptam spre castelul Edinburgh. Am plătit taxa de intrare și am urcat în vârf, de unde aveam o panoramă minunată a orașului. M-am luptat cu vântul ușor care-mi întorcea colțurile hârtiei din când în când și am început să schițez, imaginându-mi deja cum pictez peisajul în culorile asfințitului, cu dungi de tonuri electrice în loc de lumini.

Aveam de gând să folosesc vopsele acrilice, m-am gândit hotărâtă, cu furia arzându-mi viscerele.

Voiam să-mi cheltui primul salariu cumpărând nenorocitele de vopsele acrilice pe care le returnasem la magazin din cauza *lui*.

Lacrimile îmi înţepau ochii şi gura îmi tremura în timp ce priveam către oraş. Voiam să cumpăr vopselele alea acrilice şi să le folosesc, chiar dacă era ultimul lucru pe care urma să-l fac... şi cumva speram ca pe drum s-o găsesc şi pe fata pe care-o pierdusem din cauza lui.

Mulţumită de ce lucrasem la castel, m-am întors la apartament într-o dispoziţie mai bună decât aceea în care mă aflam când plecasem. Înainte de a merge acasă, am cumpărat de mâncare: peşte proaspăt, legume şi cartofi noi. Le-am gătit cu sosul pe care învăţasem să-l fac de la buni şi m-am bucurat de faptul că Rae a amuţit când s-a întors de la muncă şi a găsit mâncare făcută.

A luat o înghiţitură din peştele cu sosul făcut de mine şi a scos un mic geamăt de plăcere. Mi-am adus aminte, fără să vreau, de sunetele pe care le scotea în timp ce făcea sex.

— Nu te-ai jucat, a spus Rae cu gura plină. Le-ai gătit la abur?

Am dat din cap, mâncând.

— E minunat!

A înghiţit şi a luat o gură de apă.

— Eşti plină de surprize, zânuţo.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Nu-mi zice aşa.

— Stu ne-a spus cum ai reacţionat când ţi-a spus aşa, a mormăit ea. Cred că şi eu mi-aş fi dorit să-i trag una în boaşe dacă mi-ar fi spus aşa.

Am căscat ochii.

— Aşa a zis că arătam?

Când Rae a dat din cap, am şoptit:

— Atunci de ce m-a angajat?

— A spus că ai tupeu. Nu l-am crezut, dar acum îl cred.

— Pot să mor fericită, am bombănit.

Rae a rânjit.

— Deci haide. Varsă tot. De ce-ai plecat din Glasgow?

Bucuroasă că mă uitam deja la mine-n farfurie și că-mi puteam ascunde cu ușurință disconfortul în fața întorsăturii pe care o luase conversația, am ridicat ușor din umeri.

— Fără vreun motiv anume. Nu sunt așa de apropiată de familia mea. Am fost dată afară de la ultima slujbă. Am decis că era momentul să schimb peisajul. Buni locuia pe strada Scoția, așa că știu Edinburghul destul de bine și mi-a plăcut întotdeauna aici. E diferit față de Glasgow. Asta căutam.

— Mda, Cole a pomenit că te-a întâlnit pe strada Scoția, cu ani în urmă. Spune că tu nu ții minte, totuși.

M-a privit, zâmbind cu subînțeles.

— Cumva mă îndoiesc de asta.

Am ridicat din nou din umeri, iar Rae și-a dat capul pe spate, râzând.

— Îmi place la nebunie.

Înainte ca noua mea colegă de apartament să mă asalteze și cu alte întrebări la care nu eram sigură că eram pregătită să răspund, am spus:

— Dar tu?

Rae și-a lăsat furculița jos și m-a mitraliat cu informații directe. *Directe* de tot.

— Copil adoptat. Mama e o drogată. Tata e în pușcărie. Omucidere cu intenție. Am locuit în Edinburgh toată viața mea. Am fost logodită o dată, când aveam douăzeci de ani. El a murit. Am încercat să mă sinucid. Simon era cel mai bun prieten al logodnicului meu. El m-a găsit. Mi-a salvat viața, m-a băgat în industria tatuajelor. Îl iubesc la nebunie. Cinci ani mai târziu l-am cunoscut pe Mike la un concert. Lucrează la tot felul de ore ciudate, dar ne descurcăm. Să sperăm că-l vei cunoaște pe individul din spatele gemetelor.

La naiba! Erau multe de procesat. Tăcerea s-a lăsat între noi în timp ce eu încercam să decid ce anume trebuie să pricep mai întâi. I-am simțit privirea în vreme ce-mi aștepta reacția. Mi-am dat seama că ar fi cel mai bine să mă concentrez la lucrurile pozitive. Viața ei fusese o porcărie. N-avea nevoie de mine să-i subliniez asta.

— De cât timp ești cu Mike?

Ochii i-au licărit și am învățat că asta însemna că Rae e mulțumită.

— De trei ani.

A mai luat o îmbucătură din mâncare și m-a întrebat cu gura plină:

— În trecutul tău nu există un fost logodnic?

Am scuturat din cap.

— Dar a existat cineva, a spus ea.

Mi-am dat seama că nu era o întrebare și am continuat să mănânc. Era cât pe-aci să-i povestesc totul lui Rae. Ea își pusese tot trecutul pe masă, așa că n-ar fi gândit că exageram. Dar azi fusese deja o zi plină de emoții și nu-mi găseam cuvintele. Rae a oftat.

— În fine, se pare că nu toată lumea poate fi o carte deschisă așa, ca mine. Dar asta numai când e vorba de viața mea. Știu să-mi țin gura închisă când sunt la mijloc treburile altora.

Am zâmbit și m-am ridicat să-mi spăl farfuria goală.

— O să-ți povestesc tot într-o bună zi.

Rae s-a ridicat și a venit lângă mine, la chiuvetă. Mi-a luat farfuria din mână.

— Ai chef să te faci mangă?

Ultimele două zile fuseseră deosebit de relaxante dintr-un singur motiv. Nu-l văzusem pe Cole. Nici măcar o dată.

Până când mi-am dat seama că aveam chef să beau ceva cu noua prietenă și colegă de apartament și am uitat cu desăvârșire că era foarte probabil să vină și Cole. Și nu numai Cole. Am descoperit că prietena lui, Tamara cea cu picioare lungi, era încă în oraș când am intrat la *Voodoo* și am găsit-o stând la masă cu Cole, Simon și Tony. Le-am spus politicoasă „salut", bucuroasă că Tony era un personaj captivant, care m-a fascinat pe deplin când ne-am întâlnit.

— Simon a vorbit non-stop despre tine, a zis Tony, cu accentul lui muzical, înainte de a mă săruta pe ambii obraji. Îmi dau seama de ce.

În vreme ce Simon era cu picioarele pe pământ, Tony era opusul său. Incredibil de arătos și foarte frumos, era îmbrăcat din cap până-n picioare într-un costum cu vestă care-i venea ca turnat. Era cald, cult și sofisticat.

— Mă bucur să te cunosc, în sfârșit! am zis după ce mi-a dat drumul.

— Nu, nu, a scuturat el din cap. Plăcerea e de partea mea. I-ai ușurat existența lui Simon și te iubește deja, așa că și eu sunt fericit.

Rae a pufnit.

— Nu-mi amintesc să-mi fi făcut așa o primire când ne-am cunoscut.

Tony a ridicat nonșalant din umeri.

— De tine nu mi-a plăcut la început. Erai o nemernică, draga mea.

— Nemernicii se recunosc între ei, a parat Rae.

— Nu-i așa? a răspuns Tony rânjind.

Rae a izbucnit în râs și și-a încolăcit brațul în jurul lui, sărutându-l pe obraz. El s-a prefăcut c-o alungă, dar era clar că doar glumește și că aveau, de fapt, o relație afectuoasă.

Dintr-odată, m-am simțit nelalocul meu.

Dar senzația asta n-a durat mult. Ei n-ar fi acceptat așa ceva.

Simon a făcut cinste tuturor cu câte-un pahar, iar Rae și cu mine am furat un scaun și l-am împărțit. Din fericire, amândouă aveam fundul mic, altminteri una dintre noi ar fi aterizat pe podea. De partea cealaltă a mesei, atenția lui Cole fusese rechiziționată de adorabila Tamara. Eu n-aveam nimic împotrivă. Însemna că-i pot evita cu ușurință privirea și puteam trăncăni mai departe cu Simon și Tony, doi poli opuși care formau un întreg perfect. Mă-ndrăgosteam de ei și mi-am imaginat că oricine petrecea un strop de timp în compania lor ajungea să aibă aceeași senzație.

— Deci tipa asta vine la mine la salon și-mi cere lista de prețuri, a zis Tony.

Aflasem deja de la Simon că Tony deținea un salon de coafură în Orașul Vechi. Avea atât de mult succes încât erau pe cale să-și finalizeze planurile de a-l deschide și pe al doilea, în Stockbridge.

— Strâmbă din nas și spune: „O, nu, scumpule, eu nu mă tund niciodată la un salon unde un tuns și un uscat costă mai puțin de 80 de lire".

Și-a dat ochii peste cap.

— Îi spun: „Dar, scumpa mea, sunt atâtea femei superbe care nu-și permit prețuri de lux. Aici eu ofer clientelor tunsori de lux la prețuri convenabile". Și vrăjitoarea bătrână are tupeul de a urla în fața frumoaselor mele cliente: „Și de-asta nu vei avea niciodată cliente de lux".

— Sper că ai băgat-o în mă-sa pe proasta aia, a zis Rae.

Tony era indignat.

— Mă uit la ea urât și spun: „La mine-n salon, scumpo, nu *poți* pune preț pe stil". Nu știu ce-și închipuie femeile astea... c-o să le pup fundul poleit cu aur?

S-a înclinat spre mine acum.

— Am început cu puțin, iar studentele și tinerele care munceau m-au ajutat să-mi ridic afacerea. N-o să uit niciodată de unde vin, știi tu.

A chicotit.

— Deși mama îmi spune tot timpul că uit că sunt italian.

— Nu știe despre ce vorbește, a spus Simon, scuturând din cap. Jumătate din timp nu-nțeleg nimic din ce scoți pe gură.

Tony i-a zâmbit cu subînțeles.

— Dar e și ea folositoare la ceva, nu-i așa?

În timp ce iubitul lui și-a dat capul pe spate râzând, Rae a țipat:

— Nu! Nu, nu! Fără discuții despre sex în seara asta.

Am ridicat din sprânceană.

— Pe bune?

Ea s-a-ncruntat.

— Pe bune ce?

— *Tu* ai o problemă că ei își discută viața sexuală. Tu, am subliniat. Chițăitoarea?

Simon, Tony și Cole au izbucnit în râs. Nici nu-mi dădusem seama că trăsese și Cole cu urechea la conversația noastră. Rae s-a străduit

să nu zâmbească și s-a uitat fix la mine. Tony a ridicat paharul în cinstea mea.

— Știam eu c-o să ne înțelegem.

Rae s-a prefăcut că pufnește exasperată, dar apoi s-a ridicat.

— E rândul meu, a spus, apoi a adăugat: Folosește naibii dopurile alea de urechi!

— Ele doar *amortizează* sunetele.

Asta i-a făcut din nou pe băieți să izbucnească în râs. Ea a scuturat din cap spre mine, cu ochii sclipindu-i amuzați.

— Cred c-aș putea să-ncerc să fiu mai tăcută.

Am zâmbit.

— M-aș bucura foarte tare.

— Ai noroc că ești atât de drăgălașă, să-mi bag picioarele! a spus ea și s-a dus să mai cumpere băutură.

— Ți-am zis eu că o să te descurci bine cu ea, a spus Cole.

I-am zâmbit ușor, ocolindu-i privirea. Băieții și Rae m-au atras într-o discuție amuzantă, fiecare replică de-a lui Tony dovedind că, în ciuda încrederii sale intimidante în sine și în ciuda aspectului său, era foarte realist. Dar eu eram foarte atentă la Cole. Era exact genul ăla de tip extrem de charismatic. Avea o aură anume și mi-am imaginat că nu sunt singura atrasă de aceasta.

M-am străduit să mă-mpotrivesc totuși și am câștigat fiecare luptă de fiecare dată când m-am uitat și l-am văzut flirtând cu Tamara. *Gigolo. Gigolo. Gigolo*, mi-am reamintit.

După câteva pahare și conversație nesfârșită, m-am scuzat și m-am dus la toaletă. Barul aproape se închidea și mulți dintre clienți plecaseră deja. Bucuroasă că nu e coadă la baie, m-am relaxat. Cât timp m-am spălat pe mâini, m-am uitat în oglinda de deasupra chiuvetei. Păream mai puțin obosită, mai puțin stresată. Ridurile alea fine și rigide de la colțurile gurii dispăruseră. Părul îmi cădea pe spate în bucle groase și cârlionți, iar ochii mei violeți sclipeau din cauza alcoolului. Nu eram beată, dar eram în mod evident amețită. Asta în combinație cu compania simpatică însemna că eram în cea mai bună dispoziție de secole-ntregi.

Cheful mi-a dispărut brusc când am ieşit din baie şi am dat nas în nas cu Cole, care ieşea de la bărbaţi.

Înainte să apuc că spun o vorbă, a venit către mine, înghesuindu-mă în perete, aşa cum făcuse la recepţie cu o zi înainte. Şi-a pus mâinile pe zid deasupra capului meu, privindu-mă fix în ochi.

— Tamara e doar o prietenă.

Mi-am dat capul pe spate, surprinsă, şi m-am lovit de zid.

— Şi de ce crezi că-mi pasă?

Era atât de aproape, încât îi vedeam ridurile de-ncruntare dintre sprâncene şi nuanţa întunecată din frumoşii lui ochi verzi, o apăsare pe care nici măcar striaţiile aurii fascinante ale irişilor lui nu o puteau ascunde.

— Nu m-ai băgat în seamă, prăjiturico.

M-am încordat toată, lângă perete.

— Am vorbit cu Simon şi cu Tony. Prăjiturică?

— Mmm. Sunt un fan al prăjiturilor cu căpşuni. Îmi aminteşti de ele.

— Îţi amintesc de prăjiturile cu căpşuni? am întrebat uluită.

— Căpşuni dulci, frişcă şi blat de biscuiţi, plin de zahăr. Tu eşti asta.

Apoi s-a încruntat.

— Să nu-mi spui că mă ignori din cauza Tamarei.

— De ce-aş face asta?

S-a aplecat mai aproape de mine şi i-am simţit răsuflarea şi colonia cu aromă de lămâie care m-a izbit ca un val încântător.

— Din cauza celor ce se-ntâmplă între noi.

Am şoptit, tremurând:

— Nu se-ntâmplă nimic între noi.

Supărarea a dispărut din ochii lui Cole şi liniile aurii păreau să se fi mărit, datorită căldurii care-i pătrunsese.

— Doar o atracţie senzaţională pe care am dorit s-o explorez de când te-am întâlnit prima oară. Şi poţi să-ncetezi să te prefaci că nu-ţi aduci aminte de asta, pentru că eu ştiu că-ţi aduci aminte.

Am simţit cum mă copleşeşte un val de căldură şi mi-am dorit cu disperare să scap de el. M-am întins şi l-am împins în piept cu palmele, dar el nu s-a clintit. Eram atât de mică. Pe lângă Cole eram o *zânuţă*... neajutorată. M-am uitat urât la el.

— Ar trebui să ştii că aroganţa mi se pare nasoală.

Cole s-a lăsat în faţă şi buzele lui mi-au trecut peste obraz înainte de a-mi şopti în ureche:

— Pe naiba!

Un fior mi-a străbătut şira spinării din cauza răsuflării lui fierbinţi peste pielea mea, iar sfârcurile mi s-au întărit. Pieptul mi se ridica şi mi se lăsa în jos, iar eu mi-am pierdut controlul asupra propriei respiraţii — atmosfera dintre noi părea foarte tensionată.

Cole s-a retras doar cât să mă privească în ochi şi ceea ce a văzut acolo l-a făcut să triumfe. Nu mai simţisem niciodată o atracţie atât de puternică şi, deşi cineva dinlăuntrul meu striga din spatele creierului meu să plec dracului de-acolo, eu am ignorat asta. Mai târziu aveam să dau vina pe alcool pentru că l-am lăsat pe Cole să-şi unească buzele cu ale mele. Am aşteptat momentul, fără suflare...

— Ia uite unde eraţi!

M-am izbit de perete. Momentul se dusese. Cole şi-a închis ochii strâns şi şi-a încleştat fălcile, vădit enervat. I-au trebuit câteva secunde ca să-şi revină. Când a deschis ochii din nou, enervarea dispăruse, dar altceva îi luase locul. De parcă-ncerca să-mi trimită un mesaj mut.

M-am prefăcut indiferentă şi l-am privit neutru, reuşind să respir ca lumea de-abia când el s-a răsucit ca să-i răspundă Tamarei.

Nu-mi plăcea de ea.

Dar, Dumnezeule, m-am bucurat atât de mult că ne-a întrerupt.

Asta a fost. N-o să mai beau aiurea când e Cole Walker pe-aproape.

Capitolul 4

Munca peste weekend la INKarnate era de-a dreptul nebunească. Salonul bâzâia de zgomotul acelor, de muzică, de discuţii. Era un flux constant de oameni, iar colegii îşi luau o pauză de prânz mai scurtă ca să facă faţă programărilor. Am crezut că duminica va fi o zi mai uşoară, dar era una dintre zilele libere ale lui Simon, deci era la fel de aglomerată, dacă nu chiar şi mai şi.

Mi-a fost extrem de uşor să-l evit pe Cole şi n-a avut nicio şansă de a pomeni despre momentul ăla tensionat dintre noi, de la *Voodoo Rooms*.

Nu ştiu de ce, dar lunea era la fel de aglomerată, aşa că, în ciuda faptului că un salon plin însemna că nu are timp de flirtat cu mine, m-am simţit oarecum uşurată când am venit marţi la muncă într-o atmosferă liniştită. Am reluat treaba de unde rămăsesem cu trecerea dosarelor pe calculator.

O jumătate de oră mai târziu, uşa s-a deschis şi o tânără, poate cu câţiva ani mai mică decât mine, a intrat, îndreptându-se încet spre biroul meu. M-am încordat când i-am văzut supărarea din ochi şi chipul palid.

— Larissa Jones, a zis ea, cu o voce extrem de liniştită. Am o programare pentru o scoatere de tatuaj.

Am verificat agenda, am confirmat programarea şi am dispărut în atelierul lui Rae ca s-o anunţ că-i sosise primul client. Când m-am răsucit să-i spun Larissei că Rae o primeşte peste cinci minute, am rămas surprinsă s-o găsesc pe fată stând în zona de aşteptare şi plângând în palme. Alarmată, m-am grăbit să agăţ cutia cu şerveţele de pe birou şi m-am dus la ea. M-am aşezat lângă ea.

— Te simţi bine?

Ea a suspinat şi şi-a ridicat către mine faţa pătată de lacrimi. A scuturat din cap. I-am înţeles durerea întipărită în fiecare trăsătură şi mi-am simţit inima strângându-se de milă. M-am apropiat de ea, mi-am strecurat un braţ peste umerii ei, ca s-o liniştesc, şi i-am întins cutia.

— O despărţire urâtă? am întrebat eu în timp ce ea lua un şerveţel.

Larissa a inspirat profund.

— Da, a spus ea, cu buzele tremurând. Numele lui vreau să-l şterg.

— Ah, draga mea, am murmurat încet, mângâind-o pe spate.

— Era un nemernic, a zis ea plângând. Ştiu asta. Ştiu. Dar...

Şi-a şters faţa.

— Hei!

Am tras-o de mână, iar ea s-a sprijinit de mine.

— Înţeleg. Ai voie să fii tristă. Ai voie. Doar atât... fără regrete, da? Faci ce trebuie. E un nou început. O nouă viaţă pentru tine.

Larissa m-a privit în ochi şi mi-a zâmbit tremurător.

— Mulţumesc.

— E totul în regulă?

Am ridicat brusc capul, surprinsă să-l văd pe Cole acolo. Nici măcar nu-l auzisem apropiindu-se. Se uita la mine şi la fată cu ochii lui verzi. A ridicat îngrijorat din sprânceană.

— Da.

Larissa a dat din cap, stânjenită.

— A plâns puţin.

Ea mi-a zâmbit timid.

— Scuze.

— Nu-ți cere scuze, am liniștit-o eu.

Ar fi trebuit să aibă o prietenă care să vină cu ea și s-o ajute să treacă prin asta, m-am gândit, întristându-mă.

— Ce se-ntâmplă aici? a spus Rae, venind către noi.

Când a văzut chipul brăzdat de lacrimi al Larissei, a dat ocol măsuței de cafea, a prins-o cu blândețe de mână și a ajutat-o să se ridice.

— Eu sunt Rae. Hai, scumpo, hai să scoatem tatuajul ăsta nenorocit de pe tine. În curând o să te simți mult mai bine.

Am privit cum colega mea de apartament o conduce pe fată în spate și n-am putut să nu surâd. Începeam să-nvăț că între lăudăroșenia și bravada ei, Rae avea un suflet mare și sensibil.

Dintr-odată, atmosfera s-a schimbat. Am inspirat profund, simțind privirea lui Cole ațintită asupra mea. Fără să vreau, m-am uitat la el. Am mai inspirat o dată. Mă fixa cu o privire care părea plină de tandrețe.

Nu mi-a plăcut. Nu. Nu mi-a plăcut deloc.

— Ce e? am zis, cu un ton nerăbdător.

El mi-a răspuns cu un zâmbet scurt, s-a apropiat de mine, m-a sărutat pe frunte și apoi a plecat.

Pielea mi s-a înfiorat acolo unde mă atinseseră buzele lui.

— Ce mama naibii? am mormăit.

În seara aceea am avut plăcerea de a-l cunoaște pe iubitul lui Rae, Mike. La început, de fapt, n-a fost nicio plăcere. La început, eram puțin înspăimântată când mi l-a prezentat Rae, pentru că nu mă puteam gândi decât la zgomotele pe care tipul ăsta le scotea când făceau sex.

După ce mi-am învins stânjeneala, am fost un pic surprinsă de Mike. Nu știu de ce, mă așteptam la un individ supertăios, morocănos, cu o personalitate care să se potrivească sau care s-o depășească pe a lui Rae. Mike nu era deloc așa. Era înalt, zvelt, dar avea o față

simpatică, ochi amabili și căprui, și păr scurt și blond. De la numele trupei de pe tricoul lui și din ce-mi spusese Rae, lui Mike îi plăcea același gen muzical ca iubitei lui. Dar aici păreau să se oprească toate asemănările dintre ei.

— Ne simțeam ghiduși, să spunem așa, a continuat Rae, povestind despre al doilea concert la care ea și Mike s-au dus împreună.

Din momentul în care ne-am așezat în salon la o bere, Rae a vorbit în locul lui Mike, iar pe el nu părea să-l deranjeze asta.

— Așa că am sugerat toaleta fetelor și iată, era liber acolo. L-am târât pe Mike după mine, am închis ușa principală și am început să ne-o tragem pe pereți.

I-a zâmbit cu subînțeles iubitului ei, iar el i-a surâs slab, deloc jenat de faptul că ea trâmbița detaliile vieții lor sexuale. Mi-a trecut prin minte că nu era prima oară când ea făcea asta cu el de față.

Am așteptat, neștiind exact ce reacție trebuie să am. Eu nu făcusem niciodată sex într-un loc public. Ca să fiu sinceră, nici nu-mi dorisem vreodată. Fostul meu iubit încercase să mă convingă să fac sex cu el odată pe o alee din centrul orașului Glasgow și fusese mai mult decât ofticat când îi spusesem s-o ia la goană și să se arunce de pe cel mai apropiat pod.

— Ea *credea* doar c-a încuiat ușa, a murmurat brusc Mike, zâmbind.

Am oftat.

— Nu.

Rae a râs.

— Ba da. Eram acolo, eu cu chiloții în vine, cu fusta ridicată, Mike cu jeanșii în jurul gleznelor. Ne-o trăgeam pe peretele ăla rece și dintr-odată am auzit: „Nu sunt sigură că e foarte igienic, draga mea". Ne-am întors și-am văzut-o pe doamna asta în vârstă, hipioată, cu părul lung și cărunt — marfă ca naiba baba — care stătea în prag ținând în mână o batistă. „Cred că vreți să curățați puțin faianța aia înainte să continuați", a spus ea.

Am izbucnit în râs.

— Și ce-ați făcut?

Ochii lui Rae au sclipit amintindu-şi.

— Mike a luat batista şi a spus: „Vreau să fiu ca tine când mă fac mare". Iar ea a replicat: „Păi eşti deja pe calea cea bună", a povestit Rae chicotind. Serios. Eroina mea personală.

— Pare un adevărat personaj.

Rae a dat din cap şi s-a lansat în următoarea ei poveste. Deşi Mike nu prea avea ocazia să vorbească şi mi se părea că Rae e cam autoritară cu el, am dedus, din câte văzusem până atunci, că relaţia lor era destul de echilibrată. Când Mike s-a ridicat să-şi mai ia o bere, Rae l-a pus să se aşeze la loc. L-a mângâiat pe obraz cu tandreţe.

— Ai lucrat atât de mult, scumpule. Îţi aduc eu berea.

În fiecare zi descopeream noi feţe ale personalităţii lui Rae şi, deşi putea fi tăioasă şi folosea cuvinte vulgare, eram cu adevărat fascinată de ea. De mult timp nu mai fusesem în preajma unor oameni care nu erau nici pesimişti, nici falşi. Cu Rae, totul era la suprafaţă şi, deşi îi tachina des pe ceilalţi, ştiam că n-o face deloc cu răutate, în afara cazului în care persoana respectivă era cu adevărat nasoală.

În numai o săptămână de când ne cunoşteam, ştiam deja care era relaţia mea cu Rae şi învăţam că aceasta era extrem de valoroasă.

Cât timp Rae s-a dus după bere, Mike mi-a zâmbit.

— Cum te-nţelegi cu Rae?

— Bine.

— Ştiu că poate fi cam... mă rog, în toate felurile, dar e un om foarte bun.

Am zâmbit ca să-l liniştesc.

— Încep să pricep asta.

— Vorbiţi despre mine? a făcut Rae, revenind în cameră. Bârfiţi despre absoluta mea superbitate, iubiţeilor? a-ntrebat, imitându-l atât de bine pe Tony, încât am izbucnit în râs.

— Ceva de genul ăsta, i-a spus Mike, zâmbindu-i cu drag.

O oră mai târziu, Mike a pus jos sticla goală de bere şi s-a ridicat în picioare.

— Îmi cer scuze, doamnelor. Trebuie s-o şterg la culcare.

A dat din cap în semn de noapte bună și a sărutat-o ușor pe buze pe Rae, înainte de a se duce la ea în dormitor. După ce-am auzit ușa închizându-se în urma sa, Rae s-a întors spre mine.

— Ce părere ai?

Am zâmbit larg.

— De parcă-ți pasă.

— Corect, a zis ea rânjind. Dar sunt curioasă.

— Pare un tip tare de treabă.

— E cel mai bun, a spus ea, cu privirea ațintită afară, pe cerul întunecat.

O tăcere confortabilă s-a așternut între noi doar pentru ca, un minut mai târziu, să fie ruptă de Rae.

— Am avut un părinte adoptiv bun cât am fost copil.

Nuanța șovăitoare din glasul ei mi-a făcut părul de pe ceafă să se ridice.

— Sally McIntyre. Soțul îi murise cu un an înainte să mă ia pe mine, dar ea tot primea copii în adăpost temporar.

A luat ultima ei gură de bere și m-a privit direct în ochi.

— Fratele lui Sally m-a violat când aveam paisprezece ani.

Tot trupul mi s-a cutremurat de parcă cineva m-ar fi împușcat. Am întredeschis buzele, gata să spun ceva, dar mintea mea nu se putea gândi la reacția potrivită. Sângele care mi-a inundat urechile a înecat orice reacție posibilă.

— Sally a aflat și a chemat poliția. Cu toate astea, a pierdut totul. Am fost trimisă înapoi într-un orfelinat pentru fete, examinată și chestionată până când mi-am dorit să mor. Genul ăsta de chestie lasă urme adânci. Logodnicul meu, Jason, s-a luptat foarte mult să mă ajute să depășesc urâțenia cu care rămăsesem în suflet din anii adolescenței. Avea răbdare cu mine, mă făcea să mă simt în siguranță, în toate sensurile. Inclusiv la sex. M-a redat pe mine mie.

Mi-a zâmbit, dar ochii i-au rămas triști.

— M-am străduit cât am putut să-mi placă sexul și să nu-mi fie frică de el, așa că am ajuns în extrema cealaltă, știi tu, am devenit

foarte liberă din punct de vedere sexual. Dar urmele acelea... nu dispar niciodată și îți lasă ceva întipărit în minte.

Nu-mi venea să cred că o persoană atât de puternică precum Rae trecuse prin atât de multe.

— Îmi pare rău că ai pățit așa ceva.

Mi-a mulțumit dând din cap și apoi a continuat să cutremure pământul de sub mine.

— Shannon, tu ai fost violată?

Am simțit cum tot aerul din cameră dispare și cum sângele care-mi inunda urechile accelerează ritmul. Am transpirat la subraț și în palmă. Am privit-o în ochi, tremurând un pic.

— Aproape, am șoptit, încercând să nu plâng.

Ochii lui Rae au devenit dintr-odată duri.

— L-ai demascat pe nenorocit?

Am dat din cap și brusc m-am trezit povestindu-i tot.

— Îl chema Ollie...

I-am povestit tot, în afară de partea cea mai rea. Nu voiam să afle nimeni cea mai rea parte — vina mea, rușinea, iadul cauzat familiei mele. Dar în rest, totul a țâșnit din mine până când am sfârșit suspinând în brațele ei.

Rae m-a ținut acolo strâns, legănându-mă, șoptindu-mi vorbe de consolare de care nu știam că aveam nevoie până când durerea s-a domolit cumva. Epuizată, am adormit în brațele ei.

În dimineața următoare m-am trezit la mine-n pat și mi-am dat seama că fusese cel mai bun somn de când se-ntâmplase totul.

Capitolul 5

Deşi Rae şi cu mine n-am pomenit nici de confesiunea ei, nici de a mea, a doua zi la micul dejun ceva se schimbase cu siguranţă în această nouă prietenie. Acum nu numai eu ştiam că pot avea încredere în Rae, dar ştia şi ea că poate avea încredere în mine.

Mă simţeam ca bătută după ce scosesem la suprafaţă atâţia scheleţi din bezna în care încuiasem acele întâmplări în ultimii ani. Eram bucuroasă că Rae continua să fie la fel de sarcastică şi nefiltrată ca până atunci. Mila ei m-ar fi ucis. Era ziua ei liberă şi coincidea cu a lui Mike, aşa că eram de-a dreptul fericită că urma să plec la muncă. După mutra ei, mi-am dat seama că Mike de-abia aştepta maratonul sexual.

În ciuda sprijinului lui Rae şi a faptului că se purta normal în preajma mea, am intrat la INKarnate încă simţindu-mă vulnerabilă după căderea nervoasă pe care o avusesem cu o seară înainte. Cole avea o programare devreme, aşa că era ocupat, dar Simon a venit să mă salute, mi-a aruncat o privire şi m-a întrebat imediat dacă sunt bine. Am reuşit să-l conving doar că nu dormisem bine, iar el a plecat să-şi vadă de treabă.

Pentru ce s-a-ntâmplat apoi, dau vina pe irascibilitatea aceasta.

Peste câteva ore, eram în spatele fişetului unde erau dosarele când lumina din încăpere a pălit un pic. Simţind că nu sunt singură, m-am răsucit şi l-am descoperit pe Cole sprijinindu-se de cadrul uşii, cu braţele încrucişate peste piept, cu o gleznă peste cealaltă. Postura era una *relaxată*, dar privirea era una curioasă.

Atracţia pe care o simţeam faţă de el s-a transformat brusc într-o furie arzândă şi copleşitoare, care-mi izvora din piept.

— Arăţi foarte drăguţ azi, prăjiturico, a spus el blând.

Seriozitatea din vorbele lui, lipsa flirtului, tandreţea pe care o punea în porecla pe care mi-o dăduse doar îmi alimentau furia. Cel puţin când era şmecher şi sexy puteam să mă opun, dar acum era atât de alunecos — încercându-mă cu acest rahat sentimental gen „Chiar îmi place de tine".

— Am treabă, am zis tăios.

Cole a oftat din toţi rărunchii şi a făcut câţiva paşi înăuntru.

— Uite, îmi cer scuze că te-am luat puţin cam tare. De obicei nu sunt aşa.

Mi-a zâmbit obraznic, revenind la forma lui naturală.

— Tu mă faci să fiu aşa.

— Ah, sunt convinsă.

Cole a simţit răspunsul meu acid şi s-a tensionat.

— Am făcut ceva care să te supere?

Dacă făcuse ceva?

Mânioasă la culme, m-am întors către el, simţind cum toată neplăcerea, teama şi ratarea care mă străbăteau se canalizează spre el. Mai târziu, mi-am dat seama cât de incorectă şi iraţională am fost, dar în acel moment Cole Walker reprezenta tot ce era greşit în viaţa mea şi în deciziile pe care le luasem până atunci.

— Nu pot să suport tipii ca tine.

Am spus cuvintele astea pe un ton jos, plin de venin, care l-a făcut pe Cole să se dea brusc înapoi, surprins.

— Tipii arătoşi care presupun că toate femeile le vor cădea la picioare, mulţumindu-le pentru un strop de atenţie. Ei bine, eu nu

sunt una dintre ele. Nu respect şmecherii ca tine. Nu-mi place de tine. N-am încredere în tine. În spatele zâmbetului tău fermecător nu există nimic, în afara unor promisiuni deşarte. Nu ai nimic real să-mi oferi, nici mie, nici altei victime de-a flirtului tău. Diferenţa dintre mine şi ele e totuşi că eu sunt suficient de isteaţă ca să te văd aşa cum eşti cu-adevărat.

Cu răsuflarea întretăiată, am conchis:

— Nimic.

După ce aceste cuvinte mi-au ieşit pe gură, am dorit imediat să le iau înapoi. Expresia de pe chipul lui... pur şi simplu nu-i venea să creadă. Eu nu spuneam astfel de lucruri urâte oamenilor. Asta nu eram eu.

Iar simplul fapt că mă făcuse să mă comport aşa mă enerva şi mai tare.

Obrajii lui Cole s-au încordat şi a făcut un pas ameninţător spre mine, făcându-mă să mă-mpleticesc înapoi. S-a oprit, observându-mi pasul în spate cu ceva asemănător dezgustului.

— Nu ştii nici cel mai neînsemnat lucru despre mine... dar îţi mulţumesc. Mulţumesc că mi-ai arătat ce nemernică moralistă poţi fi. N-o să-mi pierd vremea cu cineva care nu merită.

Spre uimirea mea, vorbele lui m-au durut. Am ascuns totuşi acest lucru. Eram antrenată.

— Sunt concediată?

A strâmbat din buza de sus.

— Tu chiar crezi că sunt un bou, nu-i aşa?

N-am mai zis nimic, căci otrava cu care-l tratasem era o dovadă destul de clară.

— Nu, Shannon, s-a răstit Cole. Locul de muncă e-n siguranţă cât timp ţi-o faci ca lumea. Iar eu voi sta cât de departe de tine voi putea.

Din păcate, Cole şi cu mine aveam aceleaşi zile libere, aşa că nu ne prea puteam evita la muncă.

Ostilitatea dintre noi era evidentă.

Eram sigură că Rae a observat asta marţi, la serviciu, dar n-a spus nimic. Nu ştiam exact dacă nu se prinsese sau nu-i păsa. Câteodată la Rae era greu de spus. Era ziua liberă a lui Simon, aşa că acesta nu ştia că se-ntâmplă ceva. A venit la muncă miercuri.

Şi l-am făcut imediat să remarce că era ceva nelalocul lui.

Cole tocmai terminase cu o clientă. Fusese prietenos, numai zâmbet, conducând-o pe tipa mai în vârstă la recepţie ca să plătească, dar când s-a uitat la mine s-a înnegurat.

— O oră pentru Marie.

Nici măcar nu l-am privit. La fel de prietenoasă cum fusese el cu Marie, i-am încasat banii zâmbind şi i-am urat o zi bună. După ce ea a ieşit pe uşă, Cole m-a anunţat:

— Azi ies la prânz, aşa că nu-i nevoie să-mi cumperi nimic.

— Bine.

A mormăit şi s-a îndepărtat. O jumătate de oră mai târziu, i-a sosit următoarea programare. Doar gândul că urma să intru în atelierul lui ca să-l anunţ îmi aducea fluturi în stomac. Şi nu de genul bun. Mai degrabă molii.

Mi-am făcut curaj şi am intrat repede în atelierul lui, găsindu-l glumind cu Simon. Cole a ridicat capul şi râsul i s-a stins în ochi când m-a văzut.

— Ce e? a spus el nerăbdător.

M-am uitat la Simon şi am remarcat că se încruntase, luat prin surprindere de tonul lui Cole. Enervată, am strâns din dinţi şi i-am aruncat şefului meu nişte priviri ucigătoare.

— Ţi-a sosit următoarea programare. Credeam că vrei să ştii.

— Bine.

S-a uitat repede în altă parte şi a încheiat conversaţia cu Simon, dar acesta rămăsese cu gura căscată holbându-se la mine.

M-am strâmbat şi m-am răsucit pe călcâie, ieşind valvârtej de-acolo. L-am auzit pe Simon spunând răguşit:

— Ce-a fost asta?

Dar am plecat prea repede ca să mai aud şi răspunsul lui Cole.

Cam aşa ne-am purtat, Cole şi cu mine, pentru tot restul zilei. Partea mea favorită a fost când el a terminat cu blonda tinerică şi drăguţă, care alesese să-şi facă un tatuaj cu versurile ei preferate pe şold (ştiam asta pentru că nu mai tăcea odată cu versurile de la Killers, ce însemnau acestea pentru ea şi ce însemna că *acel* Cole i le va tatua pe piele) şi a scos-o la masă. O chema Jessica şi, după ce a plătit, s-a sprijinit pe biroul meu cu un zâmbet enorm pe faţă şi a şoptit:

— Cole mă duce să mâncăm împreună.

Nu m-am mai putut abţine. Ochii mei i-au căutat privirea, fără să vreau. Cole se uita prin mine. Fără să-şi ia la revedere, i-a ţinut uşa Jessicăi şi a ieşit după ea, în aerul răcoros al primăverii.

Am ignorat durerea pe care refuzam s-o recunosc drept gelozie (încă o dată) şi m-am jucat cu dosarele, încercând să-mi amintesc că făceam ceva înainte ca Cole să transforme o întâlnire cu un client într-una romantică.

— Hmm.

Am ridicat brusc capul la auzul acestui sunet. Simon stătea în mijlocul salonului, holbându-se înspre uşă.

— Ce hmm?

A ridicat din umeri întorcând încet privirea către mine.

— Cole nu prea face asta.

Nu că mi-ar fi păsat... dar am întrebat:

— Ce să facă?

— Să scoată clientele-n oraş. A mai făcut-o o dată acum câţiva ani, dar era o clientă regulată şi au ieşit împreună vreo şase luni, dacă nu mă-nşel.

Am pufnit. Era greu de crezut că rezistase Cole şase luni cu o fată.

— Spun doar că...

Simon a făcut un pas spre mine, părând la fel de nerăbdător cum era Cole mai devreme.

— Poate a făcut-o ca să scoată din minţi *pe cineva*.

Pe cineva, adică pe mine? M-am strâmbat, holbându-mă la uşa pe care ieşise Cole.

— Foarte matur, am mormăit.

— Ce s-a-ntâmplat între voi?

— Nimic, m-am grăbit să-l asigur. Absolut nimic.

Acum a fost rândul lui Simon să pufnească.

— Ciudat cum absolut nimic îl poate face pe cel mai relaxat tip să se poarte ca un nemernic ofticat.

— Ciudat, da, am murmurat, văzându-mi în continuare de treabă și refuzând să ridic privirea până când Simon a plecat.

Nu am cuvinte să descriu cât de bucuroasă am fost când a venit ziua de joi. M-am urcat într-un autobuz care m-a dus la Portobello. M-am așezat lângă un capăt al falezei și am început să schițez casele înșirate acolo unde pământul întâlnea nisipul și apa se-ntindea în fața mea.

Era un loc liniștit și, pentru o vreme, nu m-am gândit la familia mea sau la Cole sau la nimic supărător.

Credeam că ziua de vineri va merge la fel de bine până pe seară, când Rae m-a invitat la un pahar. Voiam să spun nu, pentru că știam că acolo va fi și Cole, dar deja o refuzasem cu o seară înainte și eram sigură că Rae n-o să mai accepte.

În mod ciudat, prietenia lui Rae ajunsese să-nsemne ceva pentru mine. Eram singură în Edinburgh și ea era unicul lucru care mă făcea să nu mă mai simt atât de singură. Nu voiam s-o îndepărtez în încercarea mea de a-l evita pe Cole.

Cole nu era la cârciumă, am descoperit, spre ușurarea mea. Doar Simon și Tony. Rae și cu mine ne-am așezat la un pahar cu băieții.

— Unde e Spledoarea Sa în seara asta? a-ntrebat ea.

Simon a rânjit.

— Se face și mai sexy. El, Cam și Nate sunt la un turneu de judo la Londra. Se-ntorc diseară târziu.

Curiozitatea m-a învins.

— Judo?

Rae a dat din cap.

— Șeful nostru e un mare șmecher. Nu numai că face kickboxing, dar are și centura neagră la judo cu nu știu ce număr lângă ea sau ceva de genul ăsta. Nu știu. E destul să spun că se pricepe. Cumnatul lui,

Cam, și cel mai bun prieten al acestuia, Nate, au și ei centura neagră. Cred că Nate îi antrenează.

Deci așa se explica trupul fantastic al lui Cole. În mod clar, nu eram singura care se gândise că are un corp superb, căci Simon a-nceput să râdă la mutra pierdută a lui Tony.

— Încetează, frate!

— Scuze, a spus Tony, zâmbind cu subînțeles. Visam la imaginea ălora trei aruncându-se pe-acolo unul pe altul.

Ceilalți au râs, dar Rae mi-a observat deruta.

— Cumnatul lui Cole e un tip sexy, șmecher, de aproape patruzeci de ani. Nate e de aceeași vârstă, cred, dar e...

— Naiba să mă ia! a întrerupt-o Tony. Nate arată bine, băga-mi-aș!

— Și hetero, a spus Rae, făcându-l pe Tony să-i arunce o privire împietrită, apoi s-a răsucit spre mine. Cam s-a însurat cu sora lui Cole cu ani în urmă, când Cole avea paisprezece sau cincisprezece ani. Jo e versiunea feminină a lui Cole — atât de frumoasă că-ți vine s-o urăști. Dar practic ea l-a crescut de una singură pe Cole, așa că e destul de mișto. Tot ea a adus pe lume și pe cel mai dezgustător de drăgălaș plod din câți există. O cheamă Belle, are aproape patru ani și te vrăjește până nu mai poți.

Rae și-a scos telefonul și a-nceput să caute prin el.

— Uite.

Mi l-a băgat în față, arătându-mi o poză de-a lui Cole râzând și ținând în brațe o fetiță uimitor de frumoasă, cu o claie de păr blond-rozaliu. Ea avea brațele încolăcite în jurul gâtului lui Cole și-și pusese capul pe umărul lui. Fetița se uita înspre cameră, zâmbind larg.

Am ridicat din sprâncene. Imaginea lui Cole în rol de unchi iubitor a atins ceva dinlăuntrul meu.

— Par apropiați.

— Da, chiar sunt.

Rae a pus telefonul deoparte.

— Îl tachinez de nu mai pot în legătură cu asta. Un nemernic sensibil. Ar ucide pentru fetița aia. Pentru toată familia lui.

— Da, sunt apropiați, a fost Simon de acord.

— Un fel de Brady Bunch[4].

Rae a mârâit.

— Ești gelos, scumpule?

Tony a ridicat dintr-o sprânceană.

— Absolut, băga-mi-aș picioarele!

Îi ascultam pe prietenii mei cum se tachinau reciproc și am început să mă simt un pic stânjenită. Gândul că Cole e familist nu se potrivea deloc cu persoana pe care mi-o imaginasem în mintea mea. Mi-am mușcat buza.

— Dar tu, Shannon?

Glasul lui Simon m-a trezit din gândurile mele mohorâte.

— O să-ți cunoaștem vreun prieten sau vreo rudă din Glasgow?

M-am străduit să nu mă încordez vizibil.

— Nu sunt apropiată de familia mea.

El a dat din cap, ca și cum ar fi înțeles.

— Nici prieteni?

Prieteni?

Nu. Din păcate îi pierdusem pe majoritatea...

Am sorbit din paharul de vin pe care mi-l turnasem singură. Eram aproape gata să ies cu prietenele mele pentru prima oară în nu știu cât timp, și eram agitată și entuziasmată. De-abia așteptam să mă întâlnesc cu ele în Merchant City, să mâncăm ceva bun, să bem ceva și să petrecem toată noaptea. Mi se părea că trecuse o veșnicie de când nu mă mai distrasem.

Mi-am pus pantofii negri cu toc-cui care mă făceau un pic mai înaltă, de la 1,60 la 1,67. Ca întotdeauna, mi-am lăsat părul liber în bucle și arătam bine în fusta mini strâmtă, ciorapi negri și o bluză neagră fără mâneci, pe care o purtam cu un mănunchi de brățări roșii și argintii și

4 The Brady Bunch, show tv din anii '70, în care era vorba despre o familie extinsă. (*N. trad.*)

cercei. Mi-am luat poşeta roşie sclipitoare şi m-am întors cu faţa spre oglindă, speriindu-mă îngrozitor când l-am văzut pe iubitul meu, Ollie, privindu-mi şi el reflexia. Stătea în pragul uşii, măsurându-mă din priviri. Nu-l auzisem când se-ntorsese de la muncă.

M-am încordat.

— Nu ieşi nicăieri îmbrăcată aşa, a spus el încet. Arăţi ca o târfă!

Fără niciun alt cuvânt a ieşit din cameră.

Înfierbântată de ruşine şi jignită, mi-am scos fusta, cu degete tremurătoare, şi mi-am tras pe mine o pereche de jeanşi negri strâmţi.

N-am spus nimic când am intrat în salonul nostru, care era şi bucătărie, ca să-mi pun paharul gol în chiuvetă. Băusem ultima gură de vin cu câteva minute înainte. Îmi făceam curaj.

În timp ce-mi mutam portofelul, cheile şi telefonul din geanta mea de zi cu zi în poşeta plic, am simţit privirea lui Ollie în spate.

Câteva secunde mai târziu, l-am auzit apropiindu-se şi căldura trupului său m-a atins când şi-a încolăcit braţele în jurul meu, strângându-mă la piept. A-nceput să mă sărute pe umăr, ducându-şi buzele până pe gât. Eram încă furioasă şi am încremenit.

— Încetează! Trebuie să plec.

M-a strâns şi mai tare.

— Nu pleca, iubito, a spus el, folosindu-şi vocea aceea mieroasă, plină de regret. Am avut o zi de rahat la muncă. Mi-ar prinde bine o seară liniştită cu iubita mea.

Am oftat şi m-am răsucit în braţele lui.

— Îmi pare rău, dar aveam seara asta cu fetele plănuită de secole întregi. Nu le-am văzut de atâta timp.

M-a strâns şi mai tare, cu ochi rugători.

— Te rog, scumpo! Nici n-ai idee ce zi proastă am avut.

Mi-am muşcat buza.

— Mă-ntorc devreme. Promit!

Ollie m-a eliberat din braţe, iar dezamăgirea din privirea lui era evidentă.

— E-n regulă. Nu-ţi face griji. Prietenele tale sunt importante.

Dar felul în care a spus-o putea la fel de bine să-nsemne „Prietenele tale sunt mai importante decât mine".

Am simțit un amestec de vinovăție și enervare și, știind că, dacă nu rămân, o să fie ofticat pe mine zile întregi, am oftat și am spus:

— O să scriu ca să le anunț că nu mai ajung.

M-a răsplătit cu un sărut lung și dulce.

— O să comand ceva de mâncare, a spus el.

— Chinezească, am mormăit eu, scoțându-mi telefonul.

— Neah, am chef de indiană.

Bleah, indiană. Am oftat din nou și i-am scris prietenei mele Jennifer.

Peste câteva secunde am primit un mesaj în care scria: „Îți bați joc de mine, nu-i așa? Nu te-am văzut de o mie de ani și tu anulezi în ultima secundă? Prietenia asta e o stradă cu sens unic acum, iar eu am încheiat-o".

Furioasă — pe mine, pe Ollie și pe Jennifer — m-am întors în dormitor și mi-am scos hainele, mi-am șters machiajul și m-am băgat în pijamale oftând.

Ollie se uita la Top Gear *și scosese bere din frigider pentru amândoi. M-am așezat lângă el pe canapea, unde m-a tras imediat lângă el, dar nu mă puteam relaxa. Am stat acolo făcându-mi griji câteva ore bune, de-a dreptul speriată de faptul că-mi stricasem toate prieteniile.*

Telefonul lui Ollie a sunat și el a răspuns. Nu eram foarte atentă la conversație, așa că m-a luat prin surprindere când a-nchis și s-a întors spre mine.

— Haide, ne vedem cu Bill și cu băieții la cârciumă.

M-a străbătut furia. Nu-mi venea să cred.

— Glumești?

Derutat, Ollie a scuturat din cap. M-am ridicat, cu mâinile-n șold.

— Tocmai am renunțat la seara cu fetele pentru că tu ți-ai dorit să petreci o seară liniștită cu mine, în casă.

— Ah, nu-ncepe! a gemut Ollie. Nu mă bate la cap cu drama ta nenorocită. Vii sau nu?

— Nu! Nu vin! am țipat. Nemernic egoist.

Chipul lui Ollie s-a întunecat instantaneu...

Mi-am revenit repede din amintirile acestea, clipind cât puteam de repede ca să le alung. Fusese un nemernic multă vreme. Nu-mi venea să cred cât de mult timp îmi luase să-l văd așa cum era cu adevărat, să văd cum mă distrusese, cum îmi distrusese viața.

— Shannon?

I-am zâmbit scurt lui Simon.

— Am pierdut legătura.

— Mai vreau un pahar, a spus brusc Rae, schimbând subiectul și am bănuit (cu recunoștință) că a făcut-o intenționat. Mai vrea cineva ceva?

Capitolul 6

Deşi ostilităţile dintre mine şi Cole n-au încetat, timpul trecea destul de repede, iar eu mă obişnuiam din ce în ce mai mult cu slujba mea de la INKarnate şi cu traiul alături de Rae. Câteodată nu-mi venea să cred că de-abia trecuse puţin peste o lună de când venisem să lucrez la studioul lui Stu. Nu se schimbaseră multe: munceam, îl evitam pe Cole când puteam, îl repezeam ca răspuns la nerăbdarea lui rece şi vedeam cum dispare la prânz, când şi când, cu Jessica, cu care se tot întâlnea în ultimele câteva săptămâni.

Nu că mi-ar fi păsat.

Îi aveam pe Simon şi pe Rae drept tampoane în conflictul cu Cole. Lor li se părea că tensiunea dintre noi era bizară, dar caraghioasă. O acceptau şi gata. Sincer, devenise cea de-a doua mea natură să-l ignor sau să mă uit urât la el, când nu-l puteam ignora.

Exact asta făceam în acea după-amiază de marţi. Rae avea un client; Simon avea zi liberă; Cole n-avea nimic de făcut, dar mă evita stând în biroul lui Stu. Eu eram oarecum în pauza de masă. Întârziasem în dimineaţa aceea, aşa că recuperam luând prânzul la biroul

meu. Aşa mă puteam ocupa de clienţi dacă veneau sau sunau. Încercam să nu mă gândesc de ce întârziasem la muncă.

Coşmarurile mi se întorseseră.

După tot ce mi se-ntâmplase în Glasgow, am avut vise urâte o grămadă de timp. Când m-am mutat la Edinburgh, au fost înlocuite de vise cauzate de stres, din gama „îmi cad dinţii". Erau mai bune decât coşmarurile totuşi şi nu mă trezeau în miezul nopţii, plină de sudoare, aşa că mă descurcam cu ele. Apoi am făcut rost de slujbă şi m-am mutat, iar visele dispăruseră complet.

Acum se-ntorseseră şi, după ce mă trezisem dimineaţa devreme, tremurând şi transpirând din toate încheieturile, adormisem în cele din urmă şi nu mai auzisem alarma.

M-am încruntat şi mi-am băgat nasul adânc în ultima carte a lui J. B. Carmichael, în timp ce mestecam la un sendviş făcut de mine acasă. Tocmai când mă cufundasem în poveste, am auzit paşi apropriindu-se pe holul din spate. Nici măcar n-a trebuit să ridic privirea ca să ştiu că era Cole — atât de conştientă devenisem de prezenţa lui.

M-am concentrat cât am putut, încercând să-l ignor când a intrat în încăperea principală, apropriindu-se de mine. L-am simţit plimbându-se în jurul meu, dar mi-am vârât nasul în carte atât de adânc, încât nu mai vedeam decât hârtia şi rândurile negre.

Am auzit un oftat plin de exasperare înainte să simt nişte mâini pe mijloc, care mi-au ridicat trupul de pe scaun. Am gemut şi am încremenit din cauza şocului, când m-a lăsat uşor lângă uşa debaralei cu dosare. Încă ţineam cartea şi sendvişul în exact aceeaşi poziţie, privind peste marginea cărţii. Cole m-a pus jos şi apoi a dat la o parte scaunul de lângă birou. S-a aplecat să ia un dosar gol din sertar şi picioarele ni s-au atins. Atunci, în sfârşit, am prins din nou glas.

— Nu puteai să spui pur şi simplu „dă-mi voie"?

Încercam să nu-i privesc braţele. Ştiam că sunt micuţă, dar el mă ridicase de parc-aş fi fost un fulg!

Cole şi-a aţintit privirea rece asupra mea şi, dintr-odată a-nceput să vină către mine. Nu m-am dat în spate, dar ajunsese atât de aproape

încât a trebuit să-mi lipesc sendvișul și cartea de piept. Am inspirat când căldura trupului său m-a lovit, laolaltă cu mirosul ispititor al coloniei sale. Acum știam că aroma aceasta irezistibilă era versiunea sport a parfumului L'Eau d'Issey de la Issey Miyake, pentru că o găsisem pe Rae împachetând un cadou și-mi spusese că e pentru ziua lui Cole, care se apropia. Atunci am rezistat cu greu dorinței de a-i lua sticla, de a-mi parfuma așternuturile și de-a mă tăvăli în ele ca o nebună.

Probabil că tensiunea dintre mine și Cole mă afecta un pic.

Poate.

Cu ochii căscați, am văzut cum fața lui Cole se apropie... după care a trecut cu totul pe lângă mine, întinzându-se după un pix aflat pe fișetul din spatele meu.

Din păcate, trupul meu a răspuns la această apropiere într-un fel pe care nu mi-l doream. Era total desincronizat de creier. Derutată și ofticată, am rămas neclintită până ce Cole s-a retras, cu pixul în mână. Expresia i-a rămas dură până când a dat cu ochii de mine, ceea ce l-a făcut să se oprească. M-a măsurat din priviri, citind pe coperta cărții.

— Ești fan J.B. Carmichael? a zis el.

Am înghițit în sec, încercând să-mi revin.

— Mda.

A dat din cap și a ridicat privirea, uitându-se în ochii mei.

— E cea mai bună prietenă a surorii mele. Locuiește în New Town.

Poftim?

Cum...

Am rămas cu gura căscată, exact ca un fan disperat.

— Pe bune? am șoptit, imaginându-mi deja cum o întâlneam și-i ceream autografe pe cărți.

Știam că e americancă și că locuiește în Scoția. Seria ei avea acțiunea plasată în Richmond, Virginia, dar și în Edinburgh, însă nu avusesem nici cea mai vagă idee că fusesem atât de aproape de ea în ultimele câteva săptămâni.

Am văzut o sclipire răutăcioasă în privirea lui Cole, dar eram prea emoționată ca să-mi dau seama ce-nseamnă asta.

— Da, a spus el, plescăind din buze. Mare păcat!

Tonul lui m-a smuls violent din entuziasmul meu. Ştiam exact ce voia să însemne privirea aia răutăcioasă. Orice speranţă de a o întâlni pe scriitoare fusese spulberată în momentul în care începusem războiul împotriva lui Cole. M-a privit scurt şi triumfător şi a plecat. Furia însă m-a copleşit.

— Eşti un idiot imatur!

— Mă doare-n cot, prăjiturico! mi-a aruncat el. Oricum, tu ai început.

De obicei îmi plăceau discuţiile ciudate cu Rae, dar în seara aceea, la cină, îmi doream să plece mai repede. Mike o scotea la film, dar era în întârziere. Rae se hotărâse să ia cina cu mine înainte de a se întâlni cu el, împiedicându-mă astfel să-mi pregătesc o gustare şi să mă refugiez în dormitor, unde voiam să folosesc vopselele acrilice pentru prima oară.

Făcusem aşa cum îmi făgăduisem şi cumpărasem vopselele la primul salariu, iar acum mă simţeam ca un copil de Crăciun, aşteptând să se elibereze apartamentul ca să le folosesc fără nicio teamă. Prima lucrare pe care voiam s-o fac era peisajul oraşului pe care-l schiţasem din vârful castelului.

Cu toate acestea, Rae se lungea cu cina. Era, de asemenea, ciudat de tăcută.

De vreme ce colega mea de apartament nu putea suferi să o întrebe cineva dacă se simte bine (de obicei, răspundea cu un sarcasm care mă făcea să-mi doresc să nu mă fi interesat de la bun început), am mâncat în tăcere. Asta până când Rae a simţit nevoia să vorbească din nou.

— N-am spus nimic, dar trebuie să-ţi mărturisesc că mă omoară curiozitatea, a zis ea, lăsându-şi furculiţa pe farfurie şi aţintindu-şi privirea la mine. De ce mama dracului tu şi Cole vă comportaţi ca nişte imbecili unul cu celălalt? E ca şi cum aş lucra cu nişte psihopaţi. Eşti amabilă cu toată lumea şi apoi te transformi în stană de piatră când intră el pe uşă şi reciproc. Aveţi personalităţi multiple?

Sincer, eram impresionată că reuşise să se abţină atâta timp. Am răsuflat adânc înainte să-i răspund.

— Se tot dădea la mine, aşa că l-am pus la punct.

Rae a izbucnit în râs.

— De ce să faci o tâmpenie ca asta? E *Cole*.

— Şi ce dacă e Cole? Doar pentru că e sexy şi talentat şi plin de-ncredere ar trebui să-i cad la picioare? Cunosc genul, crede-mă. Nu mă mai încurc cu băieţi răi. Te mestecă şi te scuipă la loc. Iar Cole pare Thor într-o lume a băieţilor răi...

M-am oprit când Rae a-nceput să râdă isteric. M-am uitat urât la ea, aşteptând să se oprească. Enervarea mea a făcut-o să râdă şi mai tare, aşa că i-a luat o vreme până să-nceteze. De fapt, mi-am terminat cina.

— Ah, a zis ea, ştergându-se la ochi. Să lăsăm deoparte analogia de-a dreptul haioasă, care n-a avut oricum nicio logică. Despre ce mama naibii vorbeşti aici?

M-am uitat la ea tăios.

— Cole. Băiatul rău.

— Corect.

Rae a pufnit şi a-nceput din nou să se hlizească.

— Ce e? am spus, de data asta mai mult decât nervoasă.

— Nimic.

S-a ridicat şi a dus farfuriile la chiuvetă.

— O să te las să-ţi dai seama singură, prostănacă afurisită.

Uluită, am privit-o fix în timp ce ea spăla farfuriile. În cele din urmă, m-am ridicat şi am ieşit din bucătărie, nu înainte de a pufni:

— *Tu* eşti prostănacă.

Singura ei reacţie a fost să râdă, ştiind că asta mă va enerva la culme.

A doua zi s-a întâmplat ceva diferit. Ceva neobişnuit.

Ca în fiecare zi, am ajuns la studio chiar înainte de ora nouă, ştiind că erau acolo deja Cole şi Rae sau Simon, ca să se pregătească.

Uneori, aproape tot timpul, dacă era ziua de lucru a lui Simon, venea să mă salute și să-și ia paharul cu cappuccino pe care i-l aduceam. Dacă era ziua lui Rae, venea să facă mișto de mine și să-și ia cafeaua pe care i-o aduceam ei.

Cole nu venea niciodată să mă salute dimineața. În niciun caz de când începuse războiul.

Așa că am fost de-a dreptul luată prin surprindere când l-am văzut venind spre mine, în timp ce-mi scoteam jacheta.

— Azi hai să facem un armistițiu, a spus el cu vocea lui bubuitoare.

Am ignorat fluturașii obișnuiți care îmi luau în stăpânire stomacul de câte ori intra Cole în încăpere și mi-am încrucișat mâinile peste piept în semn de sfidare. Poate chiar aș fi părut intimidantă și impresionantă dacă n-ar fi trebuit să-mi dau capul pe spate atât de mult ca să mă uit la el.

— Nu văd ce sens ar avea.

Fălcile lui Cole s-au încordat. Am ignorat și semnul ăsta că-l scoteam din minți.

— Deci?

Am ridicat din umeri, dându-mi părul peste umăr. Ochii lui au urmărit mișcarea fără să vrea.

— Cole?

El și-a mutat atenția de la părul meu la fața mea și a oftat.

— Poți să te prefaci că ești matură preț de două secunde? Unu: nu-mi place să mă port așa. Nici când eram adolescent nu mă comportam ca un adolescent răsfățat și mă enervează la culme că o pișpirică din Glasgow mă face să fiu așa.

Iritată de ideea că eu aș fi fost motivul pentru care nu-și putea păstra profesionalismul (el era cel care începea să se răstească atunci când îl puneam la punct), am deschis gura ca să-l contrazic. Dar Cole mi-a făcut semn să tac.

— Nu!

Tonul și gesturile sale sugerau că era mai sigur pentru mine să ascult ce are de spus. Cole a așteptat o secundă, ca să vadă dacă aveam

de gând să mă supun. A fost dificil de suportat, dar mi-am amintit cum m-a luat pe sus de pe scaun ca și când aș fi fost inexistentă.

— Doi, a continuat el când a realizat că nu-i dau nicio replică. Stu vine pe aici azi cu un vechi prieten care vrea un tatuaj nou făcut de el. Dacă Stu sesizează un strop din atmosfera proastă pe care am creat-o noi doi în ultima lună, o să te dea afară atât de repede c-or să-ți cadă chiloții.

Ah, rahat!

Asta nu mi-a trecut niciodată prin cap.

Neliniștea a pus imediat stăpânire pe mine. Cred că mi se citea pe față ce simțeam, căci Cole și-a îmblânzit expresia.

— Eu pot să mă prefac că mă-nțeleg cu tine dacă poți și tu.

Gândul că mi-aș putea pierde slujba m-a făcut să dau repede din cap, în semn de aprobare. Cât ne uitam așa unul la altul, voiam să-l întreb pe Cole de ce mă protejează, de ce-mi protejează locul de muncă. Aș fi crezut c-ar fi bucuros să mă vadă concediată.

Mi-era teamă să-l întreb, ca nu cumva să se răzgândească. Am tăcut mâlc, iar Cole a dat ferm din cap, înainte de a se-ntoarce în spate.

M-am holbat după el o vreme, uluită din cale-afară că se gândise să facă asta pentru mine. Nu știu de ce, o umbră de neliniște a-nceput să mi se ghemuiască în burtă, pentru o vreme.

Patruzeci de minute mai târziu, ușa de la intrare s-a deschis și gigantul Stu Motherwell a pășit înăuntru. Deși eram tulburată, mă bucuram să-l văd. Avea o veselie naturală care-l făcea să se semene cu un Moș Crăciun motociclist. A intrat vorbind cu bărbatul din spatele lui. Acesta era cam de aceeași înălțime cu Stu, aceeași constituție fizică, aceeași barbă.

— Uite-o! a strigat Stu, bucuros. Steely, ea e Shannon. Shannon, el e Steely.

Steely și cu mine ne-am salutat, iar Cole a intrat și el în studioul principal. S-a dus către Stu și era ușor de observat afecțiunea din ochii acestuia din urmă. Știam din timpul interviului cât înseamnă Cole pentru Stu. Vorbise despre el cu atât de mult respect. Dar acum îmi

dădeam seama că era mult mai mult de-atât. A pus o mână pe umărul lui Cole, i-a strâns mâna bărbătește și l-a întrebat ce mai face așa cum un tată își întreabă fiul.

A spus ceva, dar n-am fost atentă ce anume; eram concentrată la dinamica dintre ei. Dar apoi Cole a râs la ce spusese Stu, și era un râs profund, sincer, care i-a aprins privirea și care m-a captivat pe de-a-ntregul. Nu-l văzusem niciodată pe Cole râzând așa.

Atunci mi-a trecut prin cap că, de fapt, nu-l cunosc deloc pe Cole Walker.

Făcusem presupuneri (pe care încă le credeam adevărate), dar nu știam nimic despre trecutul lui Cole, despre prezentul lui, despre ce-i plăcea să facă.

— Shannon?

M-am trezit din visare. Stu a zâmbit, uitându-se între Cole și mine într-un fel care mi s-a părut deranjant.

— Cum vă-nțelegeți? a-ntrebat el, privind către Cole. Cum se descurcă zânuța?

Cole mi-a aruncat imediat un surâs amabil, care mi-a provocat această senzație ciudată în piept.

— Se descurcă grozav. Îți revoluționează dosarele, Stu.

În încercarea de a-mi ascunde șocul, i-a zâmbit cu recunoștință lui Cole. El a părut de-a dreptul uluit de surâsul meu și a-nceput să clipească rapid înspre mine.

— Bravo! a zis Stu, părând că nu-și dă seama de micuța scenetă dintre cei doi angajați ai săi. Unde lucrez azi, deci?

— La mine, a spus Cole. E ziua liberă a lui Rae, deci mă duc eu în atelierul ei.

L-a salutat din cap pe Steely.

— Cum merge treaba?

— Nu merge rău deloc.

Totuși, s-a încruntat.

— După cincisprezece ani împreună, soția mea și-a dat seama că am numele unei femei tatuat pe umăr.

M-a privit uimit.

— Cinşpe ani. Asta e lipsă de interes, corect?

— Ca să fim cinstiţi, e scris mic şi numele e Cherry[5], a spus Stu.

— Da, ăsta a fost argumentul *ei*. Am întrebat-o ce mama dracului a crezut ea că putea să-nsemne „Cherry", dacă nu un nume de femeie. A zis că ea credea că e titlul unui blestemat de cântec, a oftat Steely. Oricum ar fi, e absolut ofticată din cauza asta, aşa că i-am promis c-o rezolv ca să-i dovedesc nu ştiu ce prostie. În fine. Aşa că hai s-o facem.

Cole a chicotit, iar Steely i-a aruncat o privire serioasă.

— Niciodată să nu-ţi tatuezi numele unei femei pe piele. Niciodată.

Stu i-a zâmbit cu subînţeles lui Cole.

— O să-ţi ignore sfaturile, Steely. Îl cunosc prea bine.

Cole i-a răspuns cu un zâmbet misterios, ridicând uşor din umeri.

— O să fie al frumoasei..., a spus Stu încruntându-se. La naiba, cum o cheamă? Jessica, nu-i aşa?

În secunda următoare mi-am dorit să-mi îngrop capul în dosare. Nu voiam să ştiu nimic despre frumoasa Jessica, dar Cole m-a oprit aruncându-mi o privire enigmatică înainte de a răspunde.

— Neah, a spus el, întorcându-şi ochii spre Stu. Ne-am despărţit.

Respiraţia mi s-a oprit.

— Ah, de data asta ce s-a mai întâmplat?

— Eşti un nemernic băgăcios, l-a înghiontit Steely pe prietenul lui.

Stu l-a ignorat.

— Deci?

— A-nceput să-mi redecoreze apartamentul după numai două săptămâni de relaţie.

Stu s-a cutremurat.

— Fugiţi.

— O, Doamne, da!

Expresia îndurerată a lui Cole m-a urmărit în minte când am lăsat capul în jos şi am început să scot dosarele de care mă ocupam. Încă

---

5 Cireşica. (*N. trad.*)

nu apucasem să le trec pe toate pe calculator. Am început să lucrez și toate sentimentele acelea calde și pufoase, pe care mi-era teamă să le recunosc că-ncepusem să le am pentru Cole când a propus armistițiul, se risipeau. Chiar era genul de băiat rău pe care trebuia să-l ocolesc.

Îmi părea rău pentru Jessica.

Probabil îi sugerase lui Cole să-și ia niște perne pentru canapea sau ceva de genul ăsta, iar el a interpretat chestia asta ca pe o amenințare la adresa burlăciei sale.

Nemernic.

Am ridicat capul ca să-i salut pe Stu și pe Steely, care au dispărut în spate ca să lucreze la noul tatuaj al acestuia din urmă. Apoi mi-am întors privirea la dosare. Dar am simțit cum Cole mă fixează.

Mi-am stăpânit nervii, am ridicat privirea la el și am reușit să scot cuvintele care mi se blocaseră pe buze.

— Mulțumesc.

Cole a zâmbit, amuzat.

— Vezi? N-a fost așa de greu, nu-i așa?

— *Tot* nu te plac.

Privirea i s-a înăsprit.

— Sentimentul e reciproc.

A clătinat din cap, cu o expresie indescifrabilă pe chip.

— Chiar că ești o mare dezamăgire, Shannon MacLeod.

Fără alte cuvinte, l-a urmat pe șeful nostru în spate, iar eu am rămas pe gânduri.

Vorbele lui erau aproape pline de... tristețe.

În acel punct credeam că trecuse ce fusese mai rău pe ziua aceea. Cole și cu mine făcuserăm front comun și Stu părea destul de mulțumit. Dar mă înșelam.

Știam că mă înșelam când Stu l-a condus pe Steely spre ieșire după ce i-a terminat tatuajul și apoi s-a întors spre mine. M-a privit într-un fel care m-a făcut să mă agit, în timp ce scanam fotografiile unui tatuaj făcut de Stu unui tip cu cincisprezece ani în urmă. Reprezenta

o tipă goală, musculoasă, călare pe o motocicletă care se-ndrepta spre porțile iadului. Imaginea era tulburătoare, dar opera artistului era senzațională.

— Mă bucur să aud că te descurci atât de bine aici, Shannon.

Era o-ntrebare? Părea a fi o întrebare. M-am tensionat.

— Da, e grozav.

Cole a apărut dintr-odată, venind spre mine. În mod ciudat, m-am bucurat enorm când l-am văzut. Stu s-a uitat la amândoi, apoi a dat din cap.

— Minunat! Mă bucur să aud asta. Deci ne vedem la petrecerea de ziua lui Cole, atunci?

Petrecere?

Poftim?

Panică. Da, panica era cea care-mi făcea inima să bată ca disperata în piept.

— Ăăă...

Cole a venit lângă mine și și-a pus brațul pe umerii mei, trăgându-mă lângă el. Am încercat din răsputeri să nu mă-ncordez, ba chiar mi-am permis să mă relaxez. M-am înroșit, i-am simțit trupul zvelt și ferm lipit de corpul meu moale. De-abia îi ajungeam cu capul la umăr.

Îl urăsc, îl urăsc, îl urăsc, îl urăsc, am cântat în gând ca să nu uit, deși mă-ncingeam iute.

— Sigur că va fi acolo.

Cole m-a strâns ușor și am simțit cum sânul meu stâng se lipește de pieptul lui.

O, frate!

Am încercat să zâmbesc, dar eram destul de sigură că a ieșit un surâs strâmb, pentru că Stu avea mutra aceea bănuitoare. Totuși, suspiciunea s-a transformat în bucurie, lucru care m-a făcut să-mi dau seama că acum avea impresia greșită că era ceva între mine și Cole.

— Ah, a spus el, dând din cap și lipindu-și un deget de nas. V-am prins.

Nu, nu ne-a prins! Nu ne-a prins deloc.

— Distracție plăcută, copii! a zis el, începând să râdă și deschizând cu un gest brusc ușa de la intrare. Ne vedem în curând!

În clipa în care Stu a dispărut din raza noastră vizuală, pe geamurile din față, m-am desprins din îmbrățișarea lui Cole, punându-mi mâinile-n șold.

— Petrecerea de ziua ta?

Cole a dat din cap, cu o mutră sâcâită.

— Prietena mea, Hannah, e în concediu de maternitate. Se plictisește. Extrem de tare. Nu pot să-i spun prietenei mele cele mai bune, plictisite și însărcinate că nu-mi poate organiza o petrecere de ziua mea, chiar dacă n-am deloc chef de rahatul ăsta acum.

În fraza asta erau foarte multe lucruri pe care n-aveam chef să le descâlcesc.

— Nu cred c-ar trebui să vin.

— N-ai decât să faci ce vrei, dar Stu va veni și se va întreba de ce nu ești acolo, de vreme ce noi doi ne-mpăcăm *atât de* bine. *Toată lumea* pe care o cunosc va fi acolo.

Am mârâit frustrată. Cole a ridicat din sprânceană la reacția mea.

— Nu-ți face griji, dulceață. E puțin probabil să ne-ncurcăm reciproc. De-abia o să-mi dau seama că ești pe-acolo.

Și, încă o dată, enervantul a plecat având ultimul cuvânt!

Capitolul 7

În cameră era întuneric natural, pentru că se afla la subsol, dar în toate firidele fuseseră puse lumini plăcute și lespezile de pe jos erau acoperite de carpete. În stânga barului situat în spatele încăperii, erau două mese lungi cu suficientă mâncare cât să hrănești o mică familie vreme de câteva săptămâni bune. Pe marginile camerei erau câteva separeuri, iar oamenii deja le ocupaseră.

În afara unui tort, nu erau nici baloane, nici panouri, nimic care să indice că asta era cu adevărat o petrecere aniversară, ceea ce-mi spunea că Hannah își cunoștea destul de bine cel mai bun prieten.

— De ce sunt aici de data asta? i-am spus lui Rae.

Nu știu cum, deși protestasem zile întregi împotriva petrecerii, stăteam lângă Rae și Mike la intrarea barului de la subsol, care era o parte a unui club de noapte pe mai multe nivele, numit *Fire*. Subsolul fusese închiriat pentru petrecerea lui Cole, organizată de prietena lui, Hannah, și găzduită de patronul clubului, Braden Carmichael. Și da, Rae mi-a spus că Braden era soțul lui J.B. Carmichael.

— Pentru că arăți senzațional și o să-l enervezi la culme pe Cole, lucru care mă va distra din cale-afară, a zis Rae, sprijinindu-se de Mike.

M-am strâmbat la ea, dar în secret m-am bucurat de complimentul ei. N-avea niciun sens, și totuși voiam să arăt foarte bine în seara asta.

Ca întotdeauna, aveam părul desfăcut, însă avusesem grijă să fie întins, nu în sălbăticie. Eram îmbrăcată cu o rochie scurtă, neagră și strâmtă, aveam ciorapi negri și eram încălțată cu o pereche de botine negre, din piele întoarsă, cu un toc subțire argintiu. Fără accessorii. Machiajul meu era proaspăt și lejer; rujul, fardul de ochi și oja — toate de culoarea piersicii, pentru că era o nuanță care mi se potrivea cu tenul și părul.

Pentru că rochia era scurtă și tocurile înalte, picioarele mele păreau mai lungi. Neavând nici bijuterii și nici culori puternice, însemna că rochia și părul făceau toată treaba în seara asta.

Tony ne-a făcut cu mâna din celălalt capăt al camerei, atrăgându-mi atenția spre el. A venit către noi, îmbrăcat într-un costum care-i venea ca turnat, cu Simon de mână. Simon purta jeanși închiși la culoare și un tricou alb, cu un desen de-al lui Banksy pe el. Când Tony a ajuns lângă mine, m-a sărutat pe ambii obraji. Când s-a retras, am observat că mă examinează cu o minuțiozitate caracteristică unui bărbat hetero.

— Arăți *bellissima*! a șoptit el.

Pe bune, tipul deborda de energie sexuală.

Străinii din spatele lui ne priveau din nou și, în timp ce studiam grupul de oameni, m-am oprit asupra unui chip familiar: Cole. M-am înroșit și mi-am îndreptat atenția înapoi la Tony, mulțumindu-i încetișor. Tony s-a răsucit să-i salute pe Rae și pe Mike, iar Simon s-a postat lângă mine.

— Chiar arăți sexy de tot, Shannon.

I-am zâmbit recunoscătoare. Mă simțeam complet nelalocul meu, dar faptul că arătam bine și eram apreciată, mai ales de către Simon (pe care ajunsesem să-l ador), mă făcea să mă simt un pic mai bine.

— Şi tu eşti sexy. Dar tu aşa eşti mereu.

Era adevărat. Putea să se-mbrace şi cu un sac de gunoi şi tot ar fi arătat senzaţional.

— Simon! am auzit o voce joasă şi plăcută şi, când m-am întors, am văzut o tipă blondă, foarte frumoasă şi însărcinată.

Şi-a întins braţele, iar Simon s-a apropiat de ea, învăluind-o într-o îmbrăţişare tandră.

— Hannah, arăţi minunat, iubito!

Ah. Deci asta era Hannah. Am studiat-o în timp ce-i zâmbea lui Simon. Aceasta era cea mai bună prietenă a lui Cole. Şi-a mutat privirea asupra mea şi i-am citit curiozitatea în ochii scânteietori.

— Fă-ne cunoştinţă, Sy.

El ne-a prezentat şi apoi m-a lăsat singură cu ea. Hannah mi-a întins mâna, mi-a zâmbit prietenos, iar eu i-am strâns-o. Am făcut un gest din cap spre burtica ei.

— Felicitări!

— Muţumesc.

S-a bătut uşor pe burtă şi apoi a arătat spre partea stângă.

— E al doilea nostru copil.

I-am urmat privirea şi am dat de un tip extraordinar de înalt, cu umeri laţi, prea frumos ca să fie adevărat, cu o piele de culoarea zahărului caramelizat. Discuta cu un bărbat cu părul negru pe care nu-l cunoşteam, care ţinea pe braţul drept o fetiţă cu păr închis la culoare şi ondulat, în vreme ce un băieţel care-i semăna perfect îl ţinea de mâna stângă.

— Soţul meu, Marco, a spus Hannah. Şi fiica noastră, Sophia, şi fiul meu vitreg, Dylan.

— Ai o familie foarte frumoasă, i-am spus cu sinceritate.

Melancolia mi-a provocat o mică durere în piept. Ea a zâmbit.

— Îmi ocupă tot timpul.

Dintr-odată, privirea i-a devenit curioasă.

— Deci, tu eşti noua secretară de la INKarnate?

Atunci mi-a trecut prin cap că n-aveam nici cea mai vagă despre ce-i povestise Cole de mine. Am răspuns „da“ cu precauţie.

— Hmm.

Am aşteptat, dar asta a fost tot ce-am scos de la ea pe tema asta, pentru că următoarele cuvinte care i-au ieşit din gură au fost:

— Ai cel mai frumos păr din lume.

Am izbucnit în râs şi tensiunea dintre noi s-a risipit, în mare măsură.

— Mulţumesc.

— Cum îţi faci cârlionţii? Cu ondulatorul?

— Cârlionţii sunt naturali, s-a băgat în vorbă Rae. Părul târfei arată aşa în mod natural tot timpul.

Evident obişnuită cu ea, Hannah nici n-a clipit când Rae m-a făcut târfă. Doar a râs, ne-a spus să ne luăm mâncare şi băutură, şi s-a îndepărtat să socializeze şi cu alţii.

M-am uitat la oamenii din jurul meu, la chipurile pe care nu le cunoşteam, la copiii care râdeau şi alergau printre adulţi. Nu mă aşteptam să fie şi copii, dar aşa se explica faptul că petrecerea începuse atât de devreme într-o seară de sâmbătă. Stu chiar închisese studioul mai devreme pentru petrecere. L-am văzut pe căpcăunul nostru de şef lângă bar, stând de vorbă cu o fetiţă cu părul blond şi ondulat, care-l privea cu gura căscată.

Asta era o petrecere de familie, total nepotrivită în mintea mea cu bărbatul pentru care fusese ea organizată.

— Cole cunoaşte multă lume.

— Mda, a zis Rae şi m-a prins de mână. Şi ştiu pe cine vrei să cunoşti.

Fără pic de milă, Rae a-nceput să mă târască prin încăpere. Dacă m-aş fi împotrivit ei, n-aş fi făcut altceva decât să atrag şi mai multă atenţie asupra noastră, aşa că m-am supus, deşi eram sigură că urma să mă fac de râs.

Când m-am împiedicat de Rae, oprită brusc în faţa unei blonde atrăgătoare pe care am recunoscut-o din poza de pe cărţi, mi-am dat seama că am avut dreptate.

Am încremenit când am dat cu ochii de ea. Se sprijinea de un tip mai în vârstă, înalt şi solid. Părul lui negru avea câteva fire cărunte

în laterale, dar asta îl făcea să arate și mai distins. Mă fixa cu ochii lui de un albastru-deschis. Rae și cu mine le-am întrerupt conversația.

Înghite-mă, pământule. Te rog!

— Joss, Braden, a spus Rae aproape ceremonios. Ea e Shannon.

Ea a dat ușor din cap către mine, iar eu i-am zâmbit lui Joss.

— E noua mea colegă de apartament și secretara noastră de la INKarnate. E un mare fan al cărților tale, Joss.

Joss mi-a zâmbit amabil, de parcă mi-ar fi ghicit stânjeneala. Nici nu trebuia să fii un geniu literar ca să-ți dai seama de asta. I-am strâns mâna, surprinsă de cât de emoționată eram s-o întâlnesc. Probabil că de-aia următoarele vorbe care mi-au ieșit pe gură au sunat aiurea și au dezvăluit mai multe decât îmi doream.

— Voiam să-ți spun cât de importante sunt cărțile tale. M-au ajutat să trec de cele mai nasoale luni din viața mea, în ultimul an.

M-am încordat imediat după ce-am spus asta, iar cei trei interlocutori ai mei au observat. *Rae* a observat. M-a înconjurat cu un braț și m-a tras mai aproape de ea, ca să mă poată săruta pe păr. Mi-a dat drumul ușor și a plecat, iar eu am rămas holbându-mă după ea.

Câteodată femeia asta reușea să mă uluiască.

Când m-am întors din nou spre Joss și Braden, am descoperit că mă priveau cu îngrijorare.

— Mulțumesc mult, înseamnă mult pentru mine, a spus Joss, iar eu am remarcat că accentul ei american căpătase câteva inflexiuni scoțiene.

Rae îmi spusese că Joss locuia în Scoția de șaptesprezece ani.

— Am auzit că te-ai mutat aici de la Glasgow. Cum te acomodezi?

— Bine, mulțumesc. Întotdeauna mi-a plăcut acest oraș la nebunie.

Mi-a zâmbit, dar eu mi-am dat seama că încă mă studiază.

— Păi... știi că noi suntem un grup unit... dacă ai nevoie vreodată de ceva..., a zis ea, ridicând din umeri.

Eu eram uluită. Faptul că-mi oferea sprijinul ei, că mă accepta ca parte a grupului lor, deși de-abia mă cunoscuse, m-a dat pe spate. M-am gândit că propria mea familie nu mă contactase deloc în afară

de mesajul sec al soră-mii de acum câteva săptămâni și a trebuit să mă uit în altă parte, pentru că bunătatea acestei străine mă mișcase până la lacrimi.

Am clipit repede ca să le alung, privind din nou înspre fetița cu bucle blonde. Acum mâna un grup de copii mai mici spre bufetul cu mâncare. M-am uitat mai atent și am observat că are ochii și zâmbetul lui Joss.

— E a ta?

— Cum ți-ai dat seama? a spus Joss, urmărindu-mi privirea și zâmbind. E fiica noastră, Beth, iar băiețelul brunet care-o ține de mână e fiul nostru, Luke.

M-am uitat în jurul meu, privindu-i pe toți.

— O mare familie, am șoptit.

— Mai degrabă suntem un fel de trib, a glumit Joss.

Am zâmbit și am făcut un pas în spate.

— Vă las să vă-ntoarceți la petrecere. Mă bucur mult că v-am cunoscut!

— Și eu, Shannon.

— Și ține minte, a spus Braden, fixându-mă cu privirea.

Aerul din jurul lui era electric, așa cum se-ntâmpla și în cazul lui Cole. Nu observasem asta, pentru că fusesem atât de concentrată la Joss, dar soțul ei era destul de sexy.

— Dacă ai nevoie de ceva, nu ezita să vorbești cu noi.

Oau. Ce gest frumos!

— Ești foarte amabil.

Am dat din cap în semn de mulțumire și m-am îndepărtat, gândindu-mă cât de norocos era nemernicul de Cole pentru că avea oameni ca aceștia în viața lui.

O oră mai târziu, făcusem cunoștință cu aproape toată lumea și trăncăneam cu gemenii și cu Karen. Nu mai stătusem cu ei atât de mult de când îi cunoscusem, acum câteva săptămâni, dar din purtarea lor prietenoasă era clar că nu știau de conflictul meu cu Cole.

Am încercat cu disperare să-mi amintesc numele tuturor, dar nu mi-au rămas în cap decât cele ale membrilor familiei extinse a lui Cole — sau tribul, cum i-a spus Joss. Mai întâi, Tony m-a prezentat unei tipe înalte și zvelte, care era probabil cea mai frumoasă femeie pe care o întâlnisem vreodată. Cu ochii ei de-un verde-deschis și limpede, n-am fost deloc mirată să aflu că era sora lui Cole, Jo. Soțul ei, Cameron, îmi amintea de Cole — nu la înfățișare, ci la stil. Mi-am dat seama, după felul în care era îmbrăcat și cum se purta, că avusese o influență copleșitoare în viața lui Cole. Fiica lor, Belle, era cu ei și, în clipa-n care m-a văzut, mi s-a aruncat în brațe și m-a întrebat dacă se poate juca în părul meu. Desigur că era și mai drăguță în realitate, așa că am lăsat-o, în timp ce Jo mi-l prezenta pe șeful și unchiul ei, Mick, pe soția lui, Dee, și pe fiica lui Mick, Olivia.

Olivia era o brunetă frumoasă, americancă, plină de un umor și o personalitate care m-au surprins aproape la fel de mult ca zâmbetul și ca soțul ei, Nate. Deși Tony îmi povestise despre Nate, realitatea depășea cu mult povestea. Era *atât de* arătos! Înfățișarea lui, zâmbetul, încrederea în sine, toate spuneau că e un *gigolo*... până când s-a uitat la soția și la cele două fiice ale sale. Oricine și-ar fi dat seama că ele înseamnă totul pentru el.

În cele din urmă, am cunoscut-o pe sora lui Braden, Ellie, pe soțul ei, Adam, și pe cei doi băieți ai lor. Ellie era una dintre acele femei pe care nu aveai cum să nu le placi instantaneu. Era atât de echilibrată, caldă și plăcută și știa cum să facă pe cineva să se simtă bine. După ce i-am cunoscut pe mama ei și pe tatăl ei vitreg, Elodie și Clark, mi-am dat seama imediat de unde a moștenit atâtea calități.

Era copleșitor să faci cunoștință cu tot tribul.

Și mai copleșitoare era neliniștea pe care o simțeam când și când, o neliniște care-mi zvâcnea în piept și care mă lovea în valuri, în timp ce făceam cunoștință cu prietenii și rudele lui Cole.

Am încercat s-o alung și m-am dus către bar să-mi iau un pahar cu vin, sperând să obțin câteva minute doar pentru mine.

Mi-am dat seama că se apropie de mine.

L-am simţit.

Cu coada ochiului, l-am văzut pe Cole strecurându-se lângă mine. M-am întors şi l-am zărit sprijinindu-se de bar. În seara asta arăta şi mai bine decât de obicei, într-o cămaşă albă cu mânecile suflecate, o vestă neagră de costum şi pantaloni negri. Un ceas argintiu şi sofisticat, de buzunar, îi ieşea din vestă. Avea un ceas de aviator, cu curea de piele, alături de brăţările negre de piele pe care le purta întotdeauna. Nu ştiu de ce, dar ceasul şi brăţările alea arătau incredibil de sexy la mâna lui. Probabil că asta mi-a atras atenţia asupra încheieturilor sale, apoi asupra antebraţelor sale puternice, apoi asupra tatuajelor sale, apoi...

Înţelegeţi ideea.

Privirea mi s-a oprit pe chipul lui şi un val de căldură m-a inundat instantaneu. Privirea lui lacomă mă studia într-un fel izbitor de sexual şi consternat în acelaşi timp. Ochii ni s-au întâlnit.

— Deci, n-am auzit de la familia mea toată seara decât ce drăguţă e Shannon MacLeod.

Pe dinăuntru m-am înroşit de plăcere, bucuroasă că m-au plăcut, dar nu i-am răspuns. Nu prea ştiam ce voia să spun. Se pare că am greşit nerăspunzând, căci asta l-a exasperat la culme.

— Vrei să-mi spui de ce nu-mi arăţi şi mie faţa asta a ta? Nu... stai puţin.

S-a aplecat spre mine, cu ochii lui verzi plini de mânie.

— Mi-ai arătat-o, dar aveai 15 ani.

M-am uitat repede în altă parte, dorindu-mi ca barmanul să-şi facă apariţia.

Câteva secunde mai târziu, am auzit un mormăit supărat şi l-am simţit pe Cole dispărând de lângă mine. Am oftat uşurată, dar m-am încordat din nou când am văzut-o pe Hannah apropiindu-se iute de mine. Când a ajuns în faţa mea, s-a încruntat.

— Ce-a fost asta? a-ntrebat ea, făcând un gest înspre direcţia în care dispăruse, probabil, Cole.

— Nimic.

Hannah a mijit ochii.

— Cole e cel mai bun prieten al meu și-mi povestește totul, așa că știu că s-a dat la tine și că tu l-ai refuzat. Mai știu și că nu l-ai refuzat foarte elegant, din cauza reacției lui. Cole își petrece mare parte din viață la orizontală, de aceea e atât de relaxat, așa că trebuie să se-ntâmple multe ca să devină așa de frustrat și ofticat. Nu e genul lui deloc.

— I-am spus doar adevărul.

Am simțit nevoia să mă apăr, deoarece nu voiam ca toți oamenii ăștia de treabă să mă urască.

— I-am spus că știu că e un gigolo și că nu sunt interesată.

Hannah părea uluită.

— Râzi de mine, nu-i așa?

Am scuturat din cap.

— Cole? Gigolo? a suspinat ea. Te-ai drogat?

Am încremenit, pentru că nu-mi plăcea deloc reacția ei. Zâmbea, dar în expresia ei se citea neîncrederea.

— Shannon, îl cunosc pe Cole Walker de când era un adolescent timid de 14 ani, care de-abia avea curaj să-mi spună două vorbe. Cu siguranță, Cole nu e gigolo.

Mă străduiam să accept ce-mi spunea ea și cred că nu puteam să ascund asta.

— E un băiat atât de rău, am chițăit.

Ea a chicotit.

— Nici vorbă.

— Dar... e atât de încrezut și flirtează tot timpul...

N-am terminat fraza, pentru că neliniștea aceea dinlăuntrul meu începea brusc să capete sens.

— Păi și-a petrecut anii adolescenței înconjurat de bărbați care nu se putea să nu flirteze scandalos cu nevestele lor. Fiecare dintre ei — a arătat în încăpere — e un nemernic încrezut, arogant, plin de sine.

A zâmbit cu subînțeles.

— Dar nu vei găsi bărbați mai loiali și mai iubitori față de soțiile lor.

Expresia i-a devenit serioasă.

— Am trecut împreună prin multe. La fel și Cole. El știe ce e important, așa cum știm și noi. Și a fost profund influențat de bărbații din viața lui. Cole nu a fost niciodată superficial. Cu excepția Jessicăi și a câtorva aventuri de-o noapte, încurajate de alcool, Cole n-a avut decât câteva relații. Își caută femeia potrivită cu care să formeze o familie. E un romantic.

Ochii i-au sclipit, plini de afecțiune.

— Totodată, este și unul dintre cei mai buni oameni pe care i-am cunoscut vreodată. Îl iubesc din tot sufletul și... nu-i doresc decât binele, a conchis ea tăios.

Când a terminat de vorbit, mă simțeam oribil. Cu adevărat oribil.

— Nu respect șmecherii ca tine. Nu-mi place de tine. N-am încredere în tine. În spatele zâmbetului tău fermecător nu există nimic, în afara unor promisiuni deșarte. Nu ai nimic real să-mi oferi, nici mie, nici altei victime de-a flirtului tău. Diferența dintre mine și ele totuși e că eu sunt suficient de isteață ca să te văd așa cum ești cu-adevărat... Nimic.

— Să lăsăm deoparte analogia de-a dreptul haioasă, care n-a avut oricum nicio logică. Despre ce mama naibii vorbești aici?

— Cole. Băiatul rău.

— Corect.

— Ce e?

— O să te las să-ți dai seama singură, prostănacă afurisită.

Am strâns ochii când mi-am adus aminte de astea.

— Sunt o mare nemernică.

Am simțit mâna lui Hannah pe brațul meu și, când am deschis ochii, am descoperit că mă privea cu multă bunătate.

— Nu știu de ce, dar nu prea te cred.

Și, cu această remarcă misterioasă, a plecat, lăsându-mă să-mi înec vinovăția într-un pahar mare cu vin roșu.

Capitolul 8

Odată, pe când aveam zece ani, îl ajutasem pe bunicul să arunce niște vechituri, pentru că buni făcea curățenia anuală de primăvară și, cumva, lucrurile bunicului ajungeau mereu la gunoi.

Bunicul meu avea cărți peste tot. Mi-am amintit cum am luat cărțile îngrămădite la-ntâmplare în colțul salonului și cum l-am întrebat dacă vor fi aruncate. Răspunsul lui a fost un *nu* imediat și foarte ferm. M-am strâmbat și l-am întrebat de ce nu, de vreme ce nimeni altcineva nu auzise de cărțile acelea cu copertele lor foarte plictisitoare. Bunicul m-a dojenit, spunându-mi că în cărțile acelea erau cele mai frumoase povești pe care le citise vreodată și că n-ar trebui să le judec numai după înfățișarea lor proastă.

N-am prea înțeles la vremea respectivă, dar am crezut că-mi spune, literalmente, să nu judec o carte după copertă.

Un vechi clișeu.

Un clișeu care a fost însă o lecție pe care ar fi trebuit să n-o uit niciodată. După dezvăluirile pe care mi le făcuse Hannah despre adevăratul caracter al lui Cole, am plecat repede de la petrecere. De-abia

am putut dormi în noaptea aceea, reproşându-mi că l-am judecat pe Cole după aparenţe, din punctul meu de vedere. Pe lângă vinovăţie, simţeam regret şi ceva mai mult. Ceva care semăna cu panica.

A doua zi, la muncă, nu ştiam cum trebuie să mă port în preajma lui Cole. Părea că lucrurile au revenit la normal în privinţa lui, căci n-a venit să mă salute când am deschis uşa de la intrarea studioului.

Simon a venit, arătând ca naiba, şi a luat cafeaua pe care i-o adusesem.

— Slavă Cerului! a mormăit el. Am luat-o pe whisky aseară, după cinci beri.

A luat o gură din cafea şi s-a-ncruntat la mine.

— Tu unde-ai dispărut?

Am ridicat din umeri, deja stânjenită.

— Acasă. Mă durea capul.

M-a privit neîncrezător. Cu un oftat adânc, i-am spus adevărul.

— Cred că am tras nişte concluzii nu tocmai drăguţe despre Cole.

— Chestia asta are de-a face cu războiul rece dintre voi doi?

Am dat din cap.

— Şi acum nu ştiu cum să repar lucrurile.

— Poate începi să te porţi frumos cu el.

— Frumos?

— Frumos.

Nu prea ştiam cum să fac schimbarea asta după ce fusesem atât de nemernică, aşa că mi-am lăsat privirea în jos, la cafeaua mea, ca să-l evit pe Simon. Mi-era ruşine de purtarea mea din ultimele săptămâni. Cum mama dracului să repar acum lucrurile?

Mi-am contemplat cafeaua.

— Ce bea Cole?

Simon a chicotit.

— Un cortado[6]. Un singur cub de zahăr.

---

6 O cafea în care se pun cantităţi aproximativ egale de espresso şi lapte. (*N. red.*)

— Cafeneaua e chiar după colţ, am gândit eu cu voce tare.

— Aşa e, a spus Simon zâmbind. Îţi ţin eu locul la recepţie.

I-am zâmbit şi eu, recunoscătoare, punându-mi jacheta şi grăbindu-mă la cafenea. În mai puţin de cinci minute, m-am întors la studio. Când am intrat cu cafeaua lui Cole, Simon mi-a făcut cu ochiul şi a dispărut în atelierul său.

M-am uitat la cafeaua lui Cole şi am simţit cum fluturii din burta mea o iau razna. Am încercat să mă calmez, mi-am îndreptat umerii şi m-am dus către ateliere. Când m-am oprit în pragul camerei lui Cole, mi-am pierdut curajul. El stătea cu glezna peste genunchiul opus, cu blocul de desen în poală, cu capul aplecat, concentrat la ceea ce desena.

Era cu adevărat frumos. Ştiam asta. Ştiusem asta din clipa în care îl întâlnisem, dar senzaţia se-ntorsese — senzaţia aceea pe care o avusesem când aveam 15 ani şi mă pierdusem încântată în ochii lui verzi. Senzaţia aceea pe care o ai când îţi dai seama de ceva special la cealaltă persoană şi ea devine brusc excepţional de frumoasă.

Aflasem multe despre Cole în ultimele câteva zile.

Era excepţional de frumos şi acum.

Cole m-a văzut cu coada ochiului şi a ridicat capul, surprins.

Ca răspuns la întrebarea sa tăcută, am făcut doi paşi înainte şi i-am întins cafeaua.

A ridicat din sprânceană. Gestul era nespus de sexy.

Mâna a-nceput să-mi tremure.

Cole s-a uitat la paharul de cafea care tremura şi s-a întins să mi-l ia din mână.

După ce l-a luat, am ieşit din cameră şi practic am luat-o la goană pe hol.

M-am aşezat la biroul meu, inspirând profund, şi m-am dojenit pentru că eram, probabil, cea mai prostuţă persoană care a lucrat vreodată într-un studio de tatuaje.

Nici zece minute mai târziu, a trebuit să-mi fac din nou curaj să-l văd pe Cole, pentru că avea un client. L-am anunţat mai cald şi mai

politicos decât de obicei și i-am simțit privirea curioasă urmărindu-mă când m-am întors la recepție.

M-am refugiat în treburile mele, oftând din toți rărunchii când el s-a întors în atelierul lui.

Peste o oră, când încă mă gândeam la întorsătura pe care o luaseră lucrurile, am fost mai mult decât surprinsă să aud clopoțelul de la intrare sunând. Credeam că e vreun client, dar când am ridicat privirea m-am trezit în fața ochilor cu fosta iubită a lui Cole, Jessica.

A venit către biroul meu cu obișnuita ei exuberanță.

— Bună, Shannon! Cole e liber?

Am clătinat din cap, confuză.

— Are un client.

— O să aștept.

— Ăăă... bine...

Mi-a zâmbit și s-a așezat pe una dintre canapelele de piele, dându-mi impresia că are de gând să se mute acolo.

Cole *se despărțise* de ea... nu-i așa?

În următoarele patruzeci de minute am încercat să-mi văd de treabă, dar din când în când îmi ridicam privirea ca să văd dacă tânăra blondă era încă acolo.

Era.

Cu cât o studiam mai mult, cu atât îmi dădeam seama că nu era deloc potrivită pentru Cole. Prea tânără, prea efervescentă, prea ostentativă și mult, mult prea blondă.

Nu că aș avea prejudecăți sau ceva de genul ăsta.

Am auzit vocea lui Cole și am așteptat, curioasă, să văd cum se va desfășura scena. Când a intrat în încăperea principală, Cole era prea ocupat să discute cu clientul său despre îngrijirea tatuajului și n-a observat-o pe Jessica la recepție. A venit cu clientul înspre mine, iar eu am zâmbit și am dat subtil din cap către Jessica.

Cole și-a îndreptat privirea spre ea și era gata să se-ntoarcă spre mine, când și-a dat seama ce-i arătam. A ridicat imediat din sprâncene.

I-am înapoiat clientului cardul, i-am urat la revedere, la fel cum a făcut și Cole, și am așteptat să iasă pe ușă.

— Te așteaptă de patruzeci de minute, i-am spus în șoaptă.

Cole părea enervat. A expirat și s-a dus către ea. Nici n-a ajuns la jumătatea drumului, că ea a sărit de pe canapea și s-a repezit la el. L-a luat în brațe ca o copilă, iar Cole s-a dat înapoi, prinzând-o imediat de coate și îndepărtând-o cu blândețe.

— Jessica, ce cauți aici? a-ntrebat el.

— Trebuie să vorbim, a spus ea, fluturând din gene.

Era bună de tot. Trebuia să recunosc.

Dar, se pare, nu suficient de bună.

— Jessica, ne-am spus tot ce-aveam să ne spunem.

— Dar mi-e dor de tine.

A început brusc să-l implore, lucru care mă călca pe nervi.

— O să mă schimb, îți promit!

M-am abținut mult să-i strig: „Ai puțin respect pentru tine!"

Începeam să cred că, poate, adică probabil, de fapt sigur, Jessica era genul ăla care se agață cu disperare de cineva, exact așa cum i se păruse și lui.

— Jessica, nu trebuie să te schimbi în niciun fel.

Cole continua să fie amabil, ceea ce mi se părea foarte decent din partea lui, având în vedere că majoritatea tipilor ar fi dat-o afară pe ușă până acum.

— Nu ne potrivim, scumpo.

Ochii ei s-au umplut de lacrimi.

— Ba da. Te iubesc!

Am rămas cu gura căscată.

Da. Se agăța de el.

Un semnal roșu luminos a-nceput să-mi clipească în minte.

Cole părea la fel de uluit ca mine.

— Jessica...

M-a copleșit dorința urgentă de a-l salva.

— Cole! am strigat eu. Simon are nevoie de tine în spate.

M-a privit speriat și ușurat.

— Da, desigur.

S-a răsucit spre Jessica.

— Uite, e un moment foarte prost. Îmi pare rău că ți-ai făcut o impresie greșită, dar noi... pur și simplu n-o să meargă.

Ea continua să-l privească de parcă nu l-ar fi crezut, iar eu m-am trezit strecurându-mă din spatele biroului și grăbindu-mă spre intrare. Clopoțelul a sunat când am deschis ușa, atrăgându-i atenția Jessicăi.

M-a privit în ochi și și-a-ncleștat dinții din cauza invitației mele tăcute. A pufnit exagerat și a ieșit valvârtej din studio, strângându-și geanta de piept de parcă tocmai îi omorâserăm cățelul și nu voiam să ne cerem scuze.

Am închis ușa în urma ei și i-am șoptit *Oau* lui Cole, apoi m-am întors la birou.

Cole s-a apropiat de mine precaut, cu o mutră plină de suspiciune. L-am privit nevinovată.

— Mulțumesc, a spus el, oarecum rezervat.

— Cu plăcere, am zis, cu amabilitate.

A clipit repede și era clar că suspiciunea i se amplificase.

Cole s-a holbat la mine câteva secunde, dar, am reușit să rămân la fel de politicoasă.

Cole m-a privit în timp ce se-ndepărta, analizându-mă în tăcere cu fiecare pas pe care-l făcea. Apoi s-a întors, dar, chiar înainte să iasă pe hol, m-a mai privit o dată, derutat.

Am rămas la fel, iar el a dispărut pe hol. Am zâmbit larg, amuzată, și mi-am ascuns surâsul atunci când Cole și-a băgat capul pe ușă. Imaginea caraghioasă a capului lui plutitor făcea și mai distractivă neîncrederea din ochii lui mijiți. Încercând să par inocentă și politicoasă, a trebuit să suport un scurt concurs de privit cu capul lui Cole, înainte ca el să renunțe.

Capul a dispărut, iar eu am început să râd înfundat.

— Mă sperii un pic, a spus Cole a doua zi de dimineață, luând cafeaua pe care i-o oferream.

Deşi mă distram pe seama faptului că-l destabilizasem, i-am ţinut discursul pe care-l pregătisem pentru momentul în care-mi va cere socoteală despre comportamentul meu neobişnuit.

— Am tras concluzia că aveai dreptate. M-am săturat să mă port ca o răsfăţată. Îmi pare rău pentru ce-am spus. Nu te cunosc. A fost o măgărie şi total neprofesionist din partea mea.

Cole nici măcar n-a încercat să-şi ascundă surpinderea şi mi-a plăcut asta la el. Începeam să-mi dau seama că era destul de transparent. Nu-i plăceau jocurile, aşa cum le plăceau multora. Era deschis cu sentimentele sale, ca să le vadă toată lumea, şi mai mereu spunea ce gândeşte.

— Oau! La asta nu mă aşteptam.

M-am strâmbat, simţindu-mă dintr-odată nesigură pe mine. Mă agăţam de caracterizarea pe care Hannah i-o făcuse lui Cole, folosind-o ca să mă asigur că putem trece mai departe ca şi cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

— Asta înseamnă că-mi accepţi scuzele?

M-a privit lung o secundă şi cred că a făcut-o ca să mă aţâţe. Funcţionase. A încheiat, dând din cap:

— Desigur. Mulţumesc pentru cafea.

Reacţia lui fusese una matură; credeam că asta îmi doresc, dar am ieşit din cameră puţin dezamăgită. Îmi acceptase scuzele cu căldura unui prosop de baie ud.

M-am dojenit, mormăind în barbă. Eram singura vinovată că el nu era prietenos faţă de femeia care-i pusese la îndoială caracterul fără nicio dovadă în sprijinul ei.

— Te dai pe lângă şef?

Am chiţăit speriată şi m-am întors. Rae se afla la câţiva centimetri distanţă de mine.

— Iisuse!

Rae a izbucnit în râs şi m-a împins uşor pe hol, în studioul principal, departe de urechile lui Cole.

— Deci trăgeai cu urechea?

M-am uitat urât la ea și m-am întors la birou.

— Sigur că da.

— Ești o pacoste băgăcioasă.

— Da, da, sunt o colegă oribilă de apartament. Acum varsă naibii tot.

Am coborât tonul.

— Hannah m-a informat că aveam o impresie greșită despre Cole. Mi-a spus că nu e deloc gigolo sau băiat rău.

— Ți-a luat cam mult să-ți dai seama.

— *Puteai* să-mi spui.

— Și unde ar mai fi fost distracția, îmi spui și mie?

Eu nu eram amuzată deloc.

— Știi, uneori ești nesuferită, dar alteori ești chiar *nenorocită*.

Rae a oftat, exasperată.

— Uite, trebuie să încetezi să-ți mai aduci trecutul în prezent. E o lecție pe care eu a trebuit s-o învăț de una singură și dacă te dădăcește cineva în acest timp n-o să înveți ce trebuie să descoperi pe cont propriu. Dac-o dai în bară (chestia asta cu Cole), o să-nveți să n-o mai faci. Dar eu sper că aici e o lecție mai bună de învățat.

— Și care e aia?

— Cineva a încercat să-ți ia ceva. Tu nu i-ai permis. De ce să-ncepi acum? Mai ales când vine vorba de lucrurile pe care ți le dorești, de care ai nevoie.

A bătut cu pumnul în birou atât de brusc că m-am și speriat.

— Gata cu învățăturile astea gen Miyagi[7]. Ideea e că trebuie să lupți pentru ceea ce-ți dorești și, în timp ce faci asta, aș vrea un sendviș cu maioneză, fără verdețurile alea pe care le pun în el mereu.

Am încercat să țin pasul cu schimbarea de subiect.

— Mai sunt trei ore până la pauza de prânz.

— Mi-e foame acum și am un client în cinșpe minute.

---

7 Mr. Miyagi, marele maestru de karate interpretat de Pat Morita în filmul *Karate Kid*. (*N. red.*)

— Aduc prânzul pentru toată lumea în același timp. Nu sunt curier. Sunt secretară.

M-a privit cu atenție.

— Câteodată statura ta pitică e înșelătoare.

După această remarcă, a ieșit. Presupun că s-a dus să-și cumpere un sendviș.

Capitolul 9

În liceu, urmasem ora de arte în fiecare an, iar pictarea naturilor moarte e inclusă în programa şcolară din Scoţia. Din fericire pentru mine, mi-au plăcut acele ore; totuşi, erau momente când desenam o floare sau mai multe înfipte într-un craniu sau un animal de pluş sau chiar o persoană şi, când mă îndepărtam puţin de opera mea, eram dezamăgită să văd că nu e foarte bine. Lipsea ceva, ceva care o împiedica să fie însufleţită.

Dacă era vorba de schiţa unei persoane, problema mea erau de obicei mâinile. Acestea erau dificil de desenat şi îmi lua o veşnicie să le nimeresc. Erau momente când chiar nu mă descurcam şi, de fiecare dată când priveam desenul de la distanţă, mi se părea că e slab din cauza nenorocitelor alea de mâini.

Aşa mi se părea că stă situaţia şi în privinţa interacţiunii mele cu Cole.

Lucrurile erau categoric mai bune între noi, dar din partea lui era ceva doar prietenesc. Nu ştiu de ce, atitudinea lui mă destabiliza complet. Nu mă puteam abţine să mă gândesc la el, ceea ce ştiu că era

caraghios, pentru că nu voiam să-ncep o relație cu el. Nu voiam să am o relație cu nimeni. Viața mea aici era de-abia la-nceput și n-aveam nevoie de alt bărbat care să strice acest nou început.

Asta nu-nsemna că puteam nega ce simțeam față de Cole. Mergeam la băut cu el, Rae, gemenii, Karen, Simon și Tony și chiar mă distram. O parte din mine era bucuroasă că, în numai câteva săptămâni, Rae mă ajutase să-mi construiesc o viață, cu prieteni buni și cu momente plăcute care mă ajutau să ignor lucrurile oribile pe care le lăsasem în urmă în Glasgow. Cu toate acestea, o altă parte din mine se uita la Cole cu coada ochiului, de câte ori aveam ocazia, și atunci simțeam dezamăgirea pe dinăuntru în fața faptului că toate glumele și apropierea pe care o împărtășea cu ceilalți nu voia să le împărtășească și cu mine.

Singurul lucru care-mi lua gândurile de la sentimentele mele complicate era dragostea mea nou-descoperită pentru pictură. Reușisem să nu mă dau de gol în fața lui Rae, lucrând fie în afara apartamentului, fie când ea avea treabă în altă parte. Pictam deja cel de-al doilea peisaj, după ce-l terminasem pe cel cu orașul Edinburgh noaptea. Știam că e, probabil, departe de calitatea pe care o aveau tablourile artiștilor profesioniști, dar mie, sincer, îmi plăcea. După câteva experimente, am descoperit că preferam tușele groase și o abordare minimală. Îmi plăcea mult cum acestea îi dădeau orașului energie și mișcare. Devenisem dependentă. De-abia așteptam vacanța. Plănuiam să plec într-o excursie cu buget redus undeva gen Italia sau Budapesta sau Praga — undeva palpitant, unde să mă așez pe malul unui fluviu sau într-o cafenea, oriunde mă puteam relaxa și uita de toate lucrurile pentru care-mi făceam griji, inclusiv Cole Walker.

* * *

Trecuse o săptămână de când începusem să mă port frumos cu Cole. Părea mai mult. Mult, mult mai mult. M-am încruntat înspre el în timp ce lucram. Stătea în zona galeriei, arătându-i modele de tatuaje unui potențial client. Cole era complet cufundat în discuția despre arta sa

și eu mă uitam fix la chipul lui însuflețit și la felul în care îi scânteiau ochii. Pasiunea pentru munca lui îl ducea pe Cole de la nota zece la nota unsprezece, iar nota unsprezece nu fusese niciodată acordată unui tip, după sistemul meu de evaluare a tipilor sexy.

De parcă mi-ar fi simțit privirea, Cole s-a uitat brusc la mine, în timp ce-a continuat să discute cu clientul, iar eu i-am zâmbit relaxat și mi-am ațintit ochii în altă parte, ca și cum n-aș fi fost prinsă holbându-mă după șeful meu.

Am privit pe fereastră, roșie și fierbinte în obraji, și m-am întrebat dacă tot se mai uita după mine. M-am foit, încercând să-mi păstrez calmul. Eram pe punctul de a-mi lăsa privirea în jos la treburile mele, când am văzut pe trotuar o tipă blondă și cunoscută care m-a făcut să-ncremenesc.

Jessica.

Se holba la firma noastră, mușcându-se de buză.

Ah, la naiba, nu!

Știam de la Rae că Jessica nu renunțase la Cole. Apăruse la el acasă joia trecută, iar vineri seară, când eram cu el la bar, îi dăduse vreo douăzeci de mesaje. Chiar dacă nu mi-ar fi spus Rae, vedeam și singură că purtarea Jessicăi începea să-l enerveze pe Cole.

Auzisem despre fete ca ea, fete care nu acceptau să fie respinse, dar nu cunoscusem niciuna în realitate. Începea să mă enerveze și pe mine. Cole avusese de-a face cu nebunia mea când venisem aici, apoi Jessica începuse să-l înnebunească atunci când mă potolisem eu.

Ei bine, m-am gândit eu, hotărâtă, *pot să mă revanșez pentru nebunia mea scăpând de Jessica o dată pentru totdeauna.*

Mi-am folosit talentul de tastare rapidă, la care nu apelam foarte des, m-am logat la internet și am căutat orice informație care mi-ar fi fost utilă ca s-o înving. După ce-am obținut-o, m-am uitat să văd dacă nebuna se hotărâse în urce în studio.

Am sărit imediat de pe scaun și m-am dus glonț spre Cole, auzind clopoțelul de la intrare exact când am ajuns la el. Practic, l-am împins pe client din calea mea și am șoptit:

— Tot ce fac eu acum, nu te-mpotrivi.

A ridicat din sprâncene, surprins, când m-am aruncat în brațele lui. Toată fața i s-a blocat din cauza șocului. M-am înălțat pe vârfuri, mi-am lipit pieptul de el, mi-am încolăcit mâinile în jurul gâtului său și i-am aplecat capul în jos. Mi-am lipit gura de buzele lui și, pentru câteva secunde, l-am simțit tensionându-se în strânsoarea mea.

Mi-am lipit și mai apăsat buzele de buzele lui, iar picioarele începuseră să-mi tremure pentru că trebuia să stau pe vârfuri ca să ajung la gura lui. Și dintr-odată Cole s-a relaxat, așezându-și mâinile pe șoldurile mele și mișcându-și buzele odată cu gura mea.

O, frate!

Avea niște buze delicioase.

Niște buze delicioase, delicioase de tot.

Și mirosea minunat.

Habar n-aveam că un sărut fără limbă poate fi atât de excitant.

Ăăă... Shannon...

M-am forțat să-mi aduc aminte de ce fac asta și m-am desprins de el, împleticindu-mă un pic, lăsând brațele în jos și revenind cu picioarele pe podea. Degetele lui Cole m-au apăsat pe șolduri când m-a ținut ca să nu cad.

— Ce...

— Jessica, am șoptit. Zâmbește, ca și cum am fi împreună.

— Scuzați-mă, a spus enervat clientul uluit din spatele meu, dar a fost întrerupt de o voce pițigăiată:

— Ce mama naibii se petrece aici?

M-am răsucit și mâinile lui Cole mi-au eliberat șoldurile. Jessica stătea lângă recepție, cu ochii căscați de groază.

— Jessica... a-nceput Cole nervos, dar eu l-am întrerupt.

— Nu-mi mai urmări iubitul, am zis cât de amenințător am putut.

În general *nu* apelez la amenințări, dar cred că m-am descurcat destul de bine în rolul de roșcată înfuriată. Cole încremenise în spatele meu. Jessica însă a gemut, întorcându-și privirile rănite către el.

— Iubitul? Dar...

Nu mai aveam răbdare cu tâmpeniile ei.

— De câte ori trebuie să ți se spună că s-a terminat?

Am făcut câțiva pași spre ea, dar nu s-a dat înapoi, așa cum sperasem.

— Sau ăsta e jocul tău? Crezi că-l poți hărțui pe un tip până când îți cedează numai ca să încetezi? Ei bine, nu și pe iubitul *meu*.

A pufnit, nevenindu-i să creadă.

— Eu nu...

— N-am terminat! m-am răstit eu.

A închis gura imediat și privirea ei de cățeluș bătut s-a întors. M-am uitat urât la ea, intenționat.

— Înțeleg că vrei să absolvi Colegiul de Arte din Edinburgh?

A dat din cap, derutată.

— Se-ntâmplă să fiu fina profesoarei Kris Lowery. Cred că ai auzit de Kris, nu-i așa, având în vedere că e directoarea colegiului?

Atitudinea Jessicăi s-a schimbat în întregime. *Acum* a făcut un pas în spate, precaută.

— Vezi tu, nu știu dacă ești proastă, egoistă sau nebună, dar știu că hărțuirea e foarte stresantă, oribilă, de-a dreptul o infracțiune. Mai știu sigur și faptul că nașa mea nu va fi deloc fericită să afle că una dintre studentele ei a fost reclamată la poliție pentru hărțuire. De fapt, cred că lui Kris n-o să-i placă povestea asta *deloc*.

Privirea speriată a Jessicăi a plutit peste capul meu, spre Cole, apoi înapoi spre mine. Am oftat, adăugând interpretării mele un strop de nerăbdare și enervare.

— Expresia asta din ochii tăi îmi spune că măcar nu ești proastă. Doar egoistă, atunci.

— Chiar îmi place de el.

A ridicat jalnic din umeri.

— Mă rog, el e puțin ocupat să mă placă pe mine, deci de-acum înainte nu-l mai suna, nu-i mai scrie, nu mai veni acasă la el, la muncă, nu mai încerca să dai de el în niciun fel, pentru că eu sunt o iubită geloasă, cu o nașă influentă, care ar face orice pentru mine. Ai priceput?

Jessica s-a înroşit şi a dat repede din cap.

— Acum e momentul să pleci.

Era aproape tragicomic cât de repede a plecat din studio, alunecând pe dalele de marmură. A trebuit să se sprijine de uşă ca să nu cadă. Apoi a smucit-o şi a părăsit în fugă clădirea. Dacă nu l-ar fi scos din minţi pe Cole, în ultimele câteva săptămâni, aproape că mi-ar fi părut rău pentru ea. M-am întors către şeful meu şi am izbucnit în râs când am văzut mutrele şocate, a lui şi a clientului său.

— Cu plăcere.

— Aşa e mereu aici? l-a întrebat clientul pe Cole.

Cole a dat din cap, cu ochii la mine.

— În ultima vreme aşa pare.

Clientul a plecat un sfert de oră mai târziu (după ce a stabilit o programare, deci înseamnă că nu l-am speriat prea tare), iar Cole a aşteptat până când uşa s-a închis şi m-a fixat cu ochii lui verzi, plini de nelămurire.

— Mulţumesc, Shannon.

Am simţit o întrebare pe acolo pe undeva, dar şi o căldură care mi-a plăcut peste măsură.

— Cu plăcere.

— Profesoara Kris Lowery? Cum ai ştiut asta?

— Am căutat-o pe net. Frumoasă farsă, nu-i aşa?

— Fantastică! a fost el de-acord. Dar de ce?

— Hărţuiala ei permanentă te stresa. Îmi era milă de tine.

Cole s-a sprijinit de birou, creând o atmosferă mai intimă între noi.

— Cât despre sărut...

Nu voiam să creadă că aştept ceva în schimb, aşa că m-am grăbit să-l liniştesc.

— Doar încercam să te ajut. Nu prea am prieteni pe-aici, Cole, şi se pare că tu eşti un prieten bun. Încercam să ajut un potenţial prieten.

Zâmbea blând, dar ceva tulburător îi juca în ochi.

— Pot fi prietenul tău, Shannon. Ştiu că atunci când ai venit aici am fost prea îndrăzneţ cu tine, cu flirtul, dar asta a fost atunci. Nu se va mai întâmpla.

— Nu se va mai întâmpla? am izbucnit înainte să mă pot controla.

— Cred că eşti atrăgătoare, a spus el cu prudenţă. Cred că amândoi ştim asta, dar tu şi cu mine... suntem diferiţi. Mai bine rămânem prieteni.

Ştiam că trebuie să-i accept cuvintele şi să merg mai departe, dar mă simţeam un pic deranjată.

— Diferiţi?

— N-am avut parte de un început perfect din cauza acestor diferenţe...

Mi-am dat seama despre ce vorbea.

— Pentru că eu judec cu atâta uşurinţă.

M-am dezumflat când am văzut pe faţa lui că pricepusem ce voia să spună. S-a strâmbat.

— Eu nu funcţionez aşa, şi o relaţie cu cineva de genul ăsta m-ar înnebuni. Oricât de grozavă ai fi, eu nu vreau nimic superficial. Aşa că mai bine prieteni.

Spre groaza şi surprinderea mea, m-am simţit mai mult decât deranjată de vorbele lui. Voiam să-i spun că m-a înţeles greşit, că aveam un motiv pentru care mă purtasem aşa cu el şi că, de obicei, nu sunt aşa. Cu toate acestea, vorbele mi s-au oprit în gâtlej când a intervenit orgoliul.

N-aveam de gând să-i cerşesc atenţia, cum făcuse Jessica. Am dat din cap.

— Sigur. Prieteni.

— Grozav!

Mi-a zâmbit iar copilăreşte, iar stomacul mi-a zvâcnit de dorinţă şi regret.

— De fapt, avem aceleaşi zile libere, ar trebui să facem ceva împreună cândva.

— Sigur, am repetat, dar nu eram *deloc* sigură că asta voiam.

Chiar voiam să-mi petrec timpul alături de Cole în afara locului de muncă, de vreme ce el nu știa cine sunt eu cu adevărat?

— Știi că voiam să mă duc la expoziția aceea concurs de la galeria de artă modernă. Au expus lucrările câștigătoare ale absolvenților colegiului de arte, candidate la premiul John Watson. Vrei să vii cu mine vineri?

Știam că, dacă spun nu, dacă-l resping încă o dată, asta ar fi ultima încercare de împrietenire. Așa că, încercând să-mi ascund reticența, am surâs.

— Sună bine.

Capitolul 10

Am trecut de restul zilei și de următoarea străduindu-mă din greu, prefăcându-mă că totul e bine și exact așa cum trebuie să fie. Adevărul e că nu eram deloc sigură că totul e în ordine.

Nu voiam o relație cu Cole. Oricât de mult aș fi ajuns să-l plac, tot n-aveam încredere în el. În plus, mă-ntrebam ce-ar fi crezut familia mea despre el dacă ar fi aflat vreodată. În același timp, mi se părea aiurea ca el să aibă în continuare părerea aia despre mine. Eu nu eram așa.

Și acum...

Acum se purta de parcă între noi n-ar fi existat niciun fel de atracție.

Proba A: A luat o gură din latte-ul meu, fără ca măcar să-mi ceară voie, și a făcut-o cu nonșalanță. S-a îndepărtat ca și când n-ar fi fost mare scofală și m-a lăsat holbându-mă la locul în care buzele lui îmi atinseseră cafeaua. Acum câteva săptămâni, buzele noastre atingând același pahar ar fi însemnat priviri cu subînțeles și pline de flirt!

Proba B: Eu munceam nevinovată la biroul meu când l-am simțit pe Cole lipindu-se de mine din spate și luându-mi mouse-ul din

mână. Cu obrazul aproape atingându-mă, s-a aplecat intrând în spațiul meu, ca să se uite prin agenda computerizată de programări. Mi-am ținut respirația tot timpul, dar întregul trup îmi vibra datorită apropierii de el.

Iar pe el nu l-a afectat deloc!

Din fericire, în prima parte a zilei de joi am scăpat de Cole. Am șters-o de dimineață în Orașul Vechi, cu blocul de desen, și m-am așezat în încăperea din spate a cafenelei Elephant House. Cu priveliștea minunată a castelului dincolo de geam, cu muzica auzindu-se din căști și cu blocul de desen și creionul în mână, m-am rupt de lume pentru o vreme.

Până când telefonul mi-a vibrat în buzunar.

Hai să ne-ntâlnim la Galeria de Artă Modernă, la 10:30. Cole.

Din momentul acela, m-am dat total peste cap.

Și nici măcar nu era o *întâlnire romantică*.

Alegerea hainelor pentru nonîntâlnirea cu Cole s-a dovedit a fi mult mai dificilă decât credeam. În ultimele câteva săptămâni reușisem să cumpăr câte ceva la reduceri, așa că garderoba mea nu era atât de jalnică precum odinioară, totuși... cum se-mbracă o fată când vrea să arate senzațional fără să pară că a intenționat să arate senzațional?

În cele din urmă, m-am decis asupra unor jeanși strâmți bleumarin, vârâți în niște cizmulițe maronii de piele întoarsă, cu un pic de toc, ca să par mai înaltă. Mi-am pus un pulover galben larg, pentru că odată mi s-a spus că galbenul se numără printre culorile care-mi vin cel mai bine. Speram să nu fie doar o tâmpenie venită din partea unui prieten bine intenționat.

Galeria era în Stockbridge, așa că m-am urcat în autobuz. Când m-am apropiat de galerie, mi-am ațintit privirea asupra lui Cole. Stătea lângă intrare, râzând la telefon. L-am privit cum vorbea cu o persoană misterioasă și am simțit acea fluturare dezlănțuită în piept și un

nod în gât. Purta un pulover tricotat bleumarin, cu un guler răsfrânt, jeanşi închişi la culoare şi cizme negre.

Era foarte înalt, lucru pe care-l ştiam deja, dar când m-am uitat la el mi-am dat seama că e *foarte* înalt şi are umerii foarte laţi. Avea o statură de-a dreptul impunătoare.

O să arăt mică şi prostuţă pe lângă el. N-o să mă potrivesc deloc lângă el. M-am poticnit la acest gând, simţindu-mi sângele cum clocoteşte.

Vocea asta din capul meu nu era a mea. Era a altcuiva şi el n-avea să câştige aşa simplu.

Aşa că mi-am îndreptat spinarea şi am păşit spre Cole, mai încrezătoare decât mă simţeam de fapt, o încredere care a sporit când ochii i-au scânteiat, observându-mă. A zâmbit.

— E Hannah la telefon. Vrea să ştie dacă ai chef să mergem la ei la cină diseară.

Oarecum surprinsă de oferta lui amabilă, dar abruptă, am dat din cap că da. În timp ce Cole i-a transmis răspunsul meu prietenei sale cele mai bune, mintea mea a luat-o razna. Cina cu prietena lui şi cu familia acesteia? Nu e ceva la care mai degrabă îţi duci iubita, nu amica?

Toată chestia asta era dubioasă. Cole a-nchis telefonul.

— După tine.

A întins o mână, făcându-mi semn să intru prima. Intrarea era liberă, aşa că n-am avut de ce să ne certăm cine plăteşte biletele.

În ciuda emoţiilor pe care le aveam, mi-am dat seama că între noi nu era o atmosferă stânjenitoare, pe măsură ce înaintam pe culoarele expoziţiei. Era o atenţie sporită (din partea mea cel puţin), dar asta era ceva cu totul diferit.

Ne-am oprit în faţa primei lucrări de artă. După ce-a privit-o câteva secunde, Cole s-a uitat la mine.

— Îţi place?

— Nu, i-am spus, cu sinceritate.

— De ce?

Surprinsă de faptul că părea sincer interesat de părerea mea, m-am întors din nou la fotografie. Fusese făcută undeva la Loch Fyne (așa cum scria în descriere), iar artistul folosise materiale reciclabile prentru a construi un peisaj urban deasupra lacului.

— Nu spune nimic din ce n-a mai fost spus înainte. De mai multe ori. Și în feluri mult mai creative și pline de sens. Este...

— Amator, a terminat Cole propoziția. De acord.

A clătinat din cap ușor confuz.

— Cred că peisajul urban este bine făcut, dar arta din acest peisaj — a făcut un gest spre întreaga galerie — ar trebui să transmită ceva nou sau măcar ceva vechi, dar într-un fel original.

Am mers mai departe și pasiunea noastră comună m-a prins repede. De multe ori eram de acord, dar chiar și atunci când nu eram Cole îmi asculta argumentele și le accepta de parcă mi-ar fi respectat un drept. M-am gândit la felul în care Ollie îmi sabota părerile, dar mi-am alungat acele gânduri din minte.

O oră mai târziu, am ieșit în răcoarea de-afară, iar Cole mi-a zâmbit cu subînțeles.

— N-am știut că ești pasionată de artă. Desenezi, pictezi, sculptezi?

Încă nu eram pregătită să-mpărtășesc cu nimeni fața asta a mea și am ocolit cu succes întrebarea, arătând spre o cafenea de vizavi.

— Mereu mi-am dorit să mănânc acolo. Ai chef de un mic dejun târziu?

Cole a părut că nu-și dă seama să am schimbat subiectul și, în curând, ne-am așezat la cafenea, bând cafea și mâncând brioșe.

— Pe tine te-a interesat arta dintotdeauna? am spus eu.

Cole a mestecat și și-a înghițit îmbucătura de brioșă, apoi și-a șters degetele pline de firimituri.

— Da. Când eram copil, îmi plăceau mai ales benzile desenate și desenele animate, dar când am mai crescut, au început să mă intereseze din ce în ce mai mult orele de artă plastică. Am fost mult influențat de cumnatul meu, Cameron. E designer grafic și și-a petrecut mult timp încurajându-mă, pe mine și opera mea artistică.

— Dar sora ta? Părinții tăi?

Cole a zâmbit, dar avea o anumită tristețe în priviri.

— Jo, categoric. M-a sprijinit din clipa în care am venit pe lume. În ceea ce-i privește pe părinții mei, pe tata nu mi-l amintesc, a plecat din viața mea pe când eram bebeluș. De mama nu eram apropiat.

Și-a privit brioșa.

— A murit când aveam 19 ani.

M-am simțit îngrozitor că am deschis subiectul și am șoptit:

— Îmi pare rău.

Mușchii feței i s-au încordat.

— N-ai de ce.

La acest răspuns criptic și plin de emoție, m-am decis că ar fi mai bine să vorbim despre altceva.

— Tatuajele tale înseamnă ceva?

Tot trupul lui Cole s-a relaxat și m-a privit cu un surâs plin de recunoștință. Și-a trecut degetele peste tatuajul de pe gât.

— J și C. Jo și cu mine. Jo și Cam. Toți trei. Cam are același tatuaj.

— Cred că sunteți foarte apropiați.

— Jo e cea mai bună soră pe care și-o poate dori cineva. Sunt foarte mândru de ea. Iar Cam... lui îi datorez foarte multe.

Mă bucuram pentru el că avusese parte de așa ceva. Am zâmbit și-am arătat spre încheietura lui.

— Și tatuajul de acolo? Mă străduiesc de săptămâni întregi să-l descifrez.

El a izbucnit în râs, suflecându-și mâneca pentru a-i vedea mai bine tatuajul de pe încheietură. A ridicat brațul, iar eu m-am înclinat peste masă ca să citesc ce scrie, stăpânindu-mă cu greu să nu-l ating. Când am citit cuvintele, m-a luat cu amețeală din cauza familiarității și a senzației plăcute care m-au cuprins.

— Arm your fears like soldiers and slay them[8].

---

8 Înarmează-ți temerile ca pe niște soldați și ucide-i pe toți. (*N. trad.*)

— Versuri de la TATE, am murmurat, referindu-mă la trupa The Airborne Toxic Event.

Versurile erau ale cântecului „All I Ever Wanted", de pe cel de-al doilea lor album, *All at Once*. Albumul fusese imnul adolescenței mele și acestea erau versurile mele preferate dintotdeauna. Iar Cole Walker și le tatuase pe trup. Nu știam dacă sunt excitată sau îndrăgostită. Sau amândouă.

— Versurile mele favorite de la TATE, am adăugat.

Cole mi-a zâmbit lent și sexy, făcându-mă să cred că eram mai degrabă excitată.

— Și ale mele.

Pentru prima oară în săptămâni întregi ne-am privit lung, cu subînțeles. Mi-am luat prima ochii de la el, pentru că nu mai puteam respira din cauza atracției atât de puternice.

— Brațul stâng?

Ca răspuns, Cole și-a scos puloverul și, din fericire (sau din nefericire, depinde cum priveai problema), purta un tricou pe dedesubt. Și-a ridicat mâneca scurtă peste umăr și am zărit acolo, mai clar, un tatuaj cu o femeie și un lup pe brațul lui musculos. Părul ei se răsfira peste o lună plină pe care n-o văzusem înainte, pentru că era de obicei acoperită de mâneca tricoului.

— Ce înseamnă?

Zâmbetul copilăresc a apărut din nou pe chipul lui, dar, de data aceasta, avea în el un strop de timiditate.

— E un fel de omagiu pentru femeile din viața mea și, mai ales, o amintire a faptului că există în lume și femei ca ele.

A clătinat din cap, iar scânteia din privire i s-a stins.

— Hai să spunem pur și simplu că am avut o mamă de rahat, prăjiturico.

Și-a trecut degetele peste tatuajul de pe antebraț.

— Voiam să-mi amintesc întotdeauna că nu toate femeile sunt ca ea. Există și femei care cunosc importanța familiei și fac orice ca s-o protejeze. Voiam acest simbol aici, dar îmi plac și chestiile

paranormale, și mi s-a părut că această idee merge mai bine alături de acest element.

Acum a chicotit.

— Stu mi l-a făcut, și a crezut că femeia care urlă la lună trebuie să fie mai sexuală și citez: „O să-ți mai dilueze prostiile astea sentimentale și n-o să mai pari un plângăcios nenorocit".

Am izbucnit în râs.

— Bărbații și tâmpeniile lor de macho.

Cole a început și el să râdă și a dat din cap.

— Avea intenții bune.

— A făcut o treabă excelentă. Dar el e Stu Motherwell. Tot el a făcut vulturul și ceasul de buzunar? Am întrebat arătând către antebrațul drept.

— Da.

Cole și-a suflecat mâneca tricoului, încercând să-mi arate că tatuajul lui începea de pe umărul drept, apoi se curba pe biceps și se continua în jos.

— Și ce înseamnă?

A oftat.

— Ăsta e puțin morbid. Mă rog, așa era.

Am privit ceasul de buzunar.

— Înțeleg care e semnificația generală a acestui tatuaj. Timpul e o pradă. Viața e scurtă, nu? Trăiește-o cât poți.

A dat din cap.

— Dar ora de pe ceasul de buzunar are vreun înțeles?

— Asta era partea morbidă.

M-a privit, aproape provocându-mă să-l judec.

— Este ora când paramedicii au pronunțat decesul mamei mele.

Neliniștea m-a copleșit când mi-am dat seama că mama lui Cole chiar își pusese amprenta asupra lui.

— Acum, din fericire, înseamnă viață, ca și moarte. Înseamnă de asemenea ora la care s-a născut nepoata mea, Belle.

— Asta e foarte tare.

— Da.

Am zâmbit privindu-ne în ochi și am luat amândoi o gură de cafea. Cole și-a lăsat ceașca jos.

— Dar tu? Ai vreun tatuaj?

— Nu.

— Nu ți-ai dorit niciodată să-ți faci?

Întrebarea m-a forțat să-mi amintesc momentul în care voiam să-mi fac un tatuaj și mi-am lăsat privirea înspre masă, evitând ochii lui Cole.

— O dată. Dar fostul meu iubit m-a făcut să mă răzgândesc. El avea tatuaje, dar credea că nu arată bine pe o femeie.

A ezitat și eu am așteptat, cu inima bătându-mi și încercând să-mi dau seama ce crede despre asta. Spre bucuria mea nemărginită, a trecut cu vederea schimbarea mea bruscă de dispoziție.

— Ce ți-ai face, dacă te-ai hotărî să te tatuezi?

I-am zâmbit, privindu-l pe sub gene.

— Un dragon mic pe șale.

— De ce un dragon?

— M-au fascinat întotdeauna.

Îi desenam tot timpul și colecționam toate chestiile cu dragoni când eram copilă.

— Erau cea mai șmecheră chestie, în capul meu.

Nici nu mi-am dat seama că tonul îmi devenise plat, tăios.

— Eram atât de fascinată de ei, încât am uitat că-mi pot frige fundul fără să clipească, dacă au ocazia.

Cole a amuțit. M-a studiat și mi-am dat seama că a înțeles mai multe despre dragonul meu decât îl lăsasem eu să priceapă. În loc să comenteze, a spus simplu:

— Lasă-mă să ți-l fac eu. Tatuajul.

— Pe bune?

Gândul că m-ar putea tatua, că m-ar atinge...

— O să-l desenez și, dacă-ți place, o să-l facem la studio, joia viitoare, când suntem amândoi liberi.

Mi-am muşcat buza, nefiind sigură că pot suporta.

— Beneficiezi de reducerea rezervată angajaţilor, a insistat el. Adică de sută la sută.

Aş fi fost complet bătută-n cap să refuz un tatuaj gratis de la unul dintre cei mai buni artişti din Scoţia, aşa că am acceptat.

Tatuajul nu era deloc o idee rea.

Dar artistul?

El ar putea fi o idee *foarte* rea.

După ce-am descoperit că nu mai vizitasem Galeria Naţională de pe strada Princes de ani întregi, Cole m-a urcat într-un autobuz şi ne-am întors în Oraşul Nou. Acolo ne-am plimbat prin galerie, discutând despre gusturile noastre artistice. M-am prins că el ştia enorm de multe lucruri despre istoria artei.

N-aveam idee că aceste cunoştinţe puteau fi atât de sexy.

De acolo ne-am plimbat prin tot centrul oraşului — prin parc, de-a lungul străzii Princes, înspre North Bridge, pe Royal Mile, în Oraşul Vechi, în jurul universităţii şi înapoi. De-abia am observat împrejurimile, atât eram de pierdută în conversaţie. Artă, muzică, filme, cărţi... am vorbit despre toate.

A fost una dintre cele mai frumoase zile pe care le-am trăit vreodată. Cole avea un fel de-a mă face să mă simt specială, ca şi cum aş fi fost singura persoană din lume lângă care-şi dorea să se afle. M-a făcut să mă simt inteligentă, interesantă şi importantă, şi nu mai primisem aşa ceva decât din partea singurei persoane la care nu suportam să mă gândesc.

Când am ajuns la casa lui Hannah şi Marco din Morningside, eram destul de sigură că mă-ndrăgostisem serios de şeful meu.

Apoi m-am îndrăgostit instantaneu de Marco, atunci când am ajuns să-l cunosc mai bine. Hannah mi l-a prezentat, după ce a închis uşa minunatei lor terase victoriene. I-am strâns mâna, holbându-mă la namila de om care reuşea cumva să-l depăşească pe Cole şi m-am trezit ameţită de înfăţişarea lui plăcută.

— Mă bucur să te cunosc! a spus el cu o voce tunătoare, luându-mă prin surprindere cu accentul lui american.

— Şi eu.

M-am trezit uitându-mă fix (sper că nu cu gura căscată) în ochii lui de-un albastru-verzui, uluită că am întâlnit pe cineva cu ochi la fel de superbi ca ai lui Cole. Bine, poate nu la fel de superbi, dar pe-aproape.

Mi-am luat privirea de la soţul lui Hannah atunci când Dylan a apărut pe hol, ducând-o în braţe pe surioara lui, Sophia. Adorabili e puţin spus.

De aici lucrurile s-au înrăutăţit.

Cole s-a dus la Dylan şi i-a luat-o pe Sophia din braţe, salutând-o. Apoi şi-a îndreptat atenţia asupra lui Dylan, care, evident, îl idolatriza. Cole se pricepea foarte bine să se poarte cu copiii, era clar. Îndrăgosteala mi s-a accentuat.

Ne-am aşezat la masă, iar Hannah a-nceput să mă-ntrebe despre familia mea, iar încercările mele stânjenite de a evita discuţia au provocat un pic de tensiune. În cele din urmă, am reuşit să zâmbesc, în ciuda stingherelii.

— Ştiţi, mi-am petrecut mult timp în Edinburgh, în copilărie. Bunicii mei locuiau într-o casă minunată în stil georgian pe strada Scoţia.

— Lângă casa lui Ellie şi a lui Adam, a adăugat Cole.

Desigur.

— Acolo l-am întâlnit prima oară pe Cole.

— Deci îţi aduci aminte?

A rânjit, cu o mutră îngâmfată. I-am zâmbit, în semn de scuze.

— Ai zis că ai un nume de erou.

Când am văzut expresia absurd de satisfăcută a lui Cole, m-am topit pe dinăuntru. Încercam să-mi alung pofta din priviri, dar exact atunci am descoperit că Hannah mă examinează.

Mi-a trecut prin cap că, pentru a deveni amica lui Cole, trebuia să trec de testul celei mai bune prietene de-ale sale. Răspunsurile enigmatice şi ochii de căţeluş probabil că n-aveau să funcţioneze în favoarea mea.

Restul cinei a trecut mai uşor pentru că le-am pus o grămadă de întrebări lui Hannah şi lui, descoperind că se cunoşteau din copilărie şi că pierduseră legătura câţiva ani, înainte de se regăsi şi de a forma o familie. N-au intrat în detalii, dar părea romantic şi, după privirea plină de adoraţie pe care o afişa Marco ori de câte ori se uita la soţia sa, probabil aveam dreptate.

După ce-am terminat de mâncat, Cole s-a oferit s-o ajute pe Hannah cu vasele şi au ieşit din living. Eu îl ascultam pe Dylan care-mi povestea despre diploma de la înot, aşa că ratasem şansa de a le propune să-i ajut. În ciuda protestelor lui Marco, mi s-a părut că ar fi foarte urât din partea mea să n-o ajut pe Hannah şi nici nu voiam să pierd bilele albe pe care mi le-ar fi adus gestul ăsta.

Am adunat restul vaselor şi am ieşit din încăpere, luând-o în direcţia în care credeam că e bucătăria. Când m-am apropiat, am încremenit la auzul vocii lui Hannah, care spunea:

— Nu ştiu care e problema. E evident că vă plăceţi reciproc.

Inima îmi bătea ca nebuna. Am aşteptat, tensionată, replica lui Cole.

— Hannah, las-o baltă. Shannon e doar o prietenă.

M-am lipit de perete, simţindu-mă copleşită brusc de dezamăgire. Credeam că avem împreună o zi minunată şi, deşi nu eram sigură dacă pot avea încredere în el, nu puteam nega felul în care Cole mă făcea să mă simt. Dar se pare că numai eu simţeam asta.

— Este..., a spus Cole, şovăind. E păcat, dar pur şi simplu nu e fata pe care o caut eu.

M-a zdrobit.

Eram absolut zdrobită.

— Ce a crezut ea că ştie despre mine când a-nceput să lucreze la studio...

— Cole, şi-a cerut scuze pentru aia.

— Uite, nu e vorba despre ce-a crezut. Este vorba despre ce-a spus şi despre ce e capabilă să spună când o apucă strechea. Am crescut cu porcăriile astea, Hannah. Nu mă mai întorc niciodată acolo.

— Cole, a şoptit Hannah, plină de empatie.

— E-n regulă.

Avea vocea tăioasă.

— Dacă te face să te simţi mai bine, să ştii că eu nu cred nicio secundă că fata asta seamănă vreun pic cu mama ta.

M-am întors pe hol în vârful degetelor, sprijinindu-mă de scară. Mă gândeam.

„În spatele zâmbetului tău fermecător nu există nimic, în afara unor promisiuni deşarte. Nu ai nimic real să-mi oferi, nici mie, nici altei victime de-a flirtului tău. Diferenţa dintre mine şi ele e totuşi că eu sunt suficient de isteaţă ca să te văd aşa cum eşti cu-adevărat... Nimic".

Nimic, nimic, nimic!

Am simţit că-mi dau lacrimile când m-am întrebat oare de câte ori i-a spus mama sa acest lucru. Ruşinată, am inspirat profund, mi-am alungat lacrimile şi mi-am făcut curaj să mă apropii de bucătărie, de data aceasta făcând zgomot. M-am purtat ca şi cum totul ar fi fost în ordine, am lăsat vasele murdare şi m-am întors în salon, discutând cu Marco despre slujba sa ca şef de şantier.

Nu-mi păsa dacă mă văzuse vreodată Cole din nou într-o lumină romantică. Pierdusem clar această ocazie şi nu vedeam cum am putea avea un viitor dat fiind trecutul meu cu relaţiile eşuate. Dar *ajungeam* să ţin la omul ăsta şi nu puteam suporta gândul că-l rănisem cu adevărat.

Trebuia să-l fac să-şi dea seama că toate porcăriile pe care i le servisem veneau dintr-un loc care nu avea nicio legătură cu el. Ştiam că trebuie să repar răul pe care i-l făcusem, chiar dacă asta însemna să-i dezvălui tot răul pe care mi-l provocase altcineva.

Capitolul 11

La scurt timp după ce i-am auzit pe Cole și Hannah vorbind în bucătărie, Cole a sugerat să ne retragem și ne-am luat la revedere de la tânăra familie. Am mers în tăcere alături de el în noaptea întunecată, spre Morningside Road.

— S-a-ntâmplat ceva? a spus, speriindu-mi gândurile.

Am ridicat privirea la el și m-a derutat faptul că se uita la mine cu îngrijorare. Mă uluia faptul că-și petrecuse toată ziua cu mine, deși avea o părere atât de proastă despre mine. M-am oprit pe strada tăcută și Cole a făcut la fel.

— De ce ți-ai petrecut ziua de azi cu mine?

Acum a fost rândul lui să pară surprins.

— Despre ce vorbești aici?

— Un lucru real pe care l-am descoperit la tine e faptul că ești destul de direct, așa că spune-mi: de ce ai făcut asta azi? De ce ți-ai petrecut vremea cu mine?

După un moment de gândire, el a răspuns:

— Pentru că ești prietenă cu prietenii mei. Lucrăm într-un mediu apropiat. M-am gândit că e cazul să punem deoparte ciondăneala dintre noi.

— Asta înseamnă că toată ziua asta a fost un chin pentru tine?

— Poftim? a spus el, strâmbându-se. Nu. Azi a fost...

Părea aproape furios.

— Parcă ești altcineva. Mă derutezi de nu se poate.

— Nu sunt altcineva deloc, Cole. Dacă mă mai poți suporta puțin în seara aceasta, aș vrea să-ți povestesc ceva.

M-a studiat cu atenție și mi-am dat seama după privirea ochilor lui superbi că-i trec foarte multe lucruri prin cap.

— Bine, a zis el, în cele din urmă. Stau la cinci minute distanță. Putem vorbi acasă la mine.

Eram atât de emoționată pe drumul până acasă la Cole că n-am putut vorbi deloc. Din fericire, el a părut să-nțeleagă. M-a condus spre o clădire victoriană de apartamente, în apropiere de Bruntsfield Road. După ce-am intrat în apartamentul lui de la etajul al doilea, am fost fascinată de minunatul tavan înalt și de parchetul lustruit. Cole decorase apartamentul într-un fel masculin, cu lemn închis la culoare, cu texturi solide și cu lucrări de artă care fuseseră alese cu atenție. Livingul avea un bovindou splendid, cu draperii grele de culoarea ciocolatei, care se asortau cu canapeaua de piele întoarsă în formă de L. Mai era și un vechi șemineu în stil victorian în centrul încăperii. Totul era minimalist și petele de culoare se aflau în perne și covor, dar nu erau potrivite intenționat. Totul fusese ales din motive de confort și funcționalitate, și totuși se potrivea ca stil.

De asemenea, locul purta aroma lui Cole.

— Cafea? a-ntrebat el, în timp ce eu rămăsesem stingheră în mijlocul camerei.

— Te rog. Cu lapte și două cuburi de zahăr.

A plecat să prepare cafeaua, iar eu m-am lăsat pe marginea canapelei, cu genunchiul tremurându-mi de emoție. Eram gata să-mi golesc sufletul în fața lui.

Mi se făcea rău.

Când Cole s-a întors, a părut să se îngrijoreze din nou când m-a văzut tremurând. Mi-a întins o cană cu cafea fierbinte.

— Dacă vrei, pot să fac focul.

— Dacă ție ți-e cald, nu.

A aprins focul pentru mine. I-am zâmbit recunoscătoare, în vreme ce el s-a așezat pe un fotoliu, în bovindou.

— Deci, despre ce vrei să vorbim?

Am încercat să-mi controlez emoțiile, am inspirat profund și am expirat tremurând.

— În ziua în care ți-am spus că ești un nimic...

I-am citit enervarea din ochi.

— Uite ce e, Shannon, am depășit momentul. S-a terminat. Hai să mergem mai departe.

— Nu s-a terminat, am insistat.

Mi-era atât de teamă să-i spun de ce anume fugisem din Glasgow, dar în același timp trebuia să mă deschid în fața lui, dacă voiam să avem o șansă reală la prietenie.

— Măcar o dată nu voi fi egoistă cu tine. Meriți să afli adevărul, deși nu vreau să ți-l spun.

Cole s-a așezat mai bine pe locul lui, cu sprâncenele ridicate.

— Shannon, despre ce e vorba?

— Nu sunt aici ca să-ți vărs problemele mele în cap. Dar trebuie să-ți explic de ce am venit la Edinburgh, ca să pricepi de ce ți-am spus ce ți-am spus și de ce, de fapt, asta n-are nimic de-a face cu tine.

El aștepta răbdător, iar eu am continuat.

— Nu sunt o persoană moralistă, Cole. Deloc. De fapt, am iertat niște oameni, chiar dacă acțiunile lor nu meritau iertarea. Am acceptat întotdeauna oamenii așa cum sunt, am crezut mereu că oricine are ceva special, ceva ce alții nu pot vedea. Și de fiecare când am făcut așa cu bărbații din viața mea am descoperit că eu am greșit și ceilalți au dreptate.

— Prăjiturico, nu-nțeleg nimic.

— Sunt un magnet pentru băieţii răi, am spus fără umor, pentru că, oricât de absurd ar fi sunat asta, era adevărat. Un magnet pentru gigolo. Au existat un solist dintr-o trupă rock care m-a înşelat, motociclistul care m-a înşelat, dealerul secret de droguri care a furat de la mine şi ultimul meu iubit. Adevărata piesă de rezistenţă. Eram împreună de doi ani şi îl chema Ollie. Ziua lucra într-un restaurant şi noaptea era toboşar într-o trupă. Tatuat, arătos, arogant, fermecător, încrezător...

Din ochii lui Cole mi-am dat seama că a început să priceapă.

— Înainte de Ollie, îmi ofticasem deja majoritatea familiei cu alegerile mele în materie de bărbaţi. Suferisem de atâtea ori, încât ei erau convinşi că e vina mea şi nu cred neapărat că se-nşelau. Au prevăzut că Ollie va fi un dezastru, dar eu eram convinsă că e diferit de restul. Era romantic şi îndrăgostit de mine şi mă făcea să mă simt cu adevărat specială. Până când a-nceput, încet, să se schimbe. Atât de subtil încât mi-a luat mult timp să-mi dau seama ce-mi făcea. Cum distrugea părţi din mine. Mă umilea, mă făcea să mă simt lipsită de talent şi proastă. Mă făcea să mă simt norocoasă că am reuşit să pun mâna pe un bărbat ca el.

— Era un nemernic! s-a răstit Cole.

— Cum spuneam, nici măcar n-am ştiut că se-ntâmplă sau cât de mult m-a manipulat emoţional să-l aleg pe el în locul prietenilor şi familiei mele. Aproape doi ani — atât mi-a luat să mă trezesc naibii. A fost o tâmpenie, am şoptit, simţind durerea din piept.

De fapt, amintirile mă dureau fizic.

— O tâmpenie m-a făcut să mă trezesc la realitate. Trebuia să ies în seara aceea cu fetele. Nu le văzusem de mult timp şi le amânam mereu din cauza lui Ollie. Aşa că eram bucuroasă şi îmbrăcată frumos. Ollie a intrat în dormitor. Mi-a spus că arăt ca o târfă, care era cuvântul lui jignitor favorit. M-a durut, ca-ntotdeauna.

Mi-am ridicat privirea înspre Cole şi m-am speriat când i-am văzut străfulgerarea de furie din ochi. A dat din cap ferm, încurajându-mă să continui.

— Mi-am schimbat hainele și n-am vorbit cu el, ca de obicei. A-ncercat să mă împace. Apoi m-a manipulat ca întotdeauna, încercând să demonstreze că eu mereu îi aleg pe prietenii mei în locul lui, când are nevoie de mine. Avusese o zi proastă la muncă sau ceva de genul ăsta și voia să petreacă o seară liniștită cu mine. Așa că le-am tras clapa fetelor. S-au supărat din cale-afară. Adică n-au mai vorbit niciodată cu mine de supărate ce-au fost. Apoi, puțin mai târziu, a zis că iese în oraș cu trupa. M-am înfuriat. Nu mă certam niciodată cu el, dar eram atât de furioasă în seara aceea, încât am izbucnit.

M-am uitat în ochii lui, încercând să-l pregătesc în tăcere pentru ce urma.

— Ollie n-a spus nimic. Și-a luat avânt și m-a plesnit cu dosul palmei peste față. Are aproape doi metri și e toboșar. Am zburat prin toată camera și când am aterizat m-am lovit cu șoldul de masa de cafea.

— Shannon...

Cole a scrâșnit din dinți și s-a ridicat de pe scaun, dar eu l-am oprit, cu lacrimi în ochi.

— A-nceput să-și ceară scuze. A plâns. Mi-a promis că nu se va mai întâmpla. L-am crezut.

Lacrimile îmi curgeau.

— Sunt atât de proastă!

— Nu știu dacă mai pot asculta fără să sparg ceva, a spus Cole, cu voce tremurătoare.

— Trebuie să m-asculți. Trebuie să mă înțelegi.

Mușchii feței i s-au încordat, dar a dat din cap.

— N-am spus nimănui. Și, deși am rămas cu el, ce-mi făcuse mă rodea pe dinăuntru. Nu mai suportam să mă atingă, în pat sau în afara lui, iar el a devenit din ce în ce mai frustrat.

Am expirat cu greutate, iar degetele-mi tremurau. Uneori mi se părea că toate acestea se-ntâmplaseră ieri.

— M-a pocnit într-o seară când l-am dat jos de pe mine. A doua zi de dimineață, el s-a dus la serviciu, iar eu am rămas acasă. Mi-am împachetat lucrurile, luând numai strictul necesar. Restul n-avea decât

să ardă în iad cu Ollie cu tot, din partea mea. Totuşi, de parcă avea un al şaselea simţ sau ceva de genul ăsta, a intrat pe uşă exact când eram gata să plec. Scăpase mai devreme de la muncă. Ar fi trebuit să-l sun pe Logan cu mult înainte să se ajungă aici.

— Logan? a-ntrebat Cole, încruntându-se.

— Fratele meu mai mare.

Durerea din interiorul meu a sporit.

— Suntem doar eu, Logan, sora mea, Amanda, şi părinţii noştri. Dar eu nu am fost apropiată de niciunul dintre ei, în afară de Logan. Mama şi Amanda au fost mereu geloase pe relaţia dintre mine şi Logan. Era unul dintre cei mai buni prieteni ai mei.

— Mi-e aproape teamă să-ntreb ce s-a întâmplat apoi.

— Ollie a aruncat o privire la valiza mea şi a luat foc. A-nceput să urle că nu plec nicăieri, că eram a lui, doar a lui.

Îmi venea din nou să plâng când îi reauzeam vocea în mintea mea.

— Şi apoi a-nceput să ţipe... numai tâmpenii şi... a-nceput să mă bată măr. Am încercat să mă-mpotrivesc.

Voiam să ştie asta.

— Am încercat, dar era mult mai masiv ca mine...

— Shannon...

— Apoi n-a mai dat în mine.

Am inspirat tremurând.

— Şi a-nceput să mă atingă, să-mi rupă hainele de pe mine, repetându-mi la nesfârşit că sunt a lui. Şi... am ştiut. Am ştiut că vrea să mă violeze.

Cole s-a ridicat brusc, cu pumnii strânşi în laterale. Am clătinat din cap la întrebarea din ochii lui.

— Nu. Era ultima mea şansă. Îmi luase atât de mult. Nu-l puteam lăsa să-mi ia şi asta. Adrenalina şi-a spus cuvântul, amorţind durerea, şi am început să-l zgârii şi să-l muşc. În cele din urmă, l-am îngenuncheat şi m-a scăpat. M-am eliberat de sub el şi, cu adrenalina la maximum, am fugit.

Atunci am început să plâng și Cole n-a mai putut să rămână în partea cealaltă a camerei. Brusc a venit pe canapea lângă mine, trecându-și un braț în jurul trupului meu și ținându-mă strâns.

— Ar fi trebuit să mă duc la spital, am suspinat eu. Sau la poliție. Nu m-am gândit. Nu mi-am dat seama în ce stare eram. M-am dus la Logan.

M-am uitat în ochii plini de milă ai lui Cole, ștergându-mi cu furie lacrimile și rugându-l fără cuvinte să mă-nțeleagă.

— Nu m-am gândit. Nu voiam să fiu egoistă.

— Ş̦ş̦.

M-a strâns și mai tare în brațe.

— Te-ai dus la singura persoană care te făcea să te simți în siguranță. N-ai de ce să te simți vinovată.

— Te-nșeli. Am toate motivele. Am ales să fiu cu un nenorocit ca Ollie. Și când lucrurile au luat o întorsătură oribilă, am alergat la fratele meu supraprotectiv, plină de propriul meu sânge.

Și cu umărul dislocat, și cu ochiul drept umflat, și cu hainele sfâșiate...

— Cum mi-am închipuit că va reacționa?

Cole și-a trecut degetul mare peste obrazul meu, ștergându-mi o lacrimă.

— Așa cum ar reacționa orice bărbat când cineva drag este molestat. S-a dus să-i dea nenorocitului o lecție.

— Logan l-a băgat pe Ollie într-o comă de trei zile.

— Rahat!

Am dat din cap, cu buzele tremurând.

— Fratele meu a fost condamnat la doi ani de închisoare.

Gata, asta era. Cel mai rău lucru pe care-l făcusem vreodată.

— Shannon, a murmurat Cole cu empatie, prinzându-mi capul sub bărbia lui și strângându-mă și mai tare în brațe.

Rae știa despre atac, dar nu aflase despre fratele meu. Era prima oară când vorbeam despre asta de când plecasem de la Glasgow.

— A trebuit să plec. Părinții, sora mea... mă urăsc că i-am distrus viața lui Logan.

— Acțiunile fratelui tău îi aparțin lui! a zis Cole și i-am auzit tremurul de mânie din glas. Nu e vina ta. Familia ta se-nșală.

— Nu s-ar fi-ntâmplat niciodată dacă nu l-aș fi ales pe Ollie și alți bărbați ca el.

M-am retras din îmbrățișarea puternică a lui Cole și l-am privit în ochii îngrijorați.

— Îți povestesc toate astea ca să-ți dai seama la ce-mi stă mie mintea. Am venit la Edinburgh și ca să stau la distanță de vechea mea viață, de vechile mele alegeri. De băieții răi.

Am râs amar.

— Și singurul interviu pe care l-am obținut a fost la un studio de tatuaje unde managerul cel arătos și tatuat a-nceput să flirteze cu mine imediat, de parcă aș fi fost o pradă sigură.

Cole a tresărit.

— Nu de asta am flirtat, dar îmi dau seama după toate prin câte ai trecut...

— De ce am crezut asta.

Am zâmbit slab.

— Dar am crezut că te cunosc din această cauză și am presupus că ești la fel ca toți ceilalți bărbați care mi-au distrus viața. Toți bărbații care m-au rănit și m-au dezamăgit. Așa că ți-am spus niște lucruri de neiertat.

— Shannon...

— Trebuie să știi că *nu* ești un nimic și că, atunci când ți-am spus asta, problema era *a mea*. Nu a ta. N-ar fi trebuit să suporți așa ceva.

Ca răspuns, Cole și-a înclinat capul spre mine, apropiindu-și chipul de fața mea și prinzându-mă cu mâna de ceafă. Voia toată atenția mea, iar eu i-o acordam, fascinată.

— Am uitat totul, prăjiturico. Nu te mai gândi la asta.

O ușurare la care nu mă așteptam m-a copleșit, iar lacrimile mi-au revenit în ochi, dar de data aceasta dintr-un motiv cu totul diferit.

— Mă ierți?

— Fetiţă scumpă, a murmurat, cu vocea răguşită de o emoţie pe care n-o identificam. Cum îţi poţi face griji în privinţa mea după tot ce ţi s-a întâmplat?

— Pentru că eşti un om bun, am spus.

M-a strâns uşor de umăr, dar privirea i se oţelise.

— Cu Ollie ce s-a întâmplat?

— Şi-a revenit. A fost condamnat la închisoare: doi ani şi jumătate.

Cole s-a strâmbat dezgustat.

— Atât?

— Avocatul credea că va obţine mai mult, dar atacul lui Logan mi-a afectat apărarea.

Nu părea satisfăcut, dar a dat din cap. Atunci mi-am dat seama cât suntem de aproape unul de celălalt şi cât de intimi eram, privindu-ne în ochi. Brusc a devenit foarte important pentru mine ca el să nu-nţeleagă greşit motivul pentru care îi spusesem povestea mea. Nu voiam să creadă că era un plan ca să-l fac să se răzgândească şi...

Dintr-odată m-am simţit goală şi vulnerabilă, m-am retras şi mâna lui a căzut într-o parte.

— Ar trebui să mă duc acasă.

— Nu vreau să pleci când eşti atât de supărată. Rămâi, a sugerat el, ca şi cum n-ar fi fost mare scofală. Poţi dormi în camera de oaspeţi.

Simpla idee că aş putea rămâne la Cole era prea mult pentru mine. Am zâmbit cu amabilitate.

— Aş vrea să dorm la mine-n pat în seara asta.

A dat din cap şi s-a aplecat să mă sărute pe frunte. M-am uitat prelung la el, cu sângele înfierbântat, iar el s-a ridicat în picioare.

— Atunci lasă-mă să te conduc acasă.

— Nu trebuie să...

Cole mi-a întrerupt protestele cu o singură privire. O privire încăpăţânată, îngrijorată, caldă.

O privire care mi-a topit inima.

O privire pe care am păstrat-o în minte când am adormit, în seara aceea.

Capitolul 12

Nu ştiam cum se va purta Cole în preajma mea, a doua zi, la muncă. Ştiam însă că e sâmbătă, deci era posibil să profite de faptul că este foarte ocupat ca să evite orice interacţiune. În weekend mă obişnuisem să vin la serviciu în acelaşi timp cu artiştii — cu o jumătate de oră înainte de deschidere.

Deşi aveam emoţii, mă simţeam în acelaşi timp uşurată că aflase adevărul, aşa că eram destul de binedispusă când am intrat, cu cafele pentru toată lumea.

Prima dată i-am dus cafeaua lui Cole.

Când am bătut la uşă şi am intrat, a ridicat privirea din documentul pe care-l citea şi expresia i s-a luminat când m-a zărit. M-a luat prin surprindere.

S-a ridicat în picioare, zâmbind când i-am întins cafeaua. În loc s-o ia, şi-a pus mâna peste a mea şi am rămas aşa.

— Cum te simţi?

I-am observat cearcănele de sub ochi şi m-am întrebat dacă necazurile mele îl ţinuseră treaz. Era drăguţ; chiar era. Dar acum mă

simţeam oribil pentru că, pentru prima oară după mult timp, eu dormisem ca un bebeluş. I-am zâmbit ca să-l liniştesc.

— Mă simt bine. Pe bune.

Mi-a dat drumul, luându-şi cafeaua. Privirea pe care mi-a aruncat-o... de parcă ar fi dorit să mă împacheteze în folie protectoare.

— Cole, am spus eu, zâmbindu-i din nou, mai mult decât vrăjită de el. Ştiu că aseară am avut o criză, dar, sincer, sunt bine. Aici duc o viaţă bună, am o slujbă bună, prieteni buni. Am găsit mai multe decât speram să găsesc, aşa că, te rog, nu-ţi face griji pentru mine.

— Uşor de zis, greu de făcut.

A clătinat din cap, zâmbind sec.

— Eşti făcută din material solid, Shannon MacLeod.

— E din cauza părului. E păr magic.

Cole a izbucnit în râs.

— Categoric e magic.

— Primesc şi eu cafeaua secolul ăsta? a strigat Rae din camera de alături.

Am chicotit la auzul tonului ei furios şi pot să jur că ochii lui s-au luminat când am râs. Am simţit cum mă încălzesc pe dinăuntru.

— Mai bine...

I-am făcut uşor cu mâna şi am ieşit, fiind sigură că m-a urmărit cu privirea până când am dispărut. Am intrat în atelierul lui Rae şi m-am apropiat de ea. Stătea întinsă pe scaunul de tatuat, cu ochii închişi. I-a deschis şi m-a privit atent când i-am întins latte-ul.

— Slavă Cerului! a mormăit ea. Nu ştii cât e de greu să asculţi doi porumbei îndrăgostiţi când încă nu ţi-ai băut cafeaua.

A vorbit atât de tare, că eram sigură că a auzit-o şi Cole. Am strâmbat din nas.

— Nu fi rea.

— De ce? a pufnit ea, apoi a izbucnit în râs. O să mă ucizi cu părul tău magic?

Mi-am strâns o şuviţă de păr între degetul mare şi arătător.

— E gros. Ar fi o frânghie *pe cinste*.

— Misterios. Îmi place, zânuţo.

Mi-am dat ochii peste cap când am auzit porecla asta enervantă pe care o luase de la Stu şi am ieşit din atelierul ei, ducându-mă în camera lui Simon. Acesta dormea pe scaunul lui, cu braţele încrucişate pe chiuveta din spatele încăperii şi cu capul sprijinit pe braţe. M-am dus încet spre el şi l-am înghiontit ca să-l trezesc, plimbându-i cafeaua pe sub nări.

— Ahhh! a mârâit el, clipind somnoros.

A văzut mai întâi cafeaua şi şi-a şters saliva de la gură, ridicându-se şi luându-mi paharul din mână. A luat o sorbitură, înainte de a-mi arunca un surâs plin de recunoştinţă.

— Tony m-a ţinut treaz toată noaptea.

— Nu mai vorbiţi dracului despre sex! a strigat Rae.

— De când? i-am şoptit lui Simon, rânjind.

— Am auzit!

Am făcut ochii mari.

— Are urechi de iepure.

— Şi ce dacă? Tu ai păr magic!

Am izbucnit în râs şi l-am auzit şi pe Cole râzând. Am oftat şi am luat o gură din cafea, în vreme ce Simon a pufnit într-a lui. M-am simţit aproape fericită pentru prima oară după nu ştiu cât timp.

Aici simţeam că fac parte din ceva.

Simţeam că fac parte dintr-o familie.

În weekendul acela n-am mai avut ocazia să discut cu Cole la serviciu, dar când am închis mai devreme, duminică seara, Rae a anunţat că el urma să ia cina cu noi. Am fost surprinsă, pentru că ştiam că el ar fi preferat să scape mai devreme duminica pentru a se întâlni cu prietenii şi familia lui, care se-ntâlneau la prânz acasă la mama lui Ellie. Dar nu aveam de ce să mă plâng. Între noi se petrecea ceva nou. Deşi nu am avut ocazia să vorbim prea mult, când am reuşit, Cole era cald cu mine şi avea o sclipire în ochi când mă privea.

Mike era deja acasă când ne-am întors noi şi toţi patru am râs zdravăn împreună. Cole şi cu mine am format o echipă împotriva

sarcasmului lui Rae. Ea a spus c-o enervează că ne luăm reciproc apărarea, dar în secret cred că-i plăcea să se străduiască să găsească o cale de a ne învinge pe amândoi.

De luni până miercuri, Cole venise la mine la birou cât putuse de mult. M-a scos de două la prânz, iar când nu avea clienţi pierdea vremea în sala de aşteptare, distrăgându-mi atenţia de la treburile mele cu povestioare stupide şi glume. Când nu-mi distrăgea atenţia, desena diverse idei pentru tatauajul meu cu dragonul.

În cele din urmă, m-am decis la un dragon negru cu cenuşiu-închis, din profil.

Adevărul era că aveam emoţii în privinţa tatuajului — nu atât din cauza durerii, deoarece Cole îmi spusese de mai multe ori, de când încercam să mă decid, că oamenii au diverse experienţe şi praguri ale durerii când vine vorba de tatuaje. Nu, eu aveam emoţii pentru că el era acela care urma să-mi facă tatuajul. Că... mă va atinge. De vineri seară, această nouă tensiune dintre noi sporise. Eu fusesem mereu conştientă de prezenţa lui Cole, iar acum mi se părea că şi el este conştient de prezenţa mea, din nou. Nu aşa cum fusese la început — acum era mai atent, ca şi cum nu voia să mă sperie sau să mă supere.

Dar l-am prins uitându-se la mine.

O parte uriaşă din mine se bucura că se uită din nou la mine. Cu toate acestea, cealaltă parte se bucura nespus că devenisem prietena lui Cole şi nu aveam de gând să stric asta.

— Eşti gata? a spus Cole când am intrat în atelierul lui, joi după-amiază.

Am expirat emoţionată şi-am închis uşa în urma mea.

— N-o să te mint. Sunt agitată.

El a zâmbit.

— Eşti pe mâini bune.

O, Doamne, trebuia să spună asta? M-am înroşit în sinea mea, uitându-mă în oricare altă parte, în afara mâinilor lui.

Încă zâmbea când s-a aşezat pe taburetul lui şi mi-a făcut semn spre scaun.

— Poţi încăleca scaunul şi te poţi sprijini pe mânerele lui.

Am înghiţit în sec şi m-am executat, conştientă că, probabil, se va uita la fundul meu.

— O să dau scaunul mai sus, a spus el, cu o clipă înainte să simt cum scaunul se înalţă.

Dintr-odată, i-am simţit mâinile în părul meu şi m-am încordat.

— Ai o groază de păr. Doar îl dau la o parte.

Mi-a adunat părul şi mi l-a dat peste umeri. Şi-a trecut degetele peste pielea mea.

— Ori îţi dai bluza jos, ori ridici marginea şi o ţii departe de ce fac eu aici.

Gândul că mi-aş putea scoate tricoul în faţa lui Cole mi-a prăjit mintea.

— O să... ăăă...

Ca răspuns am ridicat marginea şi am mototolit-o în pumn.

— E destul de sus?

— Da. Dar când oboseşti anunţă-mă.

Am dat din cap şi am încercat să mă relaxez. Dar era greu să fac asta când el îşi trecea degetele peste şalele mele.

— Fiecare simte durerea diferit, a spus el, cu o voce blândă, în vreme ce degetele lui îmi atingeau uşor pielea. Aş spune că probabil contururile sunt cele mai deranjante, pentru că atunci când le desenez trag mai mult de piele.

— Bine.

Mi-am strâns pumnii, pregătindu-mă să simt durerea. Cole a chicotit.

— Acum te-ai încordat toată. Relaxează-te. Nu e aşa de rău cum crezi.

Am dat din nou din cap şi, câteva secunde mai târziu, bâzâitul acului a umplut încăperea. Mi-am făcut curaj şi am încercat să nu tresar când Cole mi-a pus acul pe spate.

La început m-a usturat, ca o zgârietură constantă pe piele. În curând a început să doară ca toţi dracii. Cu toate acestea, pe măsură

ce trecea timpul, mă obişnuiam cu durerea. Nu era atât de nasol pe cât povesteau unii oameni. Acul s-a oprit din bâzâit.

— Te simţi bine?

— Sunt în regulă, am zis. Tu?

I-am simţit amuzamentul din glas.

— Sunt bine, prăjiturico.

Am încercat, dar n-am reuşit să ignor fiorul care m-a străbătut când m-a alintat aşa.

— Cum arată?

— Ca şi cum l-aş fi început acum trei minute.

Am chicotit, încercând să nu mă zgudui, iar el a râs.

— O să fie foarte drăguţ când o să fie gata.

M-am oprit din hlizeală. El a sesizat de ce şi s-a grăbit să mă liniştească.

— Drăguţ, dar înfricoşător.

M-a strâns cu mâna liberă de şold.

— Perfect pentru tine.

Acum am râs, pentru că-mi plăcea.

— Drăguţ. E plin de chestii drăguţe în viaţa mea.

— Ce vrei să spui?

— Aşa mă descriu oamenii. „Ah, Shannon, arăţi atât de drăguţ în poza asta" etcetera. Presupun că e mai bine decât „arăţi ca o nebună despletită", aşa că nu mă plâng.

— Eşti mai mult decât drăguţă. Oamenii îţi spun că eşti drăguţă pentru că eşti mignonă... dar eşti şi sexy... Şi mai ales eşti atât de frumoasă, încât bărbaţii se opresc să te privească.

Oare chiar a spus asta?

Uluită, luată prin surprindere, spulberată... Nu ştiam cum să reacţionez la cel mai frumos compliment din istoria complimentelor. În cele din urmă am scos un „Mulţumesc" jalnic şi sufocat.

Cole m-a mai strâns o dată de şold şi acul de tatuat a început din nou, odată cu durerea. Din fericire nu s-a mai oprit, pentru că nu e deloc amuzant să te obişnuieşti cu durerea la nesfârşit. La vreo oră de când Cole şi-a început opera, acul s-a oprit.

— Gata.

— Pe bune?

Eram surprinsă. Visam cu ochii deschiși la diverse lucruri (nu la Cole... ăăă... deloc) și timpul zburase. El s-a hlizit.

— Serios. O să-ți pun o folie ca să-l protejăm.

L-am simțit făcând asta.

— Știu că ai auzit discursul despre îngrijirea tatuajului de un milion de ori, dar trebuie să ți-l țin oricum.

— Lovește-mă.

I-am aruncat o privire peste umăr, zâmbind. Avea ceva intens în ochii lui verzi. Și-a început discursul.

— Scoate folia după patru până la șase ore. Cutăță tatuajul cu un săpun delicat (Rae sigur are așa ceva) și apă călduță. Masează-l, nu-l freca. Dacă faci duș diseară sau mâine-dimineață, nu pune jetul pe tatuaj cu toată presiunea și păstrează apa călduță. Mai poți trece un jet de apă rece ca gheața peste tatuaj înainte să ieși de sub duș, ca să închizi porii pe care îi deschide apa caldă, permițând tatuajului să se vindece mai repede și să rămână în culori vii. Nu trebuie să-l mai bandajezi, dar dă-l ușor cu cremă de două ori pe zi (iarăși, Rae are cele mai bune produse pe care le poți folosi). Repetă asta câteva zile. Poartă bluze largi și jeanși cu talia joasă, ca să nu te deranjeze hainele.

L-am simțit ridicându-se de pe taburetul său, iar după câteva secunde și-a sprijinit mâinile pe șoldurile mele. Mi-am dat seama că vrea să mă ajute să mă dau jos de pe scaun, m-am ridicat și m-am împleticit puțin, încercând să mă retrag.

— Trebuia să las scaunul mai jos, mi-a murmurat la ureche, cerându-și parcă scuze.

Am tremurat din cauza apropierii și degetele lui mi s-au încordat pe șolduri.

— Ar fi mai bine să dormi pe-o parte în noaptea asta, iar zilele următoare să-ncerci să nu atingi tatuajul de nimic și... eh... poziția misionarului e exclusă în perioada asta.

Am încercat să nu scot un geamăt, dar m-am smucit din strânsoarea lui, apoi m-am întors, privindu-l cu un milion de întrebări în ochi. Privirea îi ardea și de-abia mai puteam respira în atmosfera asta tensionată.

— Asta n-o să fie o problemă, am șoptit.

Cole a făcut un pas spre mine, dar atunci ușa s-a izbit de perete.

— Pot să-l văd?

Rae a intrat și eu mi-am lăsat iute privirea în jos, ca să nu vadă ce-mi făcuseră atingerile lui Cole și toată purtarea lui sexy. M-am răsucit și mi-am ridicat tricoul.

— Marfă! a decretat Rae, după inspecție. O să-l văd mai bine când îți dai jos folia.

Când m-am răsucit la loc, ea zâmbea cu subînțeles.

— Deci, ce părere ai? a zis ea. Te-a durut?

— Nu așa de tare pe cât îmi imaginam.

— O să-ți mai faci unul?

Am pufnit în râs.

— Cred că deocamdată e suficient.

Rae a bătut din palme atât de zgomotos că m-a făcut să clipesc.

— Mâine-seară! Ieșim la băut ca să sărbătorim tatuajul lui Shannon.

— Sună bine, a zâmbit Cole, făcându-și de lucru cu instrumentele sale.

M-am simțit timidă și nesigură, acum când ochii lui nu mai erau ațintiți asupra mea.

— Bine. Dar eu îi fac cinste lui Cole pentru că nu m-a lăsat să plătesc pentru tatuaj.

Buzele lui Rae s-au întredeschis.

— Gratis?

S-a sucit în jurul meu și Cole a ridicat din sprânceană la replica ei supărată.

— Mie mi-ai făcut o reducere de numai cincizeci la sută!

Și-a țuguiat buzele și s-a uitat de la ea la mine. Apoi a ridicat din umeri și s-a întors la acele lui de tatuat. Pentru că nu dorea să

se transforme în ţinta supărării lui Rae, Cole a asmuţit-o asupra mea.

— Nenorocitul ăla de păr magic e de vină!

Şi cu asta a ieşit valvârtej din încăpere.

Cole m-a privit peste umăr şi mi-a făcut cu ochiul.

Am izbucnit în hohote de râs, deja gândindu-mă ce ar împăca-o mai repede pe Rae: o cafea, o gogoaşă sau amândouă.

Capitolul 13

Mi-am petrecut restul zilei încercând să mă concentrez, dar mă gândeam prea mult la tatuaj ca să reuşesc. Încercam să nu-l ating cu mâna sau să nu mă lipesc de ceva... şi, ca să fiu cinstită, mă străduiam să nu mă gândesc la faptul că, fără niciun dubiu, Cole flirtase cu mine.

Şi flirtul nu fusese ca înainte. De data asta era ca şi cum nu se putea abţine. Trebuia să recunosc că asta mă entuziasma. Cole era cel mai sexy tip pe care-l cunoscusem vreodată şi se-ntâmpla să fie unul dintre cei mai de treabă.

De treabă.

Părea o expresie atât de neimportantă, dar era o calitate prea des subestimată.

Nu şi de mine. Eu îl apreciam pe artistul sexy şi *de treabă* cu care lucram.

Îl apreciam atât de mult, încât eram fericită când îi atrăgeam atenţia.

Totuşi, în acelaşi timp, eram foarte precaută.

Ştiam că el nu e Ollie sau Nick sau Bear motociclistul sau Rory hoţul. Ştiam asta. O credeam pe Hannah. Credeam ceea ce vedeam şi eu cu ochii mei, dar asta nu însemna că temerile urmau să-mi dispară peste noapte. Nu conta cât era de minunat. Cole tot putea să mă rănească şi aveam sentimentul că, dacă aş fi rănită de Cole Walker, asta m-ar distruge.

— Miroase bine, a spus Rae când s-a întors acasă în seara aceea.

Şi-a scos pantofii şi s-a aruncat pe un scaun de la bucătărie. Eu i-am pus o farfurie în faţă.

— Tatuajul e-n regulă?

— Da.

M-am aşezat lângă ea.

— Mă cam mănâncă, totuşi.

— O să te mai mănânce până se vindecă. Orice-ar fi, nu te scărpina. O să strici toată şmecheria.

— Da, Cole mi-a atras deja atenţia.

Rae a dat din cap mestecând. După ce a terminat de înghiţit, a spus:

— Că veni vorba de şefu', peste ce-am intrat azi?

Ca să fiu sinceră...

— N-am nici cea mai vagă idee.

— Îţi place de el?

Am ridicat privirea, m-am uitat drept în ochii lui Rae şi am dat din cap. Ea a zâmbit.

— Ei bine, orice idiot cu ochi îşi poate da seama că şi el te place. Deci care-i problema cu copii?

Ştiam că Rae va înţelege.

— Ştiu că e băiat bun. Chiar ştiu, dar m-am ars de prea multe ori ca să nu-mi fie teamă să-ncep ceva cu el.

— O să simţi asta în legătură cu orice bărbat.

— Adevărat.

M-am uitat la mine-n farfurie. Nu-mi mai era foame, pentru că mă cuprinsese neliniştea.

— Vrei sfatul meu?

I-am zâmbit scurt și sec.

— Fă-o. Cole e un tip de milioane.

— I-am spus, am zis eu în șoaptă. Despre Ollie.

Rae a ridicat din sprâncene.

— I-ai povestit? Deci știe că ai o grămadă de probleme și tot ți-o trage din priviri din celălalt capăt al încăperii? a spus ea zâmbind. Știam eu că-l iubesc.

— Nu vreau să stric prietenia cu el.

— De când sunteți voi doi prieteni? Tensiunea sexuală dintre voi de când ai venit... e ca și cum ai trăi pe pielea ta un episod dintr-un serial pentru adolescenți.

M-am încruntat.

— Sunt sigură că e o insultă pe-aici pe undeva.

— Era și un sfat pe care cred că trebuie să-l urmezi. Dacă-l respingi pe Cole din nou, o să meargă mai departe. Și cum Cole nu are relații superficiale, următoarea fată va fi în zonă pentru o vreme îndelungată, dacă nu chiar pentru totdeauna. Chiar vrei să fii nevoită să te împrietenești cu iubita lui Cole Walker sau vrei *să fii* iubita lui Cole Walker?

Chipul superb al Tamarei mi-a apărut în minte. M-am strâmbat, iar Rae a dat din cap.

— Mmm-hmm. Asta ziceam și eu.

Când mă plimbam prin oraș în seara următoare, cu Rae alături, m-am trezit plină de nerăbdare. Nu știam de ce... Aveam sentimenul că avea să se-ntâmple ceva.

Cole, Simon și Tony ocupaseră o masă din colțul încăperii și-ncepuseră să bea fără noi. Când Tony ne-a zărit, Cole a-ntors capul și m-a privit în ochi în timp ce ne apropiam.

Nu mă puteam uita în altă parte.

A zâmbit și s-a ridicat când am ajuns la masă, trăgându-mi scaunul de lângă el, ca să mă așez.

— Ce-ți face tatuajul? a-ntrebat el după ce m-am instalat.

— Mă mănâncă.

El a chicotit.

— O să te mai mănânce. Lasă-mă să mă uit.

Ajunsesem atât de sensibilă la orice era legat de el, încât fiecare interacţiune cu el mă făcea să mă gândesc la sex. Când m-am sucit pe scaun, nu m-am putut uita la Rae, deoarece mă-nfierbântasem şi mintea mea o luase razna şi ştiam că o singură privire îi va fi de-ajuns ca să-şi dea seama. Cole mi-a ridicat marginea puloverului şi cămăşuţa de mătase pe care o aveam pe dedesubt ca să-şi poată admira opera. Mi-am făcut curaj, sperând c-o să-mi pot controla reacţiile, dar când degetele lui au trecut peste pielea din jurul tatuajului, am început să tremur.

— L-ai văzut? a-ntrebat el.

— Rae a făcut o poză cu telefonul meu.

Mi-am dres glasul care devenise brusc răguşit.

— Arată senzaţional! Mulţumesc.

Mi-a mângâiat pielea de-a lungul taliei jeanşilor.

— Cu plăcere.

Nevoia de a mă răsuci şi de a-i sări în braţe era copleşitoare. Atât de copleşitoare, încât m-am dezlipit de atingerea lui şi mi-am tras hainele pe mine la loc. Totul mi se părea strâmt — hainele, plămânii din piept, chiar pielea. Niciodată nu atinsesem acest nivel exploziv de frustrare.

— Arată superb!

Tony a dat din cap aprobator.

— Foarte sexy.

— De acord.

Simon a zâmbit.

— Mulţumesc.

Am zâmbit slab. Deja simţeam nevoia să iau distanţă faţă de Cole, al cărui aftershave delicios mă înnebunea. I-am întrebat pe toţi dacă vor ceva de băut. Rae însă mi-a distrus evadarea insistând să dea ea runda următoare.

— Deci, o s-o întâlnesc pe mama lui Tony pentru prima oară, a anunţat Simon. Spuneţi-mi unul dintre voi că vă căsătoriţi, aveţi o operaţie dificilă, naşteţi sau aveţi un alt eveniment important pe 20 iunie!

Tony s-a strâmbat.

— Nu scapi de asta, Sy. Mama e foarte tradiţionalistă şi trebuie să ştie că odrasla ei iubită este ocrotită de un *bărbat adevărat*.

S-a încruntat.

— Am pierdut doi ani povestindu-i că eşti bărbat adevărat şi acum te comporţi ca o fetiţă. Unde-ţi sunt boaşele?

Simon a ridicat din umeri.

— S-au ascuns înăuntru când au auzit de soacră.

Cole şi cu mine am izbucnit în râs, fără să spunem nimic, distraţi la maximum de Simon şi Tony care se certau. Când s-a întors Rae, l-a cadorisit pe Tony cu povestioarele ei inutile despre întâlnirile ei cu mama puritană a lui Mike. În tot acest timp, am stat acolo tăcută, atentă de fiecare dată când Cole se-ntindea după halba sa şi se apropia foarte subtil de mine.

M-am uitat pe furiş, cercetându-i antebraţul tatuat înainte de a-mi fixa privirea pe inelul indian, dolofan şi argintiu, de pe mâna sa mare.

Nu numai că eram hiperconştientă de trupul lui Cole; eram şi dureros de conştientă de al meu. Buzele mele, limba, sânii, zvâcnirea aceea persistentă dintre picioare...

Era ridicol. Şi nu mi se mai întâmplase aşa ceva niciodată, aşa că nu ştiam cum să-mi potolesc starea aceasta. În cele din urmă, am găsit un pretext ca să mă desprind de Cole când a venit rândul meu să cumpăr o tură de băuturi. M-am dus la bar, am inspirat adânc şi am încercat să mă trezesc din stupoarea care mă cuprinsese.

De-abia ajunsesem la bar de câteva secunde, când un barman s-a eliberat şi mi-a luat comanda. Încercam să mă gândesc cum aş putea rezista atracţiei faţă de Cole, când i-am simţit privirea asupra mea. Mi-am întors capul spre dreapta şi am descoperit doi tipi cam de vârsta mea, poate puţin mai mari, care-mi zâmbeau. Deşi m-am uitat repede în altă parte, faptul că i-am observat a părut să le atragă atenţia.

Și-au mutat băuturile pe tejghea și s-au oprit lângă mine. I-am ignorat la modul intenționat. Asta nu i-a intimidat.

— Te distrezi în seara asta? a spus cel care stătea mai aproape de mine.

— Da, mulțumesc.

— Eu sunt Gordon. El e prietenul meu, Barry. Pe tine cum te cheamă?

N-am răspuns, fiindcă nu voiam să-i încurajez. Îi simțeam dezbrăcându-mă din priviri. Purtam jeanși, bluzița mea de culoare măslinie și puloverul asortat. Mă machiasem subtil și aveam cizme cu tocul jos. Nimic din ținuta mea nu arăta că sunt la agățat. Nu știam de ce le atrăsesem atenția și, sincer, nici nu-mi păsa. Nu mă scotea nimic mai tare din minți decât tipii care stăteau la bar și se luau de tot ce mișca. O făceau cu o disperare, cu o răceală în fața cărora romantica din mine se revolta profund.

— Ah, haide, nu-ți facem nimic, iubito, a spus și celălalt.

M-am încruntat.

— Nu sunt interesată.

Individul mai îndepărtat a ridicat din umeri și a dat semne că bate-n retragere, dar amicul lui s-a apropiat și mai mult de mine.

— Mi se pare că ai o zi proastă. Sunt un bun ascultător, să știi.

Eh... aparent nu. Am pufnit în râs.

— Eu aș spune că dimpotrivă.

— Ce-nseamnă asta?

— Înseamnă că nu sunt interesată.

A râs de parcă aș fi spus o glumă. Am ridicat din sprâncene, derutată.

— Semeni cu actrița aia, a spus el, venind și mai aproape. Actrița aia australiană. Semeni cu ea când era mai tânără. Mi se scula rău de tot când o vedeam.

Pe bune?

Înainte să-mi completez privirea dezgustată cu un „dispari de-aici", m-a izbit o căldură bruscă și o umbră a căzut peste mine.

Două brațe tatuate și puternice m-au încadrat, sprijinindu-se pe bar de-o parte și de alta a mea și un piept musculos mi s-a lipit de spinare. M-am relaxat imediat și am privit peste umăr, la chipul arătos al lui Cole. Nu se uita la mine, ci la individul insistent de la bar.

Deși prietenul lui s-a dat înapoi și mai mult, „bunul ascultător" s-a holbat prostește la Cole. Acesta a ridicat din sprânceană.

— Ce anume din toate astea nu-ți spune clar „du-te dracului"?

Idiotul l-a studiat pe Cole preț de o clipă, ca și cum se gândea să-l ignore, și atunci creierul lui a dat semne că pricepe ce-i spuneau ochii. Cole era mai masiv și mult, mult mai înspăimântător decât el. A lăsat privirea în jos.

— Scuze, frate. N-am știut că e luată.

S-a îndepărtat, căutând deja o altă victimă prin cârciumă. Cole și-a înclinat capul, lipindu-și buzele de urechea mea.

— Ești bine?

Nu eram capabilă să formez o propoziție coerentă cu el lipit de mine, așa că am dat din cap. Cole a părut că sesizează asta și a șovăit o clipă.

— Te fac să te simți stânjenită?

Pulsul mi-a luat-o la goană, odată cu acea senzație de așteptare pe care o avusesem mai devreme.

— Da. Dar nu așa cum crezi tu.

Am auzit cum inspiră profund și mi-am luat inima-n dinți. Și-a dus din nou buzele lângă urechea mea.

— Mă vrei, Shannon?

Au început să-mi tremure picioarele.

— Da.

Cole a expirat, parcă de ușurare, și, spre surprinderea mea, și-a îngropat nasul în scobitura gâtului meu, relaxându-se acolo. Atingerea bărbii sale pe pielea mea m-a făcut să mă-nfior în toate locurile intime. M-a inspirat și și-a ridicat capul când barmanul ne-a servit băuturile.

A întrerupt momentul dintre noi. Cole s-a îndepărtat de mine și eu am tremurat când nu i-am mai simțit căldura trupului.

Spre deruta mea, Cole n-a mai spus nimic, în vreme ce eu plăteam băutura. Ne-am întors la masă.

S-a așezat lângă mine, bându-și halba de parcă nimic nu s-ar fi întâmplat. Fierbeam de nesiguranță, ignorând privirile întrebătoare ale prietenilor noștri (în mod evident, observaseră interacțiunea noastră de la bar) și bând din pahar. Lui Tony nu i-a luat mult să risipească stânjeneala, lansându-se într-o poveste despre un bar de motociclişti din Glasgow, unde fusese el odată.

Am încercat să fiu atentă, râzând când era cazul, dar era dificil. După ce mi-am băut ultima gură de rom și cola, am pus paharul gol pe masă și m-am întrebat cât de nepoliticos ar fi dacă m-aș retrage devreme.

Lui Cole nu i se părea nepoliticos.

După ce am pus paharul pe masă, și-a împins scaunul în spate, m-a luat de mână și s-a ridicat, trăgându-mă ușor în sus odată cu el. Prietenii noștri au amuțit imediat. Cole i-a salutat dând din cap și ne-am îndepărtat. De-abia am avut timp să-mi iau poșeta și să-i arunc lui Rae o privire pe jumătate contrariată, pe jumătate jucăușă. Apoi am ieșit din bar alături de Cole.

M-am uitat la el ca să mă lămurească, dar era prea concentrat să găsească un taxi. Mă ținea strâns de mână și mergea repede pe stradă, ridicând brațul când apărea un taxi liber.

Mi-a deschis portiera și eu am urcat, cu stomacul plin de roiuri întregi de fluturi. Cole s-a instalat lângă mine, lipit de mine, și ne-am împletit degetele mâinilor, punându-le apoi pe coapsa mea. I-a dat adresa taximetristului și am simțit imediat o zvâcnire între picioare.

Era pe cale să se-ntâmple.

Urma să fac sex cu Cole Walker.

Imagini sexy și excitante mi-au invadat mintea, așa că, atunci când mașina a ajuns la blocul lui Cole, eram deja pregătită pentru el.

Nerăbdarea lui Cole era evidentă, practic i-a aruncat banii taximetristului și am ieșit repede din mașină, urcând în grabă scările până

la apartamentul lui. Nu mi-a dat deloc drumul la mână. A deschis ușa și m-a condus până într-o cameră de la capătul culoarului.

Dormitorul principal.

La fel ca restul apartamentului, avea tavan înalt, bolte adânci și un bovindou splendid. Draperiile erau trase, oferindu-ne intimitate. În centrul camerei era un pat imens cu un cadru gros, din lemn de nuc. În colțul camerei, lângă ușa care dădea în baie, era un fotoliu modern pentru lectură, din piele neagră. Pereții erau pictați în nuanțe calde de cafeniu și crem, iar mocheta de sub tălpile mele era ciocolatie. Deasupra tăbliei patului era o fotografie imensă, în alb și negru, făcută de pe bancheta din spate a unei decapotabile clasice americane. Șoferul era pozat din profil. Purta ochelari de soare închiși la culoare și fumul țigării i se ridica de pe buze. Părea să privească plictisit lumea.

Dincolo de mașină era un canion adânc, dând impresia că vehiculul se afla chiar pe marginea prăpastiei.

Toată camera era șmecheră și sexy și i se potrivea perfect lui Cole.

Mi-am ațintit privirea asupra lui, iar el mi-a dat drumul la mână și s-a dus la capătul patului. S-a întors și s-a uitat la mine, aproape chinuindu-mă cu pasiunea din ochii lui.

Amândoi știam că vom trece granița pe care eu o trasasem între noi, cu mult timp în urmă. Înainte de a trece această graniță, înainte să facem ceva ireversibil, trebuia să fiu sigură că suntem pe aceeași lungime de undă.

— Îmi place de tine, Cole. Mult. Și, în mod clar, sunt atrasă de tine... dar trebuie să-ți spun că e posibil să nu învăț niciodată să am încredere în tine. Și tu ai spus că nu vrei relații superficiale...

Cole a răspuns dezbrăcându-și jacheta și aruncând-o pe cel mai apropiat scaun. Privirea lui sălbatică mă sfredelea.

— Shannon, nu e nimic superficial la ceea ce simt pentru tine. Nu a fost nici măcar în prima zi, când am ieșit din casa lui Ellie și a lui Adam și te-am găsit pe verandă. Înțeleg că nu ai încredere și înțeleg și de ce, dar vreau să-mi dai ocazia să schimb asta. Cred că e ceva care merită efortul ăsta.

— Cole, am zis, cu buzele tremurând și cu ochii încețoșați.

Eram copleșită de senzații, prea copleșită...

— Aș vrea să nu te fi părăsit în ziua aceea.

Știam c-o să-nțeleagă imediat toate motivele pentru care mi-aș fi dorit să nu fi întors spatele acelei legături ciudate și magice pe care o simțisem când aveam cincisprezece ani. Dacă n-aș fi plecat atunci, viața nu m-ar fi învățat că nu trebuie să am încredere în acest bărbat — un bărbat care merită încrederea mea, mai mult decât ceilalți dinaintea lui.

Am văzut amestecul de durere, regret și pasiune din privirea lui Cole și am înțeles, fără s-o spună, că și el simțea la fel.

Brusc, i-am sărit în brațe.

Buzele i s-au lipit de ale mele. Stăteam pe vârfuri, cu mâinile prinse de spatele tricoului lui Cole și-l sărutam pentru prima oară. Două secunde mai târziu, m-a prins cu mâinile de fund și m-a ridicat. Mi-am încolăcit picioarele în jurul taliei lui și m-am topit în sărutul lui dezlănțuit. Își pusese unul dintre brațe pe spinarea mea, iar cealaltă mână mi-o trecea prin păr, sprijinindu-mi capul și ținându-mă lipită de buzele sale.

Voiam ca acel sărut să dureze la nesfârșit — era disperat și umed și apăsat. Era atât de nebunesc și de frumos, că nici nu mi-am dat seama că ne apropiaserăm de pat. S-a lăsat în jos și genunchii mei au atins cuvertura pe lângă șoldurile lui Cole.

S-a desprins din sărut și am gâfâit cu gurile apropiate. Cole mi-a dat părul la o parte de pe față și m-am străduit din răsputeri să-mi iau ochii de la gura lui superbă. Când m-am uitat în ochii lui verzi, am jurat însă să nu-mi mai mut niciodată privirea în altă parte. Petele aurii din ochii lui păreau mai scânteietoare ca niciodată și a spus, cu glas răgușit:

— Vreau să te văd. Pe tine și părul ăla al tău blestemat.

Mi-am mușcat buza cu un surâs timid. Deși eram excitată, nu puteam să nu mă întreb dacă mă voi putea compara cu zeițele înalte care decorau trecutul lui Cole. Auzisem diverse povești și chiar

văzusem niște poze, mulțumită lui Rae. Totuși, am descoperit cu ceva timp în urmă că bărbaților nu li se scoală în halul ăsta dacă nu sunt excitați, deci dacă voi părea nesigură pe mine, situația de față, incredibil de sexy (Doamne Dumnezeule cât de sexy!), și-ar pierde din farmec.

— Încep să cred că-ți place părul meu.

Mi-a atins o șuviță care-mi cădea peste piept, iar mâinile lui m-au mângâiat într-un fel pe care l-am simțit între picioare. M-am frecat puțin nerăbdătoare de erecția lui.

— Îmi place la nebunie părul tău, a murmurat el, un pic amețit. Nici n-ai idee câte fantezii am avut cu tine și cu părul ăsta al tău!

M-am înroșit îngrozitor, foindu-mă și șoptind:

— Spune-mi una dintre ele.

— Cea mai proaspătă? a spus el, mutându-și privirea de la părul și sânii mei la ochi. Ești goală, stai în patru labe, părul ți se revarsă pe umeri, iar vârfurile îți ating tatuajul pe care ți l-am făcut pe spate. Câteva șuvițe sunt prinse în mâna mea, iar eu ți-o trag pe la spate.

Ochii i-au scânteiat.

— Tare.

Gâfâiam când mi-am imaginat asta, atingând fierbinte gura lui Cole.

— Vreau asta!

Privirea lui Cole a devenit posesivă, o posesivitate care, având în vedere trecutul meu, m-a panicat pe moment... dar apoi el mă săruta din nou, cu mâna încâlcită-n părul meu. Atingerea limbii sale, gustul său, mirosul său... nimic altceva nu mai conta.

Sărutul s-a întrerupt, dar numai deoarece Cole s-a întins după marginea cămășii mele.

— Trebuie să am grijă la tatauajul tău, a gemut el când mi-a ridicat bluza.

Am săltat brațele ca să-l ajut, iar aerul rece mi-a pișcat pielea și mi-a întărit și mai mult sfârcurile. Cole mi-a aruncat bluza undeva, peste umărul meu, și mi-a cuprins mijlocul cu mâinile sale.

— Aproape că mi se ating degetele, a spus el încetişor, parcă lui însuşi. Eşti atât de mică!

— Sau ai tu mâini mari, am murmurat eu, cu neruşinare.

— Le am, dar tu tot mică eşti.

Ochii lui au urcat spre sânii mei şi brusc m-am bucurat că mă gândisem, înainte de a pleca de acasă, să-mi pun pe mine cel mai bun sutien — unul de satin şi dantelă, de culoarea piersicii.

— Astea în schimb... nu prea.

Mi-a zâmbit plin de dorinţă şi, cumva, am reuşit să mă topesc şi mai tare. M-a privit fix în ochi.

— Chiar eşti perfectă.

Şi-a trecut limba peste buza de jos, înainte de a rosti, răguşit:

— Fantezia nu se ridică la înălţimea realităţii, prăjiturico.

Atunci am sărit pe el. Combinaţia aceea unică de dulceaţă şi senzualitate mă mistuia. Cole mi-a întâmpinat sărutul agresiv cu propria lui efervescenţă, evitându-mi cu grijă tatuajul şi strecurându-şi mâinile în sus pe spinarea mea, pe sub păr, până la capsa sutienului. L-am simţit cum se desprinde în câteva clipe, iar Cole m-a împins cu blândeţe în spate, ca să privească în timp ce mi-l scotea de tot.

A inspirat scurt când bretelele sutienului mi-au căzut peste braţe şi şi-a fixat privirea asupra sânilor mei chiar şi atunci când a aruncat sutienul cât colo. Sânii mi s-au umflat când i-am citit dorinţa din ochi, iar sfârcurile mi s-au întărit sub privirea lui, implorând apropierea gurii sale.

Degetele lui Cole au coborât către nasturele jeanşilor mei.

— Scoate-i! mi-a ordonat el şi eu am simţit acest ordin până în miezul fiinţei mele.

Tremurând, m-am dat jos din pat şi am început să-mi desfac jeanşii.

— Dezbracă-te, l-am rugat şi eu imediat.

M-am oprit ca să-l privesc când şi-a scos puloverul şi tricoul de dedesubt, bucurându-mă de vederea trupului său frumos şi bronzat. Perfect şi prins de soare şi tatuat. Muşchii lui abdominali m-au făcut

să-nghit în sec. Voiam să ling linia aceea sexy și bine definită a mușchilor săi.

Știam că e musculos, dar nu aveam idee cât era de bine legat. Avea carnea tare și tonifiată și aproape că ajungeam la orgasm numai uitându-mă la el.

— Shannon, mi-a rostit el numele, ridicându-se să-și desfacă nasturii pantalonilor.

Am dat din cap și mi-am scos jeanșii și chiloții jos.

— O să-ți sărut tatuajele la un moment dat.

Râsul lui blând a răsunat în încăpere.

— S-a făcut.

A-ntins unul din brațele lui pline de tatuaje, m-a prins de mână și m-a tras lângă el. Văzusem cu coada ochiului erecția uriașă înainte s-o simt lipită de abdomenul meu dezgolit.

— Cole, am spus, cu răsuflarea întretăiată.

S-a lăsat din nou pe pat și m-a tras la el în poală, ca să-l călăresc din nou. Mi-am coborât privirea la penisul său care mă împungea cu insistență în burtă. Părea să se mărească doar uitându-mă la el. Nick o avea mare, cea mai mare sculă pe care o văzusem vreodată, dar Cole îi dădea clasă de departe. Eram în același timp excitată și un pic speriată.

I-am simțit atingerea degetelor pe rotunjimele sânilor mei și mi-am ațintit privirea asupra chipului său.

— Ești sigură? a zis el.

— Acum mă întrebi?

— Dacă voiai să ne oprim acum zece minute, ne-am fi oprit. Dacă vrei să ne oprim acum, ne putem opri. Dacă vei dori să te oprești când voi fi înăuntrul tău, ne vom opri.

Mi-a cuprins obrazul cu mâna, privindu-mă tandru.

— Nu voi face niciodată ceva ce nu vrei să fac. Ești în siguranță cu mine, Shannon.

— Să mă fut, am zis, sufocându-mă, și toată emoția a luat forma unui nod care mi s-a pus în gât.

Cole a clipit.

— E prima oară când te aud înjurând.

— Buni spunea întotdeauna că doamnele nu înjură, așa că n-o fac prea des. Dar ăsta chiar pare un moment potrivit.

Ochii i-au sclipit, amuzați.

— De ce? În afară de ce este evident, desigur.

Am izbucnit în râs și mi-am strecurat mâinile în spatele urechilor sale, mângâindu-i obrajii.

— Pentru că mi-e teamă de tine, Cole Walker. Mă tem c-o să mă rănești sau că eu o să te rănesc... dar nu vreau să fug. Mă arunc cu capul înainte, indiferent de consecințe.

M-a strâns în brațe cu putere și mi-am lipit buzele de ale lui, iar sărutul nostru a devenit, din dulce și senzual, violent și erotic. M-am prins cu degetele de părul său și m-am lipit de penisul său tare. Cole și-a coborât vârfurile degetelor peste rotunjimea taliei mele, peste abdomenul meu, până jos, între picioare. I-am gemut lângă buze când el mi-a înfipt două degete înăuntru, iar gemetele mi s-au transformat în scâncete când a-nceput să pompeze, intrând și ieșind din mine. S-a desprins de gura mea, iar buzele i-au coborât peste bărbia mea, peste gât, peste piept, până când au ajuns la sânul meu stâng și mi-au cuprins sfârcul. Mi-am lăsat capul pe spate, țipând de plăcere atunci când gura lui a început să arunce săgeți de fierbințeală dintre sânii mei spre sex.

I-am adus capul lângă pieptul meu în timp ce el îmi sugea și lingea sfârcurile. Pe când se ocupa atât de strălucit de sânii mei, șoldurile mele se încordau în jurul degetelor lui care-mi intrau și-mi ieșeau dintre picioare.

Acum gemeam mai tare și îi rosteam numele printre scâncete imploratoare, iar tensiunea dinăuntrul meu creștea, până când am încremenit, fără suflare. Cole și-a trecut dinții peste sfârcul meu și degetele lui au prins a se mișca mai repede, iar eu am simțit că explodez.

Mi-am dat ochii peste cap când am atins extazul.

— Cole! am strigat, iar cuvântul mi s-a oprit abrupt într-un geamăt în clipa-n care orgasmul a pus stăpânire pe mine și mușchii dinăuntrul meu s-au strâns în jurul degetelor sale.

Orgasmul a fost lung și minunat și de-abia mai puteam răsufla când s-a oprit, în cele din urmă. M-am lipit de Cole, tremurând din toate mădularele. Cole mi-a pus capul pe umărul lui, prinzându-mi bărbia în mână și ducându-mi gura la buzele lui. M-a sărutat dulce.

— Iei anticoncepționale?

Am dat din cap că da.

— Sunt curat.

M-a sărutat din nou înainte de a se retrage cu un mormăit.

— Primește-mă înăuntrul tău.

Nesiguranța m-a făcut să-mi împing mâna ferm în pieptul lui.

— Prezervativ, Cole! am insistat.

M-a privit prelung în ochi, gândindu-se că vorbisem serios când îi spusesem că nu am încredere în el în întregime. Indiferent cât de mult îl doream sau cât de mult aveam nevoie să fie pe cât de grozav părea că este, nu puteam scăpa de trecutul meu. Nu voiam să mai fiu trădată de vreun alt bărbat, asta însemnând inclusiv să iau vreo boală venerică.

Încordată, l-am așteptat pe Cole să ia o decizie. M-a sărutat din nou și apoi m-a ținut strâns în brațe ca să nu cad când s-a aplecat spre sertarul noptierei. M-am relaxat când a scos un pachet cu prezervative.

Ca să mă revanșez pentru lipsa mea de încredere, l-am ajutat, mângâindu-l și frecându-l în vreme ce gemea lângă buzele mele.

— Acum lasă-mă să intru în tine.

Scânteia din privirea lui mi-a reaprins energia. M-am ridicat în genunchi și l-am ghidat înăuntrul meu. M-am lăsat încet la loc.

— O, Doamne! am gemut, simțindu-mă de-a dreptul copleșită.

L-am strâns pe Cole de umeri, privind cum scrâșnește din dinți și cum privirea i se întunecă în timp ce își strecura penisul înăuntrul meu. Degetele lui mi s-au înfipt în șold, iar eu coboram cât puteam de mult și mă ridicam la loc. El mă împingea în sus și în jos, impunând ritmul mișcărilor. Mi-am încolăcit brațele în jurul gâtului său, iar sfârcurile mele umflate și întărite i se frecau de piept.

Am gemut cu gurile lipite, strângându-ne din ce în ce mai tare în brațe în timp ce ne îndreptam spre orgasm.

— Dă-ți drumul, Shannon! a mârâit Cole. Dă-ți drumul!

Am dat din cap și am scâncit simțind că mă apropii de orgasm. Cole și-a strecurat mâna între picioarele mele, iar degetul lui mare îmi apăsa clitorisul în cercuri. Senzația m-a înnebunit și am scos un țipăt.

— La naiba, la naiba, la naiba! a urlat Cole răgușit, iar degetele lui mi s-au înfipt în șolduri când a zvâcnit în mine cu putere, pentru ultima oară.

Am simțit cum se umflă și mai tare înăuntrul meu, înainte de a-și da drumul și de a mă umple cu sperma fierbinte.

— Ah, să-mi bag!

Pieptul i se ridica lipit de al meu și m-am prăbușit peste el, îngropându-mi capul în scobitura gâtului său. Mă ținea strâns în brațe. Penisul lui continua să pulseze înăuntrul meu, iar mușchii mei zvâcneau în jurul lui. Când răsuflarea ni s-a potolit, în cele din urmă, Cole a spus:

— Să nu crezi că am terminat.

— Nu știu dacă mai rezist, am replicat eu.

Și chiar vorbeam serios. Eram sătulă și somnoroasă și tot ce-mi doream era să adorm cu el încă înăuntrul meu.

Cole m-a ridicat de pe el și eu m-am bosumflat în joacă. Mi-a zâmbit și m-a sărutat pe buzele strânse. M-a dat la o parte cu blândețe de pe penisul său și apoi m-a lăsat ușor pe pat. I-am privit fundul delicios și ferm când a traversat camera și a intrat în baie. S-a întors, după ce a aruncat prezervativul, și când a ajuns la mine m-a ridicat în picioare.

— Acum așază-te pe fața mea ca să te pot gusta așa cum am visat să te gust de când ai intrat în studio pentru prima oară.

Credeam că nu mai puteam.

Dar sexul mi se încordase la imaginea asta sexy și, incredibil, dar adevărat, am știut că mai rezistam.

Câteva clipe mai târziu, Cole s-a întins pe pat, cel mai frumos cadou făcut vreodată unei femei, iar eu m-am târât pe trupul lui. Nu mai făcusem asta niciodată. Desigur, mai avusesem iubiți care mă atinseseră cu limba, dar niciodată în felul acesta.

Cu picioarele tremurând — de la asta sau de la ultimele două orgasme, nici eu nu mai ştiu — am şovăit deasupra lui.

Cole mi-a sesizat nesiguranţa şi a preluat controlul, ghidându-mă deasupra lui.

I-am simţit limba pătrunzând în mine şi a fost tot ce mi-a trebuit. M-am pierdut din nou, iar timiditatea mi s-a evaporat.

Când mi-am dat drumul din nou, a fost mai ascuţit şi mai scurt, dar la fel de dulce, iar lui Cole i se sculase iarăşi. M-a luat în jurul lui şi m-a ridicat din pat. Am observat că a luat un alt prezervativ din sertar, înainte de a mă scoate din dormitor.

— Eşti foarte uşoară.

M-a strâns de fund, zâmbind când a intrat în bucătărie. Am simţit suprafaţa rece de lemn a mesei pe fese când m-a aşezat acolo. I-am mângâiat spatele lucios, iar el mi-a desfăcut picioarele. Braţele mi-au căzut când el a făcut un pas în spate. M-am prins de marginea mesei, pierdută în gândurile mele, iar privirea mistuitoare a lui Cole mi-a cercetat întregul trup.

— Rae a spus că prima ta mare iubire a fost soţia lui Nate, Olivia.

Derutat de turnura pe care a luat-o conversaţia, Cole s-a încruntat la mine.

— Poftim?

— Olivia, am repetat. Şi am văzut poze cu fostele tale iubite şi am aflat totul despre ele. Ai un gen anume. Adică înalte, cu picioare lungi, cu rotunjimi şi deseori brunete. Te atrag fetele înalte.

Înţelegând ce vreau să spun, Cole a rânjit şi s-a apropiat din nou de mine, punându-mi picioarele în jurul mijlocului său.

— Mai nou, îmi plac mult femeile micuţe.

Ochii îi scânteiau şi mâinile i-au alunecat pe coapsele mele.

— Delicate, frumoase, fragile. Vreau să te protejez şi în acelaşi timp vreau să te zdrobesc, a murmurat lângă buzele mele, dar numai în cel mai bun mod cu putinţă.

Sclipirea din privirea lui m-a liniştit.

— Mici, dar voluptuoase.

Mâinile lui mi s-au plimbat în sus peste talie, apoi mi-au cuprins sânii și degetele lui mari mi-au mângâiat sfârcurile întărite.

— Cea mai sexy femeie cu care am fost vreodată!

Mâna lui dreaptă a dispărut între picioarele mele. M-a privit drept în ochi și a strecurat două degete în locul meu fierbinte.

— Și e frumoasă și aici.

Respirația i-a devenit din ce în ce mai rapidă.

— E superb aici!

A gemut și și-a scos degetele din mine preț de câteva secunde pentru a-și pune prezervativul. Apoi m-a pătruns din nou.

Am țipat și mâinile mi-au alunecat în spate pe masă, în vreme ce Cole mi-o trăgea. Gemetele și oftaturile noastre și atingerea umedă a penisului său care intra și ieșea din mine răsunau în faianța din bucătărie. Aceste sunete mă excitau la fel de tare ca senzația pe care Cole o provoca înăuntrul meu.

Mi-am dat drumul pentru cea de-a patra oară în seara aceea, luându-l și pe Cole cu mine.

Dintr-odată, m-am trezit din nou ridicată și, somnoroasă, m-am prins de Cole, care m-a cărat înapoi în dormitorul lui, prea obosită să-l întreb de ce-am plecat de acolo din capul locului. Acolo, m-a așezat în pat, cu fruntea lipită de a mea, și mi-a tras piciorul peste șoldul lui, astfel ca trupurile noastre să fie cât se poate de apropiate. M-am culcușit aproape de el, cu nasul lipit de gâtul lui, iar Cole m-a luat strâns în brațe.

Capitolul 14

Răcoarea m-a cuprins, înfiorându-mă și trezindu-mă din somn. Am rămas așa, la limita visului, prea obosită ca să-mi revin de tot.

— Prăjiturico, trebuie să ne trezim, a spus o voce joasă.

Am gemut și mi-am cufundat capul și mai mult în moliciunea pernei. Am auzit un râset.

— Shannon, trebuie să mergem la muncă.

— Mmm, nu, am mormăit și m-am simțit copleșită de un tremur.

Mi-am dat seama că păturile și trupul cald care mă protejaseră de cald toată noaptea mă părăsiseră. Mi-am pipăit corpul în căutarea cuverturii, dar, înainte s-o găsesc, Cole m-a prins de mână.

Presupun că era suficient.

L-am tras de mână cu toată puterea până când i-am simțit pieptul lipit de spatele meu și mâna peste mijloc. Deja îmi era mai cald și i-am luat mâna, vârându-mi-o în decolteu.

Vibrațiile chicotelilor lui m-au făcut să zâmbesc somnoroasă. Apoi zâmbetul a dispărut brusc când Cole m-a dat jos din pat.

Am ţipat surprinsă, deschizând repede ochii. M-am prins de el când a coborât din pat şi a început să meargă spre baie. Prea obosită pentru a vorbi coerent, am scos câteva sunete în semn de protest.

Creierul a început să mi se trezească atunci când chipul lui minunat s-a limpezit în faţa ochilor mei.

— Am o programare de cinci ore astăzi şi nu pot întârzia.

A intrat sub duşul imens şi m-a lăsat jos. Din fericire, încă mă ţinea, pentru că am închis ochii şi m-am clătinat. Adormiserăm târziu şi cu siguranţă nu-mi făcusem somnul de opt ore. Mie îmi trebuiau opt ore de somn sau măcar ceva pe-aproape, ca să pot funcţiona normal. Cole a pufnit în râs.

— Nu eşti o persoană matinală, nu-i aşa?

Am mormăit ceva despre nevoia de a dormi opt ore, dar m-ar fi mirat să fie inteligibil.

— Vezi că pornesc duşul. Chiar trebuie să te trezeşti.

Am dat din cap.

— Mmm-hmm.

Se pare că a înţeles, că i-am făcut semn să deschidă robinetul, pentru că apa a început să curgă peste mine, prea rece. Am chiţăit, deschizând brusc ochii. Cole rânjea în timp ce regla temperatura apei.

— Ai făcut-o intenţionat, am pufnit, împingându-l.

A zâmbit şi m-a prins de mână, trăgându-mă lângă el.

— Te-a făcut să te trezeşti, nu?

M-am încruntat.

— Eşti rău.

— Iar tu eşti de-a dreptul adorabilă când eşti obosită.

M-a răsucit cu blândeţe.

— O să te spăl. Iar tu o să mă speli pe mine.

M-am întors înapoi către el.

— Eu prima. O să adorm la loc dacă începi tu.

Cole mi-a întins gelul de duş, şamponul şi balsamul. Partea cu spălatul lui de dimineaţă a fost distractivă şi în curând m-am trezit de tot. Aveam acces nelimitat la trupul ferm al lui Cole, dar, din

păcate, eram presați de timp, așa că totul a fost o explorare rapidă, dar extrem de plăcută. Am avut niște mici probleme când a venit vorba să-l spăl pe păr.

Mi-am încolăcit brațele în jurul lui și mi-am lipit obrazul de spatele lui.

— Sunt prea scundă și nu ajung la părul tău.

L-am auzit hlizindu-se încet. Apoi a luat șamponul și balsamul și s-a spălat singur. M-am îndepărtat de jetul de apă și l-am admirat preț de o clipă. Era cel mai frumos bărbat cu care avusesem norocul să mă culc vreodată.

— E rândul tău.

După cum bănuisem, aproape că am ațipit din nou când Cole m-a spălat pe cap. De-abia atunci când a început să mă săpunească și pe restul corpului am deschis ochii. Am inspirat profund când mi-a trecut două degete peste clitoris. I-am simțit erecția împungându-mă. Îi simțeam răsuflarea caldă în urechea dreaptă când s-a aplecat să-mi șoptească:

— Dacă ai avea încredere în mine, aș putea să te pătrund chiar acum.

M-am desprins cu retincență de atingerea tulburătoare a lui Cole ca să-l privesc în față. Nesiguranța mă făcea să-mi doresc s-o iau la goană urlând de sub duș și în același timp am simțit cum panica mă copleșește. Am spus cu chiu, cu vai:

— Ți-am spus că nu vreau să fie nimeni rănit în povestea asta și, oricât de mult mi-aș dori să am încredere în tine, asta probabil nu se va întâmpla... Poate ar trebui să punem capăt acestei chestii înainte de a ajunge prea departe.

Spre surprinderea mea, asta l-a amuzat pe Cole. A scuturat din cap zâmbind.

— O s-o scoatem la capăt. *O să înveți* să ai încredere în mine.

Nu eram deloc convinsă și nici nu i-am ascuns reacția mea. Spre consternarea mea, Cole a izbucnit în râs și m-a strâns într-o îmbrățișare, așa gol și ud cum era. Îmbrățișarea lui era foarte

plăcută și m-am trezit că mă destind lipită de trupul lui, deși nu voiam asta.

— Ți-a spus vreodată cineva că ești extraordinar de arogant?

M-a mângâiat pe spinare și a murmurat:

— Tu zici că-s arogant. Eu zic că-s optimist.

Am râs.

— Iubesc la nebunie sunetul acesta.

M-a mângâiat pe fund.

— Acum hai să ieșim de aici înainte să întârziem la muncă.

Ținându-mă de mână, Cole a intrat în INKarnate. Clopoțelul de deasupra ușii a sunat, iar Simon și Rae, care trăncăneau pe lângă recepție, s-au întors și s-au uitat la noi. Ochii li s-au fixat imediat pe mâinile noastre înlănțuite. Rae a dat să spună ceva, dar Cole i-a luat-o înainte.

— Înainte să zici ceva, aș vrea să-ți readuc aminte că sunt șeful vostru.

Ea i-a răspuns cu o pufnitură prelungă:

— Nu cred că noi trebuie să ne aducem aminte de asta. Nu noi ne futem, nici cu angajații, nici cu șeful nostru.

Am ridicat privirea la Cole. Părea supărat la modul comic.

— N-am făcut așa ceva.

În ochi avea o sclipire amuzată.

— Dacă s-a futut cineva...

— Termină fraza, și o să mori.

I-am dat drumul la mână și mi-am încrucișat brațele peste piept. El a rânjit și s-a dus la Rae și la Simon ca să le dea cafelele pe care le cumpăraserăm. Spre ușurarea mea, interogatoriul luase sfârșit. Rae a oftat.

— E o zi mare azi. Cole, tu ai o lucrare de cinci ore, eu am două sesiuni de scoatere de tatuaj și asta înseamnă că tu, Simon, va trebuie să te ocupi de o grămadă de programări mai mici. Încearcă să ții pasul cu noi.

Simon i-a zâmbit sec.

— Să nu ne agităm.

Am luat o foaie de hârtie de pe birou.

— Dați-mi comenzile voastre pentru prânz acum și o să fug până afară să iau niște sendvișuri. Mai târziu îmi va fi greu să mai apuc să ies după ele.

Mi-au dat comenzile, apoi Rae și Simon s-au dus în atelierele lor să se pregătească. Cole însă a rămas. Am pus banii de masă în geantă.

— Ce e?

— Nimic.

A ridicat din umeri.

— Încerc să-mi dau seama cum o să rezist azi, nu mă pot gândi decât la cât de bine e în tine.

Sângele a început să-mi fiarbă instantaneu când Cole a schimbat atât de brusc subiectul. Mi-am lipit mâna de obrazul încins.

— Mă bucur din tot sufletul că nu sunt o roșcată tipică. Aș roși încontinuu în preajma ta.

— Eu cred că roșeața în obraji e distractivă.

Mi-am dat ochii peste cap și l-am împins ușor la o parte.

— Mda, pentru tine.

Cole mi-a prins încheietura și m-a tras spre el. Mi-a înăbușit un geamăt ridicându-mă de la podea și sărutându-mă cu toată puterea pe gură. Cu brațele în jurul gâtului său, l-am sărutat preț de câteva clipe. Apoi m-a lăsat ușor jos, m-a pupat pe nas și a dispărut în spatele studioului.

Mă simțeam mai mult decât amețită și a trebuit să mă trezesc din reveria sexuală pe care mi-o indusese Cole. Începeam să simt cum situația îmi scapă din ce în ce mai mult de sub control.

E puțin spus că eram ocupați. În puținele ocazii în care l-am văzut, Cole s-a comportat în întregime profesionist în preajma clienților și n-a trebuit să mă îngrijorez c-o să facă vreun comentariu obraznic care să mă stânjenească. Trebuia însă să mă descurc cu tatuajul care mă mânca din ce în ce mai tare.

— Îmi vine să mă frec de un stâlp de scărpinat, m-am plâns lui Cole când am intrat, în acea seară, la el în apartament, cu mâncarea chinezească la pachet în mâini.

El a surâs, iar eu l-am urmat în bucătărie.

— Te rog să nu faci asta. O să-mi strici toată munca migăloasă.

— N-o s-o fac. Doar că așa îmi vine.

— Se vindecă. Mâncărimea va dispărea. Trebuie doar să ai răbdare.

A ridicat un ibric.

— Cafea?

— Te rog.

S-a dus la chiuvetă, iar eu am observat că e cam încordat. S-a strâmbat și și-a tras umerii înapoi cu un geamăt.

— Te simți bine?

Mi-a aruncat o privire peste umăr.

— Am stat aplecat cinci ore pentru tatuajul ăla și mă doare spatele de mor.

Mi-a trecut prin cap că nu mă gândisem niciodată cât de incomodă poate fi munca lui Cole. M-am simțit ca o iubită de doi bani că nu m-am gânsit la asta și am găsit imediat o cale să-l ajut.

— Aș putea să-ți fac un masaj, dacă vrei. Acum mulți ani o aveam pe prietena asta a mea, Caro, care se pregătea să devină maseuză. Eu eram cobaiul ei și am învățat câteva lucruri.

— Nu trebuie să faci asta.

Mi-a zâmbit ostenit și s-a dus să pună ibricul la fiert.

— Dar vreau s-o fac.

Am pus mâncarea nedesfăcută pe masă.

— Cina poate aștepta.

Am plecat din bucătărie, bucuroasă să-i aud pașii în urma mea. Când am ajuns în dormitor, am scos cuvertura și i-am arătat salteaua.

— Scoate-ți tricoul. Întinde-te pe burtă.

Cole a făcut cum i-am spus, iar eu m-am dus la baie să caut o cremă. Am găsit-o, printre alte lucruri femeiești, în dulăpiorul din toaletă și am simțit o înțepătură în inimă pe care aș fi catalogat-o

drept gelozie dacă n-aş fi fost atât de sigură că eu şi Cole nu vom avea niciodată o relaţie serioasă.

În dormitor, Cole s-a întins pe burtă, cu capul pe braţe. La vederea umerilor săi laţi şi a spatelui musculos, am simţit cum îmi flutură ceva în stomac. Mi-am scos pantofii, m-am urcat în pat şi m-am suit călare pe el.

— Deja-mi place, a murmurat Cole.

Mi-am stors puţină cremă în palme şi le-am frecat între ele.

— Ai locuit aici cu o femeie?

I-am simţit trupul încordându-se sub mine.

— Da. De ce?

— Sunt câteva obiecte de toaletă pentru fete în dulapul de la baie.

— Da? O să le arunc dacă te deranjează.

— Nu. Eram doar curioasă.

Am început să-i masez încet mai întâi muşchii gâtului şi ai spatelui. Mormăitul pe care l-a scos mi-a ajuns direct între picioare şi am închis ochii strâns. Acesta nu era un mesaj erotic. Cole chiar avea dureri. Iar eu îl ajutam. *Gânduri păcătoase, vă rog să dispăreţi.*

— O chema Elena.

A oftat şi tot trupul i s-a relaxat sub atingerea mea.

— Ne-am despărţit acum vreo opt luni.

Am ignorat înţepătura din piept şi am zis pe un ton nonşalant:

— Ce s-a întâmplat?

Shannon, tu chiar o cauţi cu lumânarea.

— Am fost împreună nouă luni, am locuit împreună trei luni. Prima oară când am locuit cu vreuna dintre iubitele mele. A fost un dezastru.

— De ce?

Mi-am ţinut răsuflarea, sperând că nu mai are sentimente pentru fătuca asta, Elena. Rae nu-mi spusese despre Elena şi chestia în sine m-a îngrijorat. Îi frânsese inima lui Cole atât de rău, încât nimeni nu vorbea despre asta? *La naiba*!

— Nu eram deloc compatibili. Ajungi să cunoşti cu adevărat pe cineva...

A gemut din nou când am găsit junghiul care-l chinuia. Am început să-l masez acolo.

— Ce bine e, prăjiturico!

A închis ochii, iar eu aproape că am mârâit de frustrare.

— Deci ce ziceai? am spus eu, încercând să par detașată.

— Mmm? Ah, da, Elena. Mda, ajungi să cunoști pe cineva cu adevărat când locuiești cu persoana respectivă. A descoperit că nu poate trăi cu cineva atât de relaxat ca mine, se pare că asta înseamnă că nu mă implic suficient, iar eu am descoperit că era o ticăloasă. Își vorbea prietenii pe la spate și făcea mereu remarci negative despre oameni, chiar și despre necunoscuți de pe stradă. Când a început să se ia de Hannah, mi-a ajuns cuțitul la os.

Nu-mi imaginam cum ar putea cineva să fie rea cu Hannah. Era atât de drăguță.

— De ce s-a luat de Hannah?

Cole a zâmbit.

— Ție-ți place de Hannah, nu-i așa?

— Ah, *da*. E o superfemeie însărcinată. E profesoară, e mamă, e mamă vitregă, e soție și e isteață și organizată și atentă și cumva reușește să arate senzațional în tot acest timp. Mi-aș dori *să fiu* Hannah.

El a chicotit.

— Oricât ar fi de drăguță, mie-mi place de tine așa cum ești.

Am tăcut la auzul acestui compliment și mi-am mai turnat niște cremă în palmă.

— În orice caz, a continuat Cole, toate iubitele mele au avut o problemă cu prietenia mea cu Hannah. Elena n-a părut deranjată de asta până într-o bună zi... când a fost. A început să facă diverse comentarii despre Hannah și apoi m-a acuzat că sunt îndrăgostit de ea, până când n-am mai suportat. Ne-am despărțit.

Am început din nou să-l masez. Eram ușurată, dar mi-aș fi dorit să nu mă simt așa. Senzația de ușurare însemna că erau la mijloc sentimente adevărate. Am alungat-o repede.

— Poate că ție ți s-a părut că a venit din senin, dar rareori se întâmplă așa. Probabil că a făcut cineva un comentariu și ea l-a întors pe toate fețele și l-a transformat în ceva irațional. Presupun că una dintre prietenele ei.

— Crezi?

— Da.

Mi-am strâmbat buzele, enervată.

— Fetele sunt niște idioate. Mai ales când vine vorba de femei frumoase. Una dintre prietenele ei s-a uitat la Hannah, a văzut că e superbă și apoi a spus ceva despre voi doi, iar Elena a devenit paranoică în privința relației voastre.

— La naiba! Probabil ai dreptate, a mormăit el. De ce fac femeile așa ceva?

— Pff, nu mă-ntreba pe mine. Mă derutează la culme și pe mine, mai mereu.

— Asta le face interesante, totuși.

Am izbucnit în râs.

— Dacă spui tu.

— *Și tu* mă derutezi la culme, a spus el. Dar deocamdată mă bucur de asta.

— Cole Walker, ai o răbdare de sfânt.

— Asta o să-mi scrie pe piatra de mormânt?

— Asta, pe lângă „artist de tatuaje ziua și nemuritor călător în timp noaptea", l-am tachinat eu.

Trupul i s-a zguduit de râs sub mine.

— Nu ți-ai vopsit niciodată părul în roz.

— Ah, are valoare sentimentală. E singurul lucru pe care-l am în comun cu mama, am zis, ridicând din sprânceană. Dacă mă gândesc mai bine, poate ar trebui să mi-l vopsesc.

S-a încordat sub atingerea mea.

— Nu te răzbuni pe părul tău din cauza problemelor de familie.

Am zâmbit.

— O să fac o înțelegere cu tine... nu mă tund și nici nu-mi vopsesc părul în următoarele șase luni.

— Nu fac înțelegerea asta.

— De ce?

— N-o să te atingi de părul tău în următorul mileniu.

Am zâmbit din nou și am reînceput să-l masez pe spate. N-aș schimba *nimic* la părul meu, așa că nu m-a deranjat să-i fac pe plac lui Cole.

— Bine, dacă-ți place atât de mult...

Cole s-a relaxat din nou și am tăcut amândoi, iar eu am continuat să-l masez.

Un pic mai târziu, am auzit un sforăit ușor. Adormise. Primul meu instinct a fost să mă culcușesc lângă el.

Cu toate acestea, creierul îmi spunea să nu mă atașez prea tare. Să mă bag lângă Cole și să trag un pui de somn era clar ceva ce-aș fi făcut dacă am fi avut o relație. Dar noi nu aveam o relație. Nu puteai avea o relație dacă nu aveai încredere în celălalt.

Ah, îmi dădeam singură dureri de cap.

M-am strecurat jos din pat cât am putut de încet și l-am acoperit ușor pe Cole cu pătura. M-am întors în bucătărie să iau mâncarea, îmbujorându-mă când mi-am amintit ce s-a întâmplat pe masa aia cu o noapte înainte. Tot nu-l întrebasem pe Cole de ce mă dusese să facem sex la bucătărie.

Hmm.

Cu o farfurie plină cu orez cu pui încălzit și sos de curry, m-am instalat în salon. Emisiunile de la televizor nu erau grozave sâmbătă seara, dar era în regulă. M-am uitat la un concurs de talente cu volumul dat încet, ca să nu-l deranjez pe Cole.

O jumătate de oră mai târziu, l-am auzit cum se trezește. Cu ochii la ușă, l-am așteptat să apară. I-am auzit pașii venind repede pe hol spre mine. Cole s-a oprit brusc când m-a zărit. Era tot fără tricou și obrazul îi era șifonat de la somn. Părul îi era răvășit. Nu-mi dădusem seama până atunci cât de adorabil și sexy poate fi un bărbat, în același timp.

Umerii încordați i s-au relaxat când a dat cu ochii de mine, ghemuită la capătul canapelei.

— Mi-era teamă că ai plecat.

Am scuturat din cap, iar el s-a întors în dormitor. Peste câteva minute, a traversat salonul cu un tricou pe el și s-a dus în bucătărie. Când a revenit, s-a așezat la celălălt capăt al canapelei cu farfuria lui cu mâncare și a spus:

— Scuze că am adormit.

— Nu-ți cere scuze.

— Nu mă mai doare spatele așa rău. Mulțumesc.

— Cu plăcere.

De ce totul a devenit dintr-odată atât de ciudat? M-am încruntat la el. Nu mă privea și avea un ton... dubios. S-a strâmbat înspre televizor.

— Data viitoare să mă trezești.

M-am strâmbat și eu.

— Nu te trezesc dacă ești frânt.

A mâncat în loc să-mi răspundă, iar încruntătura dintre sprâncene i s-a adâncit. Era oare...

— Te deranjează că nu te-am trezit sau că nu m-am culcat lângă tine?

M-a privit cu poftă și a trebuit să mă mușc de buză ca să nu zâmbesc la bosumflarea lui încântătoare.

— Nu.

Am izbucnit în râs pentru că era pur și simplu bestial. Era atât de dulce. Acum se uita urât la mine.

— Ce e?

Am clătinat din cap, încă hlizindu-mă.

— Ești singurul tip pe care l-am cunoscut vreodată care s-a supărat pe mine pentru că n-am rămas să mă culcușesc lângă el.

Am încercat să-mi rețin chicotelile, dar îmi era imposibil. Spre surprinderea mea, uitătura ursuză a lui Cole s-a transformat într-un surâs lent și răutăcios.

— Dacă încerci cumva să mă faci să mă simt emasculat, îți pierzi vremea.

— Poftim?

Şi-a pus farfuria pe măsuţa de cafea.

— Sunt complet sigur de masculinitatea mea.

Şi-a încolăcit mâna în jurul gleznei mele şi m-a tras înspre el.

— Eşti? am şoptit, iar el s-a apropiat uşor de mine, desfăcându-mi picioarele.

A dat din cap, cu o scânteie în ochii lui verzi.

— Şi o să-ţi arăt de ce.

— O demonstraţie, am gâfâit când mâinile lui mi s-au strecurat pe sub fustă. Ce grozav!

Zâmbetul i-a licărit în priviri, înainte de a-mi arăta ce mascul alfa zace în el.

După aceea, pe când stăteam în braţele lui, uitându-mă la televizor, mi-am amintit să-l întreb de ce am făcut sex seara trecută pe masa din bucătărie. Răspunsul lui:

— Poziţia misionarului era exclusă... Asta era cea mai bună variantă. Şi masa din bucătărie e rezistentă.

M-a sărutat.

— Am inaugurat-o.

— Masa era virgină? am zis, cu ochii plini de falsă groază.

— Da, dar sunt sigur că n-a simţit nicio durere.

— Totuşi, aş fi preferat să ştiu. Aş fi avut mai multă grijă de ea.

Cole a izbucnit în râs — un râs profund şi plin pe care nu i-l mai auzisem până atunci. Faptul că l-am făcut să râdă... ei bine... şi-a pus amprenta asupra mea. Mi-am petrecut restul serii încercând să ignor valul de căldură care-mi creştea în piept. N-am reuşit.

Mai târziu, când m-a luat în braţe în pat, mă gândeam la felurile în care m-aş putea proteja ca să nu devin dependentă de el. Cea mai bună opţiune, desigur, era să iau distanţă şi să termin povestea asta înainte să-nceapă cu adevărat, dar ştiam că nu pot s-o fac...

Mi-am blestemat voinţa sau, mai degrabă, lipsa ei.

— Eşti încordată, a zis el.

Aşa că am încercat să mă relaxez.

N-am reuşit.

Cole m-a strâns şi mai tare în braţe.

— Totul o să fie în ordine, Shannon.

Nu ştiu de ce, dar aceste cuvinte simple m-au sufocat. Ochii mi s-au umplut de lacrimi şi, oricât mă străduiam, nu mă puteam abţine şi lacrimile au început să-mi şiroiască pe obraji. Am încercat să înghit nodul care mi se pusese în gât, dar n-am reuşit decât să scot cel mai îngrozitor suspin.

A fost rândul lui Cole să se încordeze şi, dintr-odată, m-am trezit întinsă pe spate, cu el aplecat deasupra mea. Lumina de afară intra printre draperiile ferestrei sale şi îi scotea în evidenţă îngrijorarea din ochi.

— Prăjiturico, a şoptit el, trecându-şi mâinile peste obrajii mei plini de lacrimi.

— Nu ştiu de ce plâng, am şoptit şi eu, ştergându-mi faţa. Sunt atât de proastă!

— Nu eşti.

A scuturat din cap şi m-a sărutat uşor pe buze.

— Nu eşti.

Şi-a lipit fruntea de a mea, suflându-mi aer cald peste gură, şi a oftat.

— Dacă aş fi altceva decât un egoist nenorocit, te-aş lăsa să pleci.

M-am întins spre el, prinzându-l cu degetele de mijloc. Nici măcar nu mi-am dat seama că am făcut asta până când nu s-a retras un pic, zâmbindu-mi uşor.

— Sunt totuşi un egoist nenorocit.

Trupul mi s-a relaxat sub trupul lui, iar zâmbetul i s-a lărgit. Spre bucuria mea veşnică, n-a comentat asupra faptului că trupul meu era categoric în război cu mintea mea.

— Te pot înveseli.

— Nu sunt tristă... Doar că...

Am scuturat din cap şi am ridicat din umeri pentru că, sincer, nu ştiam ce simt.

— Uite, pot să-ţi fac lacrimile să dispară... Joss te-a invitat la lansarea cărţii ei joi seară.

Am inspirat adânc, simţind un amestec de surpriză, recunoştinţă şi entuziasm.

— Pe bune?

Chipul lui Cole s-a luminat dintr-odată, plin de afecţiune.

— Ce zici de asta? Vrei să fii însoţitoarea mea la lansare?

— Mai întrebi?

A izbucnit în râs şi s-a întins pe spate, lipindu-mă de el.

— Se pare că nu e nevoie.

Acum zâmbeam şi l-am luat în braţe, mi-am băgat nasul în scobitura gâtului său şi am încercat să-mi imaginez o lansare de carte, reală şi senzaţională. Va fi pretenţioasă şi sofisticată? Vin şi cocktailuri şi discuţii literare spirituale?

Uuu, trebuia să mă îmbrac elegant la o astfel de ocazie.

Uuu, şi trebuia să-i duc cărţile lui Joss, ca să-mi dea autografe pe ele.

Fericită, am lăsat gândurile pozitive să mă însoţească într-un somn adânc şi mulţumitor.

Capitolul 15

Atmosfera de la librăria de pe strada George era primitoare și relaxată. Deși erau pahare cu vin și șampanie, erau și pahare cu suc de portocale și apă. Trebuia să venim îmbrăcați neoficial, dar șic, ceea ce mi-a cam dat peste cap planurile de a-mi cumpăra ceva mai elegant, dar nu mi-a stricat entuziasmul de a fi invitată la lansarea unei cărți scrise de autoarea mea preferată.

Toată lumea era acolo, în afara copiilor. Nate, Mick, soția lui și fratele lui Hannah, Declan. Printre chipurile cunoscute erau și vreo douăzeci și ceva de străini — toți fani ai lui J.B. Carmichael. Cititorii lui Joss erau din ce în ce mai numeroși de când ultima sa carte intrase în Top 100 e-book. Cole îmi spusese că la lansarea anterioară fuseseră doar o mână de oameni și se citea pe fața ei că era oarecum surprinsă de faptul că popularitatea ei crescuse de patru ori de la ultima carte.

Soțul ei îi stătea alături în vreme ce cititorii veneau să discute cu ea și, de câte ori el încerca să se retragă, ea îl prindea de braț și-l trăgea înapoi lângă ea. Am pufnit în râs și Cole mi-a urmărit privirea.

— Nu mi-ar fi trecut prin cap că e genul timid.

— Nu e. Dar urăște să se afle în centrul atenției, așa că fazele astea sunt partea pe care o detestă cel mai tare din cariera ei de scriitoare.

M-am strâmbat.

— Trebuie să recunosc că și eu m-aș simți probabil la fel. Nu sunt o persoană timidă, dar *asta* m-ar intimida.

— Și pe mine.

— Pe bune? am spus, privindu-l surprinsă. Tu? Timid?

Cole a rânjit.

— Sunt multe lucruri pe care nu le știi despre mine.

Înainte să-l mai întreb ceva, agenta lui Joss și-a dres vocea și a prezentat-o pe aceasta. Braden a strâns-o de mână și a împins-o ușor spre centrul încăperii, acolo unde toată lumea se adunase într-un semicerc în jurul ei.

— Salutare, oameni buni!

Le-a zâmbit tuturor, iar răceala din ochii ei alungiți dispărea ori de câte ori se uita la cineva dintre prietenii sau rudele ei.

— Vreau să vă mulțumesc tuturor că sunteți aici, la lansarea celei de-a cincea cărți a mea.

Părea mai relaxată și a continuat mai puțin oficial.

— Știți voi, sunt extrem de bucuroasă că sunt înconjurată de familia și prietenii mei care mă inspiră. Credeți-mă când vă spun că nu există niciun moment de plictiseală în tribul Carmichael–Clark–Sutherland–MacCabe–Sawyer–Walker.

La auzul acestei replici, tot tribul a început să freamăte, confirmând adevărul din vorbele ei. Știam și eu că e adevărat, pentru că-mi petrecusem săptămâna trecută întrebându-l pe Cole despre oamenii aceștia vii și minunați pe care era norocos să-i aibă în viața lui. Fiecare dintre ei avea o poveste de spus și, deși nu-mi spusese decât puține detalii despre ei, eu am citit printre rânduri și am dedus că poveștile lor erau pline de dramă și de o grămadă de dureri de cap.

— De aceea ideea cărții mi-a venit cu ușurință, e inspirată de una dintre cele mai bune prietene ale mele. Știe cine e și voiam să-i

mulțumesc pentru că e persoana care este. Ești o adevărată eroină... și povestea ta s-a transformat într-o carte minunată.

A zâmbit privind mulțimea, și oamenii au râs. M-am uitat în jur la toate femeile din viața lui Joss, întrebându-mă despre cine vorbește.

— N-o să spun mai multe, pentru că soțul meu o să vă confirme că nu-mi plac discursurile, dar vreau să mulțumesc editorului meu, Audrey, care a venit tocmai de la Londra, publicistului meu, Bill, prietenilor mei și, cel mai important, soțului meu, Braden, care după o zi lungă de muncă va găsi mereu o cale de a-i distra pe copii în vreme ce eu mă închid în turnul meu de fildeș și scriu. Îmi place de tine.

I-a zâmbit.

— Foarte mult.

Braden a râs și mi-am dat seama imediat ce a văzut Joss la el.

Mmmmm.

Joss s-a dus la el și lumea s-a dispersat, iar Cole m-a strâns de mijloc. Mi-am ridicat privirea la el și l-am surprins cu sprâncenele ridicate.

— Braden are 42 de ani, a șoptit el.

La naiba! M-a prins holbându-mă.

Am ridicat din umeri, încercând să par relaxată.

— Are 42 de ani și e *atrăgător*.

A gemut de parcă l-ar fi durut ceva.

— E ca un frate mai mare, cum e și Cam. Nu spune că sunt atrăgători.

— Nu spun, am zis, clătinând din cap. În plus, Cam e mai degrabă sexy decât atrăgător.

Cole a scos un sunet de parcă i-ar fi venit să vomite.

— Și să nu uităm de Adam și, Doamne!, nici de Nate și Marco. Ăștia doi sunt de-a dreptul...

Mi-a acoperit gura cu mâna lui mare, iar eu l-am privit pe sub gene, puțin răutăcioasă.

— N-o spune.

I-am promis din ochi că n-o s-o spun. Cole și-a luat cu grijă mâna de pe gura mea. Am rânjit.

— Nu văd care e problema că-mi dau seama că sunt atât de atrăgători. Și tu ai fost îndrăgostit nebunește de Olivia.

— Bine că mi-ai adus aminte. Trebuie să vorbesc cu Rae.

— A fost foarte comunicativă.

— Stai aici pân-o găsesc și o omor.

— E aici? am spus, uitându-mă după ea prin librărie.

— A venit când vorbea Joss.

A încremenit când a zărit-o pe Rae într-un colț, râzând cu Ellie și cu mama ei.

— Mă întorc imediat.

— Cole, am protestat, dar el deja plecase.

— Ah, cineva a dat de bucluc.

M-am răsucit când am auzit vocea ghiduță a lui Hannah.

— Rae. Rae a dat de bucluc.

Hannah a surâs.

— De ce nu mă surprinde asta?

— Mi-a spus despre Cole, care era îndrăgostit de Olivia.

Încântată, Hannah a izbucnit în râs.

— Ah, frate, aproape că uitasem de asta.

În ochi i se citea veselia.

— A fost prima femeie de care s-a îndrăgostit. Era adorabil.

— Da, am zis, chicotind. De aceea Cole o s-o ucidă pe Rae.

— De ce râdeți?

Liv a venit înspre noi, însoțită de Jo, plină de curiozitate și zâmbindu-ne uluitor.

I-am privit frumusețea voluptuoasă. Nu era frumoasă cum era Jo sau superbă cum era Joss sau fascinantă ca Hannah. Era șocantă și sexy, cu ochii ei aurii și cu rotunjimile ei criminale. Nu mă mir că lui Cole i se pusese pata pe ea. Era visul umed al oricărui adolescent.

— Rae i-a povestit lui Shannon despre vechile sentimente ale lui Cole față de tine. Acum s-a dus s-o omoare.

Ne-am zgâit toate către colțul camerei în care Cole și Rae râdeau de se spărgeau.

— Adică... așa a spus...

— Sper că nu te deranjează... a spus Liv șovăind. Era acum mulți ani. Era doar un puști.

— Sigur că nu.

Am făcut un semn care să-i alunge îngrijorarea.

— Mă bucur să văd că te-nțelegi bine cu Hannah.

Jo a luat o sorbitură din paharul cu șampanie, iar Hannah s-a încordat lângă mine. Am liniștit-o cu un zâmbet.

— Ah, asta pentru că toate fostele lui iubite erau niște nebune?

Sora lui Cole a părut surprinsă.

— Cole ți-a spus?

— Da. Nu-ți face griji. Nu sunt oarbă.

Apoi m-am uitat la Hannah.

— Știu că voi sunteți ca fratele cu sora.

Ușurarea i-a licărit în ochii ei căprui și frumoși și mi-am dat seama că asta era ceva important, de vreme ce își făcea griji de fiecare dată când Cole începea să se vadă cu o fată nouă.

— Și oricum, am continuat, între mine și Cole nu e nimic serios.

Atunci atmosfera din cercul nostru s-a schimbat. Și nu în sensul bun. Jo părea vizibil derutată și supărată.

— Dar... Cole nu are relații *superficiale*.

Am deschis gura ca să explic, dar mi-am dat seama că habar nu am cum s-o fac.

— Probleme.

M-am răsucit și am văzut-o pe Joss stând în spatele nostru. Se pare că auzise totul. A făcut un gest spre mine, cu paharul de vin în mână.

— Detectez o persoană cu probleme de la o sută de kilometri distanță.

— Probleme?

Jo și Liv s-au apropiat, înghesuindu-mă. Începeam să mă simt un pic captivă.

— Ce probleme?

— Da, ce probleme? m-am răstit eu, uitând că femeia aceea era idolul meu.

Joss a ridicat din umeri.

— Dacă ar fi să ghicesc, aş spune că toată povestea cu „nu e o chestie serioasă" a fost ideea ta, şi a fost ideea ta din cauza unei despărţiri cu scandal.

Hannah, Jo şi Liv se uitau ba la Joss, ba la mine, cu aceeaşi expresie pe chip. Eram pusă la zid de aceeaşi întrebare tăcută, venită din trei direcţii diferite. *Deci, are dreptate?*

Da, cu siguranţă mă simţeam prizonieră.

— Doamne! Gagici.

Cole a apărut dintr-odată, împingându-le la o parte pe sora lui şi pe Hannah ca să ajungă la mine.

— Voi patru parcă sunteţi o haită de hiene în jurul micuţului Simba.

Mi-am încolăcit mâna în jurul taliei lui, bucuroasă că intervenise, în ciuda faptului că mă comparase cu un pui de leu. Oricât de mult mi-ar fi plăcut prietenii şi familia lui Cole, nu eram pregătită să-mi împărtăşesc trecutul cu ei.

— Ne pare rău.

Hannah părea să fie sinceră. Jo, în schimb, nu voia să cedeze atât de uşor...

— Cum adică nu aveţi o relaţie serioasă?

— Jo... a oftat Cole. Nu...

— De când ai tu relaţii la mişto?

Şi-a încrucişat braţele peste pieptul ei subţire, cu o expresie enervată. Ochii ei aveau exact aceeaşi formă şi nuanţă ca ai lui Cole. M-am relaxat lipită de fratele ei, amintindu-mi că Rae îmi povestise că Jo îl crescuse. Era doar protectoare.

— Jo...

— Nu cred că...

— Jo, bagă înapoi ghearele de ursoaică!

A spus-o pe un ton atât de autoritar încât nu m-a surprins că ea a tăcut brusc. Degetele lui Cole mi s-au înfipt în talie.

— Shannon e treaba mea, nu a ta.

— Și tu ești treaba mea, a parat ea, uitându-se urât la mine.

— *Ce ciudat.*

Toată lumea s-a oprit din vorbit și m-a privit. M-am albit la față.

— Am spus asta cu voce tare?

Cole a dat din cap, chicotind amuzat. Joss, Hannah și Liv au izbucnit în râs și chiar și Jo a renunțat la mutra încruntată, surâzând. Eram stânjenită, dar puteam suporta dacă asta însemna că Jo n-o să se mai bage în relația mea cu Cole.

Spre ușurarea mea, în următoarele câteva săptămâni, Cole n-a mai adus niciodată vorba despre „situația noastră". Refuzam s-o numesc relație, deși m-am lăsat prinsă foarte repede într-o lume grozavă alături de el. Atenția lui, grija lui, aroganța și dulceața lui... păreau să nu se oprească. Părea că așa e el, pur și simplu, și trebuie să recunosc că era plăcut.

Bine, era mai mult decât plăcut.

Cole nu-și ascundea afecțiunea pentru mine, deși reușea să păstreze un profesionalism distant în fața clienților, și nu ascundea nici faptul că ne îndreptăm spre ceva serios și că, în cele din urmă, o să am încredere în el. Optimismul lui era oarecum fermecător.

La fel erau și umorul, și răbdarea lui... *și, și, și*!

Chiar mi-aș fi dorit să aibă vreun defect. Dar pe măsură ce ne petreceam timpul la întâlniri la film, la cină, la băut cu prietenii, pe acasă pe la el și făcând cel mai tare sex din viața mea, nu găseam nimic enervant la el, în afara faptului că schimba constant canalul la televizor. Și, desigur, asta *era* o chestie foarte enervantă, dar era una singură.

Un lucru pe care-l puteam suporta, pentru că...

Eram fericită.

Și odată cu fericirea venea și vinovăția.

Logan era în închisoare în vreme ce eu mi-o trăgeam cu un superb artist de tatuaje.

Nu mă mir că familia mea încă nu se deranjase să intre în legătură cu mine. Eu îmi trăiam viața fericită, în vreme ce fratele meu

suferea pentru că-ncercase să mă protejeze. Sora mea nu-mi mai scrisese de câteva săptămâni, când mă rugase să-i confirm că sunt încă în viață.

Și uite-așa, în ultimele câteva zile, grija față de familia mea îmi spulberase fericirea. Nu conta că Cole nu era deloc băiat rău. Părea a fi, iar asta era tot ce-ar fi contat pentru familia mea.

Știam că va sesiza că mă simt aiurea, dar din fericire, a pus-o pe seama faptului că stătea în apartamentul meu pentru prima oară. Nu-l invitasem să stea cu mine, pentru că în taină îmi plăcea ideea să pot pleca de la el de acasă când vreau. Nu că aș fi plecat vreodată, dar îmi plăcea să știu asta. Dacă ar fi stat la mine... în fine, mi-ar fi fost mult mai greu să dau pe cineva afară decât s-o șterg. Dar acum câteva zile, Cole insistase să rămână la mine. Ne certaserăm. El câștigase. Acum credea că sunt ofticată când, de fapt, eu mă luptam cu vinovăția.

În vreme ce eu eram în bucătărie, pregătind cina, Cole stătea în salon, uitându-se la un serial de comedie. Era în largul lui aici, iar mie mi se părea că e prima noastră noapte împreună care se repetă la nesfârșit.

— Prăjiturico, mi-ai văzut telefonul? a strigat el.

— Vezi în dormitor.

Câteva minute mai târziu l-am zărit cu coada ochiului. Am privit peste umăr și l-am văzut stând în pragul bucătăriei, ținând în mână o pânză, cu ochii la mine. Părea derutat.

Privirea mi-a căzut pe pânză.

Arta... mea.

Am simțit cum pulsul îmi zvâcnește în venele de la gât.

— Ce faci cu alea? am spus.

Cole a ridicat peisajul orașului Edinburgh.

— E a ta? Tu ai făcut asta?

Mi s-a făcut rău. Neliniștea m-a copleșit, iar Cole a venit spre mine.

— Shannon?

Am dat din cap, cu ochii lipiți de pictură.

— Shannon, e uluitoare! a zis el cu o voce moale, joasă, surprinsă. De ce nu mi-ai spus?

Uluitoare? I-am privit chipul.

— Îți place?

Cole a râs scurt.

— Îți bați joc de mine? E genială!

Îi plăcea? Îi plăcea pictura mea.

— Ești sigur? am chițăit eu.

— Da, a insistat el. La fel ca și celelalte trei pe care le-ai ascuns sub pat.

A pus-o cu atenție pe masa din bucătărie și apoi și-a încolăcit brațele în jurul taliei mele, trăgându-mă lângă el.

— De ce nu mi-ai spus că pictezi? De ce e secret?

Eram încă șocată că-i plăcea opera mea.

— Shannon?

Tremurând, m-am desprins din strânsoarea lui și m-am întors la sosul meu.

— Este...

Nici măcar nu știam cum să-ncep să-i explic. Cole și-a lipit pieptul de spatele meu și s-a aplecat să închidă ochiul aragazului.

— Cina poate s-aștepte.

M-a luat ușor de mână și m-a dus în dormitor. Eu am rămas în prag, iar el a îngenuncheat și a scos lucrările mele ascunse. A pus teancul de schițe pe pat.

— Pot să mă uit?

Am dat din cap că da, cu inima bătându-mi în galop. Cole a-nceput să se uite prin desenele mele. După câteva minute, s-a așezat pe pat și m-a privit fix. Nu știam ce-nseamnă mutra lui.

— Simt că nu te cunosc, a spus el moale, atingând portretul fratelui meu, Logan. E clar că asta e o mare parte din tine...

De-abia atunci mi-am dat seama cât de încordată eram, cu mușchii tensionați până la durere. Mi-am descleștat pumnii și m-am dus șovăitor către pat. Mi-am trecut degetele peste portretul lui Logan.

— El era singurul care-mi încuraja lucrările artistice. După ce bunicul a murit, apoi buni... nu-l aveam decât pe Logan.

— Ăsta e fratele tău?

Am dat din cap.

— Îmi plăcea la nebunie să schițez portretele oamenilor. Acum îmi plac mai mult peisajele semiabstracte.

M-am uitat la picturile în acril pe care Cole le sprijinise de perete.

— N-am pictat până când nu m-am mutat aici.

M-am înroșit de plăcere când i-am citit surprinderea de pe chip.

— N-aveai de unde să știi.

— Chiar crezi că sunt bună?

— Bună? a spus Cole, clătinând uluit din cap. Shannon, ești o artistă superbă. De ce... de ce nu ai continuat cu asta?

Cu laudele lui răsunându-mi în urechi, a trebuit să-mi aplec capul ca să-i evit privirea. Nu voiam să știe cât de mult însemna asta pentru mine sau cât de mult îmi doream să mă arunc asupra lui și să-l acopăr cu sărutări.

— După liceu, am decis să nu mă duc la facultate, ca toți prietenii mei. Voiam să capăt ceva experiență de viață, să muncesc puțin. Plănuiam să mai amân vreo doi ani și apoi să mă înscriu la școala de arte.

Am oftat, și un milion de regrete mi-au năpădit pieptul.

— Cumva am lăsat visul ăsta să mi se scurgă printre degete. Era mai simplu să am o slujbă și niște bani și o relație decât să mă gândesc la studii și la datorii. Dar apoi am îmbătrânit puțin și mi-am dat seama că nu sunt fericită. Creativitatea mă făcea însă fericită și voiam să fie o parte importantă din viața mea.

M-am uitat la Cole, iar el a tresărit când mi-a văzut furia din priviri. Cuvintele mele mi se păreau și mie dureroase.

— Când m-am hotărât să mă-nscriu la școala de arte, eram cu Ollie. Mi-a găsit schițele pe-acolo și a făcut mișto de ele, umilindu-mă. Mi-a spus la nesfârșit că nu mă pricep, că nu sunt talentată... iar eu l-am crezut pe nenorocitul ăla.

— Sper să nu-l găsesc niciodată, Shannon.

Vocea lui Cole era aspră, plină de furie.

— Pentru c-o să termin ce a început Logan.

— Nu spune asta.

I-am luat mâna și mi-am împletit degetele cu ale lui.

— Nu merită.

— Nici asta nu merită! a izbucnit Cole. Să-ți ascunzi talentul sub pat ca și cum e ceva de care trebuie să-ți fie rușine.

M-a privit în ochi, mânios.

— Știa că ești prea bună pentru el și că într-o zi te vei trezi și o să-ți dai și tu seama de asta. Așa că a făcut tot ce i-a stat în putință ca să te simți mică și neînsemnată — să te simți norocoasă că ești cu el, când adevărul stătea exact invers.

— Cole...

— Chestia asta.

A luat un bloc de desen.

— Trebuie să fie pe față de-acum încolo și dacă vrei să te duci la școala de artă o să găsim o cale să faci asta. Încă mai păstrez legătura cu câțiva dintre profesorii mei de la Edinburgh, țin ateliere în fiecare an despre arta tatuajelor. O să găsim o cale, a promis el. Dacă asta îți dorești.

Atâtea sentimente mi-au inundat pieptul, încât am rămas fără suflare. L-am privit uluită pe Cole.

— Ești real, Cole Walker?

Mi-a zâmbit scurt.

— E ciudat. În fiecare zi mă uit la tine și mă întreb *același* lucru.

— Nu face asta.

L-am strâns de mână.

— O să mă faci să plâng.

— Vreau să știu totul.

— Totul?

Dinții i s-au încleștat.

— Despre ceilalți. Despre foștii tăi iubiți.

Alarmată, m-am desprins din strânsoarea sa.

— De ce?

Hotărârea din ochii lui a devenit și mai intensă când eu m-am retras.

— Pentru că trebuie să știu cu ce am de-a face. Trebuie să aflu ce ți-au făcut.

— Nu.

Am scuturat din cap, gata să mă retrag.

— *Vrei* să afli, iar eu nu sunt sigură că sunt pregătită pentru această discuție.

Cole a luat blocurile de desen, le-a pus ușor pe podea — de parcă ar fi fost niște opere prețioase de artă—, apoi a venit pe pat, mai aproape de mine. Și-a înlănțuit degetele în jurul încheieturii mele și m-a tras către el până când șoldurile noastre s-au atins.

— *Trebuie* să aflu.

Și-a trecut nodurile degetelor peste pomeții mei și s-a uitat adânc în ochii mei.

— Trebuie să știu, ca să încerc să repar răul pe care l-au făcut ei.

Ochii și nasul mă înțepau, pentru că vorbele lui loviseră prea adânc în emoțiile mele dezlănțuite.

— Dacă ai ști...

Am clătinat din cap, încercând să mă retrag, dar el nu mi-a dat voie.

— Cole.

Am încercat să vorbesc mai hotărâtă, dar el n-a renunțat.

— Dacă ai afla totul, ai ști ce idioată am fost. O să mă privești altcumva.

— Ba nu!

— Ba da!

— Shannon!

Mi-a prins bărbia și știam că-și pierde răbdarea pentru faptul că mă desconsider, că-l desconsider pe el însuși.

— Ba nu!

M-am desprins din strânsoarea lui şi m-am uitat în altă parte, dar nu m-am retras. Am cedat. La un moment dat oricum ar fi aflat. Nu era decât o chestiune de timp.

— Primul meu iubit a fost Ewan. Tipul care m-a luat cu maşina în ziua aceea, pe strada Scoţia. Cu el a fost despărţire obişnuită şi nu a lăsat cine ştie ce urmă. Dar următorul a fost Nick, şi el m-a rănit, cu siguranţă.

Am inspirat adânc.

— El a fost primul cu care am făcut sex. Credeam că-l iubesc.

Mi-am dat ochii peste cap din cauza propriei naivităţi.

— Era într-o trupă rock. Arăta bine şi era prea fermecător pentru binele meu. Mi-a spus că mă iubeşte cu o seară înainte să-l prind trăgându-i-o unei blonde într-o debara, la unul dintre concertele sale.

Am simţit cum Cole îşi înfige degetele în mijlocul meu şi, când m-am uitat la el, i-am văzut neliniştea din priviri.

Suferea pentru mine.

Ceva... ceva *important* a-nceput să-mi zvâcnească pe dinăuntru.

Voiam să-l iau în braţe şi să nu-i mai dau drumul niciodată şi, în acelaşi timp, voiam s-o iau la goană în direcţia opusă bărbatului ăsta, care părea prea bun ca să fie adevărat.

— Nu mi-am învăţat lecţia, am continuat, cu glas răguşit, afectată de evenimentele din trecut şi din prezent. Cam după un an, am început să ies cu Bruce. Era un motociclist şi toată lumea îi spunea Bear, pentru că era uriaş. Chiar era îndrăgostit de mine. La început.

Am zâmbit amar.

— Statura mea îl făcea protector şi puternic în acelaşi timp. Îmi spunea mereu cât sunt de drăguţă şi de sexy, cât de amuzantă, cât de isteaţă, cât de adorabilă. Era un izvor de complimente. Aşa că pentru mine nu conta că era un motociclist mort după distracţie, cu zece ani mai în vârstă ca mine. M-am îndrăgostit de el. Mi-a făcut rost de o slujbă la un studio de tatuaje al celui mai bun prieten al său. Am fost împreună un an şi jumătate. În ultimele patru luni şi-a tras-o în secret cu o gagică superbă din gaşca de motociclişti. Apoi a decis că

ea e mai potrivită pentru el, așa că m-a părăsit și l-a convins și pe prietenul lui să mă dea afară.

Cole părea gata să omoare pe cineva.

— Ești sigur că vrei să continui?

A dat din cap, mohorându-se.

Cât despre mine... mă rog, am crezut c-o să-mi fie mai greu să-i dezvălui toate acestea lui Cole. Depășisem durerile suferite până la Ollie și în aceste ultime câteva luni amintirile despre ceea ce permisesem să mi se întâmple mă ardeau pe interior ca acidul. Totuși, stând acolo cu Cole, mi-am dat seama că, într-un fel, de-a lungul ultimelor săptămâni, amărăciunea începea să se evapore.

M-am încordat când mi-am dat seama de asta. Îmi permiteam să uit, din cauza lui Cole.

Nu fi proastă din nou — trebuie să-ți aduci aminte, trebuie să ții garda sus. Atunci când te simți în siguranță, ei te vor răni. De. Fiecare. Dată.

Instinctiv, am încercat să mă îndepărtez de Cole, dar mă ținea strâns de mijloc. Am expirat, atât de confuză, atât de derutată de toate emoțiile care se roteau pe dinăuntrul meu. Ar fi trebuit să-mi fie teamă de Cole, totuși...

— Bine, am continuat. Apoi a fost Rory. Nu eram împreună decât de câteva luni înainte să observ că-mi tot lipseau bani din geantă. În cele din urmă am descoperit că Rory fura de la mine și chiar avea o mică afacere ca dealer de droguri. Apoi am aflat că fusese la pușcărie. Am plecat de-acolo ca din pușcă și am ajuns în brațele dragului de Ollie. Și despre el știi totul.

După câteva secunde de tăcere tensionată, Cole a spus:

— E doar o serie de ghinioane, Shannon.

De data asta m-am dezlipit de el, sărind de pe pat și mormăind exasperată.

— Ghinoane? Nu, Cole, asta înseamnă să ai un gust îndoielnic la bărbați.

— Persoanele de față se exclud, a mârâit el, ridicându-se din pat.

— N-o face! m-am răstit, răsucindu-mă și ducându-mă la bucătărie să termin cina.

— Ce să nu fac?

A venit după mine.

— Nu fi copilăros și fermecător.

— Asta e greu. Chiar *sunt* copilăros și fermecător.

Am pufnit și eram gata să aprind din nou aragazul, când brațele lui puternice m-au înlănțuit și m-au ridicat în aer. M-am sprijinit de umărul lui Cole cu un geamăt.

— Ce faci?

— Te duc în pat. Cina poate aștepta.

M-a bătut ușor la fund și a luat-o către dormitor.

— Lasă-mă jos, am mormăit.

— Nu. Mai întâi: faptul că ți-am admirat opera artistică mi-a provocat o superereceție. Îmi plac femeile talentate.

M-a mângâiat pe fese înainte de a-mi da drumul în pat. M-am uitat prelung la el, întrebându-mă cum am trecut atât de repede de la confesiuni pornite din inimă, derută și furie la asta. Privirea mi s-a oprit la mâinile lui, care începuseră să-și desfacă jeanșii.

— În al doilea rând, o să te fut până o să plece și ultima amintire nasoală pe care o ai, chiar dacă o să fac asta toată viața. Începând din seara asta.

Am încremenit la auzul comentariului despre toată viața.

— Cole...

— Taci, prăjiturico, a murmurat el, urcându-se în pat și încălecându-mă. Tot ce spui mă va îndârji și mai tare.

M-am trezit brusc, cu inima bătându-mi atât de tare încât o puteam auzi. Transpirația îmi acoperea pielea și am gâfâit, căutând să respir.

Când ochii mi s-au obișnuit cu întunericul, am descoperit că eram la mine în dormitor. Cole dormea lângă mine. Era epuizat după ce-și petrecuse toată seara trăgându-mi-o. Și eu eram epuizată. De aceea adormisem imediat ce pusesem capul pe pernă.

Dar coşmarul revenise.

Nu-l mai avusesem de săptămâni întregi. De când începusem să mă văd cu Cole.

Am înghiţit în sec, trecându-mi mâna tremurătoare prin părul umed. Cred că toată discuţia despre foştii mei iubiţi îi provocaseră revenirea.

Habar n-aveam ce să fac.

Lucrurile păreau că merg bine cu Cole, dar nu aşa fusese cu toţi înainte să meargă rău? Ar trebui să-l părăsesc. Ar trebui...

Mi-am luat un răgaz, inspirând şi expirând, şi mi-am simţit inima liniştindu-se. Apoi am auzit un mormăit cunoscut, urmat de un şuierat cuminte. Uşor-uşor, mormăitul a devenit din ce în ce mai zgomotos şi şuieratul a devenit din ce în ce mai piţigăiat, până când s-a transformat mai degrabă într-un chiţăit.

Cole s-a foit lângă mine şi a gemut. A deschis ochii reticent şi i-a mijit către mine.

— Ce naiba e asta? a zis el, cu vocea răguşită din cauza somnului.

Am pufnit în râs şi m-am întins la loc.

— Ăştia sunt Rae şi Mike.

Mutra lui îngrozită şi somnoroasă era atât de comică, încât am izbucnit în râs. Gemetele şi chiţăiturile s-au oprit imediat. S-a auzit o bătaie în peretele dintre camera mea şi a lui Rae.

— Tăceţi dracului! a răsunat glasul ei înăbuşit.

Asta ne-a terminat pe amândoi. M-am lipit de Cole, îngropându-mi râsetele în gâtul lui, în vreme ce şi el se îneca cu propriile hohote.

Şi uite-aşa, coşmarul şi neliniştile mele au trecut pentru moment în uitare.

Capitolul 16

Când Cole m-a atins ușor pe șale, i-am inspirat aroma coloniei.

— Credeam că vii la mine diseară, după ce termin cu antrenamentul de judo, mi-a murmurat în ureche.

M-am îndepărtat de el, aplecându-mi capul asupra dosarului la care lucram. Aproape terminasem să trec pe calculator tot sistemul de îndosariere al lui Stu. Dacă n-aș fi fost distrasă atât de des, l-aș fi terminat într-o săptămână, probabil. Cole n-a înțeles că eram ocupată și nu aveam chef să mă atingă. În studio era liniște și nu mai era nimeni care să-l vadă cum mă înghesuie în biroul de la recepție.

— Shannon! a spus el prinzându-mă de șolduri.

Am ignorat excitarea pe care mi-a provocat-o atingerea sa. De fapt, încercam să ignor totul la el zilele astea.

Cole s-a ținut de cuvânt și a vorbit cu o profesoară de la Colegiul de Arte, întrebând-o ce șanse aveam să fiu acceptată la un curs de pictură. Aceasta a fost foarte amabilă și mi-a trimis informațiile despre portofoliul de care aveam nevoie ca să mă înscriu în program, dar și informațiile despre sistemul de creditare pentru

studenţi. Pentru anul acesta nu mai aveam timp, dar după ce am discutat cu Cole şi m-am molipsit de entuziasmul lui, m-am hotărât să lucrez la portofoliu în următoarele nouă luni şi să-l folosesc, împreună cu diploma de liceu, ca să mă înscriu la admitere pentru programul de anul viitor.

Cole m-a dat de gol la Rae şi Simon, iar Rae a insistat să folosesc salonul ca să lucrez acolo, pentru că era mai mult spaţiu şi avea şi balcon. Eram uluită de tot sprijinul lor, dar mai ales de Cole, care părea foarte hotărât să-mi alunge tot pesimismul pe care mi-l lăsase moştenire Ollie.

Faptul că încerca să mă facă fericită mă speria de moarte. Din cauza asta eu mă îndepărtam de el, atunci când cele mai multe iubite — *nu* că eu aş fi fost iubita lui — i-ar fi fost recunoscătoare şi l-ar fi apreciat şi mai mult. N-o făceam intenţionat. Nevoia de a mă proteja era instinctivă. La început, nu mi-am dat seama că asta fac.

A început cu lucruri mici... nu mă mai uitam în ochii lui când vorbeam la serviciu şi găseam pretexte ca să-mi smulg mâna din mâna lui. Apoi am început să-mi găsesc motive ca să nu mă duc acasă cu el sau el să nu vină acasă cu mine. Se ducea la judo două seri pe săptămână şi în alte două mergea la kickboxing. Până acum, ne vedeam acasă la el după ce termina, dar acum foloseam antrenamentele sale ca scuze ca să petrecem noaptea separat.

Cole fusese răbdător.

Dar nu ştiam cât va mai dura asta. Exista o posibilitate ca răbdarea lui să ajungă la capăt.

— Lucrez la desenul cu Royal Mile, m-am grăbit să mă scuz în seara aceea, ca să scap de el. Altă dată.

— Rae spune că ai terminat.

La naiba, Rae!

— În fine... sunt obosită din cauza lui. Cred că prefer să stau liniştită în seara asta.

M-am încordat, aşteptându-i reacţia. El m-a îmbrăţişat şi m-a sărutat pe tâmplă.

— Bine. Dar ia-ţi liber duminică. Simon îmi ţine locul ca să te pot duce la prânz la Elodie şi Clark.

A simţit că vreau să-l refuz şi a continuat.

— I-am spus deja lui Elodie că vii şi tu, aşa că ea face planuri în funcţie de asta. A spus tuturor că vii. Hannah de-abia aşteaptă să te vadă, iar Joss spera să-ţi dea să citeşti câteva capitole din noua ei carte, dacă tot eşti acolo.

M-am răsucit în braţele lui şi l-am prins ascunzându-şi un zâmbet. Mă jucase pe degete, şi ştia asta. Cole a surâs când a văzut că mă încrunt şi s-a apropiat şi mai mult de mine. Am început să gâfâi când mâna lui mi-a atins coapsa. Şi-a strecurat-o pe sub fusta mea, mângâindu-mi încet pielea delicată de pe interiorul coapselor şi mutând-o din ce în ce mai sus.

— Cole!... am gemut eu, l-am prins de mână şi l-am împins cu palma în piept.

Şi-a înclinat capul, apropiindu-se şi mai mult de mine şi urcându-şi mâna şi mai mult pe sub fusta mea. M-a sărutat pe gât. M-am înfiorat, iar el m-a sărutat în sus, prinzându-mi apoi lobul urechii între dinţi.

— Diseară..., a şoptit el, înfigându-şi degetele pe sub lenjeria mea intimă. Eşti sigură că eşti obosită?

Şoldurile mi-au zvâcnit când mi-a atins clitorisul cu degetul mare. Excitarea şi şocul mă ţineau lipită de el, în timp ce se juca la lumina zilei cu mine, în studio.

— Cole!... am gemut eu, încolăcindu-mi degetele în tricoul lui.

Mă simţeam copleşită, iar coapsele-mi tremurau, dar m-am lipit şi mai strâns cu şoldurile de mâna sa. Buzele lui mă atingeau uşor, tachinându-mă.

— Am înţeles mesajul, deci nu, nu eşti prea obosită.

Eram copleşită de dorinţă şi mi-am încolăcit mâinile în jurul capului său, trăgându-l spre mine pentru un sărut real. Simţeam cum orgasmul se apropie. Mi-am dat drumul cu un geamăt lângă buzele lui, cu tot trupul cutremurându-mi-se lipit de trupul lui.

Cole a gemut, scoţându-şi mâna de sub fusta mea şi netezindu-mi-o la loc. M-a sărutat din nou, iar mâinile lui liniştitoare m-au mângâiat pe talie şi pe spate. Mi-am revenit, într-un final. Am încremenit. Tocmai îl lăsasem să-mi provoace un orgasm într-un loc public şi nu făcusem nimic ca să-l opresc. Sincer, eram disperată după el.

S-a zis cu distanţa pe care voiam s-o pun între noi. Habar nu aveam ce voiam.

Eram un dezastru desăvârşit.

Am pus ultima pagină pe micul teanc de hârtii şi am ridicat privirea către Joss, care stătea la o masă de toaletă, în colţul încăperii. Eram în camera copiilor din casa lui Elodie şi Clark Nichols, iar Joss aşteptase emoţionată ca eu să citesc primele trei capitole ale celui mai recent manuscris al său.

— Ştiu că e diferit de orice am scris până acum.

— Da.

Am dat din cap cu gravitate. Apoi am zâmbit.

— Dar îmi place la nebunie.

Joss s-a ridicat, iar ochii ei cenuşii erau greu de citit.

— Pe bune?

— Categoric.

I-am dat capitolele înapoi.

— E tot în stilul tău consacrat: umorul negru, realismul, senzaţia de lipsă a sentimentelor. Dar ai adăugat acţiune şi mister şi îndrăzneală şi intrigă. Îmi place la nebunie. De-abia aştept să citesc şi restul.

Un surâs lent şi mulţumit i-a luminat chipul.

— Mă rog, trebuie să-l scriu mai întâi. Voiam doar opinia unui cititor înainte de a merge mai departe. A cuiva în care să am încredere. Cole a spus că pot avea încredere deplină în tine.

M-am înroşit în sinea mea datorită laudei lui Cole. Uneori, mă făcea să mă simt vinovată ca naiba că eu nu aveam încredere în el. *Ha, uneori? Mai degrabă tot timpul.*

— Mulţumesc că ai încredere în mine.

Joss a zâmbit, de parcă mi-ar fi citit gândurile.

— Poate că ar fi bine să-ncerci să ai încredere în Cole.

— Ți-a spus el ceva?

Am simțit cum mă crispez pe dinăuntru. Treaba mea era treaba mea. Cole nu trebuia să povestească tuturor.

— Nu multe. Dar e înconjurat de o grămadă de femei care-l adoră de când era puști, așa că tindem să devenim un pic curioase și să ne băgăm nasul în treburile lui.

A rânjit, de parcă era ceva amuzant. Nu eram de acord cu ea.

— Am reușit să aflăm ce bănuiam de fapt de la început: n-ai încredere în el din cauza unei despărțiri urâte.

Tensiunea mi s-a risipit.

— Dar asta e tot ce a spus?

— Da, niciun alt detaliu de la Cole. Nu ți-ar face așa ceva. Totuși, eu nu sunt proastă, Shannon. Știu că în cazul tău despărțire urâtă înseamnă ceva *nasol de tot.*

M-a strâns ușor de umăr, în semn de încurajare.

— Dar în Cole poți avea încredere. Ține la tine.

Nu am răspuns, pentru că nu știam ce să spun. Am simțit o durere în piept când am coborât la parter, iar râsetele și discuțiile celor de acolo ne-au ajuns la urechi. Cole merita să fie cu cineva care să aibă încredere în el și să-i ofere ce oferea el.

O, Doamne!

Venise deja clipa? Trebuia să plec?

Mi s-a făcut rău la acest gând, dar am găsit puterea să-i zâmbesc lui Cole când Joss m-a condus în sufragerie. Locul era ocupat de o masă mare și de una mai mică, în celălalt capăt al încăperii, unde stăteau copiii. Se pare că venisem în vizită într-una dintre puținele zile când toată lumea era liberă pentru prânzul de duminică.

Cole m-a primit lângă el. În partea cealaltă le aveam pe Hannah și Sophia. Cumva, Elodie reușise în mod miraculos să așeze mâncare în fața tuturor.

— Nate, spune-le povestea cu „ce-ar fi dacă".

Liv a chicotit înspre soțul ei. Nate a zâmbit și i-am urmărit privirea de-a lungul camerei. Lily, fiica lui și a lui Liv, o frumusețe brunetă în vârstă de vreo șapte ani, se hlizea cu sora ei, January, și cu Beth, fiica lui Joss și a lui Braden. Văzând-o ocupată, Nate a dat din cap. Liv s-a uitat la mine.

— Tocmai ne-am întors dintr-un weekend petrecut la Argyll.

— Deci eram la Dunoon, a explicat Nate. Liv e pe ponton cu January pentru că lui Jan îi e puțin teamă de apă. Așa că o scot pe Lily cu o barcă cu vâsle pe lac ca s-o învăț să pescuiască. Iar Lily trece prin faza „ce-ar fi dacă".

— Ce e faza „ce-ar fi dacă" ? am întrebat eu.

— Faza „ce-ar fi dacă", a zis Braden, este o fază prin care trec majoritatea copiilor. Luni întregi la rând, zi de zi, pun întrebări cu „ce-ar fi dacă".

Am izbucnit în râs și am dat din cap, iar Nate a continuat.

— Așa că Lily și cu mine suntem în barcă și ea îmi pune o tonă de întrebări, iar eu încerc să-i răspund cât mai răbdător cu putință. „Tată", spune ea, „ce-ar fi dacă nu prindem niciun pește?" „Atunci în lac va fi un pește în plus". „Tată, ce-ar fi dacă am pierde o vâslă?" „Atunci o s-o folosesc pe cea care ne rămâne ca să ajungem înapoi la ponton". „Tată, ce-ar fi dacă le-am pierde pe-amândouă?" „Atunci ar trebui să vâslim cu mâinile goale". „Tată, ce-ar fi dacă ar veni o barcă?" „Atunci ar trebui să ne dăm la o parte din calea ei". „Și ce-ar fi dacă ar fi foarte, foarte aproape?" „Ar trebui să dispărem din calea ei foarte, foarte repede". „Tată, ce-ar fi dacă n-ai vedea barca?" Exact atunci îmi pierd răbdarea. „Lily", am spus, „credeam că vrei să-nveți să pescuiești. De ce pui toate întrebările astea?" „Pentru că, tată, e o barcă mare în spatele tău". Mă uit peste umăr și descopăr că feribotul de la Dunoon e fix acolo!

Toți am izbucnit în râs, iar Nate începe să gesticuleze.

— Încep să vâslesc disperat ca să ies din calea lui, iar Lily stă acolo calmă, ca și cum nu se-ntâmpla nimic.

M-am cutremurat de râs alături de Cole și mi-am dat seama că părinții de la masă au înțeles pe de-a-ntregul conversația. Nu cred că

eu am trecut printr-o asemenea fază când eram copil. Părinții mei nu stăteau la taclale cu mine, deci probabil că nu mă mai oboseam să întreb nimic.

Olivia își ștergea lacrimile de râs de la ochi. Probabil auzise povestea de zeci de ori și tot i se părea amuzantă.

— Păi, de vreme ce stai azi aici cu noi, putem presupune că tu și Lily ați scăpat cu bine, a spus Joss sec.

— Corect. Am scăpat la limită, pentru că fiica mea face pe șmechera, exact ca maică-sa.

Liv a ridicat din umeri.

— Ce să fac dacă mi-a moștenit senzaționalul simț al umorului?

Râsetele noastre au fost întrerupte de un zăngănit puternic care s-a auzit la celălalt capăt al mesei. Elodie își prinsese brațul și părea să aibă o durere foarte mare, avea ochii căscați de șoc, fața pământie și lucea de transpirație.

— Elodie!

Braden, care era cel mai aproape de ea, a sărit de pe scaun în același timp cu Clark, care a dat buzna către ea din celălalt capăt al camerei. M-a cuprins o senzație profundă de neliniște când i-am văzut pe Braden și pe Clark punându-i întrebări. Ea s-a sprijinit pe ei, incapabilă să vorbească din cauza durerii.

— Chemați ambulanța! a strigat Braden, dar Marco sunase deja.

M-am uitat uluită la Cole. Se holba la Elodie cu panică în priviri, cu chipul palid. Jo a venit brusc lângă el, prinzându-l strâns de mână.

În apartamentul lui Cole, atmosfera era sumbră. Stătea întins pe pat, uitându-se în tavan, iar eu zăceam lângă el, neavând habar ce să spun.

Paramedicii o duseseră pe Elodie la spital; soțul ei, Hannah, Declan, Ellie, Braden și perechile lor, cu copii cu tot, se duseseră și ei. Copiii plângeau pentru că știau că se întâmplase ceva rău, iar părinții lor încercau să se țină tari de dragul lor.

Restul am rămas în urma lor.

Cole amuțise.

Nu spusese nimic când Jo sugerase să mergem acasă, iar ea urma să ne sune dacă are vreo veste. Nu spusese nimic în taxi, pe drum înspre casă. În ultimele cincisprezece minute nu spusese nimic.

Ştiam că e apropiat de familia Nichols; doar că nu-mi dădusem seama de profunzimea acestei legături până acum. Îi era teamă pentru Elodie şi ştiam că nu-i pot alunga această frică nici în ruputul capului.

— Pot să-ţi aduc ceva?

A scuturat din cap.

— O să fie în regulă, am şoptit, sperând să am dreptate.

— N-ai de unde să ştii asta, a replicat el. Şi mama a făcut atac de cord. N-a mai scăpat.

— Elodie nu e mama ta.

— Da, a pufnit el cu amărăciune. Ştiu asta. De-aia e mult mai nasol.

N-am înţeles ce voia să spună şi i-am şoptit numele, ca pe o întrebare. M-a privit fix cu ochii lui verzi şi am tresărit când am văzut câtă durere e în ei. I-am prins mâna.

— Elodie Nichols e tot ce mama mea n-a fost niciodată. O mamă adevărată. O mamă minunată. Bună şi înţelegătoare. Loială. Primeşte oameni în familia ei ca şi cum ar fi ceva firesc, ca şi cum nu e mare scofală să-ţi deschizi căminul pentru un străin.

I-am văzut lacrimile din ochi şi am simţit un nod în gât. Am început şi eu să plâng.

— Mama ta cum era?

Nu eram convinsă că vreau să aflu, dar *trebuia* să ştiu. A expirat cu greutate şi şi-a îndreptat din nou privirea spre tavan.

— Egoistă. Amară. O beţivă.

L-am strâns de mână, iar el şi-a înfipt degetele în pielea mea, ca răspuns.

— Când eram copil, nu m-a sprijinit niciodată. Jo avea întotdeauna grijă de mine, asigurându-se că sunt spălat, îmbrăcat şi hrănit. Se asigura că am tot ce-mi trebuie pentru şcoală. Mama a-nceput să bea din ce în ce mai rău, mai ales când ne-am mutat de la Glasgow la Edinburgh.

— Eşti din Glasgow? am zis, surprinsă.

A dat din cap.

— Pe tata nu mi-l amintesc. A fost închis pentru jaf armat când aveam vreo doi ani. Ştiam că nu fusese un tip de treabă, pentru că, atunci când am mai crescut, am primit, în sfârşit, atenţie din partea mamei. Dar nu în sensul bun al cuvântului.

Mi s-a făcut rău dintr-odată.

— Aveam vreo 13 ani, aproape 14, dar păream mult mai mare. Eram cât Jo de înalt până la 14 ani.

Mi-a zâmbit trist.

— Eram un tocilar desăvârşit. Nu mă duceam nicăieri, doar acasă la prietenul meu, ca să joc jocuri video sau să lucrăm la benzile desenate pe care le cream.

Am surâs.

— Pare ceva adorabil.

— Eram foarte timid.

Zâmbetul i s-a evaporat.

— Eram tot timpul îngrijorat. Jo muncea de-i săreau capacele, pentru că mama, în acel moment, era o beţivă care nu se mai dădea jos din pat. O culegeam tot timpul de pe jos din bucătărie, îi curăţam voma... În fine, Jo încerca să mă protejeze, dar chestia asta mă îngrijora şi mai tare, din cauza presiunii la care se supunea. Şi ieşea mereu cu tipii ăştia care aveau bani, iar eu ştiam de ce. Mă simţeam ca naiba... Îmi doream să fiu mai mare ca s-o ajut şi eu, înţelegi?

M-am întins şi l-am mângâiat pe obraz, încercând să nu plâng de mila lui.

— Noi trăiam în situaţia asta şi alţi copii de vârsta mea erau atât de imaturi. M-am izolat până când am devenit aproape asocial.

— Nici măcar nu-mi pot imagina aşa ceva.

Jur că mi s-a strâns inima în piept de dragul lui.

— Faptul că mama a devenit abuzivă a complicat lucrurile. Am încercat să mă ascund de Jo, pentru că nu voiam să-şi bată capul cu asta... şi pentru că mi-era ruşine.

Nu mi-am mai putut reţine lacrimile.

— Cole?

M-a privit cu tristeţe.

— Spunea că semăn cu el. Cu tata. Că nu sunt bun de nimic, că sunt un nimic. Şi mă lovea. Eu n-am lovit-o totuşi niciodată. Eu nu eram ca el. N-o să fiu niciodată ca el.

Mi-am înghiţit un suspin de compasiune şi vinovăţie.

— Iar eu am spus... am spus că...

— Şşş.

Cole s-a încruntat şi şi-a pus braţele în jurul meu. Mi-am îngropat faţa în scobitura gâtului său şi am început să plâng pentru toate câte i se întâmplaseră şi pentru lucrurile pe care i le spusesem.

— Iubita mea, şşş, mă omori cu zile.

— Îmi pare rău, am sughiţat eu, încercând cu disperare să mă stăpânesc.

M-a mângâiat pe spate.

— Uită lucrurile astea. Pentru totdeauna.

— Nu voiam să mă port aşa.

— Ştiu.

Mi-a dat drumul ca să-i citesc adevărul din priviri.

— Shannon, *ştiu*. Nu e la fel, dar ştiu cum e să ai pe cineva care ar trebui să te iubească, în schimb te face să te simţi mic şi neînsemnat. Să te rănească cu violenţă şi nepăsare. *Ştiu*. Şi asta înseamnă că ştiu exact de ce te aperi atât de mult.

Mi-a şters lacrimile cu degetul lui cel mare.

— Eşti un om bun. Nu semeni deloc cu ea. Mi-a fost foarte greu s-o iubesc şi a plecat lăsându-mă să mă simt foarte vinovat pentru asta.

Mi-am tras nasul.

— Jo a aflat? Că te lovea.

— Cam a aflat, de fapt. Era vecinul nostru. A aflat şi i-a spus lui Jo. Mă rog, el credea că Jo ştia, aşa că m-am luat de el, lucru care a devastat-o. Apoi *el* a făcut tot posibilul să se revanşeze faţă de ea. A schimbat totul pentru noi. Îi datorăm foarte multe.

— Şi tatăl tău?

Cole s-a întunecat la faţă.

— El o bătea pe Jo când era mică. Mick a aflat şi l-a bătut măr, apoi a plecat. După scurt timp, a ajuns la puşcărie.

Mâna i s-a încordat pe talia mea.

— S-a întors când aveam 14 ani. Încerca s-o şantajeze pe Jo. Spunea că, dacă nu-i dă bani, o să vină şi-o să mă ia cu el.

— O, Dumnezeule!

— Jo a-ncercat să-l ţină departe de mine, dar el a prins-o singură şi a atacat-o, ca avertisment că timpul trece şi el nu mai are răbdare.

Nu aveam cuvinte să exprim cât de şocată eram de aceste dezvăluiri. N-aş fi spus niciodată că era atâta nefericire în trecutul lui Cole.

— Chiar te iubeşte, am şoptit, plângând din nou, de data asta de recunoştinţă şi respect pentru sora lui Cole.

— O, da!

A zâmbit, dar eu îi citeam emoţiile copleşitoare din priviri.

— E o războinică atunci când vine vorba de mine. Aşa a fost întotdeauna. Belle e cea mai norocoasă fetiţă din lume.

Am zâmbit aprobându-l, apoi am întrebat:

— Ce s-a întîmplat cu tatăl tău?

— Jo s-a dus la Joss şi la Braden. Braden i-a strâns pe Cam şi pe Mick şi toţi trei s-au ocupat de problemă. N-am întrebat şi nici nu am dorit să aflu cum. Ştiu doar că ne-au protejat şi n-am mai auzit niciodată de el.

S-a răsucit brusc, aplecându-se peste mine, cu ochii arzând de pasiune. M-a ţintuit sub el. Mi-a dat părul la o parte de pe faţă cu mâinile tremurânde.

— De aceea trebuie să ştii că eu nu-ţi voi face niciodată rău în felul acesta. Niciodată! Trebuie să mă crezi, Shannon.

S-a înclinat, cu buzele deasupra buzelor mele şi a şoptit ca o implorare:

— Te rog să mă crezi!

M-am uitat la chipul lui minunat și la ochii lui plini de bunătate și am simțit cum amintirile ultimelor săptămâni mă asaltează. Răbdarea, bunătatea, compasiunea, statornicia lui... toate astea însemnau mult mai multe decât artistul de tatuaje sexy, arogant și încrezător pe care-l vedea restul lumii.

Și, cu forța unei lovituri primite în piept, mi-am dat seama că-l credeam.

Îl credeam.

Eram speriată, dar trebuia să-l calmez pe el înainte de a mă liniști eu. Mi-am strecurat mâinile în jurul gâtului său și l-am sărutat lent și dulce. Când m-am desprins de el, l-am privit fix în ochi și am spus cu o îndrăzneală care m-a surprins chiar și pe mine:

— Nu ești un nimic. Ești un om minunat. Cine te cunoaște nu poate să nu te adore...

— Shannon...

— Inspiri loialitate, Cole, și mama ta e cea care a avut de pierdut. A ratat un puști tare, tare mișto.

Am zâmbit printre lacrimi.

— Și un bărbat inteligent și bun. Nu te simți vinovat pentru că o iubești pe Elodie Nichols mai mult decât pe mama ta. Elodie merită iubirea ta. Așa cum mama ta n-a meritat-o niciodată.

A tremurat lipit de trupul meu, îngropându-și fața în scobitura gâtului meu și luându-mă strâns în brațe. L-am luat și eu în brațe, arătându-i dragostea mea, în ciuda temerilor mele care mă îndemnau să nu fac asta.

— Te cred, Cole, am șoptit. Te cred.

Ca răspuns, s-a lipit și mai tare de mine.

Capitolul 17

M-am trezit și l-am văzut pe Cole ca prin ceață, stând în fund pe pat.

— Vreo veste?

Neliniștea din vocea lui m-a trezit de tot la realitate, iar drama de cu o zi înainte m-a lovit în piept. Soneria telefonului lui Cole ne trezise pe amândoi. M-am ridicat repede, uitându-mă la ceasul de pe noptieră. Era unsprezece seara. După ce îmi povestise toată istoria familiei lui, îl convinsesem să mănânce ceva. Apoi ne-am băgat din nou în pat și am adormit.

— Dar se simte bine? a șoptit el în telefon.

L-am înconjurat cu un braț. Cole și-a petrecut mâna liberă peste umerii mei și m-a strâns tare în brațe. I-am simțit mușchii încordându-se. N-a mai zis nimic, în vreme ce persoana de la celălalt capăt al liniei răspundea.

— Bine... mda. Mulțumesc, Jo. Vorbim... Da, și eu pe tine.

A închis telefonul și și-a lăsat privirea în jos la mine.

— Erau vești bune?

A expirat.

— Elodie a avut un atac de cord.

— O, Dumnezeule!

L-am prins și mai strâns de mână.

— E în regulă.

M-a strâns de mână.

— I-au făcut ceva... angioplastie? I-au îndepărtat blocajul. Inima nu i-a fost foarte afectată, așa că medicii cred că va fi bine.

M-am bucurat pentru Elodie și pentru Cole și pentru restul familiei. Nu stătusem prea mult timp în preajma lor, dar nu trebuia să fii un geniu ca să-ți dai seama că Elodie era șefa lor de trib.

— Sunt vești bune.

El a dat din cap, dar melancolia care i se întipărise în ochi mai devreme a rămas acolo. M-am uitat în ochii lui superbi și vii și m-am lăsat copleșită de dorința de a-l face fericit. L-am încălecat, i-am cuprins fața în mâinile mele și l-am sărutat încet pe gură.

— Momente ca acesta ne amintesc cât de trecător e totul.

Mi-am lăsat mâna pe brațul lui drept și i-am mângâiat vulturul și ceasul de buzunar cu vârful degetelor.

— Am crescut ascultând muzică, citind cărți și uitându-mă la filme care-mi spuneau toate că luăm în glumă trecerea timpului. Avertismentul a început să-și piardă înțelesul. Și, din păcate, numai atunci când suntem puși față în față cu propria moarte ne aducem aminte că întregul univers ne spune că viața e scurtă pentru că e adevărat.

L-am privit adânc în ochi și am simțit legătura aceea dintre noi. Am simțit că nu mai respir, m-am simțit amețită. Înfricoșată.

— Nu pot să-ți fac nicio promisiune, Cole. Deocamdată nu pot. Mi-aș dori să pot. Dar încerc să ajung acolo. Vreau să fac relația asta să meargă.

Am zâmbit, timidă și copleșită.

— Vreau să avem o relație.

Ceva s-a luminat în privirea lui Cole, alungând melancolia. Și-a pus mâinile pe spinarea mea, trăgându-mă mai aproape.

— Spui că vrei să fii iubita mea?

Avea vocea răguşită, aţâţată. M-am înclinat spre el şi am şoptit, aproape de buzele lui:

— Spui că tu vrei să fiu iubita ta?

— La naiba, da! a şoptit el şi şi-a lipit buzele de gura mea.

Deşi Cole a spus că voia să vin cu el în vizită la spital la Elodie, l-am convins de contrariu. Şi nu pentru că nu voiam să vin cu el să-l susţin sau să-i arăt lui Elodie că mă gândeam la ea. Ci pentru că nu simţeam că era locul meu, deocamdată. De-abia o cunoşteam pe Elodie, iar atacul ei de cord îl afectase mult pe Cole. Credeam că i-ar prinde bine să petreacă puţin timp între patru ochi.

S-a dus la spital în seara următoare, cu un buchet de flori ales de mine. Faptul că a văzut-o pe Elodie cu ochii lui, că a înţeles că ea se simte bine a alungat toată tristeţea care se ghemuise în sufletul lui Cole. Când s-a întors de la spital la el acasă, unde-l aşteptam, am simţit imediat schimbarea din el. Cole era din nou ca înainte, ba chiar *mai mult* decât atât. Era chiar mai vesel şi mă bucuram, dar eram şi speriată, pentru că-i promisesem c-o să încerc să am o relaţie serioasă cu el.

Nu voiam să las teama să pună stăpânire pe mine, aşa că m-am aruncat cu un soi de tremur ciudat în noua etapă a relaţiei noastre. Era în firea mea să fiu afectuoasă la modul deschis cu un partener şi, cu un strop de dificultate, mi-am eliberat această parte din mine.

Îmi plăceau îmbrăţişările şi sărutările şi ţinutul de mână.

Din fericire, şi lui Cole păreau să-i placă aceste lucruri şi mi-a acceptat schimbarea de comportament, fără să spună un cuvânt.

Miercuri, în pauza de prânz, ne-am încuiat în atelierul lui şi ne-am pus pe giugiulit în scaunul lui de tatuat. Eram toată excitată câteva ore mai târziu, când el a ieşit din camera lui cu un client şi s-a apropiat de recepţie, ca să plătească.

— Şaizeci de lire, vă rog, am zis eu tipului înalt şi deşirat care avea atât de multe tatuaje încât eram surprinsă că a mai găsit loc pentru unul nou.

Tipul a rânjit către mine şi mi-a dat cardul lui. În timp ce se procesa tranzacţia, Cole a spus:

— I-am promis lui Hannah că am grijă de Sophia mâine, dar vreau să vii la mine la ora opt, la cină.

Am ridicat din sprânceană.

— Era o întrebare pe undeva pe-acolo?

S-a corectat.

— *Te rog,* vrei să vii la mine la cină, Shannon?

Ah, frate.

Am dat din cap că da.

— Frate, e gagica ta? l-a întrebat clientul pe Cole, care nu s-a deranjat să-i răspundă. Frate!

Individul l-a înghiontit pe Cole, într-un fel admirativ. Cole l-a privit inexpresiv. Clientul s-a potolit, iar tupeul i s-a evaporat.

— Ziceam și eu, atâta tot.

S-a uitat la mine, apoi din nou la Cole.

— E sexy, a spus el în șoaptă.

Cole continua să-l privească inexpresiv.

— Bine... OK.

Tipul și-a luat cardul și chitanța de la mine.

— Eu o să...

Mi-a făcut stânjenit cu mâna și a ieșit din studio. M-am sprijinit pe tejghea într-un cot, cu bărbia în palmă.

— L-ai intimidat intenționat.

Iubitul meu a ridicat leneș din umeri, apoi s-a aplecat să mă sărute.

— Nu ești vreo pițipoancă pe care am agățat-o în sediul unei frății studențești, și-a explicat el impoliteța.

În mod clar, ieșeam cu un domn. Am zâmbit încântată.

— Mâine seară. La opt.

— Mâine, i-am promis.

Privind în urmă, mi-am dat seama că nevoia mea urgentă de a recâștiga un strop din controlul pe care-l pierdusem în fața lui Cole apăruse dintr-o neînțelegere.

Fusesem la cumpărături ca să-mi iau ceva ce speram să-l facă pe Cole să-și piardă capul și să recapăt un pic din stăpânirea de sine pe care o pierdusem.

— Aveam planuri, a spus Cole, urmându-mă pe coridor până în camera lui. Dar dacă vrei să sărim direct la desert, eu mă mulțumesc și așa.

Era ora opt, iar eu voiam în mod clar să sar direct la desert. M-am răsucit cu fața la el, sorbindu-l din priviri. Am tremurat așteptând ce urma să vină. Cole purta un tricou negru și jeanși. Era desculț. Sexy fără nici cel mai mic efort. Era sexy până în măduva oaselor.

Eu însă trebuia să mă străduiți ceva mai mult. Zvâcnirea dintre picioare a apărut imediat după ce mi-am scos tricoul și l-am aruncat în cealaltă parte a camerei. Cole a mijit ochii când a văzut sutienul de-un verde-smarald, de mătase și dantelă, pe care-l cumpărasem pentru această ocazie. Am zâmbit cu subînțeles.

— Mai am ceva.

— Continuă, a zis el, cu glas răgușit.

Mi-am scos lent pantofii cu toc și apoi mi-am desfăcut fermoarul fustei conice. Am ieșit din ea, dând la iveală chiloții asortați și decupați pe fese. Cireașa de pe tort era ceva ce purtam foarte rar.

Jartiere și ciorapi negri.

Cole a întredeschis buzele când mi-am scos fusta și m-am întors ușor cu spatele. Părul aproape că-mi atingea dragonul negru tatuat pe spate. Mi-am arcuit spatele și am scos fundul în afară, ca o invitație directă. Am privit peste umăr și am observat că penisul îi împingea în fermoar. Am zâmbit.

— Îți place?

Răsufla rapid.

— Dacă-mi place? a zis el tăios.

M-am răsucit din nou cu fața la el și mi-am mângâiat sânii.

— Le-am cumpărat special pentru tine.

Ca răspuns, Cole și-a scos tricoul, iar mușchii îi zvâcneau sub tensiunea momentului. M-am felicitat în gând.

— Întoarce-te cu fața la perete!

Vorbele lui dure și autoritare m-au prins cu garda jos.

— Poftim? am șoptit, nesigură, dar în același timp excitată de cererea lui.

— Întoarce-te cu fața la perete!

M-am întors.

— Pune mâinile pe perete și arcuiește-ți spatele!

M-am aplecat și am simțit cum mă ud de excitare între picioare.

— Cole?

L-am auzit apropiindu-se, apoi i-am simțit căldura trupului cu câteva clipe înainte să mă atingă. Mi-a mângâiat pielea lăsată la iveală de lenjerie, apoi și-a strecurat degetele pe sub chiloți. M-a pătruns cu degetele și eu am gemut, savurând această invazie minunată.

— Ești udă leoarcă, a spus el răgușit.

Am gemut și mi-am lipit și mai tare mâinile de perete, ca să simt și mai apăsat mișcarea degetelor sale.

— Cole, te rog!

Și-a scos degetele din mine și m-a prins de șolduri. Erecția lui aspră mi se freca de fund prin jeanși.

— Asta îți dorești?

Și uite așa, stăpânirea mea de sine s-a evaporat. Dar nu-mi părea foarte rău, pentru că știam că și Cole urma să și-o piardă pe-a sa în curând.

— Da, am scâncit eu.

Singurele sunete din încăpere erau respirația grea și zgomotul făcut de fermoarul jeanșilor. Apoi foșnetul pantalonilor săi care i-au căzut până la glezne, urmat de fâșâitul unui pachet de prezervative. Îmi tremurau coapsele. Mâinle lui mari îmi mângâiau fundul, urcând apoi ca să mă prindă de șoldurile mele zvelte.

— Desfă-ți picioarele!

Am simțit o altă zvâcnire în burtă și am făcut cum mi-a spus.

— Ah, Doamne!

Mi-am lăsat capul pe spate, cu mâinile lipite de perete. Cole m-a pătruns. Şoldurile i-au încremenit, dar a intrat mai adânc şi s-a înclinat să-mi potrivească mâinile pe perete. Mi-am aplecat capul, cu părul căzându-mi peste faţă, şi am privit în podea, neştiind nimic altceva în afara lui Cole în mine, pulsând şi vibrând. Mâinile lui aspre îmi înconjuraseră braţele şi coastele, ridicându-mi uşor sutienul. Aerul rece mi-a întărit şi mai mult sfârcurile, iar sânii mi s-au umflat când mâinile lui Cole i-au cuprins.

M-a sărutat pe umăr, mângâindu-mi sfârcurile cu degetele mari. S-a tras înapoi şi a pătruns din nou în mine, răspândindu-mi o senzaţie fierbinte în picioare. M-am cutremurat, iar el intra şi ieşea din mine din ce în ce mai repede. Tot abdomenul îmi era cuprins de excitare în vreme ce Cole se juca, ciupindu-mă de sfârcuri.

— Dă-ţi drumul, Shannon, a gemut el, împingându-şi şoldurile din ce în ce mai tare în mine.

M-am aşezat mai tare pe picioare şi mi-am sprijinit mâinile pe perete. Apoi i-am răspuns la mişcări.

— La naiba!

Şi-a mutat o mână pe şoldul meu, iar degetele i s-au înfipt în carnea mea, mărind ritmul mişcărilor sale. Se apropia. Am simţit tensiunea din mine acumulându-se şi am încremenit.

— Da, da, a gemut el, mângâindu-mă pe spinare. Dă-ţi drumul, Shannon, dă-ţi drumul!

Exact atunci tensiunea a explodat şi am ţipat dându-mi drumul, iar sexul meu s-a contractat în jurul penisului său.

— Ah, ah... ah... a făcut Cole încremenind. La naiba!

Şi-a dat drumul, tremurând lipit de mine. M-am scurs pe lângă perete, cu respiraţia întretăiată, iar Cole s-a apăsat în mine, cu mâinile acum pe zid, lângă corpul meu. Îi simţeam răsuflarea greoaie pe spinarea mea când şi-a sprijinit fruntea pe umăr.

— Cred că asta înseamnă că ţi-a plăcut lenjeria, am murmurat adormită.

Trupul i s-a zguduit de un hohot încet de râs.

— Ai ghicit corect.

Atunci mi-am dat seama că da, Cole avea mai multă încredere în noi ca pereche, în capacitatea noastră de a ne continua relația, dar asta nu însemna că îmi răpea autocontrolul. În cel mai rău caz, eram unul la dispoziția celuilalt. Și asta îmi convenea. Cred că puteam gestiona relația asta, atâta vreme cât ne aflam întotdeauna pe picior de egalitate.

Capitolul 18

— Ţi-a sosit următoarea programare.

Cole a ridicat privirea din planşele de pe biroul lui. A zâmbit când m-a văzut în prag.

— Nu fugi! a spus el, făcându-mi semn să intru.

— Ce e?

Am intrat în atelierul lui, cu privirea la desenele lui.

— Vreau să te rog ceva.

M-a speriat trăgându-mă în braţele lui. M-am prins de bicepşii săi şi am izbucnit în râs, surprinsă.

— Ce faci?

Ochii verzi ai lui Cole au scânteiat.

— Te sărut.

Şi apoi m-a sărutat. M-am retras, reticentă.

— Nu putem face asta aici, l-am dojenit eu. Ai un program foarte aglomerat, Cole Walker.

A răspuns mângâindu-mă cu nasul pe obraz şi strângându-mă de talie.

— Ştiu, a gemut el. Dar nu pot să scap de gustul tău de pe limbă. Mă înnebuneşte.

Am chicotit şi l-am îndepărtat.

— Atunci nu mă mai săruta.

Cu un rânjet nebunatic, Cole a scuturat din cap.

— Nici să nu te gândeşti.

Am surâs, încântată.

— Atunci dă dovadă de puţină voinţă. Haide, clienţii aşteaptă.

A trebuit să-mi înăbuş râsul, iar el m-a urmat cu un zâmbet comic şi ghiduş pe buze. L-am condus la recepţie, acolo unde-l aştepta o brunetă înaltă şi subţire, cu piercinguri în buză şi sprânceană. S-a luminat când l-a văzut pe Cole şi mi-am stăpânit enervarea când i-am zărit privirile pofticioase.

— Ea e Renee. Renee, el este Cole.

— Bună, Renee!

Cole i-a întins mâna cu sinceritate, iar tipa s-a ridicat şi i-a strâns-o.

— Hei, salutare! a flirtat ea.

M-am încordat. În acest moment, în mod obişnuit, m-aş fi întors la biroul meu şi l-aş fi lăsat pe Cole să continue, dar eram prea ocupată să fiu curioasă şi să-ncerc să-mi calmez posesivitatea. Cole i-a ignorat flirtul, păstrându-şi o expresie neutră.

— Ai idee ce cauţi sau vrei să te uiţi prin portofoliul meu?

Renee a scos o bucată împăturită de hârtie şi i-a dat-o lui Cole. Mi-am lungit gâtul ca s-o văd mai bine când Cole a desfăşurat-o. Un flamingo. Renee a ridicat din umeri când Cole a privit-o curios.

— Prietenul meu mi l-a desenat. Am o slăbiciune pentru *Alice în Ţara Minunilor* şi cred că e o chestie subtilă.

S-a apropiat de el şi şi-a trecut mâna provocator peste abdomen şi şolduri.

— Îl vreau pe şoldul drept. Uite aici.

Ah, minunat! Avea pantalonii daţi pe jumătate jos. Cole m-a privit cu coada ochiului şi cred că mi-a observat enervarea, pentru că a

zâmbit, de parcă toată faza era amuzantă. M-am răsucit brusc și mi-am făcut de lucru la biroul meu, ignorându-i când Cole a condus-o în atelierul lui. Mi-am dat ochii peste cap când am auzit-o exclamând:

— Ah, e cel mai mare pistol de tatuaje pe care l-am văzut vreodată! Glumea cu tâmpeniile astea?

Înfuriată, de-abia mă mai puteam concentra la treaba mea. Era ceva cu care știam că trebuie să mă obișnuiesc. Cole era un bărbat arătos. Femeile o să se tot dea la el. Trebuia să învăț să suport asta.

— Ești sigură că te simți bine? Pari un pic suferindă, l-am auzit pe Simon spunând când a intrat în studio.

Am ridicat privirea și l-am văzut conducând o fată înspre mine. Fata, într-adevăr, era foarte palidă. Își făcuse un piercing în buric. Am intrat în debaraua din spatele meu, unde aveam o cafetieră și un frigider, și am scos o bucată de ciocolată din rezerva mea personală.

— Shannon, Jen e gata să plătească.

I-am zâmbit și i-am întins ciocolata.

— S-ar putea să te ajute.

Mi-a luat-o din mână cu degete tremurânde.

— Mulțumesc.

După ce fata a plătit, Simon, ca un domn desăvârșit ce era, a condus-o până la ușă. I-a propus să stea pe canapeaua de la recepție până când se va simți mai bine, dar ea părea că de-abia așteaptă să plece de-acolo. După ce a închis ușa în urma ei, s-a întors spre mine oftând.

— Nu știu de unde a apărut reacția asta. Are piercinguri în nas și urechi și n-a avut niciodată probleme.

— O să fie în regulă.

Simon s-a înclinat peste biroul meu.

— Am și eu o șansă la o bucățică din ciocolata ta?

Am zâmbit la privirea copilăroasă pe care mi-a aruncat-o și am scos ciocolată pentru amândoi. Simon și-a terminat porția lui, uitându-se la mine cum încă mestecam.

În cele din urmă, a vorbit:

— Deci, există vreo șansă ca tu și Cole să părăsiți cuibușorul de nebunii și să ieșiți în lume? Lui Tony îi e dor de voi.

Era adevărat că, în ultimele două săptămâni, Cole și cu mine fuseserăm ocupați unul cu celălalt. Ajunseserăm într-un nou stadiu al relației noastre și acum eram amândoi un pic dependenți unul de altul. Adică așa presupuneam, cel puțin, că el era dependent de mine, pentru că eu așa eram. M-am încruntat, gândindu-mă la bruneta arogantă și insinuantă pe care tocmai o tatua.

— Bem ceva vinerea asta? Nu dacă e motiv de supărare, a adăugat Simon, făcând un gest spre fața mea încruntată.

— A, nu, nu de asta.

Am oftat și mi-am coborât vocea.

— Clienta lui Cole ar putea fi chiar acum întinsă în pielea goală pe canapea, oferindu-i-se. Își face un tatuaj pe șold.

Simon s-a strâmbat.

— I se mai întâmplă uneori.

— De ce femeile sunt atât de puțin subtile? Nici măcar nu se gândesc că ar putea avea iubită.

Acum prietenul meu rânjea.

— Și are... adică ești iubita lui oficială?

— Știi ceva, pentru cineva atât de alfa ești tare bârfitor.

— Nu ocoli întrebarea.

Încă nu recunoscusem față de altcineva în afara lui Cole că avem, de fapt, o relație. Faptul că o anunțam în fața lumii o făcea să fie mai reală. Ar fi fost mult mai greu să gestionăm repercusiunile unei despărțiri știind că vor exista martori ai prostiei mele dacă îmi voi da seama vreodată că m-am înșelat în privința lui Cole.

Dar nu mă înșelam. Nu mă înșelam.

— Da, sunt iubita lui. Ești mulțumit?

Simon a chicotit.

— Cole e, sunt convins.

Am amuțit amândoi preț de un moment, iar Simon m-a cercetat din priviri în timp ce-mi mușcam buza, pierdută în gânduri.

— Simon?

— *Da?* a spus el.

— Tu eşti gay.

— Ai observat, nu-i aşa?

Am zâmbit la replica lui sarcastică.

— Ai spune că ai un spirit de observaţie ieşit din comun?

— Pentru că toţi homosexualii sunt clarvăzători sau cum?

Surâdea, aşa că mi-am dat seama că nu s-a supărat.

— Nu... Doar că... Am crezut întotdeauna că femeile sunt mai intuitive decât bărbaţii şi mă-ntrebam dacă...

— Dacă sunt mai intuitiv pentru că sunt gay?

— Sună oribil când o spui aşa.

— Ce anume? Că bagi în aceeaşi oală un grup întreg de oameni din cauza orientării lor sexuale? m-a înţepat el.

M-am strâmbat.

— Las-o baltă.

Simon şi-a lovit uşor nasul cu degetul.

— Vorbeşte, zânuţo. Ce te frământă?

M-am uitat peste umăr la uşa din capătul culoarului. Am inspirat profund.

— Ce crezi că vede la mine?

Simon a părut surprins de întrebarea mea şi m-a privit întrebător în ochi.

— Pe bune?

Am ridicat din umeri.

— Ai zis-o şi tu...: Cole e sexy. Supersexy. Şi e talentat şi charismatic. Putea să-şi aleagă pe oricine.

— Pot să te-ntreb ceva?

— Desigur.

— Mă rog, Cole mi-a spus că voi doi v-aţi cunoscut când aveai 15 ani.

— Da?

— Îţi aminteşti întâlnirea?

Am zâmbit ușor.

— Sigur că da.

— Îți amintești dacă te simțeai nesigură pe tine atunci, când stătea de vorbă cu tine? Te-ai întrebat vreodată de ce un puști atât de arătos era interesat de tine?

Am ridicat din sprânceană. M-am apropiat de Simon, cu coatele pe tejghea și cu bărbia în palmă.

— Nu, am spus încet. Am fost mereu conștientă de părul și de statura mea, dar... nu. Eram mult mai sigură pe mine când eram mai mică.

— Și acum de ce nu mai ești așa?

Din cauza lui Ollie. Am strâns pumnii.

— Nu am un motiv.

Simon mi-a acoperit o mână cu palma lui.

— Bun răspuns.

Mi-am ridicat privirea și i-am văzut expresia blândă.

— Știi cât valorezi, Shannon. La fel și Cole. Crede-mă.

I-am zâmbit recunoscătoare.

— Ești dat dracului, Simon!

A ridicat din sprâncene și a zâmbit.

— Tocmai ai înjurat?

Am râs când mi-am dat seama cât de fericit îl face o înjurătură.

— Suntem o adunătură foarte ciudată, nu-i așa?

Mi-a făcut cu ochiul.

— Nu mi-aș imagina lucrurile altcumva.

Mirosul clorului se simțea puternic când am intrat cu Cole în complexul sportiv și un val de nostalgie m-a copleșit. Îmi plăcuse mult înotul în copilărie. În fiecare vară, în timpul vacanțelor, Logan ne ducea pe Amanda și pe mine la piscina din cartier o dată pe săptămână. Câteodată reușeam să-l fac să ne ducă de două ori pe săptămână. Fratele meu nu ne-a abandonat niciodată când apăreau prietenii lui, indiferent de cât râdeau de el că venise cu surorile lui mai mici. Avea mereu grijă de noi, ne distra.

— Te simţi bine?

Cole s-a uitat în urmă la mine în timp ce înaintam pe coridorul cu gresie crem.

— Da. Mă gândeam că, dacă n-aş fi fost curioasă să te văd în toată splendoarea ta, aş fi înotat şi eu. N-am mai întotat de-o veşnicie.

A zâmbit.

— Data viitoare.

Ne-am oprit în faţa uşilor duble gri, cu geamuri mari, în formă de semicerc. Prin ele se vedea o arenă de dimensiuni considerabile, care servea drept sală de antrenament pentru ora de judo a lui Cole. Câţiva oameni forfoteau înăuntru — nişte tipi cam de vârsta lui Cole şi mai mari, câţiva puşti între 8 şi 15 ani şi două femei care părea puţin mai în vârstă decât mine. Cunoşteam numai două persoane: pe Cam şi pe Nate. După cum îmi povestise Cole, era ora lui Nate şi includea sportivi de toate vârstele şi nivelurile. Cealaltă oră de judo a lui Cole din timpul săptămânii era una la care se ducea cu Nate şi era ţinută de un sensei cu rang mai înalt decât al lor — era numai pentru cei cu centura neagră.

Cole se schimbase în echipament după serviciu. Era un costum albastru Adidas, cum purtau Nate, Cam şi colegul lor, iar centura lui Cole era tot neagră. Nu ştiam ce înseamnă fiecare dintre culorile centurilor din încăpere, dar ştiam că cele negre sunt mai importante decât celelalte. Cole îmi povestise rapid câte ceva în maşină. Deşi avusesem altele pe cap —gândul la Renee şi la femeile ca ea, faptul că ziua mea se apropia iute şi încă nu primisem nicio veste de la familia mea, faptul că îmi doream cu disperare să-l vizitez pe Logan, dar ştiam că nu vrea să mă vadă, şi faptul că mă simţeam vinovată deoarece Cole mă făcea fericită în timp ce fratele meu putrezea la puşcărie — ca să pot reţine ceva.

Mi-am dat seama că lui Logan i-ar plăcea de Cole. Ştiam asta fără nici cea mai mică îndoială.

Dar apoi l-am alungat pe Logan din gândurile mele, pentru că m-ar fi tras într-o depresie adâncă şi, în schimb, mi-am ridicat privirea la iubitul meu.

Deoarece artele marțiale însemnau atât de mult în viața lui Cole, devenisem un pic curioasă. Voiam să văd cu ce se mănâncă asta. Cole era încântat de curiozitatea mea, presupunând că interesul meu se datora dorinței de a începe să iau ore de judo. Sugerase să asist la un antrenament, ca să văd dacă mi-ar plăcea să încerc. Eu mă bucuram că el își închipuia că eram curioasă în legătură cu artele marțiale și nu-și dădea seama că eram un pic obsedată de el în acest moment.

— Gata?

Am dat din cap și el a deschis ușa, făcându-mi loc să intru în încăperea plină de necunoscuți, care și-au întors privirile curioase spre mine. Cole și-a lăsat geanta de sală într-un colț și m-a luat de mână, ducându-mă la Nate și la Cam. M-au salutat zâmbind și m-am mai relaxat un pic.

— Deci ai venit să ne admiri, a surâs Nate, făcând gropițe în obraji.

— Dacă nu aveți nimic împotrivă.

— Nu e nicio problemă. Doar că sunt surprins că te lasă să stai aici ca să vezi cum își ia bătaie.

Cole a izbucnit în râs. Îmi plăcea la nebunie să-l privesc râzând. Îmi plăcea la nebunie cum ochii îi sclipeau de bucurie, îmi plăceau ridurile din jurul acestora, îmi plăcea surâsul lui copilăresc.

— O să te fac să-ți înghiți cuvintele, bătrâne.

Nate l-a dezaprobat.

— Îți arăt eu cine e bătrân. Treci la rând.

O oră și jumătate mai târziu

— Te-a bătut măr.

Cole a ridicat din umeri, apropiindu-se de mine. Nate tocmai își terminase ora și toată lumea se îndrepta spre vestiare.

— L-am lăsat. Mă simțeam milos.

— Milos, pe naiba, a spus Nate din spatele lui, luându-și geanta de jos.

Cole a rânjit la el și s-a întors spre mine. S-a aplecat, mirosind a transpirațe proaspătă și radiind căldură. Buzele mi-au tremurat ușor după ce el m-a sărutat cu blândețe.

— O să mă duc la duș. Ne vedem la recepție.

Am dat din cap și l-am văzut îndepărtându-se cu Nate.

— Deci știe?

Mi-am îndreptat privirea spre ușa pe care ieșiseră Cole și restul colegilor săi, surprinsă să remarc cum Cameron rămăsese în urmă. Stătea în fața mea în sala acum goală, cu geanta de sport aruncată peste umăr. După câte îmi povestise Cole despre trecutul lui, nu puteam să nu simt față de Cam recunoștință și căldură, deși nu-l cunoșteam foarte bine.

— Poftim?

— Știe?

— Ce să știe?

Cumnatul lui Cole a făcut câțiva pași spre mine, fixându-mă cu ochii lui de un albastru-închis.

— Că ești îndrăgostită de el.

Cred că mi s-a oprit inima la auzul acestor cuvinte. Cam mi-a aruncat un zâmbet liniștitor.

— Dacă tu nu i-ai spus, n-o s-o fac nici eu. Dar mie mi-e foarte clar.

Era? Bizar... mie nu mi-era clar deloc!

— Aăăă...

— După cum te uiți la el.

— După cum mă uit la el?

Cam a chicotit când mi-a auzit tonul neliniștit și a dat să treacă pe lângă mine. Înainte de asta, a întins mâna și m-a strâns ușor de umăr.

— Nu e sfârșitul lumii, Shannon. Ai încredere în mine.

Să am încredere în el?

Mi-ar plăcea foarte mult ca oamenii să nu-mi mai ceară să am încredere în ei.

Capitolul 19

Nimic nu se compara cu trezitul dimineața când cerul era senin și afară era cald — atât de cald încât *puteai purta tricou și pantaloni scurți și-ți puteai cumpăra înghețată.* Zilele astea erau o raritate chiar și pe timp de vară și-mi plăceau la nebunie, pentru că parcă eram în vacanță pentru o scurtă vreme. Zilele răcoroase și luminoase de primăvară erau și ele frumoase, atunci când soarele răsărea, dar iarna încă se agăța de aerul dimineții. Zilele acelea mă umpleau mereu de energie.

Mutarea la Edinburgh fusese ca o zi de primăvară, răcoroasă și însorită — iată-mă, trează pentru prima oară după secole întregi și gata s-o iau de la capăt.

Iubirea pentru Cole era ca o zi fierbinte de vară — parcă eram în vacanță și speram ca ploaia să mă ocolească pentru totdeauna.

În urmă cu trei luni, scăpasem din Glasgow. În urmă cu aproape două luni, începusem să mă văd cu Cole. Și era bine. Mai mult decât atât. Era o vară încinsă, încinsă de tot — cea mai fierbinte și intensă pauză de la trecutul meu pe care mi-o puteam dori.

— Ai făcut o treabă excelentă, m-a lăudat Stu, lovindu-mă cu palma peste umăr atât de tare, că aproape am tresărit.

Îi ținea locul lui Cole, care-și luase o zi liberă pentru că avea bilete, împreună cu Nate și Cam, la un turneu important de judo la Berlin. Pentru prima oară în câteva săptămâni, urma să-mi petrec noaptea de una singură.

Stu tocmai terminase de studiat noul meu sistem de îndosariere computerizată.

— Mulțumesc.

I-am zâmbit.

— Sunt surprins că ai terminat atât de repede. Cole nu te poate distrage foarte mult de la muncă, m-a necăjit el.

Acum două luni, m-aș fi întrebat ce crede oare Stu despre faptul că ies cu managerul lui, dar Cole îi explicase totul lui Stu, iar eu nu eram deloc surprinsă să constat că șeful nostru se bucura pentru noi.

— Mi-am dat seama de asta de cum ai intrat pe ușă, a spus Stu cu ingâmfare. Mi-am spus: „Lui Cole o să-i placă de zânuța asta, nici nu încape îndoială".

Am pufnit.

— De unde ai știut așa ceva?

— Instinctul. Nu m-a înșelat niciodată. Când v-am văzut împreună atunci când am venit cu Steely, mi-am dat seama că am avut dreptate. Nu poți mima chimia asta. Mă pricep. Soția mea, Rocky, și cu mine suntem împreună de peste treizeci de ani. În clipa în care am cunoscut-o, pur și simplu am știut.

Am zâmbit.

— Ăsta da instinct.

Stu mi-a făcut cu ochiul înainte de a dispărea pe holul din spate.

— Dacă ai nevoie de mine, mă găsești în biroul meu.

— Ai programare într-o oră, i-am reamintit.

Mi-a făcut semn că a înțeles și a dispărut.

Pentru următoarele câteva minute, am stat la recepție, recitind una dintre cărțile mele paranormale preferate. Am fost întreruptă o singură

dată, de unul dintre clienții lui Simon. Am mâncat din ciocolata pe care o ținea în frigider, am băut cafea și am citit din carte. Mă simțeam destul de mulțumită. Câți oameni mai aveau o slujbă atât de confortabilă?

Dar ceva trebuia să-mi strice ziua.

Acel ceva a aterizat în studio, sub forma unei brunete înalte și atrăgătoare.

M-am îndreptat brusc pe scaun în vreme ce Tamara se îndrepta spre mine, cu un surâs enervant pe buzele ei frumușele.

— Tot aici ești, a spus ea cu un ton condescendent.

— Tot.

Am lăsat cartea jos, iritată de apariția ei care m-a indispus total.

— Cum te pot ajuta?

— Mă poți ajuta chemându-l pe Cole.

M-am simțit cuprinsă de posesivitate și am stat câteva clipe ca să-mi revin.

— Nu e aici azi.

Dezamăgirea i-a întunecat ochii mari și căprui.

— Ah. Se-ntoarce mâine?

— Mâine e ziua lui liberă.

A zâmbit.

— Minunat. Atunci o să trec pe la el pe-acasă.

— E plecat din țară, m-am grăbit să spun.

Gândul că s-ar putea duce la el acasă îmi dădea palpitații.

— Nu se-ntoarce până vineri.

— Atunci ce bine că sunt aici până sâmbătă.

Nevoia de a-mi marca teritoriul era prea mare ca s-o mai pot ignora.

— Cole și cu mine suntem împreună, am răbufnit.

Tamara m-a privit disprețuitor, apoi a mormăit:

— Asta da surpriză.

Mi-a aruncat o uitătură plină de milă.

— Nu-ți face visuri, păpușică. Îl cunosc pe Cole de când avea 18 ani și e un fel de monogam în serie. O să se plictisească de tine în curând.

M-a cuprins neliniștea și pentru o clipă m-am întrebat dacă nu cumva avea dreptate. Am alungat nesiguranța și am afișat o încredere supraomenească.

— Înseamnă că nu-l cunoști foarte bine.

Și-a strâmbat buzele, enervată.

— Îl cunosc de mai mult timp decât tine. Știu că, atunci când va termina de savurat toate felurile de femei, va fi cu mine pentru totdeauna.

Mi-am ascuns mâinile tremurânde sub tejghea.

— Credeam că voi doi sunteți doar prieteni.

— Păstrează ce-i mai bun la sfârșit.

A pufnit.

— Chiar crezi că va rămâne cu o roșcată pitică, slăbănoagă și lipsită de talent, a cărei unică ambiție în viață e să devină o recepționeră nemaipomenită? Nu, draga mea. Ești un nimic. O să te fută până când o să se satureș și apoi o să te părăsească.

Ești un nimic.

Uite-așa, nesiguranța mea s-a evaporat. Am izbucnit în râs. Femeia asta bătea câmpii. Era clar că nu-l cunoștea deloc pe Cole.

Ești un nimic.

Îmi răsuna în cap, dar nu mai durea. Acum o vedeam cu claritate. Eu aveam ce-și dorea Tamara și știam că nu va avea niciodată, mai ales după ce-și vărsase veninul.

— Am zis ceva amuzant?

— Da.

Am zâmbit și am clătinat din cap.

— Cole nu păstrează ce e mai bun la final, Tamara. Nu te vrea, pentru că recunoaște cine are clasă și cine nu, iar la tine e evident că așa ceva nu există.

Furia i-a sclipit în priviri și a deschis gura ca să-mi dea replica, dar exact atunci s-au auzit niște aplauze zgomotoase din spatele studioului. Stu stătea sprijinit de cadrul ușii, privindu-ne. S-a oprit din aplaudat și s-apropiat încet de noi, cu ochii lui albaștri ațintiți asupra Tamarei.

Nu-l văzusem niciodată pe Stu cu o expresie atât de neprietenoasă pe față. Era extrem de intimidant.

— N-am avut niciodată răbdare cu târfele. Ieși afară din salonul meu!

Tamara s-a înroșit.

— Stu...

— Acum, Tamara!

Tamara a ieșit atât de iute, încât s-a făcut curent. M-am uitat la Stu cu ochii căscați.

— Ce-a fost asta? Parcă m-am trezit într-o poveste urâtă.

A chicotit și s-a sprijinit relaxat de tejghea.

— Tamara îl adulmecă pe Cole de ani întregi. El i-a spus de zeci de ori că nu va fi nimic între ei și cred că și-a imaginat că a înțeles mesajul.

S-a uitat la ușa pe unde ieșise Tamara.

— Aveai dreptate, draga mea. Cole recunoaște o femeie cu clasă, a spus el zâmbind. Tu ești aceea. Ea nu e.

I-am surâs recunoscătoare.

— După ce tocmai am văzut-o ieșind de-aici valvârtej cu picioarele alea lungi ale ei, aveam nevoie să aud asta. Mulțumesc.

Stu a izbucnit în râs dându-și capul pe spate, iar hohotele sale au speriat-o pe clienta următoare, care de-abia intrase pe ușă.

Stăteam pe balconul apartamentului meu, cu picioarele pe un taburet, cu blocul de desen pe genunchi, și desenam în cărbune strada din fața mea. Foloseam culorile în stilul meu caracteristic, reflectând felul în care vedeam eu strada, cu energia ei, și nu neapărat culorile vizibile ochilor mei.

Pe la opt mi-am dat seama că lumina va dispărea peste vreo oră. Trebuia să termin desenul în seara asta, pentru că mâine voiam să stau cu Cole, după ce se va fi întors din Germania.

Zgomotul ușii de la intrare trântite m-a făcut să mă încrunt. Rae îmi spusese că iese cu Simon și Tony în seara asta.

— Ai uitat ceva? am strigat, uitându-mă în sufragerie și așteptând să apară.

Aproape că am căzut de pe scaun când l-am văzut intrând pe Cole. Încântată, am uitat de schiţa mea. Am aşezat-o pe taburet şi m-am dus valvârtej înăuntru ca să-l întâmpin.

— Ai venit mai devreme.

Am zâmbit şi m-am aruncat în braţele lui. Cole şi-a pus braţele în jurul meu şi i-am inspirat parfumul, bucuroasă din cale-afară să-l văd, deşi fusese plecat doar două nopţi. Am rămas surprinsă când s-a desprins brusc din îmbrăţişare, m-a prins de cot şi m-a împins înapoi. Stomacul mi s-a strâns când i-am văzut mutra încruntată.

— Voiai să-mi spui ceva anume la telefon aseară?

Am scuturat din cap, derutată. Asta l-a enervat şi mai tare.

— Gândeşte-te! s-a răstit el.

— Mă gândesc! m-am răstit şi eu, trăgându-mi mâinile din strânsoarea lui. Salutare şi ţie!

— Încetează! m-a avertizat el. A trebuit să aflu de la Stu că aşa-zisa mea amică mi-a agresat iubita, nu să aud tâmpenia asta de la persoana care ar fi trebuit să-mi spună... adică de la iubita mea.

— La naiba! am pufnit, blestemându-l pe Stu că-i spusese lui Cole despre Tamara.

Nu voisem să fac din ţânţar armăsar, pentru că, la urma urmelor, nu era mare scofală.

— Cole, nu s-a întâmplat nimic.

Cole şi-a încrucişat braţele la piept, iar eu i-am privit bicepşii încordându-se. Stomacul mi s-a strâns din nou — de data asta într-un mod mult mai plăcut.

— Te-a agresat verbal şi şi-a bătut joc de relaţia noastră. Ceva ce o priveşte direct şi personal. Acum ştie foarte bine despre ce e vorba, pentru că am sunat-o cu jumătate de oră în urmă şi i-am spus să stea departe de mine pentru totdeauna. Nimeni n-are dreptul să-ţi facă aşa ceva, mai ales când nu sunt acolo ca să te apăr!

— Foarte bine.

Eram uşurată. Mai mult decât atât: eram fericită că el lua relaţia noastră atât de în serios.

— Mulțumesc.

— Nu pricepi.

De ce era în continuare supărat pe mine?

— Evident, nu.

Dintr-odată, m-a tras lângă el, încolăcindu-și brațele în jurul taliei mele și ținându-mă strâns. M-a privit intens.

— N-a fost ușor să te aduc în punctul ăsta, Shannon. N-am nevoie de nimeni care să vină și să se joace cu mintea ta, umplând-o de prostii despre mine la nesfârșit. Iar faptul că mi-ai ascuns asta... Ei bine, asta-mi spune c-o lași să te afecteze. O lași să se joace cu mintea ta. Mă respingi din nou.

Am zâmbit și apoi am izbucnit în râs când am citit în privirea expresivă a lui Cole enervarea și confuzia. Și-a slăbit strânsoarea, iar eu mi-am băgat pumnii în tricoul lui ca să-l fac să nu se-ndepărteze de mine.

— Te înșeli. Nu ți-am spus, pentru că nu era deloc mare scofală. Nu mă-nțelege greșit. La început, cum e ea sexy și cu picioarele alea lungi, mă-ngrijorasem puțin că poate are dreptate. Dar a fost un gând trecător. Ea nu ne știe pe niciunul dintre noi atât de bine încât să-și facă o părere. Încep să-mi dau seama din nou cât valorez, Cole. Iar tu ești un bărbat sincer. Dacă ai vrea să fii cu Tamara, ai fi cu ea și gata.

Mi-am mușcat buza, surâzând sugestiv și lipindu-mi șoldurile de trupul lui.

— Din fericire, tu ai o slăbiciune pentru o roșcată scundă cu personalitate și cu un libidou insațiabil.

Cole a zâmbit.

— Libidou insațiabil?

— Nici n-ai idee.

Mi-am trecut mâinile peste pieptul lui tare, simțind o furnicătură între picioare.

— Și tot din fericire, eu am o slăbiciune pentru un artist de tatuaje, înalt și sexy, căruia-i place să tragă concluzii.

Am chiţăit de încântare când Cole m-a ridicat. Mi-am înfăşurat picioarele în jurul taliei sale şi mâinile în jurul gâtului său, iar el m-a sărutat. Un sărut prelung, lent, dulce, sexy.

M-am topit în acel sărut.

— E, uite-aşa se spune salutare, am murmurat eu.

Ochii lui pe jumătate închişi aveau ceva... ceva ce nu puteam defini, dar care mă lăsa fără suflare. Am încremenit în braţele lui.

— Nu încetezi să mă surprinzi, Shannon MacLeod.

— Ăsta e un lucru bun, nu-i aşa?

Mi-am lipit nasul de-al lui şi el a dat din cap, sărutându-mă din nou cu nesaţ. Când ne-am oprit ca să respirăm, Cole a spus:

— Şi eu am o surpriză pentru tine.

M-a cuprins nerăbdarea.

— Îţi simt surpriza.

S-a zguduit de râs.

— Nu despre aia vorbeam.

— Uuu, cadou? am zis, iar el a râs şi mai tare de entuziasmul meu copilăresc.

S-a lăsat pe canapea, m-a aranjat comod la el în poală — mă rog, cât de poate de comod cu erecţia lui care mă împungea. M-am aşezat răbdătoare, iar el m-a mângâiat pe păr.

— Ora de portret n-a fost printre preferatele mele, dar nu-mi pot scoate din cap ideea de a te desena goală.

Nu ştiu de ce, dar ideea de a poza pentru Cole mi se părea în acelaşi timp excitantă şi stânjenitoare.

— Poţi să mă desenezi, dacă vrei.

A dat din cap, cu privirea aprinsă.

— Vreau. Mă-ntreb cât o să dureze până când o să cedez tentaţiei.

M-am foit, înfierbântată la gândul că l-aş putea tachina pe Cole în timp ce-i serveam drept model.

— O să pozez cu siguranţă pentru tine, am murmurat, răguşită.

I-am simţit din nou erecţia între coapsele mele. Hmm, chiar îi plăcea ideea. A gemut şi m-a sărutat scurt.

— Înainte să fac dragoste cu tine, vreau să-ți spun ce surpriză ți-am pregătit.

— Bine.

— Știu că mâine e ziua ta.

M-am smucit, luată totalmente pe nepregătite.

— De unde știi? N-am spus nimănui.

— Știu.

S-a încruntat.

— Și asta mă enervează la culme, prăjiturico. Din fericire ești subalterna mea, deci am găsit data ta de naștere în acte.

— Nu voiam să fac tam-tam.

Am ridicat din umeri, simțind o durere neplăcută în piept, care-mi strica absolut cheful de sex. Cole a oftat.

— Pentru că familia ta n-a luat legătura cu tine?

Mi-am lăsat privirea în pământ și am dat din cap.

— Este prima mea zi de naștere fără Logan. Fără niciunul dintre ei. Era singura zi din an în care părinții mei se prefăceau că le pasă.

Mi-a ridicat bărbia, obligându-mă să-l privesc în ochi. S-a uitat la mine cu pasiune și cu tandrețe.

— N-o să-ți răpească ziua de naștere. Dacă ei nu-și doresc o bucățică din tine, o iau eu. Bucuros.

— Cole..., am șoptit, lipindu-mă de el.

Amărăciunea din piept a-nceput să se risipească. M-a strâns în brațe.

— Știu că încerci să strângi cât mai multe desene diferite pentru portofoliul tău, așa că te duc undeva unde să poți lucra la arta ta.

M-am retras. Pulsul mi-a luat-o razna.

— Unde?

— Joss și Braden au o vilă lângă lacul Como. Ne lasă să stăm acolo șapte nopți, peste două săptămâni. Deja am aranjat cu Stu să ne luăm liber.

Șocată, l-am privit cu gura căscată preț de câteva clipe, înainte să îngaim:

— Mă duci în Italia de ziua mea?

Cole mi-a zâmbit copilărește și cu aroganță.

— Da.

— Nu poţi face asta.

A ridicat din sprânceană.

— Ba cred că pot.

— Ba nu!

Am clătinat din cap cu fermitate.

— Nimeni nu m-a dus niciodată nicăieri. Cu atât mai puţin un bărbat cu care ies de două luni.

— Ei bine, iată că se-ntâmplă.

A izbucnit în râs.

— Ba nu!

— Ba da!

— Nu pot să te las să mă duci în Italia, Cole, am spus.

Ochii i-au sclipit de nerăbdare.

— De ce nu?

— Pentru că... pentru că...

M-am aşezat în poala lui.

— Ştiu că am spus că acum sunt conştientă cât valorez, dar a fost oarecum doar o bravadă, bine? Să nu mă-nţelegi greşit, încerc să ajung acolo... dar a trecut ceva timp de când cineva s-a purtat atât de frumos cu mine şi eu...

Am inspirat profund, luată complet prin surprindere şi copleşită de cadoul lui.

— Nu ştiu dacă pot face faţă.

Determinarea i s-a citit lui Cole în priviri. S-a săltat în picioare, ridicându-mă odată cu el.

— Poţi face faţă. Pentru binele tău, a spus el, ducându-mă în dormitor. Pentru că n-am de gând să mă opresc curând.

— Ştiu ce-o să ajute, am şoptit răvăşită.

— Ce anume?

— Sexul. Sexul o să mă calmeze, cu siguranţă.

Cole a zâmbit cu subînţeles şi m-a aruncat pe pat.

— Nu cred, după cum am eu de gând să fac lucrurile.

Capitolul 20

Era ireal.

Nu mi-aş fi imaginat niciodată că voi fi înconjurată de atâta frumuseţe.

Dar era peste tot în jurul meu.

Lacul sclipea sub soarele neobosit şi găseam umbră doar lângă munţii din apropiere. Vilele şi hotelurile punctau malurile apei şi versanţii montani, cu ţâşniri de alb, galben, cărămiziu şi roşu de la ţiglele acoperişurilor. Chiparoşii încadrau uluitoare case luxoase pe malul lacului, iar grădinile bogate şi arhitectura italiană romantică formau un adevărat rai de pace şi linişte. Feriboturile traversau lacul, la fel şi bărcile cu motor şi jet-ski-urile, sub arşiţa leneşă a soarelui.

Transpiraţia şi loţiunea de soare îmi sclipeau pe piele şi am simţit o briză uşoară dinspre lac care m-a răcorit, în mijlocul acelei zile fierbinţi de la sfârşitul lunii iulie.

Vila pe care Joss şi Braden o aveau la Como se afla pe marginea apei, la Menaggio. Era o vilă cu patru dormitoare şi cu propria piscină.

Numai când am ajuns acolo am priceput cât de bogată era familia Carmichael. Şi cât de simplu îşi duceau viaţa în rest...

Am zâmbit spre apă.

Pentru o vreme, toate astea erau ale mele.

Apa a pleoscăit şi, când m-am uitat în stânga, l-am văzut pe Cole ieşind din piscină. Am savurat la maximum picăturile de apă care i se prelingeau pe muşchii tari ai abdomenului. Eram aici de numai două zile şi deja pielea lui Cole devenea arămie. Mi-a zâmbit în timp ce se ştergea cu un prosop.

— Dacă te poţi despărţi de pictura aceea, ne suim pe un feribot. Să vedem şi restul lacului.

Mi-am muşcat buza, pentru că-mi doream şi eu asta, dar voiam să-mi termin treaba.

— Am numai cîteva zile la dispoziţie ca să încropesc câteva lucrări.

— De ce nu schiţezi doar bazele şi când ne-ntoarcem acasă să le completezi din superba ta imaginaţie?

S-a oprit lângă şevaletul şi taburetul meu.

— Arată minunat!

— Mulţumesc.

Mi-am aruncat privirea peste abdomenul lui, apoi mi-am ridicat-o la chipul lui. Avea pe buze un zâmbet subtil şi îngâmfat.

— Taci.

A izbucnit în râs.

— N-am zis nimic.

— Ştii că arăţi bine şi te foloseşti de asta ca să mă distragi.

Cole şi-a scărpinat sprânceana, părând că se căzneşte să nu râdă din nou.

— Te-am întrebat doar dacă vrei să iei o pauză.

— Şi apoi ţi-ai plimbat muşchii prin faţa ochilor mei.

Am arătat cu capătul pensulei către abdomenul său.

— Bine-ai venit în lumea mea! a spus el, cu glas brusc răguşit. Bikinii ăia...

Am privit în jos către costumul alb de baie pe care-l purtam. Era un costum sexy. Îmi petrecusem ultimele două săptămâni cumpărând haine pentru vacanța asta, inclusiv câteva costume minuscule de baie. Știam că el va arăta perfect în costumul lui de baie mulat, așa că eram hotărâtă să mă simt la fel de sexy lângă el.

Și în bikinii ăștia mă simțeam sexy.

A fost rândul meu să zâmbesc cu aroganță.

Cole a chicotit și și-a strecurat mâna pe ceafa mea, strângând ușor. Aveam părul adunat haotic în creștetul capului. Era lung și des și asta mă enerva puțin când era cald.

— Vii să explorăm împreună? a spus el, sărutându-mă dulce pe gură.

Nu aveam cum să-l refuz.

— OK, facem asta în fiecare zi, am zis, închizând ochii sub ochelarii de soare, simțind briza care sufla peste noi.

Feribotul înainta încet de-a curmezișul lacului. Atingerea vântului alunga căldura și era nespus de plăcută.

— Și tu voiai să rămâi la vilă și să pictezi, m-a tachinat Cole.

Am deschis ochii și i-am văzut chipul frumos și zâmbitor. Mi-am imaginat că și ochii lui verzi râdeau sub ochelarii Ray-Ban.

— Încă nu-mi vine să cred că m-ai adus în Italia de ziua mea.

Am făcut un gest către apă.

— Se văd Alpii.

— Și?

Am ridicat din umeri, privind în zare, prefăcându-mă că mă uit cu atenție la vila masivă de lângă orășelul Bellagio, destinația noastră.

— Nimic... doar că... E mare lucru pentru doi oameni care sunt împreună de numai câteva luni și totuși...

Am ridicat din nou din umeri, neterminându-mi fraza.

— Și totuși? a insistat Cole.

M-am uitat din nou la el, iar ritmul inimii mi s-a accelerat.

— Mi se pare că trăiesc un fel de vis și, în același timp...

M-am înroșit în obraji în ciuda brizei răcoroase.

— Nu-mi amintesc să fi simţit niciodată ceva mai real.

Cole n-a spus nimic, lucru care mi-a făcut inima să bată şi mai tare.

— Doamne, Shannon, a spus el într-un final, cu voce răguşită, mi-ar fi plăcut să-mi zici lucrurile astea în intimitate.

Rănită şi derutată, mi-am lăsat privirea în apă.

— În intimitate.

M-a prins de mână şi mi-a tras trupul către el, aplecându-se să-mi şoptească în ureche:

— Ca să-ţi arăt aprecierea mea aşa cum îmi doresc cu adevărat.

Liniştită, m-am sprijinit de el.

— Îmi poţi arăta mereu un strop din aprecierea aceea. Mă-ndoiesc că italienii vor fi şocaţi dacă-ţi arăţi afecţiunea în public.

Cole a acceptat invitaţia... pentru tot restul zilei. În timp ce mergeam pe străduţele înguste şi pe scările pietruite din Bellagio, în timp ce ne plimbam de-a lungul lacului, în grădinile vilei Melzi şi chiar când am pierdut timpul uitându-mă la magazinele cu haine şi poşete de designer, Cole mi-a arătat preţuirea lui. M-a ţinut de mână, m-a sărutat, m-a alintat — m-a pipăit cât a putut. Iar pe mine nu m-a deranjat deloc.

— Trebuia să-ţi fi cumpărat rochia aia dacă ţi-a plăcut, a spus Cole, legănându-mi mâna în joacă atunci când traversam strada către pontonul feribotului.

Era aproape seară şi eram osteniţi după vizita la Bellagio.

— Costă jumătate din salariul meu, am spus, clătinând din cap. Ar trebui să fiu îndrăgostită până peste urechi de o rochie ca să sparg atâţia bani pe ea. Şi chiar şi-atunci...

— Oricum, n-ai nevoie de ea, m-a asigurat el, cercetându-mă din priviri din cap până-n picioare. Ţi se potriveşte de minune ce porţi acum.

Aveam o rochie albă de bumbac peste costumul de baie. Mi-a dat drumul la mână şi şi-a trecut degetele peste umărul meu.

— Te-ai cam înroşit azi. Să-ţi dai cu loţiunea după plajă când ne-ntoarcem.

Mereu avea grijă de mine. I-am zâmbit, iar el a clipit surprins.

— Ce-i? Ce-am făcut?

Am clătinat din cap, surâzând enigmatic. Cole a clătinat și el din cap, amuzat de timiditatea mea.

— Cred că feribotul vine peste cinci minute sau cam așa ceva, a zis el, oprindu-se la coada lungă de oameni care așteptau la ponton.

S-a uitat peste umăr și a zâmbit ca un băiețel năzdrăvan.

— Uite o gelaterie.

— Atunci hai să ne luăm înghețată.

M-a prins de mână și am traversat repede strada, înainte ca doi tipi să ne calce cu scuterul. În gelateria binecuvântată cu aer condiționat, l-am studiat încântată pe Cole, care-și mușca degetul cel mare și se holba la diversele soiuri de înghețată, cu sprâncenele ridicate. Am încercat să nu râd de cât era de adorabil.

— Nu știi ce să alegi?

Cu o mutră în continuare serioasă, a dat din cap, neluându-și ochii nicio clipă de la înghețată.

— Știi ce vrei?

Pe tine, pe tine, pe tine!

Mi-am înăbușit dorința de a urla asta în gura mare și de-a-l lua în brațe.

— Mă gândesc la ciocolată și caramel.

— Hmm... de ce nu ne luăm un con cu trei feluri de înghețată?

Am zâmbit.

— Bine. Tu ce vrei?

Am ridicat privirea la bătrânica din spatele tejghelei, care-i zâmbea lui Cole de parcă-l găsea la fel de fermecător ca mine. Tipul încântător și entuziasmat că mănâncă înghețată într-o zi toridă, atitudine atât de contrastantă cu înfățișarea sa. Purta un tricou alb, care-i scotea în evidență brațele și gâtul, musculoase și tatuate, o pereche de bermude și papuci de plajă. Era proaspăt bărbierit, dar părul îi era răvășit ca-ntotdeauna. Arăta a băiat rău mai puțin ca de obicei, totuși...

— Mă gândeam la lămâie și lime, pepene roșu și căpșune.

— Păstrează-ți fructele pentru tine.

L-am înghiontit cu șoldul.

— O să iau ciocolată și caramel, fulgi de ciocolată cu mentă și cu fulgi de ciocolată dublă.

După ce ne-am luat conurile, le-am înfulecat imediat, savurând aromele cremoase care ne-au răcorit pentru moment.

— Uite.

Cole mi-a întins conul lui.

— Încearcă și căpșuna.

Am luat o gură și mi-am dorit instantaneu să-mi fi ales căpșuna.

— Superb!

I-am întins conul meu, iar el s-a aplecat să guste și și-a pus ciocolată pe tot nasul. Am chicotit și i-am făcut semn să se apropie. I-am lins nasul, râzând, în timp ce el încerca să mai ia o înghițitură din înghețata mea și mânjindu-se din plin pe buze.

Am stat pe trotuar, râzând și sărutându-ne ca să ștergem înghețata unul de pe celălalt, nepăsându-ne că ne purtăm în public ca niște adolescenți. Ne-am distrat atât de bine cu conurile de înghețată, încât aproape că am pierdut feribotul.

Am alergat printr-un gang, ajungând lângă restul turiștilor și locuitorilor care se înghesuiau pe pontonul de fier ca să urce pe feribot.

— Mi-aș dori să stăm aici pentru totdeauna, am spus cu nesaț.

Ca răspuns, Cole m-a strâns de mână și mi-am dat seama, când m-am uitat la el, că n-am fost atât de fericită în toată viața mea. Cumva mi-am stăpânit un geamăt subtil când m-a copleșit această revelație alarmantă. Uluită, i-am arătat absentă biletul meu tipului de pe feribot, îmbrăcat într-o uniformă albă și apretată.

— *Inglese*, da? a spus el dintr-odată.

Am clipit, observând că e un brunet arătos.

— Scoțiancă.

— *Scozzese*.

A zâmbit, cu ochii sclipindu-i admirativ.

— Numai femei frumoase, nu-i așa?

Cole m-a strâns mai tare de mână și m-a tras nu prea blând aproape de el. Lucrătorul de pe feribot i-a zâmbit persiflant lui Cole și ne-a făcut semn să ne îmbarcăm. Am simțit ochii italianului în urma mea, în vreme ce Cole mă strângea atât de tare încât aproape îmi amorțise mâna.

— Slăbește-mă puțin, am zis când ne-am ocupat locurile, undeva în spate.

Din păcate, toate locurile de afară erau ocupate, așa că eram captivi înăuntru. Era ca într-un cuptor.

— Italieni nenorociți! a mormăit Cole în barbă.

— Tony e italian, i-am reamintit. Se dă mereu la mine.

A zâmbit subtil.

— Da, fără nici cea mai mică intenție de a te fute vreodată. Nemernicul ăsta te-ar fi futut din priviri dacă ar fi putut.

— Nu e mare scofală.

M-am încruntat, surprinsă de enervarea lui. La auzul tonul meu împăciuitor, Cole și-a pus ochelarii în vârful capului și s-a uitat urât la mine.

— Ba întotdeauna e mare scofală când un bărbat se dă la o femeie în fața iubitului acesteia. E ca și cum și-ar cere direct un pumn în față.

— Și știm cu toții că i-l poți trage cu ușurință.

Mi-am trecut degetele peste pumnul pe care-l strânsese inconștient.

— Dar n-ar avea niciun rost, pentru că, dacă un milion de bărbați mi-ar face avansuri, tu ai fi singurul pe care l-aș dori.

I-am mângâiat mâna ca să-l liniștesc.

— Nu-ți stă în fire să pui la inimă astfel de lucruri.

A venit rândul lui Cole să se încrunte când și-a dat seama că aveam dreptate. Nu-i stătea în fire să-și facă griji pentru ceva atât de neimportant, la sfârșit de zi. Și-a luat privirea de la mine, dar am observat cum își încleștează fălcile.

Feribotul tocmai plecase de lângă chei când Cole a spus atât de încet încât de-abia l-am auzit:

— E din cauza ta.

M-a privit intens în ochi.

— Ce-mi faci tu mie, Shannon?

Am rămas fără suflare. În cele din urmă, am şoptit:

— Exact ce-mi faci şi tu mie.

În seara aceea, ne-am întors la vilă, am făcut duş şi ne-am schimbat. Joss şi Braden ne recomandaseră un restaurant sus pe dealurile din orăşelul învecinat, Tremezzo. Îi cunoşteau pe patroni şi ne rezervaseră o masă cu ceva timp înainte. Ne lăsaseră şi numărul unui şofer de taxi, pentru că erau puţini şi mai depărtaţi în zonă.

Îmbrăcată cu o rochie lungă şi vaporoasă, de un turcoaz care contrasta drăguţ cu părul meu, m-am simţit copleşită de o satisfacţie incredibilă când Cole m-a luat de mână. L-am lăsat să mă conducă pe scările de piatră care duceau spre restaurant. Purta o cămaşă albă elegantă şi pantaloni negri de costum — desăvârşit fără mare efort. Mirosea senzaţional. Restaurantul era superb, construit în stilul unei cabane elveţiene. Patronul ne-a întâmpinat prietenos şi ne-a condus în grădină, către o masă de la care aveam o priveliişte senzaţională către lac. Aproape că-mi venea să plâng.

Locul acesta, cu bărbatul ăsta lângă mine, toate erau prea bune ca să fie adevărate.

Peisajul era romantic şi priveam cum soarele asfinţea în spatele munţilor. Pielea mi s-a înfiorat — şi nu din cauza răcorii serii. Atmosfera dintre mine şi Cole era încărcată de electricitate şi am ştiut că şi el simţea tot ce simţisem eu toată ziua. Deşi eram ameţiţi, am reuşit să susţinem o conversaţie amuzantă şi plină de apropouri în timp ce am savurat cea mai bună mâncare pe care o încercasem vreodată. Totul avea un gust pur şi simplu mai bun decât acasă. Legumele, fructele... toate erau pline de savoare.

Am lăsat mâncarea să se aşeze şi ne-am băut vinul, privind lacul.

— Mulţumesc că m-ai adus aici. E dincolo de orice am trăit până acum.

Cole m-a prins de mână.

— Mulţumesc că ai venit cu mine.

Privirile ni s-au întâlnit și electricitatea care a scăpărat între noi toată seara a reapărut.

— Hai să ne-ntoarcem la vilă, am spus, cu un glas răguşit.

Pe drumul de întoarcere, m-am străduit să-mi găsesc echilibrul. Stăteam să explodez parcă într-un milion de bucățele diferite dacă nu-ncercam să controlez ceea ce simțeam pentru Cole.

Când am intrat în vilă, privirea mi s-a oprit asupra piscinei care sclipea în lumina lunii, dincolo de ferestrele salonului.

— Hai să facem o baie, am propus eu, gândindu-mă că așa mă voi răcori.

Bănuiam într-un fel că eram atât de amețită din cauza căldurii.

— O baie?

Cole părea derutat, dar eu deja intrasem în dormitor, ca să-mi pun costumul de baie. Cât m-am schimbat, Cole dispăruse și eram deja în piscină când a apărut în șortul de înot, cu două beri reci în mână. I-am zâmbit când a intrat în piscină.

— Bine gândit, i-am zis, luând berea.

Am tăcut o vreme, savurând berile și holbându-ne la cerul înstelat.

— De ce suntem în piscină? a întrebat Cole, cu o voce amuzată.

Am înghițit în sec, incapabil să mă uit la el.

— Pentru că trebuia să mă răcoresc înainte de a te trânti la pământ și de a ne răni, pe mine ori pe tine.

— Ha. O baie relaxantă în piscină sau o tăvăleală de la o roșcată superbă.

Mi-a aruncat o privire fals confuză.

— Ești sigură că înțelegi bărbații?

Am izbucnit în râs și l-am înghiontit cu cotul. Ca răspuns, Cole mi-a luat berea din mână și a pus-o pe marginea de gresie a piscinei.

— Ce faci? l-am întrebat.

Mi-a răspuns răsucindu-se spre mine cu o privire hotărâtă pe care i-o cunoșteam bine. Pulsul mi s-a accelerat și...

Cole m-a împins cu spatele în marginea piscinei, iar gura lui a început s-o devoreze pe-a mea. Mi-a ridicat picioarele în jurul

mijlocului său și și-a lipit șoldurile de mine. M-am prins de gâtul lui, lipindu-mă de el și sărutându-l la fel de disperat. Limbile noastre s-au lins și s-au întrepătruns și s-au gustat în vreme ce apa de obicei liniștită făcea valuri pe marginile piscinei.

O briză rece mi-a atins sânii când Cole mi-a desfăcut îndemânatic șnurul din spatele gâtului. I-am simțit penisul sculându-i-se în vreme ce mie mi se întăreau sfârcurile. A gemut răguşit înainte de a se apleca și de a-mi suge sfârcul stâng cu buzele lui fierbinți, mângâindu-l pe cel drept cu degetul mare. Am început să simt o căldură între picioare, în vreme ce el mă chinuia cu limba și degetele lui, iar eu mă strânsesem toată lipită de el.

Întreaga zi ne condusese aici și orice urmă de autocontrol sau răbdare pe care o mai aveam dispăruse. L-am mângâiat cu mâinile pe spate până când am ajuns la elasticul șortului și am tras de el.

Gâfâind, Cole și-a ridicat capul de la pieptul meu și m-a privit în ochi. Avea glasul răguşit.

— Nu am prezervativ.

Am zâmbit, cu ochii strălucind de emoție.

— Nu ne trebuie.

Cole a încremenit lipit de mine, încercând să-mi priceapă cuvintele, expresia și tot ce însemna asta.

Aveam încredere în el.

A expirat aerul pe care-l ținea în plămâni și s-a cufundat în mine, lipindu-și gura violent de buzele mele. Și sărutul dinainte fusese dezlănțuit, dar nici nu se compara cu acesta. Sărutându-l cu răsuflarea întretăiată, l-am strâns pe Cole cu picioarele în vreme ce el și-a scos șortul. Mi-am slăbit strânsoarea ca să-mi poată scoate slipul, care plutea pe apă. Apoi Cole m-a mângâiat pe coapse, pe șolduri, pe fund. M-a ridicat în apă cu ușurință, împingându-și penisul înspre intrarea în mine.

Coapsele îmi tremurau și îmi înfipsesem degetele în bicepșii lui, de nerăbdare. Strigătul de extaz de pe buzele amândurora a zburat către cerul nopții când Cole m-a pătruns. Aceste strigăte, ca niște păsări, au fost urmate de altele, mai ușoare, mai moi, la fiecare mișcare

minunată pe care o făcea înăuntrul meu. Mă mângâia și mă tortura în același timp.

— Cole, l-am implorat, cu buzele lipite de-ale lui. Te rog!

— Ce-ți dorești? a gemut el. Spune-mi ce-ți dorești.

L-am sărutat.

— Mai tare, am șoptit, dăruindu-i totul.

Brațele lui mi-au strâns și mai tare mijlocul și m-a pătruns cu și mai multă forță decât mai devreme.

— O, Doamne!

Mi-am lăsat capul pe spate în vreme ce el intra și ieșea din ce în ce mai repede din mine. Am simțit cum căldura dinăuntru se transformă într-o vâlvătaie.

— Sunt aproape.

De-abia simțeam marginea dură a piscinei atunci când Cole și-a pierdut ultima urmă de control și m-a împins în spate ca să mi-o tragă din ce în ce mai apăsat.

— Cole! am strigat, explodând de plăcere în jurul penisului său.

El a gemut când mușchii de pe dinăuntrul meu s-au încleștat și descleștat apoi cu putere în jurul său, atunci când orgasmul mi-a străbătut întregul trup.

— Shannon!

Mi-a rostit numele și s-a încordat. După o clipă, a mârâit printre dinții strânși și și-a împins șoldurile în mine.

Puțin mai târziu, când ne-am revenit în fire, Cole m-a sărutat tandru pe buze.

— Mulțumesc, a murmurat.

Nu trebuia să-l întreb pentru ce-mi mulțumea. În schimb, am glumit:

— Trebuie să curățăm piscina asta înainte să plecăm.

Lipit de mine, trupul i s-a zguduit de râs în cel mai minunat fel cu putință și aerul s-a umplut de bună dispoziție.

Capitolul 21

— Unde crezi că pleci?

Ollie se holba la valizele mele rânjind. În ciuda fricii care-mi străbătea trupul, mi-am ridicat bărbia sfidător.

— Plec. Am terminat-o cu tine. Dă-te din calea mea!

Am auzit un urlet inuman, înainte de a fi orbită de niște culori amestecate și amețită de o durere bruscă resimțită în cap.

Agonia mi-a sfâșiat umărul drept. Eram confuză și nu vedeam bine, dar simțeam în continuare durerea ascuțită în brațe și respirația lui fierbinte peste față.

Cumva, am ajuns pe podea. Ollie mă trântise acolo, iar mâinile lui mă strângeau atât de tare, încât îmi învinețiseră pielea.

Am țipat scandalizată, ignorând durerea copleșitoare din partea stângă a capului. Am încercat să mă-ndepărtez de el, lovindu-l cu picioarele, dar strădaniile mele au fost întrerupte de o lovitură în burtă.

Am rămas fără aer și n-am mai putut face nimic altceva decât să-ncerc să-mi recapăt răsuflarea.

O fierbinţeală mi s-a răspândit în obraji din cauza pumnului pe care mi l-a tras cu toată puterea în nas.

Mi-a lipit partea dreaptă a feţei de covor — şi am simţit o altă arsură brăzdându-mi obrazul. Apoi s-a ridicat de pe mine, dar nu mi-am dat seama la timp şi, când mi-am răsucit capul ca să mă uit la el, m-a lovit cu piciorul în stomac.

Am gemut, ghemuindu-mă, scrâşnind din dinţi din cauza arsurii din umăr şi a durerii care-mi exploda în coaste de fiecare dată când mă lovea cu bocancul.

— Eşti a mea, Shannon! răgea el. A mea, futu-i!

Am simţit trosnitura şi durerea care i-a urmat, iar urletul a ţâşnit din mine înainte să-l pot împiedica. Nu mai era nimic în afara durerii. De-abia înţelegeam lucrurile nebuneşti pe care le scotea pe gură, despre cum trebuia să rămânem împreună pentru totdeauna.

Numai atunci când am simţit un aer rece peste piept şi mâna lui între picioare, instinctul de supravieţuire mi s-a trezit. Panica şi teroarea m-au cuprins, iar adrenalina m-a copleşit, amorţind durerea.

M-am luptat. M-am agăţat cu ghearele. L-am zgâriat puţin... dar nu-l puteam da la o parte de pe mine.

L-am simţit împingându-se în mine. Gata să-mi răpească tot ce aveam.

— Nu! am suspinat.

Nu aşa se termina totul în realitate. Reuşisem să scap.

— N-o să scapi niciodată, mi-a gâfâit el în faţă, iar ochii i s-au colorat în negru, ca ai unui demon. Aici e locul tău. Nimeni nu te vrea în afară de mine, Shannon. Nu e nimeni aici în afară de mine. Nici familia ta, nici fratele tău. Toţi te urăsc. N-or să te ierte niciodată.

M-a sărutat tandru pe buze.

— Dar pe mine mă vei avea întotdeauna.

M-a prins şi mai strâns de încheieturi şi s-a năpustit...

— Nu! am ţipat, deschizând brusc ochii în întuneric.

Am respirat întretăiat până ce ochii mi s-au obişnuit cu bezna şi m-am uitat în jur. Eram în apartamentul lui Cole, în patul lui.

— Prăjiturico? s-a auzit vocea lui răguşită de somn de lângă mine.

Coşmarul fusese atât de real.

Atât de real.

Am oftat uşurată, cuprinzându-mi genunchii cu braţele.

— Ce mama dracului? a mormăit Cole şi patul s-a mişcat când el s-a ridicat în fund.

A aprins lumina şi a mai înjurat o dată, apoi m-a luat în braţe. I-am căzut la piept, incapabilă să-mi stăpânesc suspinele care păreau că mă sfâşie.

— Şşş, m-a alinat el, mângâindu-mă pe spate ca să mă liniştească. A fost doar un vis. Eşti în regulă. Eşti în siguranţă. Eşti în siguranţă, Shannon.

Încă mă simţeam un pic zdruncinată când Cole s-a întors în dormitor cu două căni cu ceai. Părul îi stătea răvăşit în toate direcţiile, avea pleoapele somnoroase şi era pe jumătate gol. Toate astea pentru că era doar patru dimineaţa.

Dar lui nu părea să-i pese.

Mi-a întins una dintre căni şi s-a urcat din nou în pat. M-a luat cu mâna liberă pe după umeri ca să mă tragă lângă el în vreme ce ne-am băut ceaiul de muşeţel pe care i-l adusesem în bucătărie, alături de multe alte lucruri, acum câteva săptămâni, când mă invitase să mă simt ca acasă.

— Un coşmar? a spus el, cu vocea încă răguşită din cauza oboselii. Ai des aşa ceva?

— Uneori, am recunoscut eu. Dar n-am mai avut de mult timp.

Mă enerva faptul că începuseră din nou. Mai ales după excursia noastră la lacul Como. Cole şi cu mine atinseserăm noi niveluri de intimitate în Italia — acum mă simţeam şi mai sigură decât înainte de a pleca în călătorie. Dar ne întorseserăm de două zile şi eu îmi petrecusem acest timp încercând să mă obişnuiesc cu gândul că nu primisem niciun semn de viaţă de la familia mea, în ciuda faptului că ziua mea trecuse de trei săptămâni. Şi motivul pentru care nu mi-i puteam

scoate din minte era propria mea vinovăție. Eram atât de fericită alături de Cole, încât remușcările mele erau cu atât mai persistente. Mă bântuiau. Familia mea mă bântuia.

— Despre ce anume sunt visele?

Am inspirat șovăitor.

— Despre atacul lui Ollie. Doar că în vis nu reușesc să scap.

Atmosfera era încărcată electric de furia lui Cole.

— Sunt bine, l-am asigurat.

— Nu ești bine deloc.

Și-a pus cana pe dulăpiorul de la capul patului și s-a întors cu fața la mine. Ochii lui verzi erau mai alerți și roșii de mânie.

— Ești la mine în pat și ai coșmaruri.

I-am zâmbit slab.

— Nu e din cauză că noi n-am fi bine. Știu că suntem. De fapt, relația noastră merge atât de bine, încât mă simt tot timpul vinovată.

Atunci a avut o revelație.

— Din cauza lui Logan.

Am dat din cap.

— Știu că mi-au spus să stau departe de el, de ei toți... dar credeam că... Ei sunt familia mea. Credeam că măcar mă vor suna.

— N-o să te mint, prăjiturico. Chiar sper să nu te sune. În afară de Logan, a spus, scuturând din cap. De ce au mai făcut oare copii?

Am râs amar.

— Parcă ești Logan. El spunea asta tot timpul.

M-am afundat în îmbrățișarea lui Cole și am sorbit din ceai.

— Părinții mei sunt pur și simplu incapabili să iubească. Nu pot și gata. S-au iubit foarte mult unul pe altul și noi primim resturile când au ei chef. Logan era singurul dintre noi care se bucura de interesul lor autentic. Amanda și cu mine eram în planul al doilea.

M-am uitat la el, întristată de diferențele din familia mea.

— Amanda m-a urât întotdeauna. Eram apropiată de Logan pentru că semănam mai mult. De asemenea, eu semăn cu mama, iar Amanda nu, ceea ce înseamnă că mama mea cea narcisistă și-a

petrecut cu mine mai mult timp când eram mică, încercând să mă transforme în copia ei miniaturală. Asta s-a schimbat la adolescență, când am început să am propriile opinii și interese. Totuși, Amanda nu m-a iertat niciodată pentru acele momente mamă–fiică pe care eu le-am primit, și ea nu. Când am intrat în tiparul haotic de a mă combina cu toți ratații, Amandei i-a plăcut la nebunie. Era un lucru în privința căruia putea face front comun cu părinții mei.

— Îmi pare rău că așa a stat situația la tine, a spus el blând, cu sinceritate.

— Să nu-ți pară rău pentru mine, Cole. I-am avut pe bunicii mei.

Am zâmbit când mi-am reamintit de ei.

— Erau tot ce-ar fi trebuit să fie părinții mei, așa că nu mi s-a părut niciodată că am pierdut multe lucruri. Dar ei au murit.

Buzele mi-au tremurat și ochii mi s-au umplut de lacrimi.

— Logan e la închisoare. Și măcar o dată... mi-aș dori ca familiei mele să-i pese de mine.

— Înțeleg, a murmurat el, sărutându-mă pe cap. Înțeleg. Și știu că nu-i același lucru, dar acum mă ai pe mine. Eu nu plec nicăieri.

Mi-am tras nasul și m-am întors ca să-l sărut pe piept.

— Știu.

Am tăcut amândoi preț de-o clipă și am sorbit din ceai, încercând să mă calmez.

— Am găsit ceva care să te înveselească.

M-am tras în spate.

— Ah.

— Stai o clipă.

S-a desprins ușor de mine și s-a dat jos din pat, ieșind apoi din cameră. A revenit un minut mai târziu, ținând în mână o bucată împăturită de hârtie. S-a urcat înapoi în pat, zâmbindu-mi în stilul lui copilăros, și mi-a întins hârtia.

Era o bucată de carton. Pe ea erau desenați o supereroină din benzile desenate și un zombi. Ea își ținea mâinile peste șoldurile voluptuoase și purta un costum sexy, negru cu albastru. Avea un păr bogat și

roșu care îi zbura înspre spate în vreme ce-l înfrunta pe zombi. Avea și o bulă deasupra ei, în care scria: *Te voi distruge cu dezinteresul meu amarnic și cu lipsa mea de frică, zombi lent și prost ce ești.*

Am izbucnit în râs, acoperindu-mi gura, surprinsă. Cole mi-a luat desenul din mână.

— Am desenat asta după ce ne-am întâlnit, atunci când eram puștani. Eram foarte prins de benzile desenate.

L-am privit curioasă.

— M-ai desenat ca pe o supereroină.

A agitat bucata de hârtie.

— Ba nu. Ca pe o supereroină sexy.

— Cole... încă mai ai desenul?

— Da. Și uite și faza tare.

S-a așezat pe o parte, privindu-mă cu atâta tandrețe încât îmi venea să explodez de fericire.

— Jo și cu mine locuiam în apartamentul lui Cam în acea perioadă din viața mea, dar mama încă stătea în apartamentul de deasupra noastră. Foloseam camerele în plus din fosta noastră casă pentru depozitare. În vechiul meu dormitor aveam o grămadă de lucrări de-ale mele. Mama nu mă slăbea nicio clipă, nici măcar după ce ne-am mutat. De fapt, mă învinovățea... Spunea că eu o întorsesem pe Jo împotriva ei.

L-am privit și am simțit că sângele începe să-mi fiarbă de furie.

— Jo știe asta?

— Neah. N-avea niciun rost să-i spun. Jo era fericită și merita să fie. Mă descurcam cu mama.

— Deci se purta în continuare urât cu tine?

— Mda. Și într-o zi m-am dus în apartament să-mi iau ceva de-acolo, un hanorac sau o jachetă... și am intrat în fostul meu dormitor, care era un dezastru. Mama a venit după mine, m-a privit în ochi, fără nicio expresie, și a spus: „N-o să fim niciodată chit". M-a lăsat acolo să caut prin haosul pe care-l făcuse. Nu s-a legat de haine și de alte chestii de genul ăsta — a spus el strâmbându-și buzele

scârbit —, ci a distrus ceea ce conta cu adevărat pentru mine. Fotografiile și toate desenele mele.

— Pe toate? am gemut eu.

— Pe toate... în afară de...

A ridicat desenul și mi-a zâmbit slab.

— L-am găsit mototolit în spatele caloriferului. Cred că a zburat în aer în timpul circului făcut de ea și a căzut acolo.

A ridicat din umeri, trecându-și vârful degetelor peste hârtie.

— Mi s-a părut important că ăsta a fost singurul lucru care a scăpat de furia ei. Așa că l-am păstrat.

Nu-mi puteam stăpâni lacrimile care-mi curgeau pe obraji. În sufletul meu se întâmplau atât de multe lucruri. Suferream pentru el și pentru ce-i făcuse maică-sa. Mă durea inima așa cum nu credeam că mă poate durea pentru altcineva. Gândul că cineva fusese atât de crud cu el mă sfâșia pe dinăuntru. În același timp, eram copleșită de desen și de povestea din spatele lui. Mă simțeam incredibil de liniștită la gândul că ceva mai puternic decât noi toți plănuise dintotdeauna să-mi dea o viață frumoasă, așa ca aceasta pe care o găsisem alături de Cole Walker.

Cole s-a ridicat să-mi șteargă lacrimile de pe obraji și și-a întins capul spre mine. Cu buzele aproape lipite de ale mele a mărturisit:

— Te iubesc, Shannon. Vreau să te protejez și să te apăr. Vreau să fiu familia ta și să-ți ofer familia mea, ca să nu te mai simți niciodată tristă, și ca toți cei care te-au alungat din viața lor să-și dea seama că ești o persoană specială, și că existența lor va fi mai întunecată din cauza asta.

Mi-am înăbușit lacrimile, copleșită de sentimente — făcută praf — și toate senzațiile mi s-au adunat în capul pieptului. Mi-am lipit buzele de gura lui și m-am prins de el, încărcându-mă din el cu calmul de care aveam nevoie. În cele din urmă, când am putut vorbi, m-am desprins din sărut și i-am cuprins fața cu mâinile. L-am privit fix în ochi și m-am luptat cu toate temerile dinlăuntrul meu.

— Și eu te iubesc.

Capitolul 22

Rae rânjea la Cole şi la mine în vreme ce ne apropiam de masă, ţinându-ne de mână. Tony şi Simon aveau nişte mutre asemănătoare.

— Aţi reuşit să vă extrageţi din cuibuşorul de nebunii, nu-i aşa?

Rae urlase practic şi simţeam deja privirile curioase şi amuzate ale celorlalţi clienţi ai restaurantului aţintite asupra mea.

— Adu-mi aminte că o iubesc într-un fel, am zis, scrâşnind din dinţi.

Cole a mârâit.

— Destul de greu când sunt atât de ocupat să-mi amintesc asta mie însumi.

— Nu!

Rae continua să vorbească tare, iar Cole a tras scaunul de lângă ea.

— Fă schimb cu Simon şi Tony. Dacă stau lângă voi doi, o să arăt de parcă m-ar fi tăvălit cineva prin făină.

Am presupus că se referea la bronzul pe care-l căpătaserăm în Italia şi m-am aşezat pe scaunul oferit de Cole.

— Obişnuieşte-te cu gândul.

Ea şi-a ţuguiat buzele, ofticată. În cele din urmă, când Cole s-a aşezat lângă mine, Rae a spus:

— E ceva diferit la tine. Şi nu vorbesc despre gura ta mai obraznică decât de obicei.

Am ridicat din umeri.

— Se numeşte fericire.

Rae s-a uitat ba la mine, ba la Cole. Ne-a zâmbit larg, din tot sufletul, apoi a zis:

— Nemernici siropoşi.

— Aşa, deci, chiar vreau să aflu ce părere aveţi despre ţara mea de baştină.

Tony a zâmbit leneş, dar am zărit în ochii lui o sclipire de emoţie.

— Dar mai întâi vreau să vă spun ceva.

— Tony, a mârâit Simon.

— Nu, nu.

Partenerul lui a mijit ochii.

— Vreau să aflu părerea lor.

— Despre ce anume? a spus Cole.

— Vreau să adopt un copil, a anunţat Tony, fără aerul lui obişnuit de indiferenţă. Simon nu vrea, pentru că-şi imaginează că sunt nebun. Convingeţi-l de contrariu.

Cole s-a rezemat relaxat de spătarul scaunului, părând netulburat de veştile care mie mi se păreau extrem de importante.

— Păi, eu o s-o fac, dar depinde.

— De ce anume?

— Dacă eşti nebun sau nu, a pufnit Simon.

Tony nu părea deloc amuzat.

— Eu sunt gata să devin tată. Cred că Sy şi cu mine am fi nişte părinţi minunaţi.

— Şi eu cred la fel, m-am trezit spunând înainte de a mă putea stăpâni.

Din momentul în care ne anunţase vestea, părând la fel de nonşalant de parcă ne-ar fi spus că s-a hotărât să-şi cumpere o maşină

nouă, simţisem cum iritarea îmi face sângele să fiarbă. Am încercat să mă potolesc, ştiind că Tony are suflet bun. Mi-a zâmbit, dar eu i-am tăiat-o.

— Dar numai dacă vă doriţi asta amândoi şi dacă v-aţi gândit bine la asta. Un copil nu e un accesoriu, ceva pe care să-l ai pentru că aşa ai chef şi pentru că aşa se aşteaptă oamenii să faci. Nici nu-l poţi da înapoi, Tony, şi nici nu-l poţi ignora, dacă acel copil nu se dovedeşte a fi ceea ce-ţi doreşti tu. Şi cu siguranţă nu poţi creşte un copil într-o casă în care unul dintre părinţi nu vrea asta.

Toată lumea a amuţit, uluită de izbucnirea mea. Cole mi-a luat mâna pe sub masă şi m-a strâns exact atunci când Simon şi-a ridicat paharul cu apă, închinând în cinstea mea.

— Mulţumesc. Vocea raţiunii în mijlocul nebuniei.

Tony i-a aruncat o privire rănită.

— Nu cred că e un accesoriu. Îmi doresc un copil.

— Iar eu nu sunt pregătit. Şi nici nu vreau să discut tâmpeniile astea în faţa prietenilor noştri.

M-am foit stânjenită şi l-am strâns mai tare de mână pe Cole, pentru că tensiunea crescuse la masa noastră.

— E toată lumea gata să comande?

Un chelner apăruse brusc lângă noi. Rae şi-a deschis meniul cu un gest brusc.

— Din păcate, am fost prea prea ocupaţi cu o discuţie incredibil de nepotrivită la masă, aşa că nu prea suntem gata. Mai lasă-ne câteva minute.

Chelnerul a dispărut cât a putut de repede. L-am privit pe Cole cu îngrijorare.

— Nu cred că se mai întoarce.

Cole a mustăcit.

— Tu te-ai mai întoarce?

M-am uitat în meniu, evitând contactul vizual cu cuplul belicos de vizavi de noi.

— Cu siguranţă nu.

Tony a oftat din toţi rărunchii.

— Îmi pare rău, OK? Nu voiam să fac pe nimeni să se simtă prost. Eram entuziasmat de idee.

S-a aplecat, încercând să zâmbească pentru a alunga expresia îngrijorată din priviri.

— Deci, spuneţi-mi, cum vi s-a părut Lago di Como?

Înainte să apuc să-i răspund, lui Cole i-a sunat telefonul din buzunar. L-a scos şi s-a uitat cine sună. S-a încruntat îngrijorat.

— Scuze. Trebuie să răspund.

A apăsat pe ecran şi şi-a dus telefonul la ureche.

— Marco?

Cole era încordat. La fel şi eu.

— Shannon şi cu mine ajungem imediat.

Serios? Unde?

Cole şi-a vârât telefonul la loc în buzunar şi s-a ridicat de la masă.

— Ca să fie lucrurile şi mai ciudate, Shannon şi cu mine trebuie să plecăm.

A tresărit.

— Hannah tocmai a intrat în travaliu.

— N-aş fi crezut niciodată aşa ceva. Hannah părea atât de sigură pe ea şi relaxată în privinţa sarcinii.

Eram lipită de Cole în sala de aşteptare a spitalului şi el tocmai terminase să-mi istorisească un pic din povestea lui Hannah. Toată lumea venise la spital când intrase în travaliu, dar cinci ore mai târziu, cele mai multe rude fuseseră nevoite să-şi ducă odraslele somnoroase acasă, să se culce. Marco era cu Hannah, care în sfârşit se dilatase suficient ca să fie trimisă în sala de naşteri. Ceasul de pe perete îmi spunea că stăteam acolo de peste zece ore. În acest timp, Clark şi Elodie, care se simţea mult mai bine, aveau grijă de Sophia, iar Dylan era cu mama lui.

Aşa că rămăseserăm Cole, care era epuizat, şi cu mine. Ca să rezistăm, băuserăm cafea şi pălăvrăgiserăm până la răguşeală. Am

aflat de ce Cole voise să rămână după ce mi-a spus povestea celei mai bune prietene de-ale sale.

Pe când avea 17 ani, Hannah ieşise în oraş cu Cole şi Jo şi dintr-odată se prăbuşise.

— A fost îngrozitor, a spus el, cu privirea mohorâtă din cauza amintirilor. Era atâta sânge şi nu ştiam ce-nseamnă asta. Bănuiam eu ceva, ce altceva putea fi? Dar era vorba de Hannah... În fine, era inconştientă, palidă ca o moartă şi nemişcată, iar Jo şi cu mine aşteptam să vină ambulanţa. Când au urcat-o în maşină, mi-am dat seama...

Ochii i s-au luminat dintr-odată.

— Murea. Am simţit asta în sufletul meu.

— O, Doamne, Cole!

L-am prins de mână, şocată.

— Au băgat-o direct în operaţie. Inima i s-a oprit pe masă, dar au resuscitat-o. În acel moment, toată familia ei era la spital şi toţi ne puneau întrebări. Eu eram paralizat de şoc. Hannah şi cu mine nu eram apropiaţi, dar mi se părea o tipă de treabă, liniştită, care n-avea cum să dea de bucluc. Mă tot gândeam că, dacă avea să scape, o să-i fiu un prieten mai bun. Un prieten care ar şti din capul locului ce i se-ntâmplă. Din fericire, şi-a revenit. Fusese însărcinată şi nu ştia. Intervenise o complicaţie şi una dintre trompe i se rupsese, aşa că făcuse hemoragie internă. Au operat-o, ea a rezistat şi apoi medicii i-au spus că încă mai poate avea copii. Dar acel moment a marcat-o.

Expresia i s-a înăsprit puţin.

— Copilul era al lui Marco. N-am aflat amănuntul ăsta decât după ce el şi Hannah s-au reapropiat. N-a spus nimănui, ca să-l protejeze. După întâmplarea asta, lucrurile au început să meargă rău la şcoală, s-a deprimat... iar eu mi-am dorit să aibă pe cineva. Aşa că ne-am apropiat. I-am devenit cel mai bun prieten. Ea tot nu mi-a spus adevărul. Am pus lucrurile cap la cap mult mai târziu.

— Marco ştia?

Cole a scuturat din cap.

— Neah. I-am cerut socoteală, la modul violent, a recunoscut el cu regret. Până când a ajuns Hannah să ne despartă și mi-a explicat că Marco nu știuse nimic. De-asta mai trăiește încă Marco.

M-am lipit și mai tare de ultraprotectivul meu iubit.

— Deci Hannah are probleme în privința sarcinilor?

— Mda. Era îngrozită de ideea de a avea copii. Chiar s-a gândit să se despartă de Marco, pentru că era convinsă că nu va putea trece peste asta.

A oftat, jucându-se cu marginea tricoului meu.

— Sophia a fost un accident. Hannah a fost îngrozită, dar s-a ținut tare. De data asta a fost OK, dar a avut și momente proaste. Și pentru că mă sperie să o știu speriată, prefer să fiu aici când se naște copilul.

L-am sărutat, trecându-mi buzele ușor peste ale lui.

— Ești un prieten atât de bun.

Și-a strecurat mâna pe sub tricoul meu, trecându-și degetele peste abdomenul meu plat.

— Chiar nu te deranjează, nu-i așa? Prietenia mea cu Hannah.

— Nu.

Am înclinat capul, încercând să mă gândesc cum să-i explic asta ca să mă creadă. Și apoi mi-am dat seama. Mi-am coborât privirea din tavanul alb în ochii lui.

— Sunt unele momente în care vorbiți sau râdeți împreună și văd expresia de pe fețele voastre... și asta mi se pare ceva foarte familiar.

Glasul mi-a răgușit de emoție.

— Mi se pare familiar pentru că e aceeași privire pe care mi-o arunca întotdeauna Logan.

Expresia lui Cole s-a îmblânzit.

— Prăjiturico, trebuie să te duci la el.

Ușa sălii de așteptare s-a deschis brusc și Marco a intrat, epuizat, dar nespus de fericit.

— E băiat!

A zâmbit larg. Râzând, Cole s-a ridicat de pe scaunul tare și incomod și s-a dus să-i strângă mâna lui Marco.

— Felicitări, frate! Mama și bebelușul se simt bine?

A dat din cap, trecându-și o mână peste capul aproape ras.

— Sunt perfecți, Cole. Adică nevastă-mea tocmai mi-a spus că n-o să mai facem sex niciodată, dar în rest totul e perfect.

N-a trecut mult până ce întregul trib a venit la spital, dimineața devreme, ca să-l salute pe cel mai nou membru al său. Nu cunoscusem niciodată un grup de oameni atât de uniți și, cum stăteam la marginea vieții lor, privind cum îl iau pe rând în brațe pe bebelușul Jarrod D'Alessandro și o sărută pe mama lui pe obraz, am simțit o durere în inimă, atât de ascuțită că nu puteam respira.

Și n-am mai suportat să privesc scena.

Am ieșit din cameră și am luat-o la goană pe coridor, strângându-mă în brațe, disperată să găsesc un loc cu un strop de liniște pe care o căutam din plin zilele acestea. N-am ajuns nici la jumătatea coridorului când m-am trezită oprită și răsucită în loc de Cole, care era foarte îngrijorat. Mi-a aruncat o privire și nici n-a trebuit să mai întrebe ce am pățit. M-a strâns la piept.

— Vorbesc serios, Shannon. Trebuie să vorbești cu fratele tău. E o parte importantă din viața ta. Trebuie să asculți ce are să-ți spună, indiferent ce-ar fi.

Mi-am încolăcit brațele în jurul lui, strângându-l cu putere. Știam că are dreptate.

— Ăsta e al treilea meu lucru favorit la tine.

I-am auzit amuzamentul în glas.

— Și care-i ăsta?

— Îmbrățișezi cel mai bine din toată lumea.

M-a strâns și mai tare, chicotind.

— Care sunt primele două?

— Pe locul doi e capacitatea ta de a-mi oferi un orgasm de fiecare dată când ne-o tragem.

Cole a izbucnit în râs și i-am auzit în voce satisfacția de mascul.

— Și pe locul unu?

Am scuturat din cap.

— Primul loc e prea siropos. Trebuie doar să știi că e ceva bun.

M-am desprins din îmbrățișarea lui și a oftat.

— O să-l vizitez pe fratele meu joia asta.

Mi-am apăsat abdomenul cu mâna și am dat afară aerul, tremurând, printre buze.

— La naiba, simt că borăsc numai când mă gândesc la asta.

Cole mi-a prins mâna și a început să mă ducă înspre rezerva lui Hannah.

— Vomită dacă vrei. Dar avertizează-mă înainte.

Eram gata să intrăm în cameră, dar Cole m-a țintuit pe loc cu o privire. Am ridicat mâna ca să-l opresc să spună ce voia să spună.

— O să-ți zic numărul unu când mă-mbăt. Sunt sentimentală când sunt beată.

El a zâmbit și m-a împins ușor înăuntru.

— E bine de știut.

Cole și cu mine stăteam în pat. Tocmai făcuse dragoste cu mine în felul acela lent și tandru care mă topea pe interior. După aceea se culcușise lângă mine, cu capul meu pe piept, cu picioarele încolăcite laolaltă. Lui Cole nu-i plăcea să doarmă fără ca eu să-l ating.

Știam că e aproape să ațipească, pentru că ritmul respirației i se schimbase, dar nu credeam că mai pot ține secretul până dimineață.

Fluturii mi se zbăteau în stomac.

— L-am contactat pe fratele meu.

Dintr-odată, Cole s-a trezit, iar trupul i s-a încordat lipit de mine.

— Și?

— Are voie să primească numai patru vizite pe lună. Trebuia să-l viziteze un prieten de-al lui, dar a spus că pot veni în locul lui.

— Ai vorbit cu el?

— Nu cu el direct. Totul e aranjat. Mă duc să-l vizitez joi, la trei fără un sfert.

Mi-a mângâiat ușor brațul, desenându-mi cercuri cu vârful degetelor pe piele ca să mă alinte.

— Cum te simți?

— Îmi vine să plâng din cinci în cinci secunde.

— Atunci plângi, prăjiturico.

În loc să izbucnesc în lacrimi, am șoptit:

— M-am hotărât că nu trebuie să fiu beată ca să-ți spun care e numărul unu.

A așteptat în tăcere.

— E talentul tău de a face din mine un om mai bun. Vreau să fiu persoana pe care o vezi în mine.

— Prăjiturico... a gâfâit el, trăgându-mă mai aproape.

— Ar trebui să mai știi și faptul că nu voi mai fi în stare să mă uit la prăjiturele așa cum o făceam până acum.

I-am simțit trupul zguduindu-se de râs — și pentru o clipă emoțiile legate de fratele meu s-au diminuat.

Mă holbam la centrul pentru vizitatori, o clădire de cărămidă roșie.

Eram pe punctul de a vomita tot ce mâncasem la micul dejun.

Cole mă obligase să înghit niște ouă cu pâine prăjită în dimineața asta, dar am refuzat. O idee bună, astfel cu siguranță aș fi vomitat lângă închisoare.

Iubitul meu cel săritor și anxios chiar intenționase să vină cu mine la Glasgow. Voia să mă aștepte afară, în parcare, în timp ce-l vizitam pe Logan, dar i-am refuzat oferta. Nu că n-aș fi dorit să fie acolo, dar trebuia să fac asta de una singură.

Exista posibilitatea să intru în sala pentru vizite și acolo să fie cealaltă persoană de pe planetă pe care o adoram, care să-mi spună că mă urăște și că nu mă va ierta niciodată. Fugisem de această temere, de aceste consecințe, de când judecătorul dăduse sentința. Era momentul să fiu curajoasă și să-mi înfrunt frica, chiar dacă asta însemna că-mi voi pierde fratele mai mare pentru totdeauna.

Totuși, era mult mai greu decât îmi imaginasem.

Ştiam că la Edinburgh mă aştepta Cole şi, odată cu el, promisiunea acestei familii frumoase şi unite, aşa cum ar fi trebuit să fie toate familiile. Dar această promisiune, indiferent cât ar fi dorit să ţină loc de balsam în cazul în care l-aş fi pierdut pe Logan, nu putea face asta niciodată. Dacă-i câştigam pe ei, nu însemna că pierderea lui Logan nu mi-ar fi sfâşiat inima. Aveam atâtea răni în inima mea...

Nu eram sigură că mai pot suporta o altă rană fără să mă sparg într-un milion de bucăţele care nu mai pot fi lipite la loc.

Râsul unui copil m-a trezit din gândurile mele sentimentale şi am văzut o tânără mamă intrând cu puştiul vesel în clădire.

Era momentul să tac şi să îndur.

— Şi nu ai mai mult de zece lire la tine? m-a întrebat gardianul la controlul de securitate.

Mi-am scos portofelul, cu mâini tremurânde.

— Ăăă, ba da.

— Va trebui să-ţi iau portofelul şi telefonul.

Le-a luat şi mi-a dat un bilet ca să-mi pot recupera lucrurile la plecare.

Înainte de a intra în camera pentru vizitatori, m-am oprit. Zvâcnirile haotice din stomacul meu îmi stârniseră o senzaţie de panică în piept şi am simţit un val de ameţeală care m-a lăsat fără suflare. Mi-am cuprins genunchii cu mâinile şi mi-am lăsat capul în jos, inspirând pe nas şi expirând pe gură.

— Domnişoară, vă simţiţi bine?

M-am uitat printre şuviţele de păr la gardianul care stătea la intrarea în încăpere. M-am îndreptat şi mi-am trecut degetele tremurânde peste buzele uscate. Am mai expirat o dată.

— Mda. O să fiu bine.

Privirea lui îngrijorată mi-a transmis că nu e deloc convins, aşa că mi-am tras umerii în spate cu mai multă fermitate şi încredere decât simţeam şi am intrat în sala imensă. Acolo erau vreo patruzeci de mese şi o mică zonă de joacă, lângă intrare, unde copiii erau supravegheaţi.

Trei scaune erau așezate în fața fiecărei mese și numai unul vizavi de ele, pentru prizonier.

Mi-am aruncat privirea în cameră și inima mi s-a oprit în loc când am dat cu ochii de fratele meu. Se uita de-a lungul încăperii, cu o expresie aspră.

Nu știu cum picioarele mele înmuiate au luat-o spre el și m-am strecurat pe scaunul din fața lui, privindu-l fix, nemaisăturându-mă de el.

Părea schimbat.

Părul lui negru, care întotdeauna fusese ondulat ca al meu, era acum tuns foarte scurt, ceea ce-i accentua pomeții ascuțiți și bărbia dură pe care o moștenise de la tata. Odinioară bărbierit mereu cu grijă, acum părea ostenit și mai bătrân din cauza bărbii scurte pe care o lăsase să crească. Ochii de culoare violet, exact ca ai mei, m-au străpuns printre genele lui negre. Deși fusese întotdeauna un tip atletic, am observat că pusese mușchi pe umeri și pe piept de când intrase aici.

Părea obosit; părea mohorât.

Părea înăsprit.

Nici măcar nu-mi puteam imagina lucrurile pe care le văzuse aici și oamenii lângă care era obligat să trăiască.

— Logan, am șoptit, ridicând nesigură din umeri. Nici măcar nu...

Și-a îndreptat privirea asupra mea.

— Arăți bine.

M-am aplecat mai aproape de el când i-am auzit glasul.

— Eu...

— Unde mama dracului ai fost, Shannon? a șuierat el și asprimea din privirea lui s-a evaporat preț de o clipă, făcând loc suferinței.

M-am simțit de parcă mi-ar fi trântit cineva o cărămidă pe piept. Mi-am trecut o mână prin păr și mișcarea asta i-a atras atenția lui Logan, care a mijit ochii.

— Tremuri ca varga.

S-a lăsat pe spate, șocat și rănit.

— Ți-e teamă de mine?

— Sigur că nu! m-am răstit, apoi mi-am coborât vocea când mi-am dat seama că lumea se uită la noi. Dar mi-e teamă de ce crezi despre mine. Nu credeam că mă vrei aici. Mama, tata și Amanda au spus că nu vrei să vin. Mi-au spus să stau departe de tine.

— Ce tot spui acolo? Mie mi-au spus că ai plecat și că n-ai mai vorbit cu ei.

Furia i-a aprins ochii ca niște scântei movulii.

— Ai idee cât de ușurat m-am simțit când am primit vești de la tine? Ne-ai îmbolnăvit de grijă, Shannon.

— Nu.

Am scuturat capul, cu inima bătându-mi foarte tare.

— Mama, tata și Amanda... mi-au spus că e vina mea, că toți credeți că e vina mea. Mi-au zis că nu mă vor ierta niciodată. Am crezut că e mai bine... să plec. Pentru toată lumea.

— Ce ți-au spus?

M-am încordat când i-am citit surprinderea de pe chip.

— Nu ai crezut niciodată asta?

— Nu, a scuipat el. Și tu ar fi trebuit să știi asta.

— Cum? Logan, te-am trimis la închisoare.

— Eu m-am trimis la închisoare.

S-a bătut cu pumnul în piept.

— Eu. Și aș face-o din nou dacă asta ar însemna să-l bag în spital pe animalul ăla nenorocit!

Brusc, am fost invadată de amintirile acelei zile, din zilele și săptămânile care au urmat... Am simțit o gheară în piept și amintirile s-au transformat în noduri în gât. Deși durerea și umilința suferite în ziua aceea se diminuaseră de când începusem relația cu Cole, ele nu dispăruseră de tot. La fel simțeam și în acest moment, când îl revedeam pe Logan pentru prima oară. Lacrimile mi-au umplut ochii.

— Dacă n-aș fi fost atât de idioată. Dacă n-aș fi fost cu el... dacă n-aș fi fugit la tine, tu...

— Nu face asta.

Logan m-a prins de mână.

— Dacă nu m-ai fi evitat după ce ai ieşit din spital când eram eliberat pe cauţiune, atunci ţi-aş fi spus ce-ţi spun acum: nimic din toate astea nu e vina ta. Nimic.

Am început să plâng, lăsându-mi capul în jos, ca să-mi ascund lacrimile de străinii din jur.

— Am fost o laşă. Trebuia să vin mai devreme. Trebuia să...

M-am uitat fix la el, strângându-i mâinile cu degetele mele şi implorându-l din priviri să mă creadă.

— Ştiu că familia noastră n-a fost niciodată unită, dar când mi-au întors spatele, chiar m-am simţit singură şi chiar nu puteam suporta să-mi spună adevărul, că singura persoană... că nu mai vrei să fiu sora ta.

— Eşti atât de idioată, a spus el uşor. Dar teama ne prosteşte.

A zâmbit şi asprimea i s-a întors în priviri.

— Crede-mă. Am văzut asta de multe ori aici.

— Logan, îmi pare atât de rău. Nu voiam să se-ntâmple nimic din toate astea.

A scuturat din cap aşa cum făcea mereu când era luat prin surprindere.

— Shannon MacLeod, eşti cea mai bună persoană pe care am cunoscut-o vreodată. Eşti sânge din sângele meu. Şi cineva a crezut că-ţi poate face rău. Nu regret că nu i-am dat alte *sfaturi*.

— Nu a trecut nicio zi fără să mă gândesc la tine.

S-a uitat în altă parte şi i-am observat tristeţea din ochi. Logan semănase mereu un pic cu Cole — impulsiv, cu un temperament iute care se potolea la fel de repede cum apărea. Dar asta era toată „bezna" din el. Logan era senin. Era protector şi muncitor, dar ştia să se şi distreze. Era glumeţ şi veselia i se citea mereu în ochi.

Atunci mi-am dat seama că era ceva diferit la el. Scânteia aceea nebunatică, plină de umor... dispăruse. Vinovăţia m-a copleşit în ciuda strădaniilor mele de a absorbi cuvintele lui de consolare.

— Mama şi tata te vizitează des?

Logan s-a întors spre mine şi a dat din cap.

— Mă vizitează de două ori pe lună. Amanda la fel. Celelalte două vizite le păstrez pentru prieteni.

— Au rămas toţi lângă tine, să-nţeleg?

Era un lucru pentru care-mi făcusem griji şi eu.

— Da. Înţeleg de ce-am făcut ce-am făcut. Am prieteni buni, Shannon. Şi, mă crezi sau ba, mama şi tata m-au sprijinit cu adevărat.

Eram derutată şi furioasă şi totuşi recunoscătoare în acelaşi timp pentru asta.

— Mă bucur.

— O să vorbesc totuşi cu ei despre felul în care se poartă cu tine.

— Nu face asta.

Ochii i s-au aprins.

— Erai la spital pentru că fuseseşi bătută şi aproape violată şi, în loc să-ţi fie alături, te-au alungat. Vreau să zic, ce mama dracului ai făcut în ultimele luni? Unde-ai fost?

— La Edinburgh.

A înţeles şi privirea i s-a luminat.

— Ai fugit la buni, ca întotdeauna.

— Doar că...

Buzele îmi tremurau.

— Ea nu era acolo.

M-a strâns din nou de mână.

— Ai fost singură în tot acest timp?

— Nu.

Am inspirat adânc şi i-am povestit fratelui meu totul. Cum eram fără adăpost şi şomeră şi cum destinul a făcut o scamatorie şi mi-a oferit o slujbă la INKarnate, cum am întâlnit-o pe Rae şi cum m-a luat sub aripa ei ciudată, dar minunată, cum l-am cunoscut pe Cole. I-am povestit despre tensiunile dintre noi şi despre motivele acestora, despre ce-am aflat referitor la familia lui, despre relaţia noastră care s-a schimbat, despre cât de mult mă ajutase, despre cum mă-ndrăgostisem de el şi despre cum mă convinsese să-l vizitez pe Logan.

Când am terminat, Logan s-a lăsat pe spate în scaun, cu sprânceana ridicată.

— Spune ceva, l-am implorat încet. Trebuie să crezi că nu fac o altă greșeală. Trebuie să știi după toate astea că *nu* voi repeta greșeala aceea.

Logan a dat din cap.

— Pare un tip de treabă și mă bucur că ai avut oameni în jur.

S-a uitat la mine cu o privire de frate mai mare și am simțit o căldură în piept când am văzut gestul ăsta familiar.

— Dar va trebui să-l cunosc.

— Desigur, l-am aprobat eu.

A pufnit în râs.

— Ți-ai făcut vreun tatuaj?

— Da.

— Crezi c-o să capăt și eu un tatuaj gratuit când ies de-aici? De la legendarul Stu Motherwell în persoană?

Am zâmbit larg.

— Cu siguranță.

— Mă bucur, pentru c-o să am multe idei până când ies de-aici.

Stomacul mi s-a strâns când mi-am amintit unde ne aflăm.

— Tu ce-ai mai făcut? Ești... bine... nu-i așa?

— Nu curge numai lapte și miere pe-aici, dar mă descurc. Nu-ți face griji pentru mine.

— Dar cum a fost...

— Nu-ți povestesc rahatul ăsta, ca să poți uita.

Am căscat ochii când s-a răstit la mine și am ridicat mâinile în semn de renunțare.

— Bine, bine.

A zâmbit.

— Mi-a fost dor de tine, Shay.

Aproape c-am izbucnit în plâns când mi-a rostit porecla cu care nu mă mai alintase de când eram copii. M-am înecat.

— Ah, nu-ncepe iar să dai apă la șoareci. Avem lucruri de lămurit.

S-a înclinat înspre mine, privindu-mă fix.

— Niciunul dintre noi n-ar fi trebuit să asculte balivernele mamei, tatei și Amandei, dar am făcut-o. Asta s-a terminat acum. Dar familia asta nu s-a terminat. Știu că nu suntem perfecți, Shannon. Dar ei sunt familia noastră și m-au sprijinit. Vreau să te-mpaci cu ei ca să-ncercăm să fim o familie adevărată. Promite-mi!

Panica mi-a inundat pieptul. După toate cele petrecute, indiferent cât ar fi negat el, îi eram datoare lui Logan. Dacă voia asta de la mine, trebuia să găsesc o cale să-i ofer acest lucru. Dar era greu să-mi conving familia să mă ierte.

Mai mult decât atât, trebuia să-i iert și eu, la rândul meu.

Am ignorat nesiguranța înrădăcinată în mine și i-am zâmbit încurajator fratelui meu.

— O să-ncerc.

Capitolul 23

La vederea casei copilăriei tale n-ar trebui să simți gust de cenușă în gură și nici stomacul n-ar trebui să ți se-ntoarcă pe dos de groază. Totuși, uitându-mă la bungaloul antebelic în care crescusem, pe o străduță liniștită dintr-un orășel de lângă Glasgow, exact asta am simțit.

Ceea ce-mi doream cu adevărat era să sar la loc în autobuzul care ducea la Edinburgh, dar îi făcusem o promisiune fratelui meu. Speram doar ca Amanda să locuiască în continuare cu părinții noștri, ca să împușc trei iepuri dintr-o lovitură.

Parcă auzindu-mi gândurile, ușa casei s-a deschis și sora mea cea drăguță a ieșit în papuci, îmbrăcată cu niște jeanși uzați și cu un tricou care-i era mare. Avea părul negru strâns în creștet și mă privea cu ochii ei căprui-închis pe care-i moștenise de la tata. Spre surprinderea mea, am zărit o scânteie de ușurare în privirea ei, când mi-a aruncat sec:

— Ești vie, ia uite!

— Ai fi știut dacă m-ai fi sunat.

Ea și-a dat ochii peste cap.

— E valabil și pentru tine.

Cu asta s-a strecurat înăuntru, lăsându-mi ușa deschisă. Aroma familiară a tutunului tatei m-a izbit de-ndată ce am intrat. Buni ura că tata fumează, dar oricât l-a bătut la cap, tot nu l-a putut convinge să se lase. Mama nu l-a bătut la cap niciodată în privința asta. Ea spunea că tata făcea întotdeauna ce avea chef și-l iubea atât de mult, încât îl lăsa în pace.

Credeam că e o scăpare, dar apoi mi-am dat seama că ea se purta mereu așa când era vorba de tata. El câștiga fiecare ceartă pentru că ea voia să pară în fața tatei soția desăvârșită, care-i oferea tot ajutorul ei. Personal, aveam senzația că trăiau în blestemații de ani cincizeci. M-am cutremurat când mi-am adus aminte cât de asemănător m-am purtat cu Ollie până aproape de final. Desigur, Ollie era un bătăuș de femei, plin de violență. Tata era doar o pacoste enervantă.

Emoționată, am urmat-o pe Amanda în salonul imens unde tata se uita la televizor, iar mama stătea la masă, scriind ceva la laptop. Amândoi și-au ridicat privirea când am intrat și tata a apăsat pe butonul care a redus televizorul la tăcere.

Ochii ni s-au întâlnit și i-am văzut încăpățânarea cunoscută în privirea întunecată, luptându-se cu o emoție pe care n-o puteam desluși. S-a ridicat brusc, trecându-și mâna peste gură și expirând zgomotos.

— Mulțumesc, Doamne!

M-a tras lângă el dintr-odată, îmbrățișându-mă strâns. Mi-a luat un minut să depășesc șocul și să-l îmbrățișez și eu.

— Trebuia să suni, în puii mei! a zis el, apoi m-a îndepărtat de el.

M-a prins de biceps atât de tare încât am tresărit.

— Tată, și tu puteai să mă suni, am spus eu, încercând să nu par rănită și enervată, dar în zadar. Tu ești cel care mi-a zis că e numai vina mea și c-ar fi mai bine să stau departe de Logan. Credeam c-o să te bucuri să nu mă mai vezi.

Mi-a dat drumul, scoțându-și înainte bărbia lui încăpățânată.

— N-am spus că e *numai* vina ta.

— Atunci de ce n-ai sunat?

— De ce n-ai sunat tu?

Am oftat. Tipic tata. Orgoliul nu i-ar fi permis niciodată să admită că a gestionat prost toată povestea. I-am aruncat o privire mamei, care venise în mijlocul încăperii, lângă Amanda. Aceasta era mai înaltă decât mama. Moştenisem de la mama statura mică, părul, ochii şi silueta. Părea tânără — atât de tânără, încât probabil am fi putut trece drept surori. Dar aici se încheiau asemănările dintre noi. Nu semănam cu niciunul dintre părinţii mei.

Eram cap tăiat buni. Din fericire.

— S-au spus şi s-au făcut multe, a spus mama. Dar tu n-ai nicio scuză pentru situaţia prin care ne-ai făcut să trecem.

Mi-am încleştat pumnii pe lângă corp.

— Nici mie nu mi-a fost tocmai uşor.

Mama a oftat.

— Îmi imaginez că nu. Dar nu e mereu vorba despre tine, Shannon.

— N-am venit aici să mă cert, am replicat, scrâşnind din dinţi. Tocmai am fost să-l văd pe Logan. El m-a rugat să-ncerc să repar lucrurile cu voi şi i-am promis că aşa voi face.

— Bine, a spus Amanda, cu mâinile încrucişate la piept şi cu ochii îngustaţi. Poţi să-ncepi să ne spui unde ai umblat în ultimele patru luni şi de ce ai pe spate un tatuaj care nu era acolo înainte.

La naiba! Cred că mi s-a ridicat tricoul când l-am îmbrăţişat pe tata.

— Bine. Hai să ne aşezăm.

* * *

— Nu-mi vine să cred aşa ceva!

Amanda a ţâşnit în picioare când am terminat povestea vieţii mele de la Edinburgh.

— Asta chiar e culmea!

— Nu e deloc aşa, am spus, uitându-mă urât la ea. Doar nu crezi c-o să fiu din nou atât de proastă. Nu după tot ce mi s-a întâmplat.

— Ba da, ba da, cred!

— Amanda, a zis tata aspru. Calmează-te!

— Uite.

Ea şi-a întors privirea enervată de la tata către mine.

— V-am explicat despre mine şi Cole. Am fost la fel de suspicioasă şi rezervată în privinţa lui, ca oricine care-ar fi trecut prin ce-am trecut eu. Dar e un tip de treabă. El e cel care a crezut în mine. El m-a adus aici. El m-a făcut să iau leătura cu Logan.

Panica pe care o simţeam în capul pieptului era insuportabilă. Voiam să fug din casă — şi de senzaţia asta —, dar nu puteam, pentru că-i promisesem lui Logan, la naiba! Aşa că trebuia să înfrunt reacţia familiei mele şi să-i conving că nu făcusem o greşeală combinându-mă cu Cole.

— Vreau să-l cunosc, a zis Amanda uitându-se urât la mine. Pot veni la Edinburgh şi pot decide.

— Ce să decizi?

— Dacă e un tip ca lumea sau doar unul dintre rataţii tăi.

— Şi de unde naiba o să-ţi dai tu seama, Amanda, dacă e ca lumea sau nu? Ai 28 de ani şi n-ai avut niciodată o relaţie serioasă.

A inspirat furioasă, iar suferinţa i s-a citit în ochi.

— Shannon, m-a atenţionat mama. Dacă vrei s-o luăm de la început, trebuie să fim siguri că n-o să atragi din nou necazurile în viaţa ta şi, în consecinţă, şi-n vieţile noastre. Nu mai vrem să trecem din nou prin chestia asta. Fratele tău încă trage urmările ultimului tău dezastru sentimental.

— Nu e căderea voastră să-l judecaţi pe Cole! am continuat să mă cert, detestând ideea că ei credeau că trebuiau să-l testeze. Merită mai mult de-atât.

Amanda a mârâit.

— Nu te supăra, dar tu nu eşti chiar capabilă să deosebeşti un tip de treabă de un ratat. Vrei să ne împăcăm? Atunci ni-l vei prezenta.

Refacerea legăturii cu Logan dusese la mistuirea unui lucru din mine, ceva cu care mă obişnuisem în aşa măsură, încât nici nu-mi mai dădeam seama că n-ar trebui să fie acolo. Până când a dispărut.

Era deşertăciunea din interior. Un spaţiu oribil care nu putea fi umplut, oricât de fericită m-ar fi făcut Cole şi noua mea viaţă de la Edinburgh. Era un sentiment care crescuse şi devenise parte din mine atât de mult, încât mă resemnasem în faţa gândului că va rămâne acolo pentru totdeauna.

Dispăruse. Deşertăciunea dispăruse, cu o senzaţie de dulce uşurare.

Remuşcarea însă era o poveste diferită. Era posibil să nu-mi treacă niciodată şi, cu siguranţă, n-avea să-mi treacă prea repede. Nu cât timp fratele meu era la închisoare. Poate că, după ce ieşea de-acolo, mai aveam o şansă de a-mi învinge vinovăţia, dar deocamdată ea era o parte din mine. Şi da, nu aveam ce face în privinţa asta, în ciuda faptului că fratele meu sau altcineva ar fi încercat să mă liniştească.

După discuţii găunoase cu rudele mele, am plecat lăsându-le detaliile mele de contact şi le-am spus că putem vorbi după ce ne mai gândim cu toţii la asta. Apoi m-am dus direct la Cole şi i-am plâns în braţe până când am adormit.

A doua zi i-am povestit tot ce se petrecuse, iar el m-a ascultat fără să mă întrerupă. Dar simţeam cum se încordează. Era supărat foc pe familia mea.

— Nu trebuie să treci prin tot rahatul ăsta, spusese el. Mai ales după ce s-au purtat cu tine cum s-au purtat.

— Dar n-am încotro, insistasem eu. Trebuie să fac asta de dragul lui Logan.

Deocamdată nu ne puteam pune de acord. La fel cu Rae. Îi povestisem totul şi ea era de aceeaşi părere cu Cole. Şi, deşi Cole fusese de acord să-l cunoască pe Logan (aranjasem deja să mergem la el peste câteva săptămâni, în ziua noastră liberă), când am ajuns la muncă am descoperit că nu numai Cole era un pic distant, dar şi Rae.

— O să fie o zi amuzantă, am mormăit, după ce amândoi mi-au smuls cafeaua din mână fără măcar să-mi mulţumească.

Cole se închisese pentru că încerca să treacă peste povestea asta. Rae însă era de-a dreptul ofticată pe mine. Din fericire, ca întotdeauna,

eram aglomerați sâmbăta și mă puteam preface că tăcerea lui Cole se datora meseriei.

Dar mi-am dat seama, cu o groază viscerală, că toată prefăcătoria asta se va duce naibii în clipa în care sora mea a deschis ușa studioului și a pășit înăuntru.

Surprinsă și încremenită, am privit-o cum se uită peste tot în salonul de tatuaje, cu buza de sus strâmbată în semn de dezgust. Amanda era total opusă mie. Ura tatuajele, piercingurile, vopseaua de păr și tot ce-ți putea modifica trupul de la starea lui naturală. Nu era deloc creativă și nu simțea niciodată nevoia de a sublinia sau de a schimba ceva la ea sau de a-și exprima personalitatea prin înfățișare.

Pentru ea, a-ți modifica trupul însemna o carență de caracter.

Amanda m-a văzut, în cele din urmă, la recepție și, ignorându-i pe oamenii din zona de așteptare, s-a îndreptat spre mine cu sprânceana ridicată.

— Ăsta e faimosul INKarnate?

M-am simțit dintr-odată defensivă și am încremenit.

— Da.

A dat ochii peste cap.

— Numai tu poți să crezi că e o șmecherie să lucrezi într-un astfel de loc.

— Nu, de fapt, mii de oameni cred asta. E un loc respectat pentru arta de-aici și am un salariu bun pentru că avem activitate din plin.

Ea m-a dezaprobat și m-a concediat cu un gest.

— Uite, sunt aici pentru că am fost cu toții de acord că te vrem înapoi în viețile noastre. Poate tu, în tărtăcuța ta, crezi că nu ne pasă, dar nu e adevărat, Shannon. Te iubim. Doar că... Știm cum ești tu. Nu ai discernământ. Am venit aici să te fac să vezi lucrurile logic.

Trecusem prin toate stările — de la uimire când îmi spusese că mă iubește la indignare în fața condescendenței sale.

— Ți-am spus c-o să vorbim despre asta. Nu poți veni pur și simplu aici, așteptându-te să-l judeci pe Cole. În primul rând, pentru că așa ceva nu se face. În al doilea rând, muncește. E sâmbătă. Suntem foarte ocupați.

— Vreau doar să-l cunosc. Nu plec nicăieri până nu-l cunosc, a zis ea, rânjind. Sau nu vrei să-ți respecți promisiunea făcută lui Logan?

Mi-am scrâșnit dinții, enervată. Uneori soră-mea era răul întruchipat.

— Așteaptă acolo.

M-am dus repede în spate, ciocănind la ușa lui Cole.

— Intră! a strigat el ca să acopere bâzâitul acului.

Am deschis ușa și l-am găsit tatuând un Minotaur cu multe detalii pe brațul unei gagici care voia să pară motociclistă. O chema Vik și era clienta noastră obișnuită. Venise să-și facă un tatuaj când începusem să lucrez la studio și își mai făcuse trei de atunci.

Cole a ridicat privirea la mine și a încremenit când mi-a văzut mutra.

— Ce s-a întâmplat?

— Sora mea e aici.

M-am strâmbat.

— Îmi pare rău. Nu știam. Și nu pleacă până când nu te cunoaște.

Chipul lui Cole s-a înăsprit.

— O să vin când termin tatuajul ăsta. Să-și parcheze fundul în zona de așteptare.

Am dat din cap și am vrut să plec, dar el m-a strigat pe nume.

— Da? am întrebat, peste umăr.

— Nu-i oferi cafea, apă, nimic. Nu e binevenită aici și singurul motiv pentru care n-o dau afară sunteți tu și fratele tău.

M-a cuprins o senzație de anxietate, dar am dat din cap scurt și am ieșit repede. Aveam sentimentul că întâlnirea n-o să meargă prea bine.

Amanda s-a strâmbat când i l-am prezentat pe Cole. O adusesem la el în atelier ca să avem puțină intimitate. Cole nu i-a întins mâna. Dăduse doar din cap în semn de salut și mă trăsese, ocrotitor, lângă el. M-am încruntat.

— Amanda, voi doi n-ați schimbat nici măcar un cuvânt deocamdată.

— Uită-te la el, a zis ea, făcând un gest spre mine. N-o să rămână *cu tine* prea mult timp.

— Ce mama dracului vrea să-nsemne asta? a izbucnit Cole.

Amanda a pufnit și m-a țintuit cu o privire aspră.

— Fermecător.

M-a cuprins indignarea. Am făcut un pas înainte.

— Amanda, las-o baltă. Trebuie să-i dai o șansă.

— Nu, nu trebuie. Uită-te la el. Cred că primul tău instinct în privința lui a fost corect, Shannon.

Atunci mi-am dat seama.

— Nu aveai de gând să-i acorzi vreo șansă. Îți place chestia asta. Îți place să fiu oaia neagră.

Și-a dat din nou ochii peste cap.

— Ți-ai făcut asta cu mâna ta. Tu îi alegi pe ratații ăștia. Pe toate nimicurile astea uriașe...

M-am repezit spre ea, iar ea s-a dat în spate, înfricoșată.

— Să nu-i mai spui niciodată așa! am șuierat, cu pumnii strânși pe lângă corp.

— Shannon, a murmurat Cole, dar eu i-am ignorat calmul din glas.

— Nu știi nimic despre el sau despre mine. De ce? am întrebat-o. De ce ești așa? Încerc să repar lucrurile pentru că Logan își vrea familia înapoi, iar tu îți faci jocurile tale meschine.

— Nu mă joc deloc. Chestia asta e serioasă. Și mie nu mi se pare deloc că încerci.

Am scuturat din cap, simțind brusc o imensă tristețe.

— Ai spus că mă iubești, dar nu sunt sigură că te cred. Tu și cu mine... nu ne-am înțeles niciodată și încă nu știu de ce m-ai urât întotdeauna...

— Ah, pentru numele lui Dumnezeu! Dacă ai fi fost la fel de paranoică și în privința iubiților tăi, poate că Logan n-ar fi acum la pușcărie!

Am simțit căldura trupului lui Cole în spatele meu și am întins o mână, ca să-l opresc din a spune sau a face ceva nasol.

— Cole nu are nimic de dovedit nici ţie, nici altcuiva. L-ai insultat suficient. Vreau să te cari!

Cu faţa roşie şi cu ochii plini deodată de o emoţie surprinzătoare, Amanda a şoptit:

— Nu ştiu ce crezi tu şi de ce, dar eu chiar ţin la tine. Doar că n-am încredere în tine şi încerc să te scutesc să faci o altă greşeală uriaşă. N-o să uit niciodată ce i-ai făcut lui Logan, dar îmi doresc să te pot ierta. Te rog, Shannon. Dacă mă laşi să ies pe uşa aia, atunci nu mai ai ce căuta în familia asta.

Eram aproape paralizată de vorbele ei şi am simţit numai atingerea mâinilor lui Cole pe şoldurile mele. Teama că-l voi dezamăgi din nou pe Logan mă făcuse să amuţesc.

Amanda a interpretat tăcerea mea ca pe o respingere şi, cu suferinţă în priviri şi cu o mutră dezaprobatoare, a ieşit valvârtej din studio înainte să-mi dau seama cum să rezolv lucrurile.

Capitolul 24

Mi s-a făcut rău.

Logan voia un singur lucru de la mine, *unul singur*, iar eu deja o dădusem în bară.

Mi-am petrecut următoarele câteva ore încercând să trec peste emoţii şi să gândesc raţional. Trebuia să găsesc o soluţie astfel ca situaţia să se rezolve pentru toată lumea.

Doar că nu ştiam cum.

— O să mai vorbeşti vreodată? a spus Cole.

Stătea vizavi de mine la masa din bucătărie a lui Rae. Ea era plecată. După ce auzise tot scandalul de la serviciu, îşi dăduse probabil seama că nu vom fi nişte tovarăşi prea grozavi în seara aceea. De ce n-a spus că ne lasă un pic în pace nu ştiu, dar aşa era Rae. Ai fi crezut că e ceva ruşinos să fii atent, după cum încerca Rae să-şi ascundă partea ei sensibilă.

— Îmi pare rău.

Am împins farfuria cu tăiţei de ou şi pui thailandez cu şofran cât colo.

— Mă tot gândesc la chestiile astea şi nu ştiu ce să fac.

Mi-am muşcat buza şi am spus încet:

— Poate că ar trebui să fac un pas în spate.

Cole a îngheţat preţ de o secundă înainte de a-şi trânti furculiţa în farfurie.

— Poftim?

Am continuat să gândesc cu voce tare.

— Doar până când refac distanţa dintre mine şi părinţii mei. Ştii, până când mă obişnuiesc cu situaţia, le arăt că mă străduiesc şi apoi, când se vor convinge, tu şi cu mine putem relua relaţia şi vor vedea cu ochii lor ce tip minunat eşti.

Temperatura din cameră a devenit arctică. Mi-am dat seama imediat că am făcut o eroare majoră de judecată gândind cu voce tare. Teama, lipsa de încredere... şi suferinţa i-au străfulgerat ochii lui Cole. S-a tras de la masă brusc, înălţându-se deasupra mea. Vocea îi era aproape şoptită, dar înecată de furie.

— După toate cele întâmplate, după felul în care s-au purtat cu tine, te-au neglijat, vrei să renunţi *la noi* ca să-i împaci *pe ei*?

Am alunecat în scaunul meu, încercând cu disperare să mă gândesc la o cale de a calma situaţia, de a pune problema corect, pentru că era clar că o dădeam în bară.

— Nu! Doar temporar, voiam să zic.

Ce lucru greşit am spus! Am căscat ochii la Cole, care luase foc de mânie.

— Nu vorbeşti serios, nu-i aşa? a zis el.

— Cole, te rog! Încearcă să vezi lucrurile din perspectiva mea. Asta e familia mea. Şi da, nu e una formidabilă, dar e tot familia mea. Sunt răniţi şi speriaţi şi am fugit de ei prea mult timp. E momentul să repar lucrurile. Asta-şi doreşte Logan şi asta cred şi eu că-mi trebuie.

Am făcut un pas spre el, împăciuitoare. El s-a retras, tresărind. Explicaţia mea era din ce în ce mai dezastruoasă.

— Cole... dintre toţi oamenii, tu ar trebui să înţelegi cel mai bine. Mama ta era o mamă de rahat, dar tu n-ai abandonat-o niciodată. Nu de tot.

Maxilarul i s-a încordat și a dat din cap, cu dinții încleștați. În cele din urmă, a spus dintr-o răsuflare, cu glas răgușit:

— Dar n-aș fi ales-o niciodată în locul tău.

— Eu nu aleg pe nimeni în locul...

— Nu pot să fac asta acum.

A ridicat o mână ca să mă întrerupă.

— Trebuie să ies de-aici înainte să spun lucruri pe care le voi regreta.

Întrebându-mă cum de discuția luase o întorsătură atât de neplăcută, l-am implorat:

— Te rog, nu! Nu încerc să-ți fac niciun rău. Mă gândesc doar să...

— Nu-ncerci să-mi faci niciun rău?

A împins scaunul pe care stătuse, lovindu-l puternic de masă. A fost rândul meu să tresar și să mă retrag.

— Îmi cer să demonstrez că sunt bun de ceva. Ei trebuie să demonstreze asta, nu eu!

Am strâns din buze, dându-mi seama, cu o apăsare pe piept, că exact asta-i cerusem să facă. După ce spusesem familiei mele că nu i-aș face lui Cole niciodată așa ceva, o făcusem fără să mă gândesc.

— Nu am intenționat asta, i-am jurat. Chiar n-am intenționat. Dar nu știu ce altceva să fac.

Însă scuzele mele nu-i potoleau furia. S-a înclinat în față, cu ochii îngustați, și a șuierat:

— Uite un indiciu: n-ar fi trebuit să spui niciodată că vrei să luăm o pauză. N-ar fi trebuit să-mi ceri niciodată să demonstrez ceva, după tot rahatul prin care m-au făcut să trec.

Mi-a aruncat o altă privire scârbită și a ieșit din cameră în timp ce eu mă adunam după atacul lui nemilos. Am auzit ușa de la intrare deschizându-se, mi-am revenit din uimire și am fugit pe hol.

— Cole!

El s-a răsucit.

— Și când mă gândesc că voiam să te rog să te muți cu mine. Ce greșeală enormă ar fi fost asta!

Ah, la naiba, nu-mi vine să cred ce se întâmplă!

— Cole, te rog...

Mi-a trântit ușa în nas. M-am împleticit, încercând să mă țin după el, dar cuvintele lui îmi răsunau în urechi. Era furios. Încercările mele de a repara situația nu aveau cum să schimbe ceea ce simțea el în acest moment.

Mi-am lipit fruntea de ușă.

— La naiba, la naiba, la naiba, la naiba! am scâncit.

Valiza stătea deschisă pe pat, hainele îmi erau împrăștiate prin tot dormitorul, iar eu mă holbam la desenele mele, întrebându-mă cum o să împachetez totul. Exact atunci, ușa s-a deschis brusc.

— Shannon Tâmpita MacLeod, tu și cu mine trebuie să discutăm! a strigat Rae. Tocmai l-am consolat pe iubitul tău foarte ofticat și rănit și trebuie să-ți spun că...

A amuțit brusc când a intrat la mine-n dormitor. A observat valiza și hainele care erau pe punctul de a fi împachetate.

— Bine.

A înghițit în sec.

— Ar trebui să știi deja cât de repede se aprinde Cole. Nu pare, pentru că e atât de relaxat tot timpul, dar când ceva-l scoate din minți, spune lucruri pe care nu le gândește.

A-nceput să bată câmpii.

— Știai că, atunci când a aflat că tipul care a lăsat-o gravidă pe Hannah când avea 17 ani era Marco, nu i-a dat nicio șansă să explice nimic? I-a sărit mușterul și s-a dus după Marco. A-ncercat să-l bată măr pe un șantier. Și-a și luat câteva zdravene.

Am deschis gura să-i explic, dar telefonul a sunat înainte să apuc să fac asta. M-am uitat la aparatul care se afla pe noptieră și am recunoscut numărul.

— Ah, trebuie să răspund.

L-am luat și am răspuns, făcându-i semn lui Rae să iasă din camera mea și să-mi ofere un strop de intimitate. M-a privit cu încăpățânare preț de o clipă, dar în cele din urmă a ieșit.

Când am terminat de vorbit la telefon cu tata și de aranjat totul, se făcuse târziu și Rae zăcea la ea în pat, cu hainele de oraș pe ea. Sforăia de se cutremura tot apartamentul.

Rae se trezise și plecase deja când m-am trezit eu. Asta era ceva ciudat, pentru că Rae nu se dădea niciodată jos din pat înaintea mea. Stătusem trează aproape toată noaptea făcându-mi griji pentru Cole și forțându-mă să nu-l sun. N-avea niciun sens să încerc să discut cu el cât timp era încă supărat.

Epuizată, am ajuns la INKarnate și m-am dus direct la cafetieră. Mă simțeam un pic dezorientată, așteptând să-l văd pe Cole după prima noastră ceartă importantă. Tehnic, cred că probabil se despărțise de mine, dar nu puteam procesa asta acum fără să-mi doresc să izbucnesc în lacrimi, așa că m-am concentrat asupra cafelei. M-am mușcat de buza de jos, încercând să mă hotărăsc dacă ar trebui sau nu să-i duc și lui Cole o ceașcă.

— Ai apărut.

M-am uitat peste umăr și am văzut-o pe Rae care stătea în picioare la biroul meu.

— Neața!

S-a strâmbat la mine.

— Cum zici tu. Cole a sunat că nu vine azi, e bolnav. Trebuie să dai niște telefoane și să-i reprogramezi clienții de azi.

Am simțit că-mi sare inima din piept.

— Bolnav?

Cole nu stătea niciodată acasă pentru că era bolnav.

— De parcă ți-ar păsa! s-a răstit ea.

— Rae!

Am bătut din picior, exasperată.

— De ce Cole...

— Nu te mai aud! a țipat ea copilărește și s-a îndepărtat de mine.

Am ieșit repede din debara.

— Rae!

— Nu mă bate la cap! a spus, oprindu-se și uitându-se urât la mine, peste umăr. Ești prietena mea, Shannon. Țin la tine, dar dacă trebuie să aleg, îl aleg pe Cole. Așa că lasă-mă dracului în pace până nu te plesnesc!

Am rămas pe loc, uluită, iar ea a dispărut în spate. Încă stăteam acolo când Simon a ieșit din atelierul său. După mutra lui, mi-am dat seama că auzise totul. Nu știu ce a citit pe fața mea, dar a ridicat mâinile, de parcă s-ar fi predat.

— Nu vreau să știu. Scuze, păpușă, dar am necazurile mele cu Tony.

Mi-am stăpânit panica.

— Te simți bine?

A ridicat posomorât din umeri și a trecut pe lângă mine ca să-și ia o cafea.

— Încercăm să trecem peste faza asta cu copilul.

— Îmi pare rău.

M-am târât spre birou, dorindu-mi ca relațiile să nu mai fie atât de sfâșietoare. Simon mi-a zâmbit trist.

— Și mie-mi pare rău.

Ținută la distanță de Rae pentru tot restul zilei, mi-am smuls smocuri întregi de păr din cap, de frustrare. Nu-mi venea să cred ce-mi spusese. Nici măcar nu știam ce făcusem ca să merit așa ceva.

În cele din urmă, după ce am terminat tot ce-aveam de făcut pe ziua respectivă, mi-am căutat telefonul. Mi-era atât de rău, încât credeam c-o să vomit și singurul mod de-a scăpa de această senzație era să-l sun pe Cole. Mi-a intrat căsuța vocală.

Rae a venit din spate, îmbrăcată cu jacheta și cu geanta pe umăr. Simon plecase deja. M-am întins să-mi iau haina.

— Să nu te gândești să te ții după mine, a zis ea rânjind când a trecut pe lângă biroul meu.

— Unde mama dracului e Cole? am strigat eu după ea.

— Cu Hannah.

A clătinat din cap spre mine. Privirea copilăroasă dispăruse, transformându-se într-una plină de dezamăgire.

— Nu-i deranja. Vizitează copilul.

M-am prăbuşit pe dinăuntru.

— Nu voiam să-l rănesc, Rae.

— Ai renunţat la el. Cum să nu-l rănească aşa ceva?

— N-am renunţat niciodată la el. Doar încerc să-mi ţin o promisiune făcută cuiva.

— Cuiva greşit, din câte se pare.

A clătinat din cap.

— Cole te-a ajutat când ai avut nevoie şi te-ai îndrăgostit de el, ceea ce înseamnă că, undeva de-a lungul acestei relaţii, i-ai făcut şi lui nişte promisiuni. Poate ar trebui să te gândeşti mai bine care promisiuni ar trebui să le ţii şi în faţa cui.

— De ce trebuie să fie ori-ori?

— Pentru că există cineva care pune condiţii... şi, încă o dată îţi spun, poate că de persoana respectivă ar trebui să te depărtezi. Nu de Cole.

A ieşit valvârtej din studio, lăsându-mă singură să închid uşa şi să mă gândesc la numeroasele feluri în care reuşisem să-i dezamăgesc pe toţi oamenii din viaţa mea în mai puţin de şaptezeci şi două de ore.

Capitolul 25

Nimic nu se compară cu teama pe care o simţi pe interior când ştii că ai rănit pe cineva la care ţii. Teama se transformă într-o furtună de emoţii pe măsură ce timpul trece şi totul rămâne nerezolvat.

Mi-era rău de teamă.

În seara aceea, am încercat să-l sun şi să-i trimit mesaje lui Cole, dar el n-a răspuns. Disperată să discutăm, să repar totul, am luat un taxi până acasă la el, sperând că s-a calmat într-atât încât să putem vorbi.

Dar Cole n-a răspuns la uşă.

M-am întors acasă cu toată senzaţia aceea grea, oribilă, de rău pe dinăuntru. Acel sentiment s-a înrăutăţit când am venit luni la muncă şi m-am trezit dând nas în nas cu Stu.

— Cole are nevoie de o pauză, aşa că a plecat într-o excursie de fotografie cu prietenul lui, Nate, pentru următoarele câteva zile. O să-i ţin eu locul.

Am rămas puţin dezorientată când am auzit că iubitul meu plecase din oraş fără să mă anunţe.

— Excursie? Unde?

Stu a ridicat din umeri, fără să mă privească în ochi.

— Nu ştiu exact.

— Stu...

— Uite care-i treaba, Shannon.

Stu a făcut un gest spre mine, cu un amestec de simpatie şi asprime în priviri.

— Te pricepi la munca ta, dar, dacă prezenţa ta aici va fi o problemă pentru cel mai bun artist al meu, va trebui să te concediez.

— Să mă concediezi?

M-am împleticit, şocată până în măduva oaselor.

— Cole şi cu mine ne-am certat. O s-o scoatem la capăt.

A naibii simpatie topise asprimea de tot.

— Cole pare teribil de supărat.

— Eu am spus ceva, el a înţeles greşit, dar nu putem spune că...

Mi-am dus mâna la frunte, pentru că începusem să ameţesc.

— Se aprinde repede şi spune lucruri la mânie, dar credeam că...

Am lăsat ideea în aer şi am băgat mâna în geantă după telefon. Cole şi cu mine trebuia să discutăm. Nu putea pur şi simplu să fugă. Nu-i stătea în fire.

— Nu-i stă în fire, am mormăit, bâjbâind după telefon.

De data asta a sunat, dar n-a răspuns nimeni. Am tresărit la auzul vocii lui care spunea să las un mesaj.

— Cole, sunt eu. Răspunde la telefon. E ridicol. Trebuie să vorbim.

Stu s-a strâmbat.

— Sper că te pricepi să ceri iertare în genunchi, zânuţo.

Am oftat.

— Am senzaţia că până la sfârşitul săptămânii o să fac din asta o artă.

— Mi-e dor de locul ăsta.

Tata a zâmbit, privind castelul de la fereastra cafenelei.

— Mamei tale îi place la Glasgow, dar locul ăsta o să-nsemne mereu acasă.

Am dat din cap.

— Și eu îl am în sânge.

— Da, tu semeni mult cu mama mea. Asta nu poate fi decât un lucru bun, având în vedere că soră-ta se aruncă în neamul maică-tii și uite cât de nervoasă a devenit.

Am strâmbat din nas.

— Tată.

A chicotit și a sorbit din cafea.

— Mulțumesc că te-ai întâlnit cu mine.

După cearta cu Cole, decisesem că poate ar fi fost mai bine să port o discuție rațională cu unul dintre membrii familiei mele. Tata păruse cel mai receptiv față de mine, așa că-l sunasem să stabilim întâlnirea. Nu se putea vedea cu mine decât în weekend, ceea ce însemna că trebuise s-o rog pe Rae să-mi țină locul — lucru pe care l-a făcut comentând la greu. Deși încă era ofticată pe mine că-l rănisem pe Cole, vedea cu ochii ei cât de greu îmi era că el nu-mi răspunsese toată săptămâna la telefon. Așa că, în ciuda faptului că de-abia vorbea cu mine, *fusese* de acord să-mi țină locul.

— Ar fi frumos ca-n familia asta să fie liniște din nou.

Tata a ridicat din umeri.

— Dacă putem găsi o cale, ar fi minunat.

— Nu vreau să-mi compromit relația cu Cole ca s-o păstrez pe cea cu voi. Nu e corect.

Mi-a aruncat o privire dezaprobatoare. Sincer, mă obișnuisem să văd privirea aceea pe chipurile oamenilor pe care-i cunoșteam.

— Amanda ne-a povestit despre el.

Am încercat să-mi stăpânesc frustrarea.

— De-abia l-a lăsat să scoată două vorbe. A intrat în studio și pur și simplu a-nceput să-l insulte. N-avea nicio intenție să-i acorde vreo șansă.

— Spune că arată și se poartă exact ca toți foștii tăi iubiți.

— Nu e deloc ca ei.

M-am aplecat înainte, vorbind convingător.

— Este cea mai bună persoană pe care o cunosc.

— De ce nu poţi sta singură pentru o vreme, Shannon? Ia-ţi un răgaz ca să lămureşti lucrurile. Familia noastră trebuie să ia o pauză de la atâta dramă.

— Între mine şi Cole nu era nicio dramă.

Mi-am auzit glasul plin de amărăciune.

— Până când familia mea a revenit în ecuaţie.

Tata s-a încruntat.

— Nu asta voiam să spun.

Am anulat ultima mea remarcă făcând un gest, dar nu eram deloc sigură că nu asta voisem să spun.

— Mă căznesc din răsputeri să fac ce e corect faţă de toată lumea. Logan vrea să fim o familie din nou, dar pentru a face asta voi vreţi să mă despart de un tip despre care nu ştiţi nimic.

— Priveşte problema din punctul nostru de vedere. Ultima oară când ai avut o relaţie cu cineva tatuat... ai lăsat lucrurile să ajungă atât de departe încât fratele tău s-a trezit la închisoare pentru că te-a protejat. Asta nu e ceva normal.

M-a prins de mână.

— Puştoaico, ai nevoie de un timp ca să-ţi pui ordine în minte. Nu ai avut cum să faci asta de când ai plecat din Glasgow, pentru că te-ai aruncat în altă relaţie cu un alt idiot.

Mi-am tras mâna de sub mâna lui.

— Cole nu e un idiot. Şi tot încerc să vă spun că el m-a ajutat să-mi limpezesc gândurile. El m-a sprijinit. A făcut atâtea ca să simt din nou că valorez ceva şi, mai mult decât atât, m-a călăuzit din nou spre Logan. Ştii, am tot avut coşmaruri. Crezusem că au dispărut, dar s-au întors. Nu le-am mai avut de când l-am vizitat pe Logan. Nici măcar unul. Cole a reuşit asta.

Spre enervarea mea crescândă, tata tot nu era convins.

— De ce-ai venit aici dacă nu aveai de gând să mă asculţi?

— Am venit sperând că mă vei asculta tu *pe mine*.

S-a ridicat şi a aruncat nişte bani pe masă, pentru cafeaua pe care-o băuse.

— O să fim acolo pentru tine, iubito, când ești dispusă să-ți lași bagajul în spate. Vino acasă și o luăm de la capăt. Nu numai ca familie, dar și tu însăți.

— Din mutra ta deduc că întâlnirea cu tăticul iubit și drag n-a mers prea bine.

Rae s-a descălțat de pantofi și și-a pus cizmele.

— S-a zis cu făcutul bagajelor, ha?

M-am uitat urât la ea, derutată de remarca ei, dar prea concentrată asupra unui singur lucru ca să dezbat problema.

— Tocmai am încercat să-l sun din nou pe Cole. I-ai spus că m-am tot căznit să dau de el?

— Am fost destul de ocupați ieri la muncă. Și-a reintrat în pâine după săptămâna liberă.

Am simțit o durere în piept și nu mi-am putut stăpâni lacrimile.

— Nu voiam să-l rănesc. De ce nu mă lasă să-i explic?

Ochii i-au scânteiat de furie.

— Pentru că, după toate cele întâmplate, ți-ai ales familia în locul lui. Ai ales niște oameni care au întors spatele fiicei lor care tocmai fusese molestată sexual și băgată în spital. Ce mama naibii spune asta că simți pentru Cole, dacă i-ai ales *pe ei*?

Groaza m-a cutremurat.

— Asta crede el? Că i-am ales pe ei? Nu i-am ales pe ei. Încercam să găsesc o soluție ca să-i liniștesc. N-am avut niciodată intenția de a renunța la Cole. Credeam că ne puteam lua un răgaz...

— O pauză, m-a întrerupt ea. O pauză din relația cu el. Tipul de-abia poate suporta să stea departe de tine preț de câteva zile și tu vrei să te duci acasă la Glasgow pentru Dumnezeu știe câtă vreme. Și el ce trebuia să facă... trebuia să stea și să aștepte un semn de viață de la tine când se hotărau părinții tăi să-l accepte? Subliniez, părinți care n-au dat doi bani pe tine, în vreme ce Cole ar fi mutat munții de dragul tău.

S-a ridicat și și-a luat geanta.

— Ceea ce ţie ţi s-a părut o ceartă neînsemnată pentru el a fost foarte important. Din motive pe care le înţeleg sau nu. Dar cred că tu le-nţelegi. Presupun că ţi-a povestit totul despre el. Şi presupun că ştii că e suficient să-i sugerezi să luaţi o pauză pentru ca el să se simtă profund rănit pentru un motiv întemeiat. Şi ştii exact care e motivul ăla.

S-a întors şi a dat să plece.

— Stai!

M-am ridicat brusc de pe scaun.

— Trebuie să-l văd, Rae. Te-ntâlneşti cu el?

— Nu. Nu ştiu unde e în seara asta.

Mi-am mijit ochii în timp ce ea ieşea. Rae minţea. Ea nu minţea niciodată.

Mi-am luat geanta şi cheile. M-am grăbit, ţinându-mă după ea la o distanţă discretă. Am urmărit-o şi am remarcat cu stupoare că intră la *The Walk*. Cole era acolo. Puteam să pariez pe tot ce aveam că era acolo.

Cârciuma era destul de aglomerată. Aşa era mereu sâmbătă seara. Mi-am croit drum printre oamenii care stăteau lângă uşă şi mi-am lungit gâtul, încercând să ies din mica mulţime până în centrul încăperii. Toate mesele erau ocupate.

Am văzut-o pe Rae făcându-şi drum printre mese şi mi-am ridicat privirea peste ea.

Sentimentul de greaţă pe care-l aveam în stomac s-a intensificat.

Cole stătea la masă cu gemenii şi cu Karen, cu o halbă de bere în mână. Mai era cineva cu el. O blondă drăguţă stătea cu coapsa lipită de a lui, iar Cole îşi ţinea capul aplecat ca ea să-i poată şopti la ureche.

Obrajii mi-au luat foc şi pielea a-nceput să mă furnice.

Am lăsat flama geloziei să-mi străbată tot trupul şi să se consume, apoi am inspirat adânc. Cole nu m-ar înşela niciodată. Ştiam asta. Ştiam că imaginea din faţa mea e una nevinovată.

Dar petrecusem o săptămână-ntreagă agonizând, gândindu-mă la relaţia noastră şi simţindu-mă vinovată, iar el mă evitase în tot acest timp. Acum îi permitea unei femei oarecare să-l binedispună cu trăncăneala ei.

Am simţit cum îmi dau lacrimile.

Nu puteam suporta asta. Nu combinat cu tot ce se întâmpla. Aveam nevoie la loc de Cole cel raţional, pentru că acest Cole rănit şi temperamental bătea la uşa tuturor nesiguranţelor cu care mă luptasem în ultimele câteva luni.

Cu acest gând, m-am întors şi am început să-mi fac drum înapoi prin mulţime. Ajunsesem aproape la uşă când ceva anume m-a oprit pe loc.

Nu era stilul lui Cole.

Nu era stilul lui deloc.

Nu fusese asta mantra mea toată săptămâna?

Am inspirat puternic şi m-am răsucit.

Aici se-ntâmpla ceva ce-mi depăşea puterea de înţelegere.

Rugându-mă să nu mă comport ca o îndrăgostită proastă şi prea credulă, m-am întors din nou prin mulţimea de-acum deranjată. Blonda era tot la masă, dar atenţia lui Cole era aţintită asupra lui Rae. Se încrunta la tot ce-i povestea ea.

Chiar atunci a părut că-mi simte privirea.

Am lăsat deoparte nervii care-mi fierbeau în stomac şi mi-am croit drum printre mese, în vreme ce Cole mă urmărea apropiindu-mă. Când m-am oprit, gemenii şi Karen m-au salutat. Am dat din cap, neatentă.

Cole şi cu mine ne holbam unul la celălalt şi, cu cât o făceam mai mult, cu atât simţeam mai profund rana produsă de dispariţia lui. Îmi fusese tare dor de el. O săptămână-ntreagă fără el mi se păruse o veşnicie. Fusese dureros şi, sincer vorbind, nenecesar. Eram supărată pe el aşa cum şi el era supărat pe mine, şi nu puteam ascunde asta. Am făcut un gest către blondă.

— De ce?

S-a încruntat.

— Stăteam doar de vorbă.

— Dar de ce vorbeşti cu ea şi nu cu mine? De ce nu mi-ai răspuns la telefon? De ce ai plecat? De ce nu suntem oameni maturi şi de ce n-am discutat despre asta sâmbăta trecută?

— Nu aici, a spus Cole încet.

— Nu-mi pasă! m-am răstit și chiar nu-mi păsa dacă se uita lumea la noi. Tu nu ești așa. Am venit aici, după una dintre cele mai proaste săptămâni din viața mea, și aș fi putut să ies așa cum am intrat... dar ăsta nu ești tu. Nu înțeleg ce se-ntâmplă cu tine.

Durerea ascuțită din ochii lui m-a făcut să suspin.

— Nu pricepi?

S-a ridicat brusc, trântindu-și halba de masă.

— Nu pricepi să m-am supărat pentru că ți-ai făcut bagajele și că voiai să pleci la Glasgow ca să fii cu familia ta nenorocită? Că i-ai ales pe ei și nu pe noi? Nu pricepi că asta s-ar putea să mă supere?

Oamenii din jurul nostru s-au oprit din vorbit. Nu-mi păsa. Eram prea derutată ca să-mi mai pese.

— Despre ce mama naibii vorbești?

— Mi-a spus Rae.

Și-a trecut privirea peste mine, părând să tresară de durere la vederea mea.

— Pleacă odată, Shannon! Toate lunile astea am încercat să te fac să ai încredere în mine... o pierdere de vreme.

— Am încredere în tine.

L-am împins — cu putere —, iar el s-a împleticit peste scaun, luat prin surprindere.

— De-asta o să-ți acord prezumția de nevinovăție. Acum ce mama dracului — am zis și i-am aruncat o privire urâtă lui Rae — ți-a zis ea?

— I-am spus adevărul.

Mi-a întors privirea urâtă.

— Că voiai să ne părăsești. În weekendul trecut îți făceai bagajele. Cel puțin asta făceai înainte să te cerți cu taică-tău azi.

— Vacă proastă! am șuierat, nefiind sigură dacă-mi spun asta mie sau lui Rae.

Mi-am îndreptat din nou privirea spre Cole. Acum eram de-a dreptul ofticată.

— Îmi făceam bagajele pentru că ai spus că voiai să mă rogi să mă mut cu tine. Aveam impresia că, după ce te vei calma și-ți vei da seama că-mi pare rău, oferta va rămâne valabilă.

Cole a clipit, uluit. Am clătinat exasperată din cap.

— Suntem tu și cu mine. Asta e.

Am făcut un gest între noi.

— Asta e doar prima și, cel mai probabil, nu ultima noastră ceartă. Am tendința de a gândi cu voce tare și uneori procesul meu de gândire conține idei de căcat înainte să mă lovească și unele bune. Exact asta s-a întâmplat săptămâna trecută. Te-ai enervat și înțeleg de ce, dar eu nu am crezut niciodată c-o să stăm supărați sau c-o să ne despărțim.

Am făcut un pas spre el. Eram ușurată să văd că expresia i se îmblânzise.

— Eu am încredere în tine, Cole. Am încredere în tine pentru că te iubesc. Te iubesc pentru că te cunosc. În tot acest timp am discutat despre problemele mele legate de încredere, dar despre ale tale niciodată. În mod evident, asta dovedește că le ai și tu.

Mi-am luat inima-n dinți.

— Deci hotărăște-te, Cole... Ai încredere în mine?

— Nu știu.

Ochii i s-au aprins când mi-a auzit geamătul surprins. Apoi s-a înclinat spre mine.

— Știi, a zis el cu un glas coborât și emoționat. Tu știi totul. Știi cum m-a făcut ea să mă simt toată viața și tot te-ai gândit că e o idee bună să mă lași deoparte ca să câștigi aprobarea familiei tale. Ea nu mă merita și tot mă făcea să mă simt ca un nimic, ca și cum aș fi avut ceva de dovedit. *Ei* nu te merită și tu tot mă faci oarecum să mă simt ca un nimic, ca și cum aș avea ceva de demonstrat. *Tu*, dintre toți oamenii de pe pământ.

— Nu, l-am implorat eu, în vreme ce lacrimile îmi încețoșau privirea. Nu voiam să te fac niciodată să te simți așa. Nu din nou.

— Dar ai făcut-o. Și nu știu ce înseamnă asta pentru noi.

* * *

— Arăţi ca naiba.

Mi-am ridicat privirea la Logan, iar el a tresărit când a văzut ce mi se citea în ochi.

— Ce s-a întâmplat?

Mi-am trecut o mână tremurătoare prin păr.

— Am dat-o-n bară. Din nou.

— Cum ai dat-o-n bară?

— Voiam să îndrept lucrurile de dragul tău.

Am simţit lacrimile care-mi înţepau ochii şi am încercat să nu plâng. Mă săturasem de plâns. Mi se părea că-mi petrecusem ultimele patru nopţi plângând.

— Îţi doreai familia înapoi şi eu voiam să ţi-o ofer. Îţi datorez asta. Dar nu cred că pot s-o fac, Logan.

Am clătinat din cap, simţind cum furia îmi aprinde sângele.

— Mi-au dat un ultimatum. Ei sau Cole. *Ei*? Nu m-au întrebat nici măcar o dată cum m-am simţit după atacul lui Ollie. Nici măcar o dată. Se poartă de parcă mi-aş fi căutat-o cu lumânarea sau ceva de genul ăsta.

Ochii violet ai lui Logan s-au întunecat de mânie şi mi-am dat seama că această mânie nu mi-era adresată, pentru că era amestecată cu dezamăgire. Citisem asta pe chipul lui de multe ori de-a lungul anilor când se gândea la părinţii noştri. Am inspirat profund şi tremurând.

— Pentru că am ezitat, l-am pierdut pe singurul tip care m-a iubit vreodată cu adevărat.

Am pierdut lupta cu lacrimile şi mi le-am şters frustrată, incapabilă să mă uit în ochii lui Logan.

— Cole m-a părăsit din cauza lor.

— Shay, nu-nţeleg...

Atunci i-am povestit totul.

— Eram fericită, Logan, am conchis. Mă simţeam vinovată pentru că eram fericită în vreme ce tu erai aici, şi voiam să fac ceva pentru tine, dar asta nu pot s-o fac. Am dat-o în bară cu tine, cu ei şi cu Cole.

M-am tras de păr.

— Ah, poate că nu e ireparabil. Cole a plecat, deci mama, tata și Amanda mă vor accepta la loc în viețile lor. Poate că vom *putea* fi din nou o familie.

O să-mi înăbuș resentimentele și gata.

— Shannon.

Logan m-a prins de mână și l-am privit cu atenție. Îngrijorarea i se citea pe față.

— Arăți și te porți de parcă n-ai fi dormit de zile-ntregi.

L-am tras încet de mână.

— Am avut în viața mea numai doi oameni pe care i-am adorat... și i-am rănit pe amândoi. Pe tine te-am băgat la închisoare și lui Cole i-am frânt inima.

Mi-am stăpânit lacrimile.

— Și nu mă pot opri din plâns. E caraghios. Chiar și Rae se poartă frumos cu mine. Atunci știi cu adevărat că ești demn de milă.

Am ridicat din umeri.

— Stu probabil că mă va da afară, oricum. Atmosfera de la serviciu între mine și Cole e oribilă și Stu m-a avertizat că, dacă voi cauza problema, mă va...

— Poți să taci două minute? m-a întrerupt Logan, strâmbându-se la mine. În primul rând: n-o să-ți mai spun asta încă o dată. Nu tu m-ai băgat aici. *Eu* m-am băgat aici. În al doilea rând: Shannon, nu ți-aș fi cerut niciodată ceva care să te facă nefericită numai ca să-i faci fericiți *pe ei*. Atâta vreme când tu și cu mine ne înțelegem bine, ce mai contează?

— Dar ai spus că...

— Nu trebuia să pui atât de mult la suflet. Nu mi-am dat seama cât de vinovată te simțeai. Știam că te simți vinovată pentru un motiv de-nțeles, dar nu mi-am dat seama că era atât de profund. Iubita mea.

A clătinat din cap.

— Trebuie să uiți toată povestea asta.

Am amuțit. Nu mai avea sens să dau nicio replică, pentru că nu-l puteam liniști așa cum voia el. Aveam remușcări. Acest sentiment n-avea să-mi treacă prea curând.

— Cât despre Cole... Nu te-am văzut atât de disperată niciodată. Nu te-am mai văzut nici la fel de fericită ca data trecută, așa că-mi dau seama că tipul ăsta e ceva diferit. Uită pe oricine altcineva, Shannon. Întoarce-te la Edinburgh și îndreaptă lucrurile cu el. După asta, vino înapoi aici și lasă-mă să-i mulțumesc acestui tip că are grijă de surioara mea când eu nu pot.

Am zâmbit șovăitor.

— Ai fost mereu atât de minunat?

A spus, liniștit:

— Înțelept de la naștere, micuțo. Înțelept de la naștere.

Am râs încetișor, apoi m-am oprit brusc, la apariția unui gând oribil.

— N-o să mă mai primească înapoi. Nu știu cum să-l fac să priceapă cât de mult înseamnă pentru mine.

Logan mi-a făcut cu ochiul.

— Joacă tare... sau retrage-te.

Capitolul 26

Casa în stil georgian de pe strada Dublin era uluitoare. Mai mult decât atât. Mă tot zgâiam la parchetul sclipitor și la mobila scumpă, dar în același timp simplă.

Superba proprietate le aparținea lui Joss și Braden și era plină în acest moment cu toți prietenii apropiați și rudele familiei, care sărbătoreau nașterea bebelușului Jarrod. Dădusem buzna și eram incredibil de îngrijorată c-o să vomit pe parchetul lor elegant.

Joss nu părea foarte stresată că dădusem buzna. De fapt, aproape că avea o sclipire de satisfacție în priviri când mi-a deschis ușa de la intrare și m-a găsit în prag.

— Am venit să joc tare sau să mă retrag, am spus fără nicio introducere.

Ea a zâmbit larg și s-a dat într-o parte.

— Atunci intră, te rog.

Zgomotul din salon m-a izbit când am urmat-o pe gazdă. Lumina se strecura pe ferestrele uriașe situate în celălalt capăt al încăperii nesfârșite. Nate, Liv, Mick și soția lui, Dee, trăncăneau cu Cole și

Cam, care-o ţinea în braţe pe Belle, în faţa vechiului şemineu în stil georgian. Dylan o conducea pe Elodie de-a curmezişul încăperii spre Luke, William şi Bray, care erau strânşi pe podea, în jurul unor jucării. Clark, Declan şi Marco stăteau lângă cea mai apropiată fereastră, râzând de ceea ce le povestea Braden. Jo era aşezată pe braţul unui fotoliu, iar Ellie stătea alături de ea, mâncând aperitive. Chiţăieli şi chicoteli răsunau din spatele camerei, acolo unde Beth, Lily şi January se uitau la un film Disney pe un ecran imens. Beth o ţinea în braţe pe micuţa Sophia.

Ca şi cum m-ar fi simţit, Cole s-a uitat spre mine. S-a încordat când m-a zărit, dar şi eu m-am încordat toată. Tăcerea s-a aşternut în încăpere când oamenii mari mi-au observat prezenţa.

— Cole, Shannon a venit să te vadă!

Joss l-a fixat insistent cu privirea până când Cole a venit spre mine.

— Ca cauţi aici? a-ntrebat el, aparent şocat.

Cearcănele întunecate care-i stătuseră sub ochi toată săptămâna nu dispăruseră nici acum şi barba îi crescuse neobişnuit de mult. Era un egoism din partea mea, dar eram uşurată că nici el nu se-mpăca uşor cu despărţirea noastră.

Mi-am umezit buzele uscate, uitându-mă în jurul meu, la toată lumea care se holba la mine. În cele din urmă, am ridicat privirea la chipul frumos al lui Cole.

— Sunt aici pentru că te iubesc şi trebuie să te rog ceva.

Am inspirat profund. Era momentul să joc tare.

M-am lăsat pe un genunchi.

Cole a căscat ochii şi am auzit câteva femei suspinând mirate în spatele lui.

— Shannon, ce...

— Cole Walker, ţi-am spus odinioară, de teamă, că nu însemni nimic, dar asta n-a fost adevărat nici măcar o zi din viaţa ta şi n-am crezut asta niciodată. Pentru mine ai fost extraordinar de când aveam 15 ani.

Am zâmbit şovăielnic, simţindu-mă vulnerabilă şi înfricoşată, dar plină de speranţă, în vreme ce el mă privea cu o blândeţe crescândă în ochi.

— În afară de Logan, n-am avut niciodată o familie adevărată. Genul acela pe care te poţi baza oricând. Genul acela care-ţi acordă a doua, a treia şi a patra şansă, pentru că altă opţiune nu există. Pentru că te iubeşte şi e acolo să te sprijine. Necondiţionat. Logan a fost *singurul* care mi-a oferit aşa ceva. Până la tine. Tu eşti familia mea, Cole. Vreau să fii familia mea pentru totdeauna.

Am râs răguşit.

— Nu am inel sau altceva. Mă am doar pe mine. Şi ştiu că nu sunt perfectă şi ştiu că tu meriţi perfecţiunea... dar te iubesc mai mult decât pe oricine altcineva pe lume şi-ţi promit că nu te voi mai dezamăgi niciodată.

Inima mea şi-a încetinit ritmul rapid, iar eu am simţit cum mă cuprinde un val de calm. Senzaţia că fac ceea ce trebuie. Era ca şi cum mi-aş fi găsit echilibrul care-mi dispăruse de când urcasem în maşină şi-l lăsasem pe Cole în urmă, pe veranda din strada Scoţia, acum mulţi, mulţi ani.

— Mereu ai fost tu şi tu vei rămâne pentru totdeauna... Căsătoreşte-te cu mine, Cole.

Toţi au părut să încremenească în jurul nostru, în vreme ce privirea scânteietoare a lui Cole era aţintită asupra mea. A îngenuncheat şi el şi mi-a pus uşor o mână pe picior, iar cu cealaltă mi-a cuprins obrazul. M-am înclinat spre el.

— Hai că ştii cum să atragi atenţia unui bărbat... cu părul tău şi cu cererea asta în căsătorie...

A zâmbit larg. Mi-am încolăcit degetele în jurul încheieturii sale.

— Asta înseamnă că da?

M-a tras spre el, iar eu mi-am lipit mâinile de pieptul lui.

— Chiar dacă m-ai eclipsat...

A dat din cap şi m-a sărutat uşor pe buze.

— Da, Shannon.

Euforia m-a copleşit, iar Cole m-a sărutat din nou, de data aceasta prelung şi apăsat. L-am sărutat şi eu, abandonându-mă în braţele lui, auzind ca prin vis râsetele şi bucuria celor din jur.

Degetele mi s-au înfipt în cearşafuri şi am gemut. Capul mi-a căzut la loc pe umărul lui Cole, care se mişca înăuntrul meu. M-am întins pe-o parte, cu spatele lipit de pieptul lui Cole.

Era o senzaţie îmbătătoare — era peste tot în jurul meu, înăuntrul meu, parte din mine. Parfumul lui era peste tot, îi simţeam bătăile inimii pe spate şi mă mângâia cu o mână pe sâni. Îmi dădeam seama de toate astea — de asprimea părului de pe picioarele sale care-mi atingeau pielea fină, de sunetul răsuflării sale care se înteţea, de senzaţia nemaipomenită de a-l simţi înăuntrul meu.

Copleşitor.

Pur.

Adevărat.

Într-un fel în care nu fusese nimic, niciodată. Când mi-am dat drumul, pulsul îmi zvâcnea atât de tare, încât îmi vibra în capul pieptului.

— Shannon, a gemut Cole. Ah, la n-naiba, s-a bâlbâit el, apoi s-a încordat, ajungând la orgasm în câteva clipe.

Pentru că eram leoarcă de transpiraţie, m-am bucurat când Cole mi-a prins părul în mâna lui şi mi l-a dat la o parte de pe gât ca să mă poată săruta. De când ne întorseserăm de la Joss şi Braden, de când ne împăcaserăm şi ne logodiserăm, ne aruncaserăm unul asupra celuilalt ca nişte adolescenţi plini de hormoni. Mai întîi mă lipise de peretele de pe hol; apoi m-a cărat în pat, unde ne-am tras-o până când ne-au ieşit ochii din cap.

În cele din urmă, când ne-am potolit, am rămas amândoi în tăcere. Făcuserăm dragoste lent, relaxat, şi cumva asta era cea mai erotică parte a întregii seri. Cole s-a mişcat ca să iasă din mine, iar eu mi-am pus mâna pe el ca să-l opresc.

— Rămâi, am şoptit.

— În tine?

Am dat din cap, prinzându-l de mână și trăgându-i-o peste mijlocul meu. Cole s-a mutat cu mine-n brațe, apoi s-a întins să stingă lumina. Apoi s-a așezat în pat, cu mine lipită de el. Aproape ațipisem, când i-am auzit vocea în întuneric.

— Aveai dreptate. Când ai vorbit despre încrederea pe care o am în tine. Nici măcar nu-mi dădusem seama de asta până când n-ai spus-o.

Complet trează, mi-am trecut vârful degetelor peste antebrațul lui.

— E-n regulă.

— Trebuie să înțelegi ceva. Trebuie să-nțelegi de ce am reacționat așa, de ce nu mi-am lăsat un răgaz de gândire. Vezi tu...

A coborât vocea.

— Acum mulți ani, pe strada Scoția, când am ieșit din casa lui Ellie și mi-ai apărut în fața ochilor, am crezut...

S-a oprit brusc, strângându-mă mai tare fără să-și dea seama.

— Ce-ai crezut?

— Nu știu cum s-o spun cu voce tare fără să par un idiot sentimental.

— Tocmai te-am cerut în căsătorie fără inel și fără niciun alt plan în fața întregii tale familii. N-am cum să te judec.

El a izbucnit în râs și i-am simțit răsuflarea pe gât.

— Adevărat.

M-a sărutat din nou.

— Când te-ai întors spre mine, am simțit că... nu știu, că ai fi coborât din văzduh sau ceva de genul ăsta, doar pentru mine. Nu pot explica. Am știut pur și simplu că mi-erai sortită, a mărturisit el. Era ca și cum apăruseși ca să compensezi toate lucrurile rele care mi se întâmplaseră înaintea ta. Dar apoi ai dispărut dintr-odată și presupun că am crezut că asta avea mai multă logică decât orice lucru bun care s-ar fi petrecut. Cel puțin la momentul respectiv. Am crescut și am scăpat de problemele acelea grave.

M-a strâns ușor și m-am întrebat dacă el putea auzi cât de tare și de repede îmi bate inima în piept.

— Și apoi te-ai întors în viața mea și te-am dorit. Pentru că încă mă simțeam atras de tine. Era și încă este o senzație puternică, Shannon. N-am simțit așa ceva pentru nicio altă femeie. Jo, Hannah, Liv, toate sunt speciale pentru mine și am avut întotdeauna motive să am încredere în ele. Dar tu... Cineva a încercat să te frângă, să te învingă, să mi te răpească, într-un fel. Cred că pur și simplu mă așteptam să-ți pierzi încrederea în mine, pentru că nu părea posibil să păstrez acest vis.

S-a aplecat, iar eu mi-am întors capul ca să-l privesc în ochi, simțind atât de multe lucruri pentru acest bărbat, mai multe decât credeam că pot simți vreodată.

— Îmi pare rău că te-am dezamăgit în ultima vreme.

— Nu.

Mi-au dat lacrimile și le-am lăsat să curgă.

— Cole, tu nu mă poți dezamăgi niciodată. Știi ce-nseamnă pentru mine faptul că tu mă vezi așa? Nu-nțelegi? Ești cel mai frumos om pe care l-am întâlnit vreodată — ești bun și inteligent, loial și milos, puternic și talentat și curajos și iertător. Ești tot ce mi-am dorit de la viață și faptul că simți aceleași lucruri pentru mine... Toată viața mi-a fost teamă și n-am știut niciodată de ce.

Am zâmbit printre lacrimi.

— Acum nu-mi mai e teamă.

El și-a lipit buzele de ale mele, iar gemetele sale de bucurie m-au copleșit. După ce și-a arătat admirația față de cuvintele mele, față de confesiunea mea, m-am retras, cu o mână petrecută peste sâni, și i-am promis:

— Am vorbit serios. N-o să mai aleg niciodată pe nimeni în locul tău. Familiei mele ar trebui să-i pese de mine suficient cât să nu mă pună în acea situație. O să mă-ntâlnesc cu ei săptămâna viitoare și exact asta o să le spun.

Am simțit ezitarea lui Cole și nici măcar n-a fost nevoie să spună de gândea. Deja știam.

— Nu-ți face griji. Asta-i ce-mi doresc eu. Logan vrea și el asta pentru mine. Tensiunea dintre mine și familie nu trebuie să afecteze relația cu fratele meu.

M-am cufundat și mai mult în pernă.

— Cole... ei nu mi-au oferit niciodată ce mi-ai oferit tu. Nici măcar o dată. Tu meriți totul.

Am zâmbit în bezna din încăpere.

— Iar eu merit toate lucrurile rele care mi s-au întâmplat, pentru că ele m-au adus la tine.

— Shannon.

M-a tras mai aproape de el, cu vocea aspră, răgușită de emoție. M-am decis să mă opresc acolo. În cele din urmă, Cole înțelesese.

Nu plecam nicăieri.

De ce aș fi plecat, când ocupam cel mai bun loc din toată casa?

— Asta-nseamnă că trebuie să-ncep să fiu din nou drăguță cu tine?

Rae a strâmbat din nas. Cole și cu mine fuseserăm încercuiți. Le dăduserăm vestea logodnei noastre lui Rae și Simon în acea dimineață, înainte să apară clienții, iar ei o primiseră cu felicitări entuziaste, urmate de șoapte și de priviri secretoase și poznașe.

Purtarea lor a-nceput să aibă noimă la vreo zece minute după ce ultimul nostru client a plecat și s-a auzit sunând clopoțelul de la intrare. A intrat Stu, urmat de Tony. Rae și Simon îi chemaseră ca să le dea veștile. Stu a instalat conuri de confetti în jurul nostru. Am primit îmbrățișări zdravene de la toți băieții și o îmbrățișare mai șovăielnică de la Rae.

— Mi-ar plăcea să fii drăguță cu mine. Dacă poți.

— Pot să-ncerc.

Am oftat și i-am zâmbit scurt.

— Uite, înțeleg că îi erai loială lui Cole.

— Nu, te rog, a zis ea, ridicând o mână ca să mă oprească. Am dat-o în bară, Shannon. Mi-am băgat nasul unde nu-mi fierbea oala și am înrăutățit lucrurile. Îmi pare rău.

Am ridicat din sprânceană, dar am decis să n-o mai chinui, pentru că recunoscuse că greșise.

— Ce-a fost a fost. S-au aranjat toate, nu-i așa?

— Mda.

A zâmbit larg și i-a aruncat o privire lui Cole.

— Deși i-ai cam furat momentul când l-ai cerut în căsătorie. E cel mai romantic tip pe care-l cunosc și n-a apucat să-și ceară iubita de soție.

M-am mușcat de buză, holbându-mă la Cole, care râdea la ceva ce-i spunea Stu.

— Crezi că s-a supărat?

— Cred că se-nsoară cu tine... deci nu. Nu cred că s-a supărat.

Peste câteva ore, ni s-au alăturat gemenii și Karen, Mike și câțiva prieteni de-ai lui Tony și Rae. Au adus bere, mâncare și șampanie, transformând adunarea într-o petrecere de logodnă în toată regula.

Un pic amețită de la șampanie și dorind ca toată lumea să fie la fel de fericită ca mine, m-am trezit strecurându-mă lângă Simon, care stătea posomorât în colțul studioului, cu o bere în mână. Mi-a zâmbit când m-am apropiat. L-am cuprins cu un braț și m-am ghemuit lângă el.

— Te simți bine, prietene?

Simon și-a coborât privirea la mine. În ultima vreme fusesem prea preocupată de propriile probleme și nu-i observasem amărăciunea din ochi.

— O să mă simt.

— Povestea cu copilul?

— Shannon, e petrecerea ta de logodnă. Hai să nu vorbim despre asta.

— Vreau să vorbim. Vreau ca prietenii mei să fie fericiți.

Mi-a zâmbit și s-a aplecat să mă sărute pe frunte.

— Sunt în regulă.

— Și Tony?

Simon și-a dat seama c-o să-l bat la cap în continuare și mi-a răspuns:

— Mă iubește. Nu mă părăsește.

— Detectez un „dar".

— Nu vreau să ajungă să mă urască.

— Tu nu vrei să ai copii niciodată?

A ridicat din umeri.

— Nu știu. Știu doar că acum nu vreau.

— De-asta rămâne cu tine.

L-am strâns de braț și apoi m-am desprins de el.

— Cine știe ce-o să vă doriți în viitor? Nimeni nu știe niciodată. Tony nu vrea să plece de lângă tine din cauza unei incertitudini. Te iubește, Simon. Și tu-l iubești pe el. Deci nu mai fi supărat din cauza viitorului și bucură-te de ce ai acum.

Simon s-a îndepărtat de perete, cu privirea ațintită asupra iubitului său, care rădea cu Rae și arăta senzațional într-o cămașă deschisă la gât și pantaloni negri. Simon nu putea ascunde ce simțea pentru Tony. Emana afecțiune prin toți porii. Mi-a aruncat un zâmbet larg, în semn de mulțumire.

— Cred că asta o să fac.

L-am privit cum străbate camera hotărât, apropiindu-se din spate de Tony și punându-i o mână pe umăr. S-a înclinat și l-a sărutat pe Tony pe obraz. Acesta a închis ochii și, lent, s-a răsucit, lipindu-și buzele de gura lui Simon.

— Te joci de-a pețitoarea? a murmurat Cole, cuprinzându-mă în brațe și trăgându-mă la pieptul lui.

M-am relaxat, lipită de el.

— Doar dădeam mai departe o lecție învățată de la tine.

— Hmm.

Și-a trecut buzele peste urechea mea.

— Ce-ar fi să mergem acasă să te mai învăț și altceva?

Am tremurat de nerăbdare.

— Cum ar fi?

— Cum să desenezi portrete. Dacă-mi aduc aminte corect, mi-ai promis că mă lași să te desenez goală.

Am zâmbit larg și m-am răsucit în brațele lui.

— Aşa am promis, nu?

M-am lipit şi mai tare de el.

— Hai să facem chestia asta şi mai interesantă.

— Mai interesant decât să te desenez în pielea goală?

— Aha. Hai să facem un pariu.

— Un pariu?

— Pariez că vei ceda tentaţiei şi ţi-o vei trage cu modelul în mai puţin de zece minute.

Cole s-a uitat la mine, spunându-mi parcă „hai, fii serioasă".

— Accept pariul. O să rezist cel puţin jumătate de oră.

— Ce arogant eşti!

Eram sigură că voi câştiga acest pariu.

— Ce-i în joc?

— Dacă eu câştig, gura ta îmi aparţine.

Mi-a făcut cu ochiul, iar eu am izbucnit în râs.

— Ce obraznic eşti! Bine. Dacă eu câştig, gura ta îmi aparţine.

— S-a făcut.

I-am strâns mâna.

— S-a făcut.

N-am jucat corect ca model nud. Hai să spunem că nu mă pricepeam deloc să stau perfect nemişcată. Cole a rezistat trei minute.

Capitolul 27

O săptămână mai târziu, eram din nou acasă la Joss și Braden. Ellie voia să ne sărbătorim cu stil logodna. Nu știu cum au reușit să organizeze o altă petrecere atât de repede, dar aranjaseră un spectaculos bufet suedez și aveau și decorațiuni, și tort. Toți își rupseseră un pic de timp din programul lor încărcat. Aduseseră și cadouri, care acum se adunau într-un teanc pe hol.

— Aici erai.

Hannah ne-a zâmbit. S-a apropiat ducându-l în brațe pe micuțul Jarrod. Familia și prietenii lui Cole stăteau în salon cam cum stătuseră și săptămâna trecută. Aveam puține emoții pentru că eram din nou în preajma lor după ce fuseseră cu toții martori când îl cerusem pe Cole în căsătorie. După ce luaserăm cina cu Jo și Cam săptămâna aceasta, cel puțin mă simțeam mai relaxată față de sora mai mare a lui Cole.

Și, desigur, Hannah mă liniștea întotdeauna.

Am dat de fețișoara frumoasă a lui Jarrod și de vesta albastră pe care scria „Sunt atât de drăguț, că trebuie să fiu scoțian", așa că i-am dat imediat drumul la mână lui Cole.

— Pot să-l iau în braţe?

Ea a chicotit şi a dat din cap, întinzându-mi-l pe Jarrod. Am luat în braţe trupuşorul solid şi călduţ, mereu în mişcare, uitându-mă zâmbind în ochii lui, de-acum curioşi. Cum s-a simţit în siguranţă în braţele mele, cum s-a cuibărit acolo.

— Vai de mine, nu eşti tu cel mai drăguţ de pe toată planeta?

Avea coloritul lui Marco, deşi ochii îi erau de-un albastru-închis, dar asta probabil urma să se schimbe odată cu vârsta.

— Uită-te la tine, deja farmeci gagicile.

Cole şi-a trecut mâna imensă peste capul lui Jarrod şi pot să jur că dorinţa de înmulţire a ajuns la cote maxime.

— Înveţi de la cei mai buni, prietene, nu-i aşa?

Am ridicat privirea la logodnicul meu.

— Ce e?

Hannah a pufnit în râs.

— Are un moment din acelea. Las-o în pace.

Cole a ridicat din sprânceană.

— Un moment? Ăăă... nu.

A căscat ochii la modul comic.

— Hai să luăm lucrurile pe rând, prăjiturico. Acum, dă copilul înapoi, încet şi cu grijă.

Am chicotit şi i l-am dat înapoi pe Jarrod mamei sale, care se amuza copios.

— Ai fi un tată minunat.

— Sigur că voi fi, a spus el încrezător. Şi de-abia aştept să fiu... în cel puţin cinci ani de-acum încolo.

Eram încântată că se gândise la asta. Nici eu nu voiam copii imediat. Erau atât de multe lucruri pe care voiam să le fac. Dar era plăcut să aflu că eu şi Cole eram pe aceeaşi lungime de undă în privinţa unui lucru atât de important. Am arătat spre Jarrod.

— Nu ştiu cum mai poţi face ceva cu atâta drăgălăşenie în jur.

— De fapt, în afara drăgălăşeniei care-mi distrage atenţia, Jarrod a fost minunat. Sophia a plâns aproape în fiecare noapte, dar Jarrod doarme mult. E pur şi simplu un îngeraş.

Cole a văzut expresia iubitoare de pe chipul prietenei sale și a spus, precaut:

— Nu vrei să te întorci mai repede la lucru?

Hannah a ridicat din umeri.

— De-abia aștept să revin în clasă, dar o să-mi lipsească toate astea. O să mă întorc să predau numai cu jumătate de normă. Mai am nevoie de un pic de timp alături de piticul ăsta.

Mi-a zâmbit dintr-odată și s-a apropiat de mine, coborându-și glasul.

— Cole spune că ești o artistă talentată și că te pricepi mai ales la peisaje.

— Ah!

Luată prin surprindere de schimbarea subiectului și de compliment, m-am fâstâcit.

— Mă descurc... E-n regulă, adică, așa cred, că mă pricep.

Cole și-a trecut un braț în jurul meu și m-a tras lângă el.

— Voia să spună: „Da, sunt o artistă fantastică, mulțumesc mult".

Mi-am dat ochii peste cap.

— Cum a zis el.

Hannah a izbucnit în râs.

— Atunci e bine, pentru că ne străduiam cu toții să găsim cadoul perfect pentru perechea care are tot ce-și dorește.

A arătat către lumea din jurul nostru, așa că m-am gândit că se referă la Joss și Braden.

— Și atunci ne-am gândit că ar fi o idee bună să comandăm un peisaj al orașului Edinburgh.

— Să comandați?

Mi-am dus mâna liberă la piept.

— Să-mi comandați *mie*?

— Păi da. Avem încredere în ochiul lui Cole și dacă el spune că te pricepi, atunci sigur te pricepi.

Uimită, rușinată, entuziasmată, am dat din cap hotărâtă.

— Mi-ar plăcea la nebunie. Ce anume sărbătoresc?

— Sarcina lui Joss, desigur.

M-am uitat şi mai surprinsă la Cole. El s-a strâmbat.

— Cu tot ce s-a întâmplat între noi, am uitat să-ţi spun.

— Ce să-i spui? s-a auzit vocea lui Joss în spatele nostru.

Când ne-am întors, ea, Jo şi Ellie s-au apropiat de noi, creând astfel un cerc restrâns.

— Că eşti însărcinată, am zis surâzând. Felicitări!

Privirea ei oţelită s-a îmblânzit.

— Mulţumesc. Ăsta e ultimul, aşa că Braden i-a pus pe toţi să se agite din cauza asta.

— E ceva important.

Braden a apărut alături, strecurându-se între ea şi Ellie şi sărutându-şi soţia pe gât. Joss s-a sprijinit de el şi a oftat.

— Bine, e ceva important, dar putem să nu mai vorbim despre asta? Acum e petrecerea de logodnă a lui Cole şi a lui Shannon.

— Ah, te rog, a pufnit Hannah când sora ei mai mare i l-a luat pe Jarrod din braţe. Asta e petrecerea lui *Ellie*.

Ellie a zâmbit cu neruşinare.

— Orice scuză e bună, nu-i aşa, bebeluşule? a îngânat ea, sărutându-l pe Jarrod pe frunte.

— Ah, dă-l încoace.

Elodie a apărut lângă ea, întinzându-se după nepotul ei.

— Vedeţi că nu pasaţi o minge, a oftat Hannah.

— Şşş.

Elodie i-a făcut semn s-o lase-n pace şi l-a lipit pe Jarrod de trupul ei.

— Nu l-am mai ţinut în braţe de un sfert de oră. Intru în sevraj.

— Cum îţi este? am simţit nevoia să întreb.

Cu toată agitaţia de weekendul trecut, uitasem să mai întreb.

— Arăţi bine.

Era îmbujorată, ochii îi scânteiau şi nu mai părea atât de obosită ca după atacul de cord.

— Mă simt bine, draga mea, m-a asigurat ea, aruncându-mi un zâmbet amabil. M-am odihnit suficient şi sunt întremată. Mai ales

acum, când am un alt nepot minunat care să-mi dea de lucru și o nuntă pe care o aștept din tot sufletul.

— Shannon, înainte să uit, a spus brusc Braden, distrăgându-mi atenția de la șefa de trib. Am o ofertă pentru fratele tău.

— O ofertă? am zis eu, uluită.

L-am văzut cu coada ochiului pe Marco, care-și făcuse și el apariția. A tras-o pe Hannah lângă el.

— Le-am povestit, a explicat Cole, cu un aer îngrijorat. Nu totul, numai motivul pentru care e Logan în închisoare. Am crezut că ei pot ajuta cumva. Îmi pare rău, ar fi trebuit să...

— E-n regulă, l-am întrerupt eu și l-am strâns de mână ca să-l liniștesc. Am încredere în ei.

L-am privit din nou pe Braden.

— Ce fel de ofertă?

— Îmi imaginez c-o să-i fie greu să-și găsească de lucru când iese de la închisoare, dar Cole ne-a explicat situația. Niciun bărbat n-ar trebui să suporte astfel de consecințe pentru că și-a protejat familia. Când fratele tău iese de-acolo, trimite-l la mine și-o să-i găsesc o slujbă unde va avea chef s-o ia de la capăt. Am câteva oferte pentru el.

— Și eu, a spus Marco. Sunt șef de șantier la o companie de construcții. Dacă nu găsește nimic care să i se potrivească la Braden, voi fi fericit să-l trimit undeva unde să-i convină și să i se potrivească mai bine.

Copleșită de generozitatea lor, am rămas paralizată pentru câteva secunde. Tăcerea s-a rupt doar atunci când Cole mi-a închis gura căscată apăsându-mi un deget sub bărbie. Toată lumea a chicotit, iar eu l-am lovit în joacă peste mână.

— Vă mulțumesc, am reușit să spun. Înseamnă mult pentru mine. O să însemne mult și pentru Logan.

— Faci parte din familia lui Cole acum. Asta înseamnă că faci parte din familia noastră.

Elodie a zâmbit.

— Și dacă tot a venit vorba...

Cole s-a îndepărtat de mine și a îngenuncheat.

— Cole, ce faci...

— Îmi iau momentul de strălucire înapoi.

A zâmbit larg și m-a prins de mână.

— Aici, în camera asta, se află oamenii cei mai apropiați din viața mea. O familie care mi-a adoptat propria familie și ne-a făcut pe toți mai puternici. Este cel mai frumos dar pe care-l puteam primi vreodată, până în momentul în care tu mi-ai spus că mă iubești.

Am simțit că mă sufoc.

— Mi-ai oferit totul săptămâna trecută și vreau să am șansa de a-ți oferi și eu totul. Îți ofer ce mi-au oferit ei odinioară. Îți ofer o familie care te va iubi și te va ocroti nu doar pentru că eu te iubesc și te ocrotesc, ci și pentru că ești o femeie extraordinară, care merită toate lucrurile bune pe care i le poate da viața. Ne vom petrece restul vieții mai fericiți și mai puternici pentru că ne avem unul pe celălalt și pentru că, în sfârșit, avem acel gen de familie la care am visat amândoi.

Lacrimile s-au pornit să-mi curgă atât de repede pe obraji încât de-abia mai vedeam în fața ochilor, în vreme ce Cole a scos nu se știe de unde un inel de platină cu un diamant îngust. Și în ochii lui se citea emoția când mi-a strecurat inelul pe deget.

Câteva secunde mai târziu, eram cocoțată la el în brațe. Mi-am încolăcit picioarele în jurul taliei sale și l-am sărutat până l-am sufocat. Când am reușit, în cele din urmă, să mă desprind de el, Jo, Liv și Elodie m-au îmbrățișat înlăcrimate, urmate de Joss care zâmbea cu gura până la urechi, de Ellie și de Hannah. Am primit multe îmbrățișări și felicitări și din partea bărbaților, ba chiar și din partea copiilor, și stăteam acolo, în brațele lui Cole, zgâindu-mă din cinci în cinci secunde la inelul superb de pe degetul meu și gândindu-mă la cât de ciudată poate fi viața.

Cum un om se poate simți atât de singur și de sfâșiat și apoi atât de prețuit și plin de speranță, în decurs de numai câteva luni.

În timp ce mă uitam la personajele colorate care mă-nconjurau, m-am hotărât că *ei* erau cei potriviți. Aveau un soi de farmec, o magie pe care i-o dăruiseră lui Cole, care, la rândul său, mi-o dăruise mie.

* * *

Trecuseră două săptămâni de la petrecerea noastră de logodnă. În acest timp mă mutasem cu toate lucrurile la Cole, acolo unde el m-a mai surprins cu ceva. Pusese o canapea în camera de oaspeți, înlocuind astfel patul de acolo. A făcut asta ca să-mi ofere mai mult spațiu... mai mult spațiu pentru chestiile mele artistice. Era totodată un loc excelent în afara studioului unde se putea concentra și el la propriile lucrări.

Traiul alături de Cole era destul de relaxat, una peste alta. Dar aș minți dacă n-aș spune că era în același timp înfricoșător și amețitor și entuziasmant.

Înainte de mutare, m-am întors la Glasgow să mă-ntâlnesc cu familia mea. Erau oficați, dar nu mai aveam ce să le demonstrez. Doar timpul urma să spună dacă vom trece sau nu peste problemele noastre.

Acum îl aveam pe Cole.

Și întotdeauna îl avusesem pe Logan.

Mi-am aruncat privirea spre fratele meu de-ndată ce am intrat cu Cole în sala de vizite de la închisoare. Logan ne aștepta deja, alert, privindu-l atent pe Cole, care mă ținea de mână în timp ce străbăteam încăperea.

I-am zâmbit fratelui meu și ne-am așezat vizavi de el.

— Logan, mă bucur să te revăd!

— Și eu pe tine, Shay.

Și-a mutat privirea la Cole.

— Deci ai jucat tare, nu te-ai retras.

Am izbucnit în râs și am dat din cap. Cole părea derutat.

— Fratele meu m-a încurajat să te cer în căsătorie.

Logodnicul meu a ridicat o sprânceană la auzul acestor vorbe.

— Fără să mă fi cunoscut?

Logan a dat din umeri.

— Mi-am urmat instinctul de data asta.

Eram atât de entuziasmată din atâtea motive și m-am înclinat spre el.

— O să vă las să trăncăniți și să apucați să vă cunoașteți într-un minut, dar mai întâi am niște vești grozave.

— Mai grozave decât nenorocitul ăla de diamant de pe mâna ta?

Logan mi-a luat mâna şi apoi a zâmbit larg spre Cole.

— Mişto.

— Concentrează-te.

Mi-am retras mâna, atrăgându-i din nou atenţia lui Logan.

— Uite, mai ţii minte că ţi-am spus că familia lui Cole are nişte mici afaceri în Edinburgh?

— Mda.

Am zâmbit larg.

— Logan, Braden ţi-a oferit o slujbă. La fel şi Marco. Când ieşi de-aici... vor avea ceva pentru tine.

Logan s-a uitat la mine uimit preţ de o secundă, apoi la Cole. Apoi şi-a întors privirea la mine şi a spus încet:

— Glumeşti cumva?

— Nu. Ştiu totul şi înţeleg perfect. Vor să te ajute.

— Asta e ceva..., a zis el, clătinând din cap. De ce ar face asta? Nici nu mă cunosc.

— Dar mă cunosc pe mine, am răspuns şi l-am strâns de mână. Şi sunt nişte oameni buni.

Logan şi-a trecut mâna peste părul lui tuns scurt.

— Am rămas fără cuvinte. Îmi făceam... îmi făceam griji, mă-ntrebam ce-o să se-ntâmple cu mine când o să ies de-aici... Asta...

S-a uitat la Cole.

— Mulţumesc, frate. Înseamnă mult pentru mine. Spune-le că le mulţumesc.

Cole a dat din cap.

— Nu e nicio problemă.

Logan m-a strâns şi mai tare de mână.

— Mulţumesc, Shannon.

— Nu.

Am zâmbit, luptându-mă cu lacrimile de fericire.

— Eu îţi mulţumesc.

Epilog

Un an şi jumătate mai târziu

Lumina inunda încăperea. Mirosul florilor și al vaporilor de vopsea îmi devenise deja atât de familiar, încât mă simțeam ca acasă. Mă simțeam atât de confortabil acolo, pierdută în arta mea. Uneori nici măcar nu știam cât timp trecuse.

M-am dat puțin înapoi din fața pânzei imense și am contemplat peisajul. Era un New York distopic, pictat în guașă. Era prima oară când foloseam aceste vopsele și deocamdată îmi plăcea mult efectul lor catifelat.

— Shannon.

— Hmm?

— Shannon, ce tot mai faci aici? E ora șase.

Asta m-a trezit la realitate.

— Poftim?

M-am uitat peste umăr la prietena mea și colega mea de cursuri Bernice. Bernie și cu mine eram amândouă boboace întârziate la Colegiul de Arte din Edinburgh și ne-am împrietenit imediat după ce-am început facultatea, acum câteva luni. M-am uitat la sala goală de cursuri.

— La naiba!

Am lăsat pensula jos.

— Trebuie să ajung la lansarea cărții lui Joss într-o oră.

— O să reușești dacă te grăbești.

Am dat din cap, mi-am luat geanta și am trecut valvârtej pe lângă ea.

— Mulțumesc! Ne vedem mâine.

— Ești plină de vopsea, a spus Cole fără nicio introducere, de cum am intrat zorită la noi în apartament.

M-a luat de mână.

— La duș!

Am simțit un fior de nerăbdare, dar am încercat să-l înăbuș, gândindu-mă că nu avem prea mult timp la dispoziție.

— Nu pot face duș cu tine. O să-ntârziem foarte, foarte, foarte mult.

A deschis ușa și și-a scos tricoul, dând la iveala litera „S" stilizată pe care o avea tatuată pe piept. Exact cum prevăzuse Stu, Cole nu ascultase avertizarea lui Steely de a nu-și tatua numele unei femei pe corp. Îl convinsesem totuși să nu-și scrie tot numele meu pe piele și căzuserăm de acord în privința inițialei.

— N-avem decât să-ntârziem foarte, foarte, foarte mult.

L-am urmat râzând, scoțându-mi tricoul și aruncându-l jos, lângă al lui.

— Dacă-ntreabă cineva, o să dau vina pe tine.

— Ați întârziat, a șoptit Hannah când Cole și cu mine ne-am făcut loc prin mulțimea restrânsă adunată în librărie ca să ne alăturăm familiei noastre.

— E vina lui Cole, am șoptit și eu.

— De data asta ce-a mai fost? a mormăit Marco. Ați testat rezistența mesei din bucătărie?

Am rânjit, holbându-mă drept în față, la Joss, care vorbea despre cel mai recent personaj al său.

— Nu. Eficiența perei de duș.

— Cred c-o să mi se facă rău.

Am râs încetișor din cauza acestor șicane amicale și am privit peste umăr. Logan era în spatele meu, îmbrăcat elegant într-o cămașă bleumarin și jeanși negri. S-a strâmbat la mine.

— Fă-mi o favoare și uită-te în jurul tău înainte de-a împărtăși genul acesta de detalii.

Am încercat să-mi stăpânesc chicotelile, am dat din cap și m-am răsucit ca s-o ascult pe Joss. Peste câteva minute și-a terminat introducerea, a dat câteva autografe și s-a îndreptat spre noi. Mi-a observat buclele încă jilave și bujorii din obraji.

— Mai întâi întârziați și apoi vorbiți în timpul prezentării mele. Îmi mai datorezi un tablou.

— Scuze. E numai vina lui Cole.

— Oprește-te! a spus Logan, ridicând o mână. Ce ți-am spus eu ție?

— Ce i-ai spus?

Braden s-a oprit lângă el. Logan s-a încruntat la șeful lui.

— Nu pot să discut asta.

— Mă implică pe mine, pe Cole și un duș.

Braden a tresărit.

— Ah, nu deschideți subiectul, a gemut fratele meu. Trebuie să beau ceva.

S-a îndreptat spre masa cu băuturi și l-am văzut luându-și un pahar cu șampanie. O brunetă drăguță a ajuns acolo în același timp și i-a zâmbit. Logan i-a surâs îndrăzneț și s-a înclinat să-i spună ceva. Nu-mi făceam speranțe că se va-ntâmpla ceva serios între ei. Fratele meu îmi spusese destul de hotărât că nu va fi interesat de nicio relație importantă cu vreo femeie prea curând. Mi se părea că e mare păcat. Eram convinsă că femeia potrivită îl va ajuta să scape de asprimea pe care o căpătase în închisoare.

— Se descurcă bine, mi-a spus Braden.

Logan ieșise de la pușcărie de câteva luni, iar Braden se ținuse de cuvânt și-i oferise o slujbă ca agent de securitate la clubul lui de

noapte, *Fire*. În câteva săptămâni, firea autoritară și calitățile naturale de lider ale lui Logan ieșiseră la suprafață. Braden era impresionat de schimbările pe care fratele meu le sugerase în privința măsurilor de siguranță, dar și de ideile creative pe care le avusese în privința clubului însuși.

— Sunt foarte mândră de el că a luat-o de la capăt. *Iar vinovăția mea... aproape că s-a evaporat.*

— Așa și trebuie.

— Shannon!

M-am întors și am văzut-o pe Elodie făcându-mi cu mâna. Stătea lângă Jo, Hannah și Liv, cu o tonă de reviste pentru nunți în brațe.

— Pe bune? am spus, aruncând-i o privire lui Joss. E seara ta.

Ea a râs.

— Hei, nunțile sunt mai importante ca lansările de carte, iar logodna asta prelungită începe să le ucidă pe Elodie și pe Ellie.

— Nici măcar n-am stabilit data.

— Exact. Eu aș stabili-o în locul tău. Cu cât treceți mai repede peste asta, cu atât viața voastră va reveni mai iute la normal.

— Fără reviste pentru mirese, materiale de rochie sau idei de restaurant, am spus eu, apoi, hotărâtă, m-am răsucit, căutându-l din priviri pe Cole.

L-am găsit într-un colț, alături de Marco, Cam și Nate.

— Cole!

A ridicat din sprânceană când m-a auzit strigând.

— Stabilim data!

— În sfârșit! am auzit-o pe Ellie țipând fericită din cealaltă parte a librăriei.

Cole și cu mine am izbucnit în râs, laolaltă cu restul familiei noastre.

Mai târziu, în aceeași seară, pe când stăteam întinși împreună în pat, Cole a murmurat:

— Cum a fost azi la școală?

— Bine. La muncă?

— Bine. Mi-e dor de tine în timpul săptămânii, totuşi.

De când începusem facultatea, Stu angajase pe altcineva să lucreze cu jumătate de normă în timpul săptămânii, în vreme ce eu munceam în weekenduri.

— Şi mie mi-e dor de tine.

— Deci stabilim data?

Am zâmbit şi mi-am lipit buzele de pieptul lui.

— E momentul, nu crezi?

— O să mă-nsor cu tine când vrei tu, prăjiturico. Ştii bine asta.

Un val de căldură mi-a cuprins întreaga fiinţă şi m-am ghemuit aproape de el.

— Am vorbit ieri cu tata şi mi-a spus că mama vrea să venim la cină la sfârşitul lunii.

— Altă cină? m-a tachinat el. Cred c-a început să-i placă de mine.

Am chicotit.

— O omoară pe Amanda.

— Mă bucur.

Am zâmbit la auzul replicii sale seci şi am închis ochii.

În ultimele luni, se părea că existenţa mea îşi regăsise echilibrul. Între Cole, şcoală, Logan şi acum şi părinţii mei care se obişnuiau cu ideea că am un logodnic, mă simţeam mai împăcată decât oricând.

Dintr-odată mi-am adus aminte de conversaţia noastră de acum mulţi ani, din strada Scoţia.

— *Deci eşti sau nu erou, Cole Walker?*

— *Ce e un erou, mai exact?*

— *Cred că e cineva care salvează oameni.*

— *Da, cred ca asta înseamnă.*

— *Deci, salvezi oameni?*

— *Am doar 15 ani. Dă-mi o şansă.*

— Mă bucur mult că ţi-am dat o şansă, am şoptit somnoroasă, în timp ce Cole m-a strâns în braţe.

Mulțumiri

De când Cole a apărut pentru prima oară în seria *Pe strada Dublin*, cititorii au dorit ca el să crească pentru ca eu să le pot împărtăși povestea lui de iubire. Vreau să le mulțumesc tuturor acelor cititori pentru că au fost atât de pasionați de această serie și de personajele sale și sper că acest Cole a devenit genul de bărbat pe care ați sperat cu toții să-l vedeți la maturitate. Eu, una, știu că sunt mândră de el.

Vreau să mai mulțumesc din suflet echipei din jurul meu care m-a ajutat să pun în fiecare carte de-a mea cea mai bună poveste cu putință: agentul meu, Lauren Abramo; editorul meu, Kerry Donovan; toată gașca de la NAL[9]; cititorii mei; bloggerii pasionați cu care discut zilnic; prietenii și familia mea; toți muzicienii din playlistul seriei *Pe strada Dublin* care m-au inspirat; tipa care-mi aducea comenzile de la Domino și care mă vede prea mult la față pe măsură ce mă apropii de finalul unui manuscris; moștenitorii mei literari, Tammy B și Indie Hellcats.

Cu toții mă sprijiniți, mă-ncurajați și mă provocați în cele mai bune sensuri posibile, și nu trece o zi fără să mă gândesc cu apreciere la fiecare dintre voi.

---

9 New American Library, editură americană, parte a grupului Penguin. (*N. red.*)